

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

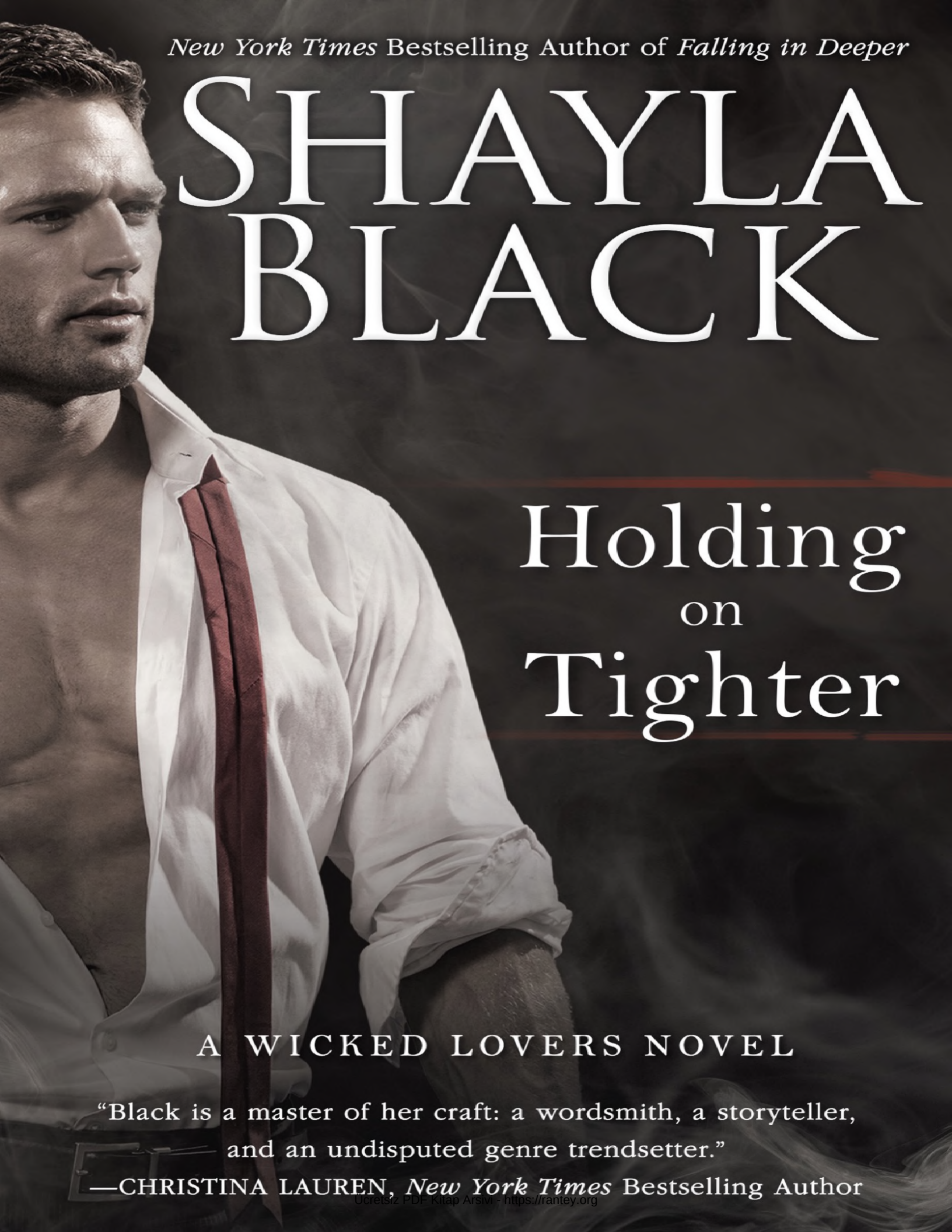
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man with short brown hair and a light beard is shown from the chest up. He is wearing a white dress shirt with the top buttons open and a dark red tie. He is looking off to the side with a serious expression. The background is dark and smoky.

New York Times Bestselling Author of *Falling in Deeper*

SHAYLA BLACK

Holding on Tighter

A WICKED LOVERS NOVEL

“Black is a master of her craft: a wordsmith, a storyteller,
and an undisputed genre trendsetter.”

—CHRISTINA LAUREN, *New York Times* Bestselling Author

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SHAYLA BLACK'İN ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ DOLU SÖZLER

"Kavurucu, iç burkucu, gerilim dolu."

-Lora Leigh, #1 *New York Times* çoksatan yazarı

"Bir Shayla Black hikayesi asla hayal kırıklığına uğratmaz!"

-Sylvia Day, *New York Times*'ın 1 numaralı çok satan yazarı

"Shayla Black bize yazmamız için ilham verdi ve şimdi daha fazlasını yapmamız, daha iyi olmamız için ilham veriyor. O, zanaatının ustası: bir kelime ustası, bir hikaye anlatıcısı ve tartışmasız bir tür trend belirleyicisi."

-Christina Lauren, *New York Times* çoksatan yazarı

"Başından sonuna kadar baştan çıkarıcı."

-Jaci Burton, *New York Times* çoksatan yazarı

"Buharlı, dumanı üstünde, daha fazlasını isteyebileceğim bir seks sahnesi yazmakta usta."

-Fiction Vixen

"Heyecan, macera, romantizm ve gerçekten ateşli seksin mükemmel birleşimi. Bu kitapta hepsi var!"

-Smexy Books

"Ölmek için. [Muhteşem bir okuma!]"

-Fresh Fiction

"Bu seferki tam bir kavurucu."

-The Romance Readers Connection

Shayla Black tarafından yazılan başlıklar

Kötü Aşıklar Romanları

KÖTÜ BAĞLAR

ÇÖKMEKTE OLAN

LEZZETLİ

TESLİMİYET BANA

AIT BENİM TUTMAK

İÇİN BENİM

SEVMEK İÇİN BİZİM

AŞKA HASRET

(roman)

BÜTÜN GECE

KÖTÜLER ONUN

İÇİN BESLEMEK

ONUN İÇİN KÖTÜ

ALMAK SENİN İÇİN

DAHA DERİNE

DÜŞMEK

DAHA SIKI TUTUNARAK

Mükemmel Centilmen Romanları

(Lexi Blake ile)

SKANDAL ASLA UYUMAZ

OTURUMDA BAŞTAN

ÇIKARMA BÜYÜK

KOLAY AYARTMA

Antolojiler

DÖRT OYUN

(Maya Banks ile)

KELEPÇELER İÇİNDE SICAK

(Sylvia Day ve Shiloh Walker ile)

KÖTÜ VE TEHLİKELİ

(Rhyannon Byrd ile)

Özel Ürünler

ONUN FANTEZİ ERKEKLERİ

Seksi Kapari Serisi
BAĞLI VE KARARLI ÇIPLAK
ARAMA
TUTUKLAMA ARZUSU
(roman)

Daha Sıkı Tutunmak

S HAY LA BLAC K

BERKLEY SE NSATION
New York

BERKLEY SENSATION
Berkley tarafından yayınlandı
An imprint of Penguin Random House LLC
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı © 2017 Shelley Bradley, LLC

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Şunun yetkili bir baskısını satın aldığınız için teşekkür ederiz

Bu kitabın herhangi bir bölümünü izinsiz çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY ve BERKLEY SENSATION tescilli ticari markalardır ve B kolofonu Penguin Random House LLC'nin ticari markasıdır.

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

İsimler: Black, Shayla, yazar.

Başlık: Sıkı tutunmak / Shayla Black.

Açıklama: Birinci Baskı. | New York : Berkley, 2017.

Tanımlayıcılar: LCCN 2016039286 (basılı) | LCCN 2016044645 (e-

kitap) | ISBN 9780425275481 (ciltli) | ISBN 9780698164017 (e-kitap)

Konular: | BISAC: FICTION / Romantik / Çağdaş. | FICTION / Çağdaş Kadın. | FICTION / Romantik / Genel. | GSAFD: Erotik kurgu. | Romantik gerilim kurgu.

Sınıflandırma: LCC PS3602.L325245 H65 2017 (baskı) | LCC PS3602.L325245 (e-kitap) | DDC 813/.6-dc23

LC kaydı <https://lcn.loc.gov/2016039286> adresinde

mevcuttur Birinci Baskı: Şubat 2017

Kapak fotoğrafları: Adam © Claudio Marinesco / Ninestock

Arka kapak fotoğrafı: Dokulu arka plan © Pakhnyushchy / Shutterstock

Kapak tasarımı Alana Colucci

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Jack Cole'un sayfalara atladığı andan itibaren, kahraman ya da kadın kahraman olmalarını asla planlamadığım ama yine de kalbime girmeyi başaran karakterlerle ilgili hikayeler boyunca, bir başka değerli koruma Heath'e odaklanan sona kadar benimle birlikte olan Kötü Aşıklar romanlarının tüm sadık hayranlarına. Bu birbirine sıkı sıkıya bağlı karakter grubu aşk, nefret, doğum, ölüm, dehşet, trajedi, kahkaha ve neşe yaşadı. Ve siz okuyucular her adımda benimle birlikte oldunuz. Bu hikayeleri anlatmak benim için büyük bir zevkti. Tüm kalbimle umuyorum ki onları okumaktan keyif almışsınızdır. Beni sıcacık duygularla baş başa bırakan bu harika dünyadaki bir sonraki hikayeyi dört gözle bekliyorum. Umarım siz de bana katılırsınız.

Teşekkür

Bu seride her şekilde yanımda olan pek çok kişiye teşekkür etmem gerekiyor. Öncelikle ve her zaman aileme. Muhteşem kocam ve kızım hayalimi akla gelebilecek her şekilde desteklediler. Rachel Connolly olmadan yazı hayatımdaki hiçbir şey düzgün çalışmıyor. Sensiz kaybolurdum, bu yüzden dağınık bir yazarın sahip olabileceği en iyi asistan ve arkadaş olduğun için teşekkürler. Seni ihmal edemem.

Yıllar boyunca ama özellikle bu kitap sırasında hayatımda muazzam bir etkisi olan bazı insanlara teşekkür etmek istiyorum: Lexi Blake, Liz Berry, Jenna Jacob, Isabella LaPearl, Chloe Vale ve Kris Cook. Hepiniz bir kızın sahip olabileceği en iyi arkadaşlardansınız. Hayatımda harika insanlar ve okuyucular olduğu için çok şanslıyım. Kucak dolusu sevgiler!

İçindekiler

[Shayla Black'in Romanlarına Övgüler](#)

[Shayla Black'in Romanları](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı İthaf](#)

[Teşekkür](#)

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[Oniki Bölüm](#)

[Onüçüncü Bölüm](#)

[Öndördüncü Bölüm](#)

[Onbeşinci Bölüm](#)

[Onaltı Bölüm](#)

[Onyedinci Bölüm](#)

[On Sekizinci
Bölüm](#) [On
Dokuzuncu Bölüm](#)
[Yirminci Bölüm](#)
[Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

Birinci Bölüm

*Başarı için bir numaralı
kural: Dikkatinizi doğru şeylere
verin.*

Ekim

Jolie Quinn, Kuzey Dallas'taki ofisinin koridorunda aceleyle ilerleyip bir şeyler yapmaya hazırlanırken öğleden sonra güneş ışığı pencerelerden içeri süzülüyordu. Bu da muhtemelen birkaç kış kırması gerektiği anlamına geliyordu. Bu ne ilk ne de son olacaktı. Ancak küçük, biraz da sıra dışı işgücünün kritik zamanlarda odaklanmasını sağlamak çok önemliydi.

Tüm geleceği buna bağlıydı.

Solunda Gerard, *Vogue*'un son nüshasının üzerinde geziniyordu. Umutsuzca ihtiyaç duyduğu yaz koleksiyonu için hazırladığı aksesuarlar, kulaklıklarından yükselen Mozart'ın ritmiyle sallanırken yarı çizilmiş halde duruyordu. Rohan klavyesinin üzerine eğilmiş, parmakları havada uçuşuyordu.

Ekranını tarıyor, E-Ticaret hesabını yeni web sitesini kodladığından çok daha dikkatle çalışıyordu. Resepsiyon görevlisi Wisteria bir ayrılıktan daha yeni çıkmıştı.

Arkasındaki sehpanın üzerinde dağ gibi yığılmış müşteri kayıtlarını karıştırırken düşünceli ve hüzünlü arasında bir yerde görünüyordu. Muhasebecisi Arthur, işinin başında bile değildi.

Masa. Muhtemelen PlayStation'ını yine dinlenme odasındaki o küçük düz ekrana bağlamıştı. Ve personeline en son katılan, muhteşem derecede dikkat dağıtıcı güvenlik müteahhidi, masasında hiç oturmamıştı. Bunun yerine Heath Powell sürekli binayı kolağan edip sorular soruyor, karanlık ve odaklanmış bakışlarıyla her şeyi ve herkesi izliyordu.

Onu sinirlendirdi.

Jolie bu düşünceyi bir kenara bırakıp işine geri döndü.

Elleri kalçalarında, asistan tasarımcısına baktı.

"Çizimlerde ne durumdayız?"

Kulağındaki kulaklıkları çıkarırken Gerard'ın kafası bir anda yukarı kalktı ve Kıta hassasiyetlerine sahip tam bir Fransız gibi göründü. "Ben ilham arıyorum. Yaratıcılığı aceleye getiremezsiniz."

"Yapmak zorundayım. Başka seçeneğim olmadığını biliyorsun."

Sanki durum kontrolünden çıkmış gibi yüzünü buruşturdu. "Hiçbir şey olması gerektiği gibi akmıyor, değil mi?"

Anlamıştı. Yaklaşan seri için ofis kıyafetlerini tasarladığında, aklına hemen bu fikir gelmişti. Kabul etmek gerekir ki, gündelik kıyafetler onu haftalarca şaşırtmıştı. "Hayal gücü, Gerard. Tamamdır. Onlara ihtiyacım var

el çantaları." Jolie masasının üzerindeki eskiz defterine baktı. "Aklımda kaldığı kadarıyla bunlar geçen yaza çok benziyor. Moda değişimdir. Ve ben daha fazla doku istiyorum. Elinizdeki her şeyi gözden geçirelim. Ofisimde. On dakika sonra." O zamana kadar konuşma bitmişti, bu yüzden Rohan'a kaşlarını kaldırarak döndü. "Sana bir web sitesi kurman ya da hisse senedi portföyün üzerinde çalışman için mi para ödüyorum?"

Rohan günlük işlem sitesini çoktan kapatmış ve daha önce yazdığı kodu geri almıştı. "İlginç bir hisse senedi tüyosunu araştırmak için beş dakikamı ayırdım."

Yalan söylenmesinden nefret ederdi.

Jolie onun yüzüne doğru eğildi. "Bir saat önce konferans odasında telefon görüşmesi yaparken aynı küçük sermayenin geçmiş verileri hakkında

konusuyordunuz. Geleceği planlamak önemlidir, ancak potansiyel yatırımcımın

Ona yeni web sitesinin çalışan bir maketini gsteremediğim için hepimiz işsiz kalabilir miyiz? Cumaya kadar bitmesi gerekiyor. Yani iki gün içinde." Bir ift parmağını havaya kaldırdı. "Eğer bitirmenizi engelleyen bir engel varsa, bana bildirin. Kaldırırım. Aksi takdirde, iş krizim sırasında kişisel mali sağlığınız için zamanım yok."

"zr dilerim." Rohan'ın zeytin rengi teninde boncuk boncuk ter vardı. Sesli bir şekilde yutkundu. "Son tarihlerin beni korkuttuğunu biliyorsun ama yapabilirim."

"Yapabilirsin, yoksa seni işe almazdım. Bana yeni alışveriş sepeti ve vergi tablolarıyla ilgili hazırladıklarını göster. Otuz dakika içinde ofisimde ol."

"Orada olacağım. Sanırım memnun kalacaksın..."

Jolie gerisini dinlemek için kalmadı çünkü adam kısa süre içinde konuyla ilgili her şeyi anlatacaktı. Eğer site zamanında işlevsel ve birinci sınıf olmazsa, bu, işinin gelişmesi ile kapanması arasındaki fark anlamına gelebilirdi.

Ofisine doğru yürürken kız kardeşinin masasının üzerinde yeni bir saksı kırmızı lale gördü ve kaşlarını çattı. Karis sık sık sokak hayvanlarına bakardı. Dikkatini kedilerden bitkilere mi kaydırmıştı?

Her adımıda Jolie'nin midesi gurulduyordu. Kahretsin, yine öğle yemeğini atlamıştı. Belki de çalışanlarıyla buluşup müstakbel yatırımcısına yapacağı sunumu hazırlarken masasında biraz kraker atıştırabilirdi. Yaklaşan akşam yemeği toplantısında Richard Gardner'a eksiksiz bir stratejik plan, yeni web sitesi işlevselliği, mevcut finansal veriler ve yaz koleksiyonunun bitmiş eskizlerini göstermeyi planlıyordu. şu anda hazır olmanın yakınından bile geçmiyordu. Yemek onun programına gerçekten uymuyordu.

Elbette son dört yıldır hiçbir şeye ayıracak vakti olmamıştı - ne ilham gelmesini beklemeye, ne kişisel mali durumuna, ne de eğlenceye, oyuna ya da romantizme. New York'ta FIT'de okuyabilmek için garsonluk yaptıktan sonra moda tasarımı alanında lisans derecesi aldı. Sonra

Doğrudan işletme yüksek lisansına yöneldi, ticarete odaklandı ve sınıfının en iyisi olarak mezun olmak için hararetle çalıştı.

Daha sonra Jolie sekiz yüksek profilli iş teklifini reddetti. Gururunu okşamışlardı ama o zaten stajları sırasında başkalarının adını duyurmak için yeterince zaman harcamıştı, teşekkürler. Hayalleri hiçbir zaman En alttan yukarıya doğru çalışmak ya da gelirini bir başkasının keyfi ücret yapısına göre sınırlamak.

Bu yüzden farklı bir yol çizdi ve her bedenden kadın için şık ama rahat modadan oluşan kendi serisini kurdu. Aynı zamanda tamamen farklı bir dağıtım kanalı başlatmış, yalnızca ev tabanlı partiler aracılığıyla satış yapmıştı. Şimdiye kadar işe yaramıştı çünkü şirketi son dört yılda on kat büyümüştü. Jolie kısa bir süre önce Fashionista tarafından gelecek vaat eden tasarımcı ve Dallas'ta izlenmesi gereken en iyi on iş insanından biri seçildi. Popüler bir gece dizisi, Shealyn West'in canlandırdığı p o p ü l e r ve stil sahibi kadın kahramanını kış tatilinin ardından Jolie'nin bahar koleksiyonundan parçalarla giydirmeye başlayacaktı. Satışların fırlayacağı tahmin ediliyordu.

Jolie, Betti'yi Coke kadar tanınan, Apple kadar aranan ve Starbucks kadar geniş kapsamlı bir marka haline getirmeyi amaçlıyordu.

Otuz yaşında, sermayesi yetersiz bir kadın için büyük bir işti bu. Bir sonraki adımı atmak için bu yatırımcıya ve tüm yapı taşlarına ihtiyacı vardı.

Başarısız olursa ne olacağını düşünmek istemiyordu.

Jolie köşeden eğildi ve dinlenme odasına göz attı. Arthur'un kıyamet sonrası çorak bir arazide hem vahşi hortlaklara hem de akıncı pisliklerine mavi bir lazer fırlattığından emindi. Şu anda karakteri radyasyon hastalığının yanı sıra bir düşman sürüsüyle de savaşıyordu.

"Arthur?"

Ona dönmedi, sadece deli gibi kumandasındaki düğmelere bastı. "Evet. İki dakika. Bu adamlarla işim neredeyse bitti."

"Artık işin bitti."

Muhasebecisi oyunu duraklatarak hızlı bir kaydetme işlemi gerçekleştirdi, ardından mahcup bir ifadeyle ona döndü. Dağınık kahverengi saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve gözlüklerini burnunun üst kısmına doğru itti. İnce yapılı, zeki ve biraz da endişeli olan bu adam çoğu zaman daha çok bir

Otuzuna merdiven dayamış bir mali müşavirden çok hımbıl bir üniversite öğrencisi. "Özür dilerim. Ben de dahil oldum. Sadece RooskieGamer bu adamları nasıl yenip kupa kazanacağımıza dair harika bir YouTube videosu yayınladı. Ben de denemek istedim."

"Mesai sonrası. Evde. Yatırımcı toplantım için en kısa sürede mali tabloları hazırlamam gerekiyor."

"Neredeyse bitti," diye güvence verdi ona.

"Yarınki personel toplantısında bunları gözden geçirmek istiyorum." "Kesinlikle." Sinirli bir şekilde televizyona baktı, sanki

Çılgık atan haydutlar ve tetikteki kötü adamlar bir şekilde ekranın içinden uzanıp o bakmıyorken onu yok edebilirdi. "Bugün mesai bitimine kadar bitirmiş olurum."

"Güzel." Arkasını döndü, sonra aklına bir şey daha geldi. "Akşamı burada bu saçmalığı oynayarak geçirme. Ciddiyim. Evine git."

Kaşlarını çattı. "Oda arkadaşım sürekli kız arkadaşıyla sevişiyor. Çok gürültü yapıyorlar."

Arthur da hiç alamadığı için sinirlenmişti. Onun sorunu değil.

"Oyununuzun sesini açın. Gulyabanilerin çılgınlıkları bile tek başına ruh hallerini bozacaktır," diye önerdi Jolie.

"Ama-"

"Hayır. En son bütün akşam burada kaldığında, mikrodalgada folyoya sarılı çiğ balık pişirmiştin. Burası neredeyse alev alıyordu ve günlerce koktu."

Yeni bir mikrodalga almak zorunda kaldığından bahsetmiyorum bile.

"Pek iyi bir aşçı değilimdir." Gözlüklerini tekrar yukarı kaldırdı. "Altıya kadar giderim."

Görev tamamlandı, ona keskin bir baş selamı verdi ve kapıya doğru döndü.

"Jolie, gitmeden önce bir sorum var. En fazla on dakika."

"Yatırımcıma yapacağınız sunumun size düşen kısmını tamamlamak için bir cevaba ihtiyacınız var mı?"

"Hayır. Ama ben-"

"O zaman gelecek hafta konuşalım. Şimdi daha çok toplantım var. Özür dilerim. Şu anda diğer her şey ikinci planda."

Jolie onun itiraz etmesini beklemedi, çünkü muhtemelen daha temiz pisuarlar ya da organik kahve gibi onun nedenlerinden biriydi. Ofisine doğru yöneldi.

Yolda, masasındaki Wisteria'nın yanından geçti. "Tüm bu kâğıtların gün sonuna kadar taranması, dosyalanması ve uygun dolaplara kilitlenmesi gerekiyor. Aklında çok şey olduğunu biliyorum ama müşterilerin adresleri ve kredi kartı numaraları ortalıkta olmamalı. Eğer kişisel ve finansal bilgilerini yanlış kullanırsak, başka yerden alışveriş yaparlar."

"Haklısın." Wisteria uygun bir şekilde pişman görünüyordu. "Kafam pek yerinde değil ama bu işi halledeceğim."

"Seni incittiği için üzgünüm. Ama o bir erkek, eğer henüz yapmadıysa, yakında hayatına devam edecektir. Sana da aynısını yapmanı öneririm."

Jolie ofisine girdi ve kapıyı kapattı. Wisteria'ya onu anladığını tam olarak söyleyemiyordu çünkü o da oradaydı. Jolie bir adama kalbi üzerinde bu kadar büyük bir güç vermeyi reddediyordu. "Aşk "tan daha kalıcı bir şey inşa etmek niyetindeydi.

Tahtaya yaslanarak gözlerini kapadı ve sessizlik anının tadını çıkardı. Kısmen, çalışanlarının aciliyet eksikliği yüzünden kendini suçluyordu. Her birine yeteneklerine inandığı için iş vermişti ama onlar Betti'nin artan kârına ve yaklaşan fırsatlara rağmen, işlerini finanse edemeyeceğini tam olarak kavrayamamışlardı.

Şirketin büyümesini yıllarca sermaye girişi olmadan sürdürdü. Ve eğer ilerlemek için bu kadar uzun süre bekleseydi, rekabet şüphesiz onu geçecekti. Etraflarında olup biten boğaz kesme olaylarını görmemeleri için onları iş dünyasının günlük zorluklarından korudu. Daha geçen hafta, bir adam büyümekte olan bir kozmetik şirketini düşmanca ele geçirmiş ve sahibinden, yani kendi annesinden zorla almıştı.

Jolie hayalini gerçekleştirene kadar rahat etmeyecekti. Bazıları onun yöntemlerini anlamayabilirdi ama deneyimleri, profesyonel ama titiz olduğunda personelinin en üretken olduğunu kanıtlamıştı. Bir kadın CEO olarak saygı kazanmak kolay olmamıştı. Her zaman bir kadın düşmanı, fidiot ya da hack onu yıkmak için bekliyordu.

Dar görüşlü insanlar için boyun eğmeyi reddetti.

Jolie iç çekerek masasının üzerindeki dağ gibi işle uğraşmak için gözlerini açtı ama kısa sürede durdu. Küçük kız kardeşi Karis sandalyesinde oturmuş, park yerine bakan pencereden dışarı bakıyordu. Kızın rüya gibi ifadesi Jolie'nin içini sıktı. Kız kardeşini seviyordu ama ailenin bebeği ve annelerine en çok benzeyen kişi olarak -Karis'in vücudunda çok fazla pratik kemik yoktu. "Bana o erkek tanrıyla nasıl çalıştığını anlat. ve kıyafetlerini yırtmıyorsun. Çok ateşli." Karis kendini yelpazeledi. "Ve çok İngiliz. O aksan . . . Hmm. Onu istiyorum."

Jolie bir iniltiyi bastırdı. *Onun* kim olduğunu sormasına gerek yoktu. Heath Powell. Güvenlik görevlisi inanılmaz derecede erkek ve son derece çekiciydi. Onun dikkatini dağıtmasına izin vermeyi reddediyordu.

Ne yazık ki Karis'in iradesi yoktu.

"Bay Powell, ister endüstriyel casusluk olsun, ister her yeri soyan hırsız olsun, güvenlikle ilgili feci bir olay yaşamayacağımızdan emin olmak için işe alındı.

mahalledeki işletmeler. Vajinanızı karıncalandırmak için burada değil."

Karis ofladı. "Her şey her zaman işle ilgili olamaz."

"Bu yatırımcıyı güvence altına alana kadar öyle olmak zorunda. İşe geri dönebilmem için kışını koltuğumdan kaldırırken, beklentiler hakkında konuşalım. Son beş dakika içinde herkese işlerini yapmaları konusunda öğüt verdim. Kardeşim olduğun için sana özel muamele yaparsam bu adil olmaz. Çok iyi bir grafik sanatçısısın ve bence harika bir proje yöneticisi olacaksın. Rohan'ı takip et. Yeni web sitesi için kilometre taşlarının gerisinde kaldı. Sen de teslim edilecekleri geciktiriyorsun. Yarın mesai bitimine kadar hepinizin yetişmesi gerekiyor."

Karis'in ağzı isyanla gerildi. "Bu akşam için planlarım vardı."

"Ben de öyle." Jolie gerçekten birkaç saat daha uyumak istiyordu ama bunun için beklemesi gerekecekti.

"Tamam. Ama o iri kıyım bekâr adamın beni sonsuza dek geçip gitmesine izin vermeyeceğim. Jolie, sen de birini bulmalısın. Özel hayatının ve geleceğinin her parçasını sadece bir iş için feda ediyorsun. Daha fazlasını istemiyor musun?"

"Bu sadece bir iş *değil*." Kan basıncı yirmi puan yükseldi. "Bu benim hayalim."

"Öyle mi? Belki benim hayalim daha dengeli görünüyor, sevdiğim *bir* ve harika bir adam. Heath Powell da tam olarak böyle biri."

Böyle bir adam gerçekten var mıydı? Annesi, üç kez boşanmasına ve çok sayıda birlikte yaşamasına rağmen tüm romantik hayatı boyunca böyle bir erkek aramıştı. Jolie'nin tahminine göre, bir kadının mükemmel erkeği bulma ihtimali gökkuşağı renginde bir tek boynuzlu atı eyerlemekle eşdeğerdi. "Nereden biliyorsunuz? Heath'le iki gün önce burada işe başladığında tanışmıştın."

"Bu öğleden sonra onu araştırmak için biraz zaman harcadım."

Şimdi bulmacanın parçaları yerine oturdu.
"Bilgisayarımda mı?"

"Makinenizde daha fazla zil ve ısıklık var, ayrıca arka planları kontrol eden bir yazılım var."

Ve Karis internette kişisel bilgilerin nasıl ortaya çıkarılacağını biliyordu çünkü kısa bir süre önce, üniversite dekanınıninki de dahil olmak üzere herkesin geçmişini nasıl araştıracağını öğreten bir hacker olan Ben'le çıkmıştı. Jolie bu pislik herifin şantajla diploma aldığından oldukça emindi.

"Ofisimde ayrıca kapalı bir kapının mahremiyeti vardı, böylece Heath ne yaptığını göremezdi." Küçük kız kardeşine kaşlarını kaldırarak baktı.

"Evet, özellikle Ben'i yardım için aradığımda çok işe yaradı," diye itiraf etti. "Oh, öyle surat yapma. O bir beyaz şapka . . . çoğunlukla. Beni bir iki çatlak ve arka kapıdan geçirdi. Bazıları çok gizli şeyler gibi görünüyordu."

"Evet, Heath belli ki harika bir adam." Jolie gözlerini devirdi. Karis'in verimli zamanının ne kadarının boşa gittiğini bilmek istemiyordu. "Heath'in geçmişini araştırmak senin iş tanımında yok. Bunu birinci önceliğin haline getirme."

"Ama ya 'o' oysa?" Ayağa kalktı ve Jolie'nin ellerini tuttu, heyecanlı ses tonu futbol kaptanının kendisine kapsamlı bir "balo teklifi" yapmasını bekleyen bir genç kızinki gibiydi. "Onun hakkında daha fazla şey bilmem gerekiyordu."

"Gerçek ol. Bu kavram peri masalları tarafından sürdürülen ve Disney tarafından sömürülen eski bir efsanedir. Abla, o senden on altı yaş büyük."

Karis, "Yaş sadece bir sayı," diye itiraz etti.

Jolie homurdandı. Sadece saf biri buna gerçekten inanabilirdi. Yine de bu Karis'i iyi tanımlıyordu. Yani onun korunaklı yirmi üçü ile Powell'ın iyi yaşamış otuz dokuzu arasındaki fark bir yüzyıl bile olabilirdi. "Saçmalık. İşinizin başına dönün."

"Sen benim kardeşimsin. Neden mutlu olmamı istemiyorsun?"

"İnanıyorum." Gerçekten de aksini düşünmesi canımı yaktı. "Ama senin mutluluğun bir erkeğe bağlı olmamalı."

"Bağımlı değil," diye karşı çıktı Karis. "Sadece davaya yardımcı olacağını söylüyorum."

"Ben aynı zamanda burada büyük işler başararak çok mutlu olabileceğinizi düşünen patronunuzum. Bu yüzden lütfen işinizi, çok az tanıdığınız bir adam kadar önemsemeye başlayın."

Karis sonunda sakinleşmiş görünüyordu. "Umurumda."

"O zaman beni hayal kırıklığına uğratma. Sana güveniyorum." "Bırakmayacağım. Ama önce beni dinler misin? Lütfen."

Neden küçük kız kardeşinin yalvarışlarına kanıyordu ki? "İki dakikan var."

"Onun eski bir MI5 ajanı olduğunu biliyor muydun?"

Ve Karis açıkça eski bir casusun erkek arkadaşı olmasının bir şekilde romantik olacağını düşünüyordu. "Konuşmamızda bu da gündeme geldi, evet. İngiliz hükümeti tarafından ne kadar süredir istihdam edildiğini, tamamladığı görev türlerini ve diğer ilgili iş deneyimlerinin bazılarını biliyorum. Mesleki geçmişi konusunda açık sözlüydü ve son derece nitelikli görünüyordu."

Yoga Oasis'ten arkadaşı Callie Mackenzie, yakışıklı kocasının sözüne güvenerek onu tavsiye etmişti. Sean eski bir FBI ajanıydı ve belli ki işini biliyordu. Onlar gibi arkadaşları olduğu için minnettardı.

"Nitelikli mi?" Karis gözlerini kırptırdı, çikolata rengi gözleri kuşkuyla irileşmişti. "Belden aşağınız ölüymüş gibi davranmayı sevdiğinizi biliyorum ama Heath Powell'ın kavurucu derecede sıcak olduğunu siz bile fark etmişsinizdir."

Jolie yerine otururken kız kardeşinin lafını duymazdan geldi. Elbette adamı fark etmişti. Kapısından içeri girip elini sıktığı anda, büyük varlığıyla onu sarsmıştı. Takdir ettiği bir kelime ekonomisiyle konuşuyordu. Belli ki etrafındaki herkesi ve her şeyi tek bir bakışla kataloglamıştı. Ve o kadar erkekti ki, ürpermeye değer olduğunu inkâr edemezdi.

Ama bu duygusal şeyler ona göre değildi, o yüzden bilgisayarına uzanırken bunları bir kenara bıraktı. "Karis, seni seviyorum ama bunu sadece bir kez söyleyeceğim. Annem örnek alınacak bir rol model değil."

"Sırf bir erkekle ilgileniyorum diye-"

"Birden fazla kişiyle ilgileniyorsun ve dinlemiyorsun. Başka biriyle anlamlı bir ilişki kurabilmeniz için önce tam bir insan olmanız gerekir."

"Öyleyim," diye savundu.

Jolie küçük kız kardeşine şüpheci bir bakış fırlattı. "Babanı tanımıyorsun. Tanrı biliyor ya, biyolojik babamı unutmak isterdim. Sizin gibi ben de bu pisliği kaç kez gördüğümü bir elin parmakları kadar sayabilirim. Onlar istemedi. İkimiz de acı çektik, ama penisi olan bir baba figürünün -ne kadar çekici olursa olsun- kalbinizdeki boşluğu doldurmasını beklemek işe yaramayacaktır. Anneme sor. On dolarına bahse girerim ki dördüncü boşanmaya doğru gidiyordur."

"Hayatımı paylaşacak birini bulmaktan vazgeçmeyeceğim." Karis telefonunu çıkarıp birkaç tuşa bastıktan sonra Jolie'ye suçlayıcı bir bakış fırlattı. "Sana ne olduğunu bilmiyorum. Belki de beni ve Austin'i büyütme için çocukluğundan çok fazla fedakârlık yapmak zorunda kaldın. Belki de mutsuz ve yalnız olmaktan hoşlanıyorsun. Ya da belki de kalbini riske atmaktan korkuyorsun. Heath hakkında bulduğum her şeyi sana e-posta ile gönderdim. Oku. Harika bir adama benziyor. Ve bence onu bütünleştirecek birine ihtiyacı var." Çenesini kaldırdı. "Bana ihtiyacı var."

Jolie kız kardeşinin iğnesinin canını yakmasına izin vermemeye çalıştı. "Ben korkmuyorum. Hırslıyım. Dünyayı fethedebilecekken neden kalbimi teslim etmek isteyeyim ki? Şimdi masana dön ve bana teslim edeceklerini vermeye başla."

Kız kardeşi burnunu çekti. "Artık sana duygularımı açmayacağım. Zamanını boşa harcadığını biliyorum, zaten senin de umurunda değil. Bana daha önce gönderdiği çiçeklerin tadını çıkaracağım ve ilk fırsatta ona çıkma

teklif edeceğim."

Heath, Karis'e çiçek vermese iyi olur. "Bu şirket politikasına aykırı. Bunu biliyorsun. Powell'a da bu çizgiyi aşmaması gerektiğini hatırlatacağım."

"Neden? Hayatımda işten başka bir şey olmadığından emin olmak için mi? Yoksa onu takip etmeye dayanamadığın için mi?"

"Onu kendin için istediğinde bana ne yapacaksın?" Kadın elini kaldırdı. "Boş ver. Umurumda değil."

Karis bununla birlikte ofisin kapısını çarptı. Ses sessiz odada yankılandı, duvarlarda yankılandı. Acı Jolie'nin göğsünü delip geçti. Tehditkâr gözyaşlarının asitli acısını gözlerini kırıpştırarak uzaklaştırdı ve üzerinde çalıştığı elektronik tabloyu geri aldı. İnsanların buna sert sevgi demesinin bir nedeni vardı. Kolay olsaydı -vermesi ya da alması- adı başka bir şey olurdu. Daha da önemlisi, Jolie onun haklı olduğunu biliyordu. Romantizm bir kadını her zaman hayal kırıklığına uğrattırdı. Hırs ise asla.

Ama geçici güvenlik görevlisi ile kız kardeşi arasında filizlenmekte olan ofis kaçamağını durdurmak zorunda kalırsa

Kimsenin kalbi kırılmasın ve işler yoluna girsin diye Jolie bunu yapmakta bir sakınca görmedi.

Saat dokuz buçukta Heath Powell viskisine bakıyordu. Etrafındaki bar karanlık ve gürültülüydü, çarşamba gecesi olmasına rağmen parfüm kokulu bedenlerden oluşan bir kalabalık vardı. Yine de Betti'nin ofislerinden birkaç blok ötedeki gözde bir bölgenin tam ortasıdaydı. Yakındaki SMU'dan gelen üniversite öğrencileri, bekâr profesyoneller ve birkaç büyümüş de küçülmüş partici ile sürtüşüyordu. Mekân Fall Out Boy ile çınlıyor ve içkiler serbestçe akıyordu. Sırtını duvara dayayarak gelen, giden, gülümseyen, flört eden ve bu gece iyi vakit geçirmeyi uman insanları izledi.

Odadaki en yaşlı adam oydu. Deneyimlerinden bunun bir avantaj olabileceğini biliyordu. Şansını seviyordu. Birden fazla güzel kız davetkâr bakışlarını ona doğru

kaydırdı. Şimdi eğer o

sadece daha fazla coşku toplayabilirdi. Aklı başkasındayken bunu yapmak çok zordu.

Betti'nin yanındaki işi kabul ettiğinde, pozisyon kısa vadeliydi - şu anki ihtiyaçları için mükemmeldi çünkü burada, Dallas'ta bir evi yoktu. Hatta şu anda bir ülkesi bile yoktu. Bu iş ona kalmak ya da başka bir yerde yeniden başlamak isteyip istemediğine karar vermesi için birkaç hafta vermişti.

Kırk kişinin nefesi ensesindeyken, Heath artık hayattan ne istediğinden emin değildi.

Yedi yıl önce her şey çok basitti. Anna, karısı, onun dünyasıydı. Şimdi evine, ona ve sahip olmaları gereken küçük çocuklarına dönmek için her şeyini verebilirdi. Ama bir öğleden sonra yaşanan trajedi bu olasılığı ortadan kaldırmıştı. Altı ay sonra, dünyaca ünlü film yönetmeni Marshall Mullins için çalışmaya başlamış, Los Angeles'ta manşetlere çıkan kaçırılma olayının ardından Londra'ya taşınan kızını korumaya başlamıştı. Ona güvenini yavaş yavaş vermiş, yavaş yavaş çiçek açmış ve içinde koruyucu bir içgüdüden daha fazlasını uyandırmıştı.

Kendini ona aşık sanıyordu ve bunu ona da söylemişti. Mystery aynı şeyi hissetmemişti. Onun yerine, bir zamanlar kendisini kurtarmış olan askerle eşleşmişti. O ve Axel yakında evleneceklerdi. Ve Heath hala yalnız olacaktı.

İki kez aşık olduktan sonra, tekrar aşık olmak için deli gibi acele etmiyordu. Ama seksten hoşlanıyor ve bir kadının dokunuşunu özliyordu. Bu gece, diğer birçokları gibi, kendini içki ve çaresizlikten oluşan acınası bir lağım çukurunda buldu. Ancak şimdi dikkatini dağıtacak bir şey bulmak için yepyeni bir nedeni vardı.

Jolie Quinn.

Londra'da geçirdiğı ve Mystery'ye rastlarken sürekli Anna'yı hatırlatan şeylerle karşılaştığı bir yazdan sonra, Heath yanında sevgi dolu nişanlısıyla Amerika'ya geri dönmüştü. Dallas'tayken Axel'in eski patronu Mitchell Thorpe arayıp bir iyilik istemişti. Thorpe'un itaatkârı Callie, bu güzel ve gelecek vaat eden giyim tasarımcısıyla yoga yapıyordu ve

Heath onun güvenliğini sağlamakla ilgilenir miydi, tabii geçici olarak? Kısa yoldan para kazanma ya da yaptığı işle yerel bir ün kazanma fırsatını geri çevirmemişti. Şimdi reddetmiş olmayı diliyordu çünkü o lanet kadını aklından çıkaramıyordu.

Son derece hızlı, sert ve hırslı olan Jolie, kendine güvenini seksi payetli bir elbise gibi taşıyordu. Parlak ve ışıltılı, her kadınsı kıvrımını ve eğimini sarıyor ve onu çılgınca çekici kılıyordu. Kadınsı kurnazlıklar ya da nazlı flörtlerle asla uğraşmazdı. Bir şey istediğinde, onun peşinden giderdi. O yeşil gözlü bir köpekbalığıydı. Lanet olsun ki, onu altına alana ve onu kendine çekene kadar onun sularında yüzmek istemiyordu.

Akvaryumdaki daha büyük balığa teslim olması.

Zekice ama riskli bir fikirdi. Bir geceden fazla sürecek hiçbir şeyle ilgilenmiyordu. Öte yandan, Jolie de öyle. Ama Jolie onu yıllardır hiçbir kadının etkilemediği kadar etkilemişti. Çarşaflar soğuduktan sonra kalma arzusunun, çekip gitme isteğini aşabileceğinden şüpheleniyordu.

Böylece Nite Time'a, bu berbat içkili mekâna, ne ilgisini çekecek ne de hafızasında yer edecek bir kadın aramaya gelmişti.

Birkaç adım ötede, genç bir kadın kalın bal buklelerinin altından bir bakış atarak bara yanaştı. Mavi gözlü. Bir tutam çil. Hafif çarpık ön dişler. Çenesinde küçük bir yara izi. Yüzeye yaslanma şekline bakılırsa hafif çakırkeyifti ama mantıklı bir karar vermekten aciz değildi. Kısa eteği ve yüksek topuklu ayakkabıları bir kokteylden daha fazlasını aradığını gösteriyordu.

"Merhaba," diye mırıldandı. Kirpikleri sahteydi. Muhtemelen göğüsleri de öyleydi. Ama parmaklarını onların etrafında dolaştırana kadar emin olamayacaktı.

"Merhaba."

"Sesiniz ..." dedi yumuşak, güneyli bir tonla.
"Buralardan değilsin."

"Değilim." Ayrıntıya girmedi çünkü gerçekten konuşmak istemiyordu. Onun da istediğinden şüpheliydi.

"Avustralya aksanına bayılıyorum."

Heath onu düzeltme zahmetine girmedi, sadece boş şarap kadehine baktı. "İçki?"

"Elbette." Gülümsedi ve hafifçe sallanarak ayağa kalktı.

Bardağını eline aldı, kokladı ve son yudumu da içtikten sonra barmene işaret etti. "Hanımefendi için bir bardak merlot."

Barmen başını salladı ve Heath rahatladığını hissetti, Birkaç ziyaretten sonra bile adam rutinini biliyordu. Eküri gibi bir şeyin dökülmesi faydalı oldu. "Tamamdır. Bir Glenfiddich daha?"

"Lütfen." Heath bara vurdu ve gülümseyerek kıza döndü. "Arkadaşlarınla mı geldin?"

Dans pistine doğru bakarken gülümsemesi duraksadı. "Bir iş arkadaşım ve onun erkek arkadaşıyla geldim."

"Meşgul görünüyorlar." İzlediği çift, aşırı büyümüş sarmaşıklar gibi birbirlerine sarılmıştı.

"Evet." Kızın asık suratlı sesi, adam dikkatini dağıtmazsa yakında acıma partisi vereceğini söylüyordu.

Barmen içkilerini getirdiğinde, Heath parasını ödedi, sonra kendi bardağını aldı ve kızın da kendi bardağını almasını bekledi. "Kendi eğlenceni bulmaya."

Yine ıslıl ıslıl gülümsedi. "Buna içerim."

Bardakları tokuşturdular ve Heath viskisini yudumlarken kadehin kenarından kadını izledi. Kadın bardağın yarısını içti, sonra yere bıraktı ve Heath'e nazlı bir bakış gönderdi. "Dans etmek ister misin?"

"Eğer istersen. En iyi yaptığım şey bu değil."

Dudaklarının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. "Peki en iyi yaptığınız şey nedir?"

Daha da yaklaştı ve ona baştan çıkarma dolu ağır bir bakış gönderdi. Sonra başparmağını ağzının üzerinde kaydırmadan önce parmak eklemlerini yanağında gezdirdi. Kızın gözleri büyüdü ve dudakları aralanarak bir

"O" derken ne demek istediğini anladı. Titreyen bir nefes aldı.

Şimdi onu anladığına göre, gergin görünüyordu. Elbette zorlamayacaktı. Herhangi bir kadınla yaptığı her şey tamamen rızaya dayalıydı. Eğer kadın reddederse, bir başkası gelirdi. Ama şu ana kadar, kadın çekip gitmiyordu.

"Övünmediğini nereden bileyim?" Kadın onu inceledi, gözleri parlıyordu.

Ah, kötü olmayı arzulayan iyi kız. Gündüzleri muhtemelen çok sorumlu bir işi vardı. Faturalarını zamanında ödüyor, haftada en az bir kez annesini arıyor ve kendisinden beklenen her şeyi yapıyordu. Bu gece arkadaşını biraz kıskandığını hissediyordu ve bir erkeği tavlayamayan serseri olmak istemiyordu. Gözlerinin altındaki lekelere ve göz kapaklarının hafifçe düşmesine bakılırsa, pek de iyi uyumadığına bahse girerdi. REM eksikliği alkolle birleştiğinde insanların duygularını yükseltebilirdi. Belli ki bu gece kendini biraz yalnız hissediyordu, bu yüzden muhtemelen bir zayıflık ya da dürtü anında aldığı "cürüflü" elbiseyi giymiş, etiketlerini yırtmış, sahip olduğu cüretkâr ayakkabıları giymiş ve hem çekici hem de sadece kendi tercihiyle yalnız olduğunu kanıtlamak için bu bara gelmişti.

"Benimle konuşurken konuşmuyorsun." Yine viskisini yudumladı.

Bir sonuca varması uzun sürmedi. "En iyi olduğun şeyi öğrenmek için seninle yatmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

Bakışları hafifçe küçümseyici bir hal almıştı, sanki barlardaki erkeklerin düzenli olarak kendisine teklifte bulunduğunu düşünmesini ister gibiydi. Boynunun dibinde zonklayan nabız aksini söylüyordu. "Hiç de değil. Bu durumda uyumak zaman kaybı olur."

Kadının çenesi şok içinde düştü. "Taşaklıymışsın."

"Gerçekten de öyle. Beni bir erkekle karıştırmadığınızı sanmıştım.
kadın."

Ona dudak büktü. "Çok cesursun demek istedim."

"Peşinden gitmezseniz istediğiniz hiçbir şeye asla sahip olamazsınız."

Derin V yakasının üstündeki göğüs dekoltesi hızla yükselip alçalıyordu. Heath onun bileğini yakaladı. N a b z 1 parmaklarının ucunda hızla atıyordu. Şimdiden gözleri büyümüştü. Bir adım daha yaklaştı ve bir elini ensesine dolayarak yüzünü kendisine doğru eğdi.

"Ve sen beni istiyorsun?" diye nefes aldı.

"Sen çok güzel bir kadınsın." Boğazının zarif sütununu okşayarak aşağıya doğru indi. "Bir erkek sana dokunduğu için çok şanslı olurdu. Aslında, bunun bir zevk olacağını söyleyebilirim."

"Gerçekten mi?"

Kadının yalnızlığıyla oynadığı için içini bir suçluluk duygusu kapladı. Ama gerçekte seks ikisine de fayda sağlayacaktı. Ona bir süreliğine değerli ve muhteşem olduğunu hissettirebilirdi. Kız onun dikkatini dağıtabilirdi, öyle umuyordu.

Viskisinin geri kalanını içti. Yeni patronuyla tanıştığından beri mücadele ettiği sikiindeki ağrıyı dindirmek için hiçbir şey yapmadı.

"Elbette. Ama her şey sana bağlı," dedi Heath yabancıya. "Burada kalıp bir tur daha atabiliriz. Ya da özel olarak konuşabileceğimiz sessiz bir yer biliyorum."

Kadın tam olarak karar verememiş gibi dudağını ısırdı. Birlikte geldiği çifte yandan bir bakış gönderdi. Müziğin ritmine göre hareket ederken en iyi dikey seks taklitlerini yaptılar. Arzu dudaklarını bitmek bilmeyen bir öpücükle birleştirdi. Heath yakında hava almaya çıkacaklarından şüpheliydi.

Yanındaki kadın gerildi, bakışları tekrar şarabına kaydı. Son yarısını da sanki cesaretini topluyormuş gibi hızla yuttu. "Hadi gidelim. Ve bilginiz olsun, konuşmak istemiyorum."

"Mükemmel."

Sarışını odanın öbür ucuna, kordonla çevrili bir merdivene doğru götürdü. Uzak tarafta, küfür ederek geriye baktı

birileri onu izliyordu. Ancak gürültülü, dumanlı barın karşısındaki kalabalıktan kimse ona pek dikkat etmemiş gibiydi.

Heath kadını kulübün özel bölümüne götürürken bu duygudan sıyrıldı. Altlarındaki sesler donuk bir uğultuya dönüştü. Işık daha da loşlaştı. Birinci katı boğan ter, alkol ve çaresizlik kokuları yerini kolonya, para ve sekse bıraktı.

"Adın ne senin?" diye sordu utangaç bir bakışla, tepedeki sahanlığa vardıklarında.

"Fark eder mi?"

Tereddüt etti, merdivenlerden aşağı baktı, sonra tekrar adamın yüzüne döndü. "Hayır."

"Tamam o zaman." Heath onu sessiz, az ışıklı bir köşeye götürdü, sonra yüzünü duvara çevirdi. Kızın kısa eteğini kaldırdı ve külotunu yeterince indirdikten sonra cebinden bir prezervatif çıkardı. "Ellerini bağla ve çığlık atmaktan çekinme."

İkinci Bölüm

*İki numaralı başarı kuralı:
İçgüdü, dürtü ile eş anlamlı değildir.*

Lanet **olsun**," diye mırıldandı Jolie, Heath'le genç bir sarışının merdivenlerden yukarı doğru kayboluşunu izlerken.

Görünüşteki kibar İngiliz tavrının altında tecrübeli bir etek avcısının yatması şaşırtıcı değil.

Son birkaç dakikadır, birinin doğum gününü kutlayan bir grup eğlencenin arasına karışarak kapının hemen içinden ikisini izliyordu. Neredeyse anında güvenlik görevlisini fark etmişti. Kadının sadece yüz kelime konuştuktan sonra Heath için bacaklarını açmaya istekli görünmesine hiç şaşırmamıştı.

Ama bir yabancıyı rahatça tavlaması, Heath Powell'ın saf kız kardeşi için kötü olacağına dair tüm nedenleri pekiştirmişti. Jolie, Karis'in sınırların dışında olduğunu iyice anlayana kadar burada kalmaya niyetliydi.

Cebindeki telefonu çaldı. Muhtemelen işteydi ve bu gece halletmediği her şey sabah onu bekliyor olacaktı.

İç çekerek cihazı cebinden çıkardı, ekrana bir göz attı ve sonra yüzünü buruşturdu.

"Merhaba anne," diye bağırdı müziğin sesini bastırarak kapıya doğru ilerlerken, sonra da Ekim gecesinin esintili havasına karıştı.

"Geri aramadığım için özür dilerim."

"Sonunda seni yakaladığıma sevindim. Günlerdir uğraşıyordum." Evet, son kırk sekiz saat içinde üç cevapsız arama bunu açıklıyordu. "İş tam bir hayvanat bahçesi. Hiç işim yok.

Bu yatırımcıyı gemiye gelmeye ikna etmek çok daha uzun sürecek." "İdare edeceksin. Sen en zeki, en çalışkan Tanıdığım bir kadın." Kendini küçümseyen bir kahkaha attı. "Senin yaşına geldiğimde, birkaç feci ilişki ve senin üç çocuğuna sahip olmak dışında pek bir şey başarmış değildim."

Annesi hiçbir zaman hırslı biri olmamıştı ve Jolie onun bundan pişmanlık duyup duymadığını merak ediyordu.

"Nasılsın?"

"Pek iyi değil, bebeğim."

Jolie dondu kaldı. Bu sesi tanıyordu. Diana Quinn-Michaels-Weston-Gale'in yine evlilik sorunları vardı.

"Sen ve Charlie boşanıyor musunuz?"

"Nereden biliyorsun?" Annesi onun içgörüsüne şaşırmış gibiydi.

Jolie bunun nedenini anlayamıyordu. Annesi Charlie Gale'le neredeyse altı yıldır evliydi ve bu süre annesinin evliliklerinin en uzun süreni kadardı. Jolie başından beri dört numaralı kocanın zampara bir piç olduğundan şüphelenmişti. Ne de olsa, annesi daha önceki bir ayrılığın yaralarını sararken onunla yatağa girmişti ve o hâlâ başka biriyle evliydi.

"Sesin üzgün geliyor, ben de seni üzen şeyin ne olabileceğini tahmin ettim. Charlie başka bir kadın mı buldu?"

Annesi telefonda burnunu çekti. "Her gün o lokantada yemek yemeye başladığında sevdiği şeyin patates püresi olmadığını anlamalıydım. Görünüşe göre adı Destiny. Sesi striptizciye benziyor." Annesi ofladı. "O kesinlikle bir koca hırsız." "

"Özür dilerim." Jolie de öyleydi çünkü annesi açıkça acı çekiyordu. Yine de Diana'nın, annesinin

erkeklere güvenemezdi. "Ne zaman taşınacaksın ve kendine ait bir yer bulacaksın? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Çoktan taşındım. Charlie'nin kardeşi Wayne ayaklarımın üzerinde durmama yardım etti. Beni çok rahatlatmış."

Jolie inledi. "Lütfen bana yakında eski kocanın erkek kardeşiyle yattığını söyleme."

"Ben-um . . ." Sanki evet demeyi nasıl başaracağını bilmiyormuş gibi bir hali vardı. "O gerçekten harika biri. Onu seveceksin."

Eğer ağabeyi gibi biriyse, o da yapmazdı. "O evli değil mi?"

"Onu takdir etmeyen korkunç bir ineğe. O bir doktor. Bana sorarsanız çok kibirli ve güçlü. Wayne ihtiyaçları olan bir adam ve o bunları karşılamıyor."

Anlaşılan annesi öyleydi ve Wayne'in Charlie'den daha iyi olmadığını fark etmedi ya da Destiny'ye koca hırsız demesindeki ironiyi göremedi.

Jolie içini çekti. Annesini azarlamak hiçbir işe yaramayacaktı. Daha önce yaptığı hataları tekrarladığını söylemek de öyle. Jolie son ateşli son sırasında onu ikna etmeye çalışmıştı. Çimentoyla konuşsa daha şanslı olurdu. Annesini seviyordu ama Diana yetişkin bir kadındı ve mantıklı olsun ya da olmasın kendisini mutlu edeceğini düşündüğü her şeyi yapmaya meyilliydi.

"Gönderdiğim parayı aldın mı?" Jolie onun yerine sordu. "Charlie'nin adresine postaladım-"

"Evet. Elime geçene kadar ayrılmak için bekledim. İşimi bırakmak zorunda kalmamı anlayışla karşıladığınız için teşekkür ederim. Çiçekçi için çalışmak kulağa hoş geliyordu ama çok uzun saatler ve huysuz insanlar vardı. Söz veriyorum yeni bir iş arıyorum ve en kısa zamanda size geri ödeyeceğim."

Şüpheli. Annem her zaman ayaklarının üzerinde durabilmek için biraz daha zamana ihtiyaç duyardı, sonra kaçınılmaz olarak yeni bir adamla tanıştı ve beklenmedik birkaç masrafı oldu, sonra bu işin yürümediğine karar verdi ve parayı tutmak zorunda kaldı

Mutluluğu başka bir yerde aramak için bir kenara saklamıştı ve biraz daha borç almıştı. Ama kadın Jolie'ye hayat ve bolca sevgi vermişti. Zor koşullarda çocukları için elinden geleni yapmıştı. Jolie annesini anlamıyordu ama ona birkaç yüz dolar vermeyi de çok görmüyordu.

"Elbette. Ne zaman hazır olursan." Jolie kendi kendine gülümsedi. "Teşekkürler. Doktor faturalarımdan birini bu parayla ödedim.

para. Israrcı olmaya başladılar." "Ve sen de diğerleriyle birlikte taşındın?"

"Hayır, Wayne bana yardım etti, ben de ona yeni bir av tüfeği alması için kalan parayı ödünç verdim." Sinirli bir şekilde güldü. "Erkek gibi bir adam ama çok tatlı biri. Boş bir kirası vardı ve karısıyla ayrılana kadar burada bedava kalmama izin veriyor. Yakında onu terk edecek. Bu cümleyi daha önce de duyduğumu söylemeden önce, Wayne gerçekten ciddiye." "

Jolie başını salladı ve tek kelime etmedi. Defalarca hayal kırıklığına uğramış neredeyse elli yaşındaki bir kadın nasıl hâlâ bu kadar körü körüne iyimser olabilirdi? Gerçi insanlar Jolie'yi sık sık fazla alaycı olmakla suçluyorlardı ama o kimsenin kendisinden faydalanmasına izin vermiyordu. Kıçını yırtarak çalıştı, gözlerini açık tuttu ve her zaman en kötüsünü bekledi. Bu şekilde, daha iyi bir şey olursa, hoş bir sürprizle karşılaşır.

"Senin iyiliğin için, umarım istediğin her şey ondadır."

"Bence öyle, bebeğim." Annesinin sesi baş döndürücü geliyordu. "Bu harika. Hey, sonra konuşabilir miyiz?"

Jolie yukarı baktı

Heath'in fetih işini bitirip kapıdan çıkmadığından emin olmak için. Ama içki ve sürtüklerle dolu bir akşamın ardından evlerine, karılarının yanına dönen birkaç takım elbiseli adam dışında binaya giren çıkan olmamıştı.

"Elbette. Beni haftaya arar mısın?" Diana umutla sordu.

"Evet. Ararım."

"Neredesin?" diye sordu annesi, sesi endişeyle doluydu.

"Bir barda. Karis'ten uzak tutmak istediğim bir çapkının peşindeyim."

"Lütfen ona dikkat edin. Hâlâ çok genç ve erkekleri anlamıyor."

Karis tek değildi. Kız kardeşi kesinlikle annelerinin hayalperest mizacını miras almıştı, yıldızlar aynı hizaya geldiğinde, cehennem donduğunda ve gökten altın yağdığında tüm harika olasılıkları kucaklamak için bir ilişkinin olası boktanlığını görmezden gelmeyi tercih ediyordu.

"Yapacağım," diye güvence verdi

Jolie. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum bebeğim. Hoşça kal."

Zil çaldı ve o da telefonunu cebine geri sokarak kapıya yöneldi. İçeri dalar dalmaz müzik o kadar yüksek sesle çalmaya başladı ki, organlarının titrediğine yemin etti. Üniversiteden sonra kulüp ortamını bıraktığı için, yetişkin bir adamı neredeyse her gece girdiğini duyduğu bir et pazarından çıkarmak zorunda kaldığı için biraz iğrenmişti.

Barmen ona başıyla selam verdi ve o da alkol arzusundan ziyade göze batmamak için bir Grey Goose ve kızılıcık sipariş etti. Votka, İngiliz'i beklerken can sıkıntısıyla mücadele etmesine yardımcı olacaktı. Romeo işini yukarıda bitirdi çünkü ya çok sabırsızdı ya da bir yatak bulamayacak kadar kişiliksizdi.

Evet, muhtemelen onu en sevdiği takılma mekânında takip etmemeliydi. Ama ona söyleyeceği şeyin işle hiçbir ilgisi yoktu ve ofise ait değildi. Heath Powell'ın onun kim olduğunu tam olarak anladığını bilmesini istiyordu, böylece Karis'in neden sınırların dışında olduğu konusunda bir yanlış anlaşılma olmayacaktı.

Barmen içkisini masaya koydu. Jolie parasını ödedi ve bir yudum alarak etrafına bakındı. Tanrım, bunu özlemiyordu, içkisinin kenarında gece için potansiyel yatak arkadaşlarını ölçüp biçmeyi ve onun alınmış mı, yatakta berbat mı, ana kuzusu mu yoksa başka bir şekilde eksik mi olduğunu merak etmeyi. "Romantizm "den vazgeçip, "aşk "a odaklanmak onu çok daha mutlu ediyordu.

İş. Diana Gale büyümecekti ama Jolie'nin kız kardeşi için hâlâ umudu vardı.

Dans pistinde bir sürü çarpışma ve sürtünmeye tanık olduktan sonra, Heath'in sürtüğünün merdivenlerden aşağıya doğru kıkırdayarak indiğini görünce kendisine doğru bakan Kazanova özentisine sırtını döndü. Kadının elbisesinin spagetti askılarından biri omzundan sarkıyordu. Odanın öbür ucundaki loş ışıktaki sarışının saçları dağılmış ve yüzü inanılmaz derecede kızarmış görünüyordu. Hâlâ zor nefes alıyordu. Ve yüzünde tuhaf bir gülümseme vardı.

Jolie'nin göğsünün ortasına bir sıkıntı yerleşti. Heath'i istemiyordu. Bunu bir kenara yazın. Pratik olmayan bir yanı onu arzuluyordu. Kendine yalan söylemeyi reddediyordu. Muhtemelen yatakta harika olurdu. Powell çok ateşliydi. Ve belli ki çok fazla pratik yapmıştı. Onun yanında olmak kalp atışlarının hızlanmasına ve avuçlarının nemlenmesine neden oluyordu. Adam ona baktığında, onun erkek, kendisinin kadın olduğunu ve kimyanın güçlü bir kuvvet olabileceğini hatırladı. Hiçbir erkek onunla bu kadar uzun süre ilgilenmemişti.

Son birkaç yılda bir saat, bu yüzden ona kredi verdi. Ama cazibesi daha ileri gitmedi.

Mikro etekli sarışının birkaç adım gerisinde Heath ortaya çıktı. Memnun bir çalım ile merdivenlerden indi, gümüşle bağlanmış siyah saçlarını parmaklarıyla taradı ve pantolonunun fermuarını çekti.

Jolie kendi kendine mantıksız öfkenin yükselişine karşı sakin kalmasını söyledi.

Ne yazık ki o gemi çoktan kalkmıştı.

Son içkisini de fırlatıp attı ve kalabalığı yarararak ona doğru ilerledi. Onlara ulaştığında Jolie yirmili yaşlardaki budalanın yanından geçip Heath'e baktı. "Seninle konuşmak istiyorum. Şimdi."

Onun düşmanca tavrına omuz silkerek karşılık verdi. "Ne hakkında?" Adamın umursamaz tavrı onu daha da sinirlendirmişti.

"Sen de kimsin?" Sarışın aralarında bakıştı, durumu düşünürken gözlerini kırıştırdı. "O senin kız arkadaşın mı?" Nefes nefese kaldı. "Karın mı?"

İkisi de cevap vermedi, Jolie çünkü onun "randevusuna" hiçbir şey borçlu değildi. Heath'in sessiz kaldığını varsayabilirdi çünkü artık onu çivilemişti ve ne düşündüğünü umursamıyordu.

"Seni orospu çocuğu!" Kısa Etek çılgılık attı. "Savunmasız olduğum bir anda benden faydalandın."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Üç orgazmından hiçbirinde kendini savunmasız hissettiğinden bahsetmedin."

"Sen bir pislisin." Kadın hışımla bardan ayrılırken yüzü kıpkırmızı oldu.

Ona karşı profesyonel olmaktan başka bir şey yapmamış olsa da, Jolie onun acımasız bir yanı olduğundan şüphelenmişti. Sarışın için biraz üzülüyordu ama Heath Powell'la ilgili değerlendirmesinde haklı olduğu gerçeğiyle garip bir rahatlık duyuyordu.

"Bir sorunumuz mu var Bayan Quinn? Sabaha kadar bekleyemeyeceği belli olan bir azarlama amacıyla beni buraya kadar takip etmeniz başka bir nedenini düşünemiyorum."

O sırada küçük sahnede ayak takımı bir grup çalmaya başladı ve kızın müziğin sesini duyabilmesi için bağırması gerekti. Merdivenlerin yakınında duran birkaç kişi biralarını yudumluyor ve dikkatle izliyordu. "Benimle dışarı gel."

Döndü ve kapıya yöneldi. Altıncı hissi Heath'in onu takip etmediğini söylüyordu. Geri döndüğünde, Heath'in tırabzana yaslanmış, inceleyen bakışlarla onu izlediğini gördü.

Jolie ona doğru yürüdü ve ellerini havaya kaldırdı. "İngilizce bildiğini biliyorum."

"Kraliçe'nin İngilizcesi, teşekkürler."

İngiliz olduğu ve belli ki daha iyi olduğu konusundaki küçümsemesi de onu kızdırmıştı. Öfkesini bastırmaya ve Karis'e odaklanmaya çalıştı. Kafasının içinde, onun geçici sevgilisine üç orgazmını hatırlattığını duyup duruyordu

ve on beş dakika içinde bir yabancından bu tepkiyi alabilmek için ne kadar iyi olması gerektiğini merak ediyordu.

Hiç önemli değil. "Birbirimize bağırmanın gerektirmeyen medeni bir tartışma yapabilmemiz için lütfen beni dışarıda takip eder misiniz?"

"Elbette. Ama heyecanınıza bakılırsa, ne olursa olsun bağırış çağırış olacağından şüpheleniyorum." Sert bir gülümsemeyle ona kapıya doğru işaret etti.

Jolie oflayıp puflama isteğine direndi ve kalabalığın arasından kendine yol açtı. Adam onu alt edemeyecekti.

Dışarı çıktıktan sonra otoparktan uzaklaştı, dışarıda dolaşanlarla aralarına birkaç düzine metre mesafe koydu. Heath onu izledi, bir ara sokağın girişinde durakladığında etraflarını izledi.

Sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi ellerini ceplerine soktu. "Umarım bir güvenlik sorunu için buradasınızdır."

"Kız kardeşimden uzak dur," diye uyardı.

Kaşlarını çatı, gerçekten şaşkın görünüyordu. "Kız kardeşin mi?" "Karis."

Heath zar zor cevap verdi. Kaşları çatıldı ama başka bir tepki vermedi. "Kız kardeşinin adının farkındayım. Sadece benim ... ne olduğumu düşünmene şaşırdığımı ifade ediyorum. Onunla cinsel olarak ilgilendiğimi mi?"

"Ben de aynen öyle düşünüyorum. Bardaki genç sarışın üzerinde çalışmanı izledim. Çok uzun sürmedi. Bir kadeh şarap, iyi yerleştirilmiş birkaç kelime, yumuşak bir okşama ve o senin oldu."

"Bu sizi neden rahatsız ediyor Bayan Quinn?"

"Karis'i hedef alıyorsun çünkü senin gibi bir playboy için neden bacaklarını açmamaları gerektiğini bilemeyecek kadar saf kızları seçiyorsun." Alay etti. "Bu geceki fetihle kendine meydan bile okumadın."

"Karakterim hakkındaki istenmeyen fikirleriniz beni büyüledi," diyerek ona her şey olduğunu belli etti.

ama. "Bu büyüleyici konuşmanın sebebi nedir? Yanınızda çalışanlara her zaman özel hayatları hakkında ne düşündüğünüzü söyler misiniz yoksa kız kardeşinizi ayartmaya niyetli olduğumu düşündüğünüz için bana özel bir istisna mı yapıyorsunuz?"

"Karis'i rahat bırak. Personelden başka biriyle çıkmak Betti'nin politikasına aykırı."

"Verdiğiniz yönergeleri okudum. Ancak bu konuşmayı yapma gerekçenizin daha kişisel olduğunu tahmin ediyorum."

"Güzel. Sana karşı soluksuz bir hayranlığı var. Karis büyük bir aşk arıyor ve muhtemelen aptalca umutlarını kendisini korunduğunu ve değer verildiğini hissettiren ilk erkeğe bağlayacak. Bunu istediğinden şüpheliyim."

"Tavırları seni rahatsız ediyor," diye gözlemledi, onu mantar panoya iğnelediği bir böcek gibi inceliyordu.

Kızdı. "Kadınlar kendilerini 'tamamlayacak' birini aramamalı; kendi başlarına tam bir insan olmalı. Ve siz bu yanlış yönlendirilmiş fantezilerle kadınları avlıyorsunuz, değil mi?"

"Bekar kadınlara geçici de olsa karşılıklı arkadaşlık ve zevk sağlıyorum."

"Bu, Novocain olmadan diş çekimine 'doğal diş bakımı' demek kadar yanıltıcıdır."

Başını ona doğru eğdi. "Kız kardeşin için deli olduğuma dair asılsız bir fikrin var, bu yüzden saatler sonra beni takip ettin ve birkaç zevkli an geçirmeyi seçtiğim bir kadın bulduğumu gördün. Bu nedenle beni sosyopat bir yırtıcı olarak damgaladınız. Bu büyük bir sıçrama."

Jolie hayatı boyunca erkeklerin bu şekilde davrandığını görmüştü. "Ben sadece sizi anlıyorum Bay Powell. Beyefendi görüntünüzün ardındaki erkek fahişeyi görebiliyorum. O dünyaca ünlü yönetmenin kızının güzel vücudunu koruduğunuz son görevinizi çok sevmiş olmalısınız. Siz onu yatağa atmanın keyfini sürerken, onun hayatınızdaki her şeyin bedelini ödemesi sizin için ne kadar muhteşem."

Bu onu sonunda kızdırdı.

"Mystery Mullins'e bir kez bile dokunmadım." Gözleri öfkeli bir uyarıyla kısıldı. "İkimiz ya da durum hakkında hiçbir şey bilmeden konuşma."

Jolie ona inanmaktan ne kadar nefret etse de, Heath'in acı cevabı onu doğruyu söylediğine ikna etti. Tamam, bu suçlamayı bırakacaktı. Ama Heath kızı rahat bırakmayı kabul edene kadar Karis'in peşini bırakmayı reddetti.

"Pekâlâ. Ama kız kardeşimi hedef almanıza izin vermeyeceğim. Yarın ona, onu yumuşatmak için gönderdiğin çiçeklerin profesyonel saygınlığının bir göstergesi olduğunu söylemeni bekliyorum. Bir neden seç. Onu nazikçe vazgeçirdiğin sürece ne söylediğin umurumda değil."

Heath'in tavrındaki değişikliği açıkça belli eden bir şey yoktu ama Jolie onun şaşkınlığını hissetti. "Kız kardeşine çiçek göndermedim."

"Kırmızı laleler. Daha önce masasında görmüştüm. Bana onları onun için bıraktığını söyledi. Ve şimdi senden hoşlanıyor. Ona kur yapmayı bırak."

Adam eğildi ve kadın adamın kirli yanağını ikiye bölen yara izinin belli belirsiz izini gördü. "Az önce benim romantizm anlayışına tanık oldun. Eğer bir kadın istiyorsam, çiçeklerle uğraşmam, sadece prezervatif kullanırım. Kız kardeşin benim ilgimden tamamen, yüzde yüz güvende. Sana söz veriyorum."

"Bunun bana bir şey ifade etmesi mi gerekiyor?"

"Benden şüphe etmeniz için size hiçbir neden vermedim, Bayan Quinn." Alaycı bir bakışla onu inceledi. "Bu seninle ilgili. Neden düşmanca davranıyorsun? Eski bir sevgilin sana, bu işi bitireceğini mi söyledi?"

Sonra da seni kalbi kırık bir şekilde terk mi edeyim?"

"Aşka inanmıyorum, özellikle de kalıcı olduğuna."

Karis

başka bir hikaye ve ben son derece korumacıyım."

"Kesinlikle. Ama seninle gerçekten hiç ilgilenmiyorum."

Kardeşim."

Sözlerini tüm samimiyetiyle söyledi. Jolie onları tarttı.

Belki de . . . Karis, ona bu hediyeýi kimin verdiğini yanlış anlamıştı.

çiçekler ya da neden. Ya da çiçeklerin Heath'ten geldiğine inanmak istemiş ve kendini buna ikna etmişti. Hatta Karis'in sıra dışı beyninin bir yerinde, Jolie'nin aşık olduğu adamla bir ilişki içinde olması fikrine ablasının nasıl tepki vereceğini görmek istemiş olması bile mümkündü.

Heath Powell deneyimli, hesapçı ve tamamen erkek olabilirdi ama güvendiği insanlar tarafından güvenlik danışmanı olarak şiddetle tavsiye edilmişti. İçgüdüleri ona -en azından bu durumda- onun bir yalancı olmadığını söylüyordu.

"Bana bir saniye izin verin." Telefonunu çıkardı ve Karis'e mesaj attı.

Çiçekleri Heath'in verdiği emin misin? Kart bıraktı mı?

Kız kardeşi hemen cevap verdi. Kart imzalı değildi, sadece gece gündüz beni düşündüğünü ve kimin onaylamadığını umursamadığını yazıyordu. Başka kim olabilir ki?

Yani onları Heath'in gönderdiğinden emin değilsin? O da cevap yazdı.

Hayır.

Jolie iç çekerek telefonunu bir kenara koydu. Utancı sıcak bir kızarıklık halinde içinden geçti. Özür dilemek zorundaydı, lanet olsun. "Görünüşe göre kız kardeşim çiçekleri kimin gönderdiğinden emin değil. Sizi suçladığımı ve gecenizi mahvettiğim için özür dilerim. İyi geceler."

Arkasını döndü ve arabasına yöneldi. Tanrım, neredeyse adamın boğazına atlayacaktı ve Jolie Heath'le yüzleşmeden önce Karis'e daha fazla soru sormadığı için kendini gülünç hissediyordu. Hiçbir toplantıya hazırlıksız gitmezdi, lanet olsun.

"Bekle." Heath onun kolunu tuttu.

Aralarında bir elektrik akımı oluştu ve kız cızırtıya karşı dişlerini sıktı.

Bu tepki onu daha da sinirlendirdi. "Ne?"

"Mesai saati dışında olduğumuza ve iş ilişkimizi şimdilik bir kenara bıraktığımıza göre, senin hakkında ne düşündüğümü söyleme şansına sahip olmamın doğru olduğunu düşünüyorum."

Yutkundu. Ona bir yığın hakaret savurduktan sonra fikrini söylemekte bu kadar aceleci davranıyorsa, çirkinlikten başka bir şey bekleyemezdi. Jolie içini çekti. Bu berbat bir şeydi ama bunu hak etmişti. "Dinliyorum."

"Mükemmel." Onu serbest bıraktı, parmakları yumruk şeklinde kıvrılırken etrafında dolaşmaya, onu incelemeye ve sonuçlar çıkarmaya başladı. "Erkeklere güvenmiyorsun ve bu derinlerde yatıyor. Kararlarını etkiliyor ve bana söylediğin her şeye önyargılı yaklaşıyorsun. Eğer hiç aşık olmadıysan, o zaman derinlere kök salmış güvensizliğin çocukluğunda istikrarlı bir baba figürünün olmamasından kaynaklanıyor olmalı."

"Teşekkürler Freud," diye tersledi.

Heath irkilerek yüzünü ona döndü ve neredeyse burunları birbirine değecek kadar yaklaştı. "Yanılıyor muyum?"

O anı şeridinde gezinmeyi reddetti. "Fark eder mi?"

"Öyle olduğunu söyleyebilirim. Ama buna geri döneceğiz. Erkeklere karşı sadece güvensiz olsaydınız, yarına kadar bekler ve beni kız kardeşinizden uzak tutmak için iyi bir uyarı yapardınız. Bunun yerine, peşimden geldin. Ve beni başka bir kadınla bulduğunda, öfken alevlendi. Zampara bir hıyar olma beklentilerinizi karşılamış olsaydım, bu sizi hiç kızdırmamalı, sadece haklı olduğum için kendinizi beğenmiş olmalıydınız. Ama öfkeliydin. Tüm bu hoşnutsuzluğun kız kardeşiniz adına olduğundan şüpheliyim. Aslında, Bayan Quinn, bana geçici bir ilgiden daha fazlasını ~~diydiniz~~ şüpheleniyorum. Kıskanmıştınız."

Endişe damarlarında dolaşıyordu. Adam gerçeğe rahatsız edici derecede yakın. "Sen egoistsin."

"Ama haklıyım." Ona sıkı bir gülümseme verdi.

"Senin için

Eğer politikayı hiçe sayıp ofisteki bir kadının peşine düşmek isteseydim, kız kardeşinizle uğraşmazdım. Çünkü

onun saf olduğunu ve meydan okumadığını söylüyorsunuz. Ama sen . . . Sen çok daha ilginç olurdun. Güzel, güçlü, zeki, kolay bükülmeyen. İlgimi çektin."

Gerildi. "Ben senin patronunum."

"Geçici olarak. İkimiz de yetişkiniz. Şüphesiz ikimiz de ateşli duygusal bağlar kurmaya yatkın değiliz. İşimizi özel hayatımızdan ayrı tutabiliriz, değil mi?"

Normalde evet derdi. Ama sürekli etrafında dolanan, sorular soran ve her hareketini izleyen bir adamla çalışmak dikkatini çoktan dağıtmıştı. "Senin bir sonraki fethin olmaya hiç niyetim yok."

"Seni takip etmeyi hiç planlamamıştım."

Jolie nedenini merak etti, sonra kırmızı ceketinin düğmelerini iliklerken soruyu geçiştirdi. "Mükemmel. Gecenizi böldüğüm için özür dilemekten başka söyleyecek bir şey kalmadı. Umarım sabaha kadar bunu unutabiliriz."

Buradan gitmesi gerekiyordu. Elini fazla zorlamıştı ve yeniden toparlanmaya, yarın ona nasıl davranacağını düşünmeye ihtiyacı vardı. İsteyeceği son şey Heath Powell'ın onun bir sonraki yatak partnerine dönüşmesi gereken bir meydan okuma olduğuna karar vermesiydi. Normalde, bir erkeğin cinsel dürtüleri onunla ilgilenmediği sürece onu ilgilendirmezdi. Eğer öyleyse, onunla bir ya da iki gece birlikte olmanın bir yolunu bulur, sonra da ilişkiyi bitirirdi.

İçinden bir ses Heath'le hiçbir şeyin bu kadar basit olamayacağını söylüyordu.

Ama Jolie ona sırtını dönüp otoparka doğru yöneldiğinde, adam bir kolunu Jolie'nin ortasına doladı ve onu iri, çelik gibi bedenine doğru çekti. "Seni takip etmeyi hiç planlamamıştım . . . ama fikrimi değiştirdim."

Boynuna karşı söylenen bu yumuşak sözler içini ürpertti. "Çek ellerini üzerimden."

"Bahse girerim kaltak rolün geçmişinde bir iki erkeği korkutmuştur."

Sarsılarak uzaklaştı ve elini kalçasına götürdü. "Neden bir erkek iddialı olduğunda, alfa olarak selamlanır ve

Sorumluluk almak. Ama bir kadın aynı derecede iddialı olduğunda, o bir sürtük mü oluyor?"

"Oh, açık olalım. Senin bir sürtük olduğuna hiç inanmıyorum. Bence sert dış görünüşünüzün altında yumuşak kalpli bir kadın var. Başiboş çalışanları, diğer insanların hayvanları beslediği gibi besliyorsunuz. Eski işverenleri onları kapı dışarı etti. Mükemmel değiller ama sizin liderliğinizde yeniden üretken oluyorlar. Onları çok çalıştırıyorsunuz - ki öyle de olmalı - ama adilsiniz. Arkadaşlarıymış gibi davranarak onlardan verim almıyorsunuz. Onlara tam olarak ne beklediğinizi söylüyorsunuz. Ama bana karşı soğuksunuz çünkü size hissettirdiklerime karşı korunmazsanız, savunmanızın altından kayacağım ve o denenmemiş kalbinizi zedeleyeceğimden korkuyorsunuz."

Tanrım, onu çok fazla görmüştü. "Bana bir daha dokunma. Psikanaliz olmak istersem, bir psikiyatrist tutarım.

Bunun dışında, profesyonel olmanızı ve işinizi yapmanızı bekliyorum. Acil bir durum olmadıkça mesai saatleri dışında sizinle iletişime geçmeyeceğime dair söz veriyorum. Şimdi işimiz bitti. Yarın sabah sekizde personel toplantımız olduğunu unutma."

Anahtarlarını çantasından çıkardı ve yüksek topuklu ayakkabılarının onu götürebildiği kadar hızlı bir şekilde uzaklaştı.

"Bana karşı titrediğini hissettim," diye seslendi arkasından.

Jolie dudaklarını sıkıca kapattı. Bunu kabul etmenin bir anlamı yoktu. Heath Powell gibi bir adamla başa çıkmanın en iyi yolu onu görmezden gelmekti.

Kendi tavsiyesine uymak için tüm iradesini kullanması gerekti. Neden haklı olmak zorundaydı ki?

Arabasına doğru yürürken nefesini tutmak için mücadele etti. Aracına bindikten sonra kapıları kapatıp kilitledi ve camdan dışarı bakıp adamın hâlâ bıraktığı yerde durduğunu gördü. Adam onun her hareketini izliyordu. Bir ürpertiye bastırmak için direksiyonu kavradı ve uyuyan bir ayıyı dürttüğü şüphesinden kaçamayarak nefesini içine çekti.

Telefonu cebinde vızıldadı. Kız kardeşinden bir mesaj daha. Görmezden geldi ve onun yerine e-postasını açtı. Gelen kutusuna bir düzine yeni mesaj aktı ama o Karis'in birkaç saat önce gönderdiği mesajı aradı. İlgilenmediğine yemin ettiği mesajı. Asla açmayı düşünmediği mesajı.

Karis'in Heath Powell hakkında hazırladığı rapor.

Ekрана dokunduğunda parmağı titredi. Sonunda açılmadan önce eklentinin indirilmesi çok uzun sürdü. Belgeyi taradı çünkü potansiyel düşmanını kişisel düzeyde tanınması gerekiyordu. Yani, kısmen. Ayrıca içinden atamadığı tehlikeli bir hayranlık da hissediyordu.

Jolie bir nefes verdi. Bu itiraf zor ama gerekliydi. Kendine yalan söylemek hiçbir işe yaramıyordu. Heath'in sözleri bir levye gibiydi, savunmasını delip geçmiş ve yüzleşmek istemediği rahatsız edici gerçekleri ortaya çıkarmıştı.

İşinin ona ihtiyacı vardı. Yarın sabah, ofisini ve alışkanlıklarını gözlemledikten sonra ona fiziksel ve siber güvenliğindeki tüm açıkları anlatacaktı. Adamın pek çok açık bulacağından hiç şüphesi yoktu ve Jolie bunların hepsini ele alacaktı. Aralarındaki etkileşim bu kadarla sınırlı olsaydı Jolie rahatlardı. Ama aralarında söze dökülmeden parıldayan çekim bir cin gibiydi. Artık dışarı çıktığına göre, onu şişeye geri sokamazdı.

Lanet olsun.

Raporun kelimeleri gözlerinin önünden geçti. Liverpool'un dışında doğmuş. Üst-orta sınıf yetiştirilmiş, şanslı. Saklı kalması daha iyi olan bilgileri ortaya çıkarmaya ve işine geldiğinde sistemi işletmeye eğilimli iyi bir öğrenci. Jolie bunu bilmiyordu ama gözünde canlandırabiliyordu. Üniversitede bir süre okuduktan sonra, Afganistan'da bir tur da dahil olmak üzere birkaç yıl orduda görev yapmıştı, MI5'in maaş bordrosunda aniden ortaya çıkmadan önce, tıpkı röportajları sırasında söylediği gibi.

Ama karısının yedi yıl önce Londra'da bir açık hava pazarının ortasında güpegündüz vurularak öldürülmesinden söz etmemiştir. Jolie'nin nefesi kesildi. Olay hâlâ çözülememiştir ama hükümet evde yetişmiş aşırılık yanlılarından şüpheleniyordu. Karis'in izini sürdüğü kadarıyla Heath o zamandan beri kalıcı bir ilişki yaşamamıştır. Dahası da vardı ama buna ihtiyacı yoktu.

İstemese de empati kurmak kararlılığını yumuşattı. Callie'nin sık sık yanına aldığını söylediği o kadınlar kederli kalbi için bir merhem miydi? Zaman geçirmek için bir yol muydu? Karısının kaybının acısını unutmaya çalışması mı?

Jolie'nin kafasının içinde yankılanan nefes sesleri kalbinin gürültüsüne karışıyordu. Bu gece ona söylediği her kelimeyi geri alabilmeyi diledi. Onun çoktan fark etmiş olduğu bir mazeret dışında hiçbir mazereti yoktu. İsteksiz kişisel ilgisi beynini bulandırmıştı ve adam ilgisini başka bir kadına verdiğinde, bunu kötü idare etmişti.

Jolie ön camdan dışarı baktı, sonra dönüp ara sokağa baktı.

Heath hâlâ orada duruyordu, gözünü kırpmadan, kıpırdamadan. Ona gerçek bir özür borçluydu.

İç çekerek arabasının kapısını itti ve telefonunu ceketinin cebine sokarak ayağa kalktı. Ona ulaştığında tek kelime etmedi, sadece kaşlarını kaldırdı, karanlık gözleri bir anda onu inceledi ve soydu.

"Özür dilerim. Gerçekten." Karis'in geçmişini araştırdığını ona söylemeye cesaret edemedi. Jolie onun trajik geçmişini okuduğunu bilmesinin hoşuna gideceğinden şüpheliydi. "Patlamamı hak edecek hiçbir şey yapmadın. Kötü bir gün geçirdim. Kız kardeşimi korumak istemiştin. Bazı düğmelerime bastın."

"Hala bana neden yanıldığımı mı söylüyorsun?"

Bu gece aralarında geçen onca şey arasında buna odaklanmıştı. "Seni istediğimi duymak için neden balık tutuyorsun?"

O karanlık gözleriyle onu deldi. "Çünkü ben de seni istiyorum."

Sessiz bir solukla bakakaldı, o an durgun ve keskindi. "Unutun bunu. Sana daha önceki davranışlarım için sebepler verdim. Bir daha olmayacağına söz veriyorum. İki profesyonel yetişkin gibi davranıp yolumuza devam edebilir miyiz?"

"Ofiste mi? Kesinlikle. Özel hayatımı asla işime taşımam."

"Güzel. Böylece ikimiz olduk."

"Ama bunun peşini bırakmayacağım. Bu gece bardaki gibi kızlar akşamı atlatmanın bir yolu ama aslında ilgimi çekmiyorlar. Bana çok uzun zamandır kendime meydan okumadığımı hatırlattın."

Tam da bu tuzağa düşmüştü. Birdenbire kişisel olanı profesyonel olandan ayıramadığını ilan etmek istemiyorsa, onunla mücadele etmenin başka bir yolunu bulmalıydı.

"Meydan okumanı başka yerde yap. Şu anda bir kaçamakla başa çıkamayacak kadar çok şey yaşıyorum. Menfaatleri olan arkadaşlarla işim olmaz. Kalıcı bir şeyle daha da az ilgileniyorum."

Ona belli belirsiz bir gülümseme gönderdi. "Aynı fikirdeyiz." "Mükemmel."

"Ama önemli değil. Bunu adil bir uyarı olarak kabul et: Peşinden geliyorum ve seni altıma almak niyetindeyim. Bunu yapana kadar dinlenmeyeceğim. Bu yüzden savunmanı güçlendir ve kendini sıkıca topla. Böylece seni baştan çıkardığımda daha da tatlı olacak."

"Bu bir yarışma değil," diye homurdandı.

"Değil."

O zaman neden zahmet etti? Kendini büyük hissetmek için başka bir fethi ihtiyacı olduğu için mi? Merhum karısının cinayetini düşünmek zorunda kalmamak için onu kullanmak istediği için mi? "Başka bir şeye odaklan. Yogayı dene."

Heath ona esprili bir karşılık vermek için ağzını açtı, bundan emindi. Onun yerine telefonu ısrarla çaldı. Ekrana bir göz attı. Kız kardeşi. Tik tak gibi

Ŗu anda Karis'le birlikte olduğu için Jolie aramayı reddedebilirdi ama bu ona Heath'le olan konuŖmasını kafasını toparlayana kadar ertelemek için bir bahane verdi.

Düğmeye bastı ve telefonu kulağına götürdü. "Ne?"

"Mesajımı aldın mı?" diye fısıldadı. "Binanın hemen dıŖında sesler duyuyordum ama Ŗimdi ofiste ayak sesleri duyuyorum. Koridorda ilerliyorlar. Bana doğru geliyorlar."

Üçüncü Bölüm

Üç numaralı başarı kuralı: Her şey yolunda gitmeyecektir.

Ondan birkaç santim uzakta duran Heath, Jolie'nin nasıl donup kaldığını fark edemedi. Panik gözlerini açtı ve fark etse de etmese de ona baktı, yosunlu bakışları sessizce yardım etmesi için yalvarıyordu.

Bir şeyler ters gitmişti.

Sessiz bir teselli için onun omzuna sarıldı. Evet, onun için buradaydı. Eğer bu kadar endişeli olmasaydı, onun bu jestini takdir etmezdi.

"Neredesin?" Jolie sordu, sonra telefonu kulağından çekip hoparlörü etkinleştirdi.

"-Işıkları kapattım, masamdan ayrıldım ve birisinin odamızın kapısını kurcaladığını duyduğumda mola odasına gizlice girdim," dedi Karis nefes nefese. "Sonra koridorda ayak sesleri duydum, kapıyı yavaşça kapattım ve 911'i aradım. Bana on dakika daha süreceğini söylediler. Korkuyorum."

Heath duyması gereken her şeyi duymuştu. Jolie'yi kaptığı gibi birkaç adım ötedeki motosikletine götürdü.

Ona kaskını fırlatırken, Karis'i rahatlatmaya çalıştı. "Sokağın aşağısında Heath ile birlikteyim. Yola çıkıyoruz."

"Davetsiz misafirin şu anda nerede olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu hattın diğer ucundaki kıza.

"Sanırım Jolie'nin ofisinde." Karis'in kısık sesi titredi.

"Birden fazla mı var?"

"Başka bir şey duymadım."

"Güzel. Dinlenme odasından çık." Davetsiz misafiri geçmeden süitten çıkıp doğrudan otoparka açılan tek kapıya ulaşamazdı, bu yüzden onu güvende tutmak için elinden geleni yapabilirdi. "Kabinlerin arkasına saklan ve koridorun sonundaki dosya odasına koş. O kapının kilidi var. Onu kullan, sonra içerideki sandalyelerden birini kapı kolunun altına sessizce sıkıştır ve yardım gelene kadar bekle."

"Tamam."

Jolie'ye döndü. "Aramayı kesmeli ve bana tutunmalısın."

İsteksizce başını salladı ve Karis'e güvende kalmasını söyledi. Motosikleti çalıştırırken endişe içini kemiriyordu. Kendi gözetiminde başka birinin ölmesine izin vermeyi reddediyordu, özellikle de kaybı Jolie'yi yıkacak birinin.

Bunun onun için neden önemli olduğunu düşünmek istemedi.

Sarsılmış olmasına rağmen, hızla bisiklete bindi ve kollarını onun beline dolayarak arkasındaki koltuğa yerleşti. Sonra Heath park yerinden hızla çıktı ve ofise doğru hızla ilerledi. Yarın Jolie'ye daha güvenli bir işyeri için önerilerini sunmayı ve önlemleri çabucak almayı planlıyordu. şimdi keşke onun onay sürecini atlasaydım ve ihtiyacı olduğunu bildiği ekipmanları kursaydım diyordu.

Arabalardan kaçıp Betti'ye doğru hızla ilerlerken sokak lambaları iki yanında bulanıklaşıyordu. Ofise vardıklarında karşılaşılabileceği tüm senaryolar kafasında dönüp duruyordu. Arkasında Jolie sımsıkı sarılmıştı, tüm vücudu kaskatı kesilmişti. Daha önce hiç motosiklete binmediğinden şüpheleniyordu ve onu uzun bir gezintiye çıkarmayı, bacaklarının arasında motorun mırıltısıyla bir iki saat boyunca ona yapıştıktan sonra ruh halini ölçmeyi çok isterdi.

Evet, patronunu rahat bırakmalıydı. Ama içinde öylece söndürebileceğini düşünmediği bir kıvılcım çakmıştı. En son ne zaman sadece bir kadının yanında bu kadar canlı hissettiğini hatırlayamıyordu.

Tehlikeli düşüncelerdi ve onları bir kenara itti. Şu anda sadece Karis'i kurtarmak önemliydi.

Betti'nin ofisinde kim olabilir? Bölgede olduğu bildirilen hırsız en olası şüpheli gibi görünüyordu. Görünüşe göre bu korkak, karşı koyacak biriyle karşılaşma ihtimalinin düşük olduğu saatlere kadar beklemiş. Kasıtlı olarak alarm sistemi olmayan küçük işletmeleri vurmuş ve muhtemelen karaborsada alıcısı hazır bekleyen tüm teknik aletleri hızla çalmış. Ancak hiç kimse sinsi adamla yüz yüze geldiğini bildirmemişti, bu yüzden Heath adamın silahlı olup olmadığını ya da karşı karşıya gelirse tehlikeli olup olmayacağını bilmiyordu.

Betti'nin ofisinin önündeki park yerine vardıklarında, Karis'in mavi kompakt aracının hâlâ park yerinde olduğunu gördü ve bisikletinin farını kısarak motoru boşa aldı ve binanın yanından, arabaların yanından uzaklaştı. Jolie'nin süütünün kapısı.

Kaskı yırtıp adama itti, sonra da kapıya doğru fırladı. Bir eliyle kaskı gidona astı. Diğer eliyle de kızın kolunu kavradı ve çekti. "Burada kal. İçeri dalamazsın."

"Kız kardeşim-"

"Yarım yamalak girersen daha güvende olmazsın. Burada bekle."

"Cehennem gibi." Onun dokunuşuyla sarsıldı. "Daha iyi hissetmeni sağlayacaksa arkanda kalırım ama beni tamamen terk etmene izin vermeyeceğim."

Heath silahını kılıfından çıkardı ve dişlerini sıkarak kızın elinden tutup binaya doğru ilerledi. "Durum bu kadar vahim olmasaydı, seni dizlerimin üzerine yatırırdım."

Ona yan yan baktı. "Ben yaramaz bir çocuk değilim."

"Hayır, sen inatçı bir kadınsın."

Kafasında bir ampul yanıyor gibiydi. "Boyun eğmiyorum."

Öyle düşünmeyebilirdi... ama aklının oraya gitmesi ilginçti. Hokkabazlık yaptığı tüm sorumlulukları ve ne kadar sıkı sarıldığını düşünürsek? Heath öyle olduğuna bahse girerdi. "Haydi gidelim."

Karşılıklı bir ilgi duyduklarından şüphelendiği için Jolie'ye sadece dokunmak istemiyor, kendini buna mecbur hissediyordu.

"O şey dolu mu?" Yarı otomatik silahı başıyla işaret etti.

"Eğer öyle değilse bana hiçbir faydası olmaz." "Tanrıya şükür."

Heath onun böyle anlarda bir silaha ihtiyaç duyulduğunu anlamasını ve bir silah bulundurduğu için alınganlık göstermemesini sevdi. Yine de, Jolie hiç değilse pratik biri gibi görünüyordu.

Silahı bir eline aldı ve diğer eliyle de onunkini kavradı. "Arkamda kal."

Bir kez olsun itiraz etmedi. Binanın ön tarafına yaklaştı, hücrelerin bulunduğu alana bakan pencere duvarından içeri baktı, açık olmaması gereken herhangi bir ışık ya da bir meşalenin belirgin ışınlarını aradı. Hiçbir şey yoktu, bu da davetsiz misafirin muhtemelen çalışanların masalarının etrafında gizlice dolaşmadığı anlamına geliyordu. Muhtemelen dinlenme odasıyla da uğraşmıyordu. Orada çok da iyi olmayan bir cezve ve eBay'de en iyi ihtimalle altmış pound değerinde bir televizyon dışında elektronik eşya yoktu. Bu da hırsızın sadece Karis'e barikat kurmasını söylediği dosya odasında, projektörün bulunduğu konferans odasında ya da Jolie'nin ofisinde, yani süitin tek dış kapısının yakınında olabileceği anlamına geliyordu.

Arkasındaki inatçı kadının dışarıda kalmasını çok isterdi ama kadın kararlıydı. Bu yüzden elini çekiştirdi ve onu ofise doğru götürdü.

Heath saatine baktı. Polisin gelmesine altı dakika daha vardı. Jolie'nin kız kardeşi şimdi büyük bir tehlike

içinde olabilirdi. Beklemeyi göze alamazlardı.

"Yerde kal," diye fısıldadı.

Başını salladı ve onun her hareketini yansıtarak kapıya doğru süzüldü. Binanın sonuna doğru uzanan pencere duvarından, bir LED el fenerinin yoğun ışını aniden Jolie'nin ofisine doğru yayıldı. Birkaç dakika sonra bilgisayarından çıkan ışık odayı daha yumuşak bir parıltıyla aydınlattı ve davetsiz misafir feneri kapattı.

Heath içinden küfrederek tekrar pencereden baktı ve Jolie'nin sandalyesinde oturan birini gördü: kısa saçlı, geniş omuzlu, kesinlikle uzun boylu. Erkek. Bu onu şaşırtmamıştı. Ama adamın bilgisayarın üzerine eğilmiş, dikkatle onu incelediğini görmek şaşırtmıştı.

"Neden bilgisayarımı okuyor?" diye tısladı.

Güzel soru. "Sabit diskte hassas bir şey var mı?"

"Lansmanını yapacağım yaz koleksiyonunun eskizleri yakında, üretim kaynaklarımla birlikte. Muhtemelen en değerli bilgi bu."

İlk görüşmeleri sırasında ona sanayi casusluğunu önerdiğinde, bir grup modacının fikri mülkiyeti çalacak kadar acımasız olabileceğine inanmakta zorlanmıştı. Birkaç saatlik bir araştırmadan sonra pozisyonunu yeniden gözden geçirdi. Şimdi haklı gibi görünüyordu.

"Bilgisayar şifre korumalı mı?"

"Tabii ki." Tereddüt etti. "Ama geçen sonbaharda grip olduktan sonra Arthur, benim yokluğumda maaş bordrosu hazırlaması gerekirse diye şifreyi birine bırakmam konusunda ısrar etti. Herkesin elektronik zaman kartlarını güvende tutuyorum çünkü Sosyal Güvenlik numaralarını içeriyorlar. Wisteria şifreyi masasının üzerine, klavyesinin altına bantladı."

Heath neredeyse inliyordu. Yarın sabahki toplantıda diğer konularla birlikte kesinlikle bu güvenlik açığı hakkında da konuşacaklardı. Tabii ki, Bu gece herkes hayatta kaldı.

"Bilgisayarınız masanıza sabitlendi mi?" diye sordu.

"Hayır. Birisi fişini çekip çekip gidebilir. Tanrım, bunu söylediğimde kulağa çok saçma geliyor."

"Tedbir konusunu daha sonra konuşuruz."

"Karis'i göremiyorum." Jolie kız kardeşine mesaj attı ve telefona baktı, endişesi havadaydı. "Cevap vermiyor."

"Binanın arka tarafında telefon çekmiyor olabilir," diye hatırlattı.

Normal şartlar altında Heath içeri girecek, davetsiz misafiri indirip kelepçeleyecek, sonra da polisi beklerken Karis'in güvende olduğundan emin olacaktı. Jolie yanındayken senaryo farklı işlemek zorundaydı.

Sessizliğini koruyarak parmaklarıyla geriye doğru saydı. Bir tanesine ulaştığında, ofisin girişini işaret etti ve sürünerek ilerlemeye başladı. Kadın da onu takip etti, arkalarındaki sokak lambalarının içeriye gölge düşürmemesi için alçaktan çömeldi.

Süitin kapısı hafifçe aralık duruyordu. Davetsiz misafir kilidi açmıştı ve devre dışı bırakacak bir alarm da yoktu. Hemen içeride, Jolie'nin ofisinin kapısı kapalıydı. Heath yan pencereden bakınca davetsiz misafirin hâlâ bilgisayarın mavi ışığında oturduğunu gördü. Haydutun, ikisinin gizlice geçtiğini fark edemeyecek kadar odaklanmış olduğunu umuyordu.

Ana girişin kapısını hafifçe itti ve silahını çekip Jolie'nin ofisine açılan kapıya doğrultarak içeri süzüldü. Jolie onun hemen arkasında kaldı.

Dizleri çömelmeye itiraz ediyordu ve otuz dokuz yaşının her birini hissediyordu ama adrenalin onu tuttu dik ve keskin. Elini sallayarak Jolie'ye süitin arka tarafına ve Karis'in güvenli bir şekilde ulaşabildiğini umduğu dosya odasına doğru işaret etti.

Jolie geri dönmeden önce Heath polis sirenlerinin ilk sesini duydu.

Yan pencereden tekrar baktı ve davetsiz misafirin de duyduğu anı gördü. Adam sarsıldı ve ayağa fırladı, sandalye endüstriyel halının üzerinde yuvarlanmadan önce

bilgisayarın kablolarını çekti. El fenerinin ışını sarsıldı ve tekrar daire çizdi. Ayak sesleri ofisinin kapısına doğru geliyordu.

Birkaç adım ötede Jolie donakaldı. Lanet olsun, hırsız ofisten çık t ı ğ ı n d a ilk fark edeceği şeylerden biri o olacaktı.

"Saklan!" Heath tıslayarak Wisteria'nın büyük ahşap masasını işaret etti.

Titrek bir baş hareketiyle, hırsızın görüş alanından çıkarak canavarın altına daldı.

Bir dakika sonra, yabancı ofisinden çıktı. Kapıya doğru ilerlemekle o kadar meşguldü ki, yaklaşan siren sesleri arasında kaçmaya çalışırken, yakındaki gölgelerde saklanan birini fark edemedi.

Heath, lateks eldivenli ellerinde bir bilgisayar taşıdığı belli olan ve görünürde silahı olmayan adam yanından geçene kadar bekledi.

Adam süitin kapısından gizlice çıkmaya çalışır çalışmaz, Heath haydutu arkadan yakaladı.

Hırsız yere düşerken homurdandı. Jolie'nin bilgisayarını halıya çarptı, çünkü o sallanarak yukarı çıkmış, üstündeki beklenmedik ağırlığı atmak için dönüyordu. Heath bırakacak gibi değildi.

Silahını davetsiz misafirin başını örten kar maskesine bastırdı. "Kımıldama."

Altındaki adam dondu kaldı. Heath Jolie'nin güvende olduğundan emin olmak için arkasına baktı. Onu gördü, hâlâ Wisteria'nın masasının altında kıvrılmıştı.

"Ellerini bağlamak için bir şey bulayım mı?" diye sordu, sesi şaşırtıcı derecede düzgündü.

"Polis her an burada olabilir. İyi iş çıkardın," diye onu övdükten sonra tekrar hırsıza odaklandı. "Burada ne yapıyorsun, otuzbirci?"

Sessizlik.

"Benimle konuşmanızı öneririm. SIG Sauer'imden daha makul olacağımı söyleyebilirim."

Hala tek kelime etmedi. Heath adamın bayılmadığını biliyordu. Altındaki her kas gergin ve harekete hazır hissediyordu. İzinsiz giren kişinin düşüncelerinin hızla aktığını, büyük olasılıkla uygun bir kaçış yöntemi planladığını neredeyse hissedebiliyordu.

Sirenler yaklaştı ve Heath sorgusunu yüksek vitese geçirdi. Polis adamı götürmeden önce bu suçlunun neyin peşinde olduğunu öğrenmek istiyorsa hızlı davranması gerekiyordu.

"Şimdi konuş yoksa parmaklarını teker teker koparırım. Beş saniyeniz var."

Birdenbire ofisteki tüm ışıklar yanarak onu geçici olarak kör etti.

"Jolie!" Karis çığlık attı ve koridordan aşağı fırladı.

"Yerde kal," diye hırladı ona.

"Karis?" Jolie'nin sesi kızın iyi olduğuna dair kendini rahatlatmak için düpedüz çaresizdi.

İki kız kardeş kadar farklı görünebilirler ama birbirlerini seviyorlardı.

Bu dikkat dağınıklığı sırasında, davetsiz misafir Heath'in kaburgalarına dirsek attı ve onu güçlü bir şekilde itmeden önce kıvranmaya başladı. Heath geriye doğru devrilirken, haydut ayağa fırladı ve kapıya doğru koştu, yarı otomatik silahını çekip Heath'e doğrulttu. Diğer eliyle de Jolie'nin dizüstü bilgisayarını almak için eğildi.

Adrenalin onu terletip kalbini çarptırırken, Heath kendini bir silahın namlusuna bakarken buldu. Önce tetiği çekti ve saldırgana ateş etti. Adam sağa çalım attı ama bir küfür savurdu ve bilgisayarı bırakıp kolunu tuttu. Makine yere düşerken, hırsız boş kapı aralığına doğru birkaç el ateş etti ve sonra kaçtı.

Bir kurşun kulağının dibinden vızıldayarak geçtikten sonra, siren sesleri yaklaşırken Heath davetsiz misafirin peşinden fırladı, artık sadece bir blok ötedeydi.

"Burada kalın," diye bağırdı kız kardeşlere, sonra da ayakları kaldırıma vurarak hırsızın peşinden gitti.

Adam neden Jolie'nin ofisindeydi ki?
Ne arıyordu? Ve neden sadece onun bilgisayarını almaya çalışmıştı? Söylediğinden daha fazla sır mı içeriyordu?

Karanlık formu takip ederken Heath'in kafasında sorular dönüp duruyordu, silahını kavramış ve ateş etmeye hazırdı. Düşmanını ölçüp biçti. Hızlı, atletik, zeki. Tam olarak

Tipik bir hırsızdan bekleyeceği amatörlükteydi.

Avcı fırsatını bulur bulmaz binanın arkasındaki ağaç kümesinin içinde kayboldu. Yeşillik, ortamdaki ışığı örterek ikisini de karanlığa gömdü.

Heath silahını kavradı ve yapraklı dalları yüzünden iterek önündeki hıştının onu götürdüğü yere doğru ilerledi. Bir düzine adım sonra, kalın bir çalı duvarını iterek aştığında adam gitmişti. Heath gölgelerin kararttığı kaldırımları taradı. Yakındaki arabaların sesi ayak seslerini bastırıyordu.

Betti'nin ofislerinin arkasında ve yanında endüstriyel binalar ve depolar bulunuyordu. Sıkıca kilitlenmiş olmalılar. Bunun ötesinde ana bir yol uzanıyordu. Bu caddenin onda ikisinden daha az bir mesafede bulunan yaya trafiği, bölgedeki bar ve restoranların etrafında yoğunlaşacaktı.

Heath içgüdüsünü dinledi. Eğer bu işi planlamış olsaydı, çıkış stratejisi işlek caddelere karışıp ortadan kaybolmak olurdu.

Doğuya doğru birkaç blok ilerledikten ve her yerde insanlar dolaşmaya başladıktan sonra silahını kılıfına soktu. Suçlu kalabalık tarafından kolayca yutulabilirdi. Kaldırım boyunca park etmiş çok sayıda arabadan birini çalıp ortadan kaybolmayı da aynı derecede kolay bulabilirdi.

Polis şimdiye kadar Jolie ve Karis'in yanına varmış olmalıydı. Heath onları terk etmekten ne kadar nefret etse de, bu hırsız herifin peşlerine düşmeden gitmesine izin vermeyi reddediyordu.

Restorandan bara giden, arabalarına yönelen, el ele yürüyen yayaları atlattı. Birçoğu ona bakmak için durakladı. Bazıları sanki ondan akan aciliyeti ve

adrenalini hissetmiş gibi yolundan çekildi.

Heath eğitimine geri döndü ve yanından geçtiği herkesi taradı. Sonunda, ön kolunu beceriksizce tutarak kaldırımdaki siyah bir sedana binmeye çalışan bir adama odaklandı.

Adam içeri dalıp kar maskesini tekrar indirdikten sonra motoru çalıştırdığında Heath hızla araca ulaştı. Heath ateş etmeye cesaret edemedi yoksa bir seyirciye çarpma riski vardı. Bunun yerine, araç trafiğe girerken arabanın arkasına doğru atladı.

Kendini bagajın üzerine atan Heath tutunmaya çalıştı, ancak araba hızlandıkça tutuşunu kaybetti ve yuvarlandı Sokağa.

Bir lanetle geldi. Bu iş daha bitmemişti. Bacakları yirmi beş yaşındaki kadar hızlı koşmuyor olabilirdi ama gözlerinde hiçbir sorun yoktu. Arabanın stop lambaları yanmadığı halde her rakamı ve harfi görmeyi başarmıştı.

Bunun o piçi yakalamak için yeterli olacağını umuyordu çünkü Jolie'nin tekrar tehlikeye girmesini istemiyordu.

HEATH koşarak Betti'nin ofisine döndü, Mitchell Thorpe'un arkadaşı ve Callie'nin yasal kocası Sean Mackenzie'yi aramakla meşguldü. Eski bir FBI ajanı olan bu adamın Heath'in ihtiyaç duyduğu bağlantıları vardı.

"Alo?"

"Kaba olmak istemem ama havadan sudan konuşmayı atlamam gerek. Benim için plakayı kontrol eder misiniz?"

Sean tereddüt etmedi. "Elbette. Birkaç torpil yaparım. Numara kaç?"

Heath hâlâ derin derin nefes alarak durumu açıkladı. "O serseriye lanet arabasına kadar kovaladım ama kim olduğunu ve Jolie'nin ofisine neden girdiğini öğrenmeye kararlıyım."

"Bana birkaç saat verin, biri size geri dönecektir. Callie'nin kasılmaları var. Üç hafta daha doğumu yok. Thorpe ve ben onu hastaneye götürürsek, bu işi emin ellere teslim etmiş olurum."

Heath daha fazlasını isteyemezdi. "Teşekkür ederim. Umarım Callie ve bebek iyi olur."

"Teşekkürler. Daha fazla yardıma ihtiyacınız olursa Jack Cole'u ya da Edgington kardeşlerden birini arayın. Size numaralarını mesaj atarım."

Londra'dan döndükten sonra onlarla kısa bir süre görüşmüştü. Takviye çağırmak zorunda kalmamayı umuyordu ama tehlike gerektirirse çağırırdı.

Heath Betti'nin otoparkına doğru yürürken çanları çaldı. Süitin kapısı ardına kadar açıktı. Birkaç devriye aracı kayarak durmuş, plakasız bir arabayı çevrelemişti. Memurlar belli ki içerideydiler ve muhtemelen kız kardeşlerin ifadelerini alıyorlardı.

Kapıya yaklaşırken bir devriye onu durdurdu. "Kusura bakmayın. Sadece tanıklara izin var."

"Sokağın aşağısına kadar kovalamadan önce davetsiz misafirle dövüştüm. Kaçmayı başardı ama-"

"Bu çok tehlikeli, efendim. Polisi beklemeliydiniz. Biz bu tür şeyler için eğitildik."

Heath'in bu genç polisin tavırlarına tahammülü yoktu. "İngiliz ordusunda üç yıl, sonra da MI5'ta on yıl daha görev yaptım." Bu memurun ergenlikten çıkmasından daha uzun süredir iyi eğitim almıştı. "Yetkili dedektif nerede?"

"Heath!" diye bağırdı bir kadın ofisin öbür ucundan.

Jolie'nin herhangi bir erkek için bu kadar yüksek sesle bağıracağını düşünmese de, arkasını döndü. Onun yerine Karis koridorda hızla ilerledi ve kendini ona doğru fırlattı. Kollarını ve bacaklarını onun etrafına dolayarak onu daha da şaşırttı ve ardından dudaklarına acil bir öpücük kondurdu. Jolie kaşlarını çatmış bir şekilde görüş alanına girdiğinde, hâlâ neden ciğerlerindeki havayı emmeye çalıştığını ve kendini nasıl zarif bir şekilde kurtaracağını anlamaya çalışıyordu.

Hepsine lanet olsun.

Sıkı bir tutuşla Karis'i uzaklaştırdı ve boğazını temizleyerek onu ayağa kaldırdı. "İkiniz de iyi misiniz?"

"Evet." Küçük kız kardeş, bir elini göğsüne bastırıp iri kahverengi gözlerini kırıştıtırırken ona kahramana tapınmaya benzer rahatsız edici bir şeyle baktı. "Senin sayende. Aklımı kaçırarak kadar korkmuştum ama beni kurtarmaya geldiğini bildiğim için sakinliğimi korudum."

Jolie kısık sesle, "Ben iyiyim," diye cevap verdi. "Sen?"

Belli ki kız kardeşi için endişelenmişti. Ama onun Karis'in yardımına koşacağını ve kızın hayranlığını kazanmak ve onu baştan çıkarmak için davetsiz misafiri kovalayacağını hayal etmiş miydi?

Belki de. Jolie alaycı bir yaratıktı. Bunu çok iyi anlıyordu.

Ama daha önce de belirttiği gibi, eğer umurunda olmasaydı potansiyel sevgilisi tarafından rahatsız edilmezdi.

Heath Karis'le arasına biraz daha mesafe koydu. "Harika. Sinsi katili yakalayamadığım için üzgünüm. Ama başka bir açıdan çalışıyorum."

Ve polisin duyabileceği mesafede daha fazlasını söylemeyi reddetti. Eğer davetsiz misafirleri bu bölgede yaygın olan hırsızlardan biriye, Dallas Polisi onu haftalarca başarısız bir şekilde aramıştı.

Heath kendi başına araştırıp kimin ve neden içeri girdiğini bulmaya niyetliydi; hem de bürokratik engellere takılmadan. Jolie onu Betti'yi güvende tutması için tutmuştu. O da işini yapmaya niyetliydi.

Yine de tavrı soğuk kalmaya devam etti. "Teşekkürler."

İçinde bir lanet tuttu. Jolie onun Karis'te gözü olmadığına inansa bile, onu kesip atabilirdi. Sürüklenmenin yanı sıra, erkeklerin yaklaşmasına izin vermekten de çekiniyordu.

Heath onu anlamak istedi.

"Beni köşeye sıkıştıran o korkunç hırsız kovalarken senin için çok endişelendim." Karis yaklaştı. "Sana zarar vereceğinden, seni vuracağından korktum. Oh . . ." Nefes nefese kaldı. "Kendimle yaşayamazdım."

Ona kardeşçe bir okşama verdi. "Gördüğünüz gibi, gayet iyiyim."

"Polis hâlâ sorular soruyor. İzninizle." Jolie uzaklaştı.

Onun kişisel alanına doğru hamle yaptı, ağzını sıkı endişe ve hoşnutsuzluğu ortadan kaldıracırmeyi diledi. "İyi olduğuna emin misin?"

Heath cevap veremedi, kırk yaşlarında bir kadın dedektif yaklaştı ve her zamanki soruları sorabilmek için onu konferans odasına "davet etti". Sorgu sırasında Heath'e, mahalledeki hırsızın kendi adamları olduğuna çoktan karar verdiklerini söylediler. Dedektif ayrıca Teksas'ta silah taşıma iznini göstermesini, boş kovanlarını açıklamasını ve hızlı bir inceleme için silahını teslim etmesini istedi. Tek iyi haber neydi? Saldırgan, DNA'sını yakalamalarına yetecek kadar kanamıştı ve bunu sistemlerinde çalıştırmayı planlıyorlardı. Ne yazık ki bu aylar sürebilir.

Heath, Dallas Polisi'nin bu soruşturmada işe yaramayacağından korkuyordu.

Sonunda kadın onu sorgulamayı bitirdi. Konferans odasından çıktıklarında, Jolie ve Karis'in yanında duran sırık gibi bir erkek dedektif gördü. Bir şeyler konuştu Güven verici birkaç kelime. Polis tabii ki her şeyi araştırarak, kontrol edecek, ekipler mahalleyi tarayacak ve bunun gibi saçma sapan şeyler yapacaktı.

Ardından her iki dedektif de Jolie'nin ofisine girerek incelemelerini tamamlayan olay yeri inceleme ekibinin etrafında dolanmaya başladı. Onlar eşyalarını toplarken, Jolie ofisine girerek odayı her zamanki tertemiz standartlarına göre düzenledi.

Heath onun her hareketini izlemekten kendini alamıyordu. Belli ki mutlu değildi. Az önceki öfkesinin yanı sıra, şimdi her tarafın dağınık olması da onu tedirgin ediyordu. Birinin onun alanına girmiş olması da onu rahatsız ediyordu. Onun çatışmasını anlıyordu. Sevgili kız kardeşi

tehlikedeydi. Endişesi çalkalandı. Adrenalini pompalandı. Sonra tehlike geçtiği anda, aynı şımartılmış kardeş, isteksizce ilgi duyduğu adama dudaklarını kilitledi. Bütün gece Jolie'nin titizlikle dengelenmiş dünyasını sarsmış olmalıydı. Şu anda yatırımcı raporlarının ve tasarım eskizlerinin arkasına saklanamazdı.

Buna gerek olmamasını dilese de, bu gece onu daha da tedirgin etmek zorundaydı.

Karis onun kolunu çekiştirdi. Adam ona döndüğünde, Karis iri kahverengi gözlerini yaşlarla doldurarak göz kırptı.

"Bana sarılır mısın?"

Tereddüt etti, olası sonuçları ve sonuçları gözden geçirdi. Sonunda başını salladı. "Ben büyük, kötü kurdum, seni spor olsun diye canlı canlı yiyip kanlı leşini toprağa bırakacak türden. Akıllıca bir seçim yap. Başka bir adam seç."

Geri çekildi. "Sen öyle biri değilsin. Cesur ve harikasın ve-"

"Senin beyaz dantelin ve vaatlerinle ilgilenmiyorum."

Karis masumca göz kırptı. "Ben-ben yapmadım

Ben-" "Beyaz atlı prensini mi arıyorsun? Evet, öyle.

Ben

Duygularınızı incitmek istemem ama size çiçek bırakmadım."

"Ah." Kadın üzgün görünüyordu, sonra da kaşlarını çattı. "Aklına gelseydi yapar mıydın?"

"Hayır. Yaklaşık bir saat önce seks yaptığım son kadın adını hâlâ bilmediğim biriydi. Bu türden ilk yabancı değil. Çok basit bir "tekrar yok" kuralım var. Yani seni yatağa atmama izin verecek kadar aptal olsan bile, sana bir daha asla dokunmam. Kendi iyiliğin için benimle flört etme, peri masalı umutlarını bana bağlama ve beni bir daha öpme."

Karis yutkundu, incinmiş görünüyordu. "Sert olmana gerek yok."

Ses tonunu yumuşattı. "Dürüst olacağım. Senin için iyi değilim."

"Olabilirsin," diye öyle içten fısıldadı ki, neredeyse adamın alaycı kabuğunda bir çentik açacaktı. "Ve senin için iyi olabilirim."

"Sadece sana zarar veririm."

Ve bu konuyu daha fazla tartışmak istemiyordu, özellikle de Jolie'yi otuzlu yaşlarının başında, uzun boylu, atletik bir adam olan erkek dedektifle konuşurken bulduğunda. Takım elbiseli adam Jolie'ye gülümseyerek kartını uzattı ve elini okşadı.

Heath'in kıskanmaya ne hakkı ne de nedeni vardı. Muhtemelen diliyle bir adamın bağırsaklarını deşebilir ve onu kendi kanıyla dolu bir havuzda titrer halde bırakabilirdi. Ama Jolie'nin yasak bölge olduğunu anlayana kadar dedektifin taşaklarını boğazına sokmak istemediğine lanet olsun. Heath sadece Jolie'ye dokunmadığı için bundan kaçınıyordu.

Neden onu bu kadar çok istiyordu? Her zamanki gibi değildi. Karısı Anna güzeldi ama çekingendi, yumuşaktı. Onun sağlam eline ve rehberliğine ihtiyacı vardı. Mystery, daha canlı olmasına rağmen, hemen hemen aynıydı. Jolie bir erkeği kahvaltı niyetine yerdı. Hatta bu sabah, onu hoşnut etmeyen bir tedarikçiye telefonda bağırışını izlemişti.

Sert bir azarlama ve biraz sertlikle kanunu ortaya koymuştu. Dolgun dudaklarını büzüşü, çarpıcı yüzünden omuzlarına doğru savrulan koyu renk saçlarının arsızca savruluşu onu büyülemişti. Her şeyi tutkuyla, inançla ve daha önce hiç görmediği kadınsı bir özgüvenle yapıyordu.

İlgisinden daha fazlası artmıştı. Sarışınla yaşadığı anlamsız ilişki arzusunu bastırmak için hiçbir şey yapmamıştı. Heath, Jolie'ye sahip olana kadar sadece onun iş göreceğinden çok korkuyordu.

Karis alt dudağı titreyerek masasına doğru döndü, ona bakmaktan utanmamak için çantasını ve anahtarlarını karıştırıyormuş gibi yaptı. Bu muhtemelen onu bir piç yapıyordu, ama bu Heath'in işine geliyordu. Onun sözlerini kastettiğinden daha sert algılamış olabilirdi ama sonunda mesajı almıştı.

Polis gittikten ve Jolie arkalarından kapıyı kapattıktan sonra yaklaştı ve kaşlarını çatarak ona ve kız kardeşine baktı. "Ona ne söyledin?"

"Bana bir daha dokunma."

Yüzünü karartmadan önce yüzüne memnuniyet yerleşti. "Profesyonel olduğunuz için teşekkür ederim."

Bakışlarını kızın içine dikti. "Ben değildim. Seni istediğim için onu uyardım."

"Böyle bir şey olmayacak Romeo. Bu işin peşini bırakmazsan seni kovarım."

"Bunu yapabilirsiniz ama kendinizi ve burada çalışan herkesi daha büyük bir risk altına sokmuş olursunuz. İşletmenizi ve çalışanlarınızı güvende tutmak için uygulayabileceğiniz ve uygulamanız gereken sayfalarca tavsiyem var. Başka bir güvenlik uzmanıyla yeniden başlamanız gerekiyorsa, bu size haftalar, belki de daha fazla zaman kaybettirecek. Bu davetsiz misafir ve temsil ettiği şey her kimse tekrar saldırmadan önce o kadar zamanınız olduğundan emin değilim. Bu yüzden ya tehdit altında hissettiğiniz için beni bırakırsınız ya da benimle çalışırsınız."

"Kendimi tehdit altında hissetmiyorum, sadece rahatsız oldum."

Saçmalık. Numaran bende var. "En çok risk altında olan sensin."

Gözlerini devirerek bir elini kalçasına sabitledi. "Nasıl yani?"

"Bu davetsiz misafir ofisinizdeki tüm teknik aletleri değil, sadece bilgisayarınızı ele geçirdi. Parmak izi bulmak için ofisinizin tozunu alan polisler mi?

Hiçbir şey bulamayacaklar. Ameliyat eldiveni giyiyordu. Bir sonraki uyuşturucu ihtiyacını karşılamak için hırsızlık yapmıyordu. İstenmeyen bir şirketle karşılaşınca da çok sarsılmadı. Bir silahı ve hızlı bir çıkış stratejisi vardı. Yani mahallenizin hırsızları olduğundan şüpheliyim. Ancak hedefi olan bir profesyoneldi."

Tereddüt etti. "Peki sence neler oluyor?"

"Eğer bu geceki soygun endüstriyel casuslukla ilgiliyse, operasyonun arkasındaki beyin sizsiniz. Sermaye ve bağlantılar senin elinde. Marka *sizsiniz*. Rakiplerinizi sizi işinizden etmek istiyorlarsa, işe sizden başlarlar."

"Anlaştık. Şimdi ne öneriyorsun?"

"Seni koruyabilmem için bu işin aslını öğrenmek için daha fazla zamana ihtiyacım var."

Ona yan yan baktı. "Eğer beni yatağa atmaya çalışmaktan vazgeçersen, ben de varım. Ama çalıştığım yerde kimseyle çıkmam."

"Seninle çıkmak istemiyorum."

Dudakları daha da gerildi. "Seni becermek istemiyorum."

"Yalancı," diye suçladı usulca.

"Senin fetihlerinden biri olmayacağım."

"Olamazsın. Bunlar, bir kez tırmanıldığında, kolayca unutulur. Sen farklısın. Seni kabul edebileceğimden çok daha fazla istiyorum."

"Artık hangi kız kardeşe asılmayı tercih ettiğini biliyorum. Neden söylemedin ki?" Karis anahtarlarını kavradı ve Jolie'ye asık suratlı bir bakış fırlattı. "İyi geceler."

Kızın zamanlamasına lanet okurken bile, onun önüne geçerek çıkışını engelledi. "O kadar çabuk değil."

"Ne?" Küçük kız kardeş fırladı.

"Davetsiz misafir içeri girdiğinde ofiste olan siz olduğunuz için, sizi evde beklemediğinden emin olmak istiyorum. Sizi oraya kadar takip edeyim ve dairenizin temiz olduğundan emin olayım."

Karis başını salladı. "İyi olacağım."

"Utanç duygusunu güvenliğin önüne koyma," diye azarladı. "Her neyse." Çantasının askısını tuttu. "Sakla yukarı."

"Sen de geliyorsun," diye mırıldandı Jolie'ye. "Davetsiz misafir, Karis burada tek başına çalışırken içeri dalmış olabilir ama *sizin* ofisinize odaklanmış. Eğer o

Özellikle bir şey arıyorsa, büyük olasılıkla sizin evinize de bakacaktır."

Jolie'nin yüz ifadesi ona karşı çıkmak istediğini ama mantığını da yadırgamadığını gösteriyordu. "Beş dakika. Bakarsın, sonra gidersin."

"Oradayken, güvenliğinizin en üst düzeyde olduğundan emin olmak niyetindeyim."

İsteksizce pes etti. "O zaman çabuk ol. Bilgisayarımı kilitledikten sonra gideceğiz."

Otoparka doğru ilerlediler. Heath, Jolie'yi bisikletinin arkasına alarak onun aracına götürdü, sonra da hep birlikte Karis'in küçük dairesine gittiler. Jolie park etti, Heath de aynısını yaptı ve küçük kız kardeşini dairesine kadar takip etti. Birkaç saniye içinde kimsenin rahatsız etmediğini anladı. Yine de, temiz olduğunu ilan etmeden önce dikkatlice aradı. Üçüncü kattaki dairenin pencerelerine birinin tırmanması çok zor olacaktı. Kapısı sağlam görünüyordu, sürgüsü de nispeten sağlamdı.

"Bu gece burada güvende olmalısın," dedi

Karis'e. "Umurunda değil."

"Romantik ilgi eksikliğini güvenliğiniz için endişe duymamakla karıştırmayın."

Gözlerini kaçırdı, gözle görülür bir şekilde üzgündü. "Ben iyi olacağım."

Ve olacaktı da. Karis düşündüğünden daha güçlüydü. Çenesini kavradı ve kaldırarak gözlerinin içine baktı. "Çok güzelsin, gençsin ve çok daha az alaycı birisin. bir gün seni kapacak. Ben o adam değilim." "Kız kardeşime sahip olmayı tercih edersin." Sesi asıktı.

Kimi ya da neden istediğini gerekçelendirmeyecekti. "Bu sadece başka biri için tasarlandığınız anlamına gelir. Şüpheli bir şey görür ya da duyarsanız, numaram sizde var."

Karis başıyla onayladı. "Jolie'ye iyi davran. Çok az insan böyle davrandı."

O ve Bayan Quinn uzun vadede birbirleri için kötü olabilirlerdi ama şu anda yarını düşünmüyordu. "İyi uykular."

Heath kapıdan çıktı, sonra Jolie'yi izledi. Jolie'nin eve boş bir yere geldiğinden ve güvende olduğundan emin olmak istiyordu. Ondan sonra ne olduysa oldu.

Dördüncü Bölüm

*Dört numaralı başarı kuralı:
Fırsat kapınızı çaldığında, kapıyı açın.*

Jolie'nin şık apartman kompleksinin ön kapısına yaklaştıklarında, Heath lobide fazla dikkatli ya da yersiz görünen biri var mı diye etrafı taradı. Politika tartışan hippiler ve cep telefonlarıyla uğraşan genç profesyonellerden başka bir şey yoktu.

Bina, onun abone olmadığı modaya uygun her şeye sahipti. Yakındaki kahve barı, yirmi dört saat açık spor salonu. Şık, krom ve gri, hiçbir karakter belirtisi yoktu.

Geleneksel mimarisi, ilginç düzenleri ve derme çatma odalarıyla İngiltere'de anlayamayacağı kadar uzun süre yaşamıştı.

Jolie onun yanında gergin görünüyordu. "Kız kardeşim iyi miydi?" "Dairesinin temiz olduğuna dair onu temin ettim. Kilitledi arkamda. Her ihtimale karşı ona numaramı verdim." Jolie asla sormayacağı için gönüllü olarak bilgi vermişti. "Ona dokunmadım."

Asansörün düğmesine bastı. "Yaptığını düşünmemiştim."

"Gerçekten mi?"

"Beş dakikadan daha az bir süre onun yerindeydin. Bu senin için bile hızlı çalışmak olurdu. Ayrıca, sen zaten

Karis'e hayır dedin. Bunu kastettiğinizden emin olmasaydı asla o şekilde surat asmazdı."

"Benden onu nazikçe vazgeçirmemi istediniz. Onu üzmemeye çalıştım."

Asansör bir ding sesiyle geldi. Boş vagona tırmandı ve altıncı katın düğmesine bastı. "Biliyorum. Ve eğer onu biraz sertleştirirsen, belki bu onun için iyi olur. Biraz kalp ağrısı olgunlaşmasına yardımcı olabilir."

Heath gördüklerine dayanarak buna karşı çıkamazdı. "Hiç saf olmadığına bahse girerim."

Başını iki yana salladı. "Ben çok pragmatik biriyim." "Aynen öyle. Çünkü baban kalbini kırdı yol boyunca bir yerde."

Kapılar kapanarak onları asansörde yalnız bırakırken Jolie kaskatı kesildi, sonra da öfkesini yatıştırmaya çalıştı. "Neden beni didikleyip duruyorsun?"

Adil bir soruydu. Sadece onun hoşuna gidecek bir cevabı yoktu. "Seni anlamak istiyorum."

"İşinizi yapabilmeniz için buna gerek yok."

"Değil." Ama geri adım atmaya hiç niyeti yoktu.

Jolie Quinn onu zorladı. Onu yeterince iyi tanırsa, belki de parlaklığını kaybedecekti. Ya da onu nasıl yatağa atacağını ve sisteminden nasıl çıkaracağını bulabilirdi.

"Bilmeniz gereken şey şu: Kazanmayı severim. Her zaman kendi işimin patronu olmak istemişimdir. Modadan ve trendleri görmekten anlarım. İyi bir müzakereciyim. Betti tutkularım ve yeteneklerim için mükemmel bir seçim oldu."

Heath'in söyleyebildiği kadarıyla böbürlenmemiştir.

"Beni işe almadan önce seni araştırdım. İşteki ilk yılınızdan sonra ve o zamandan beri her yıl, zor bir ekonomiye rağmen kârınızı iki katına çıkarmışsınız. Hatta geçen yıl bu oranı daha da artırmışsınız."

"Başarılarımla gurur duyuyorum ama amacım para değil. Bu, başkasına borçlu kalmamak ve rekabette skoru korumak için bir araçtır. Bunu inkar etmek yok."

güzel, ancak kazanabildiğim para genişleme planlarımı gerekli zaman diliminde desteklemeyecek, ki tek istediğim de bu. Yani açıkça yeterince iyi yapamadım."

Kaşlarını çattı. "Kendine çok yükleniyorsun."

Asansör durdu ve kapılar açıldı. "Ben olmasam bile, birkaç düzine rakip ve moda bloggerı her zaman olmaya istekli. Eleştirilerini önceden tahmin edip çok geç olmadan karşı çıkarsam daha iyi olur."

Jolie'yi başarılı olmaya iten bir şey vardı. Başkalarına bel bağlamadan gelişmeye susamıştı. Onun gücü ilgisini çekiyordu ama daha çok, sert yüzeyini kazıyıp altındaki yumuşak kadını bulup bulamayacağını görmek istiyordu. Onun kendisine karşı savunmasız olmasını istiyordu.

Çok tehlikeli.

Asansörden çıkıp koridorda ilerlerken başını eğip anahtarlarını bulmak için çantasını karıştırdı.

Heath ona bir şey için ihtiyacı olduğunu kanıtlamaya karşı koyamadı.

Elinde şingirdayınca arkasından yaklaştı, yüzüğü elinden kaptı ve bir eliyle anahtarı kilide soktu. Diğer eliyle de saçlarından tutup çekiştirdi. Kadın soluklanmaktan başka bir şey yapamadan onu içeri itti ve kapıyı çarptı.

Kalbi hızla çarparak onu önce bitişikteki duvara yüzüstü itti, sonra vücuduyla sırtını sardı.

Tanrım, onun her bir kıvrımını avuçlarının arasına almak ve kendisine yalvarana kadar okşamak için sabırsızlanıyordu.

"Ne halt ediyorsun sen?" Nefes alış verişi hızlandı. Kalp atışlarının da aynı şekilde hızlandığına şüphe yoktu.

"Kapınıza yaklaştığınızda asla başınızı çantanıza gömmemelisiniz. Anahtarlarınızı önceden elinizde bulundurun ve tetikte olun. Aksi takdirde kendinizi kolay bir hedef haline getirmiş olursunuz."

Onu yerinden oynatmak için mücadele etti ama adam onu duvara sıkıştırmıştı, yumruğu saçlarındaydı ve onu esasen

hareketsiz. "Bırak beni. Davetsiz misafir, her ne istediye, fiziksel olarak peşimden gelmedi."

"Henüz. Ama olabilir. Öğrenmen gereken çok şey var."

"Dairemi davetsiz misafirler için kontrol et ve defol git." Onu başından savmak için çabaladı.

Kızın öfkesi Heath'in kanını daha da ateşledi. "Bunu benim yöntemimle yapacağız. Sen giysileri tasarla, personeli yönet ve ofisi idare et. Burası benim sorumlu olduğum yer."

"Güvenlik, tamam. Seni bu yüzden işe aldım."

"Ve seks," diye yemin etti kulağına. "Orada her zaman kontrol bende."

Tekrar kasıldı. "Seninle seks yapmayacağım." "İkna edici olabileceğimi göreceksin."

Alay etti. "Saf küçük paspaslarla, elbette. Ne yazık ki senin için öyle biri değilim. Bırak beni."

Heath istemedi. Ona sarılmak için yanıp tutuşuyordu. Garip bir şekilde, onun reddetmesi Heath'in fikrini değiştirmeye daha da kararlı hale getirmişti.

Şimdilik onu serbest bıraktı ve geri çekildi. "Kapını kilitle."

Jolie yaptı ama ellerini sürgüye doğru kaldırdığında onun titrediğini gördü.

"Seni korkuttum mu?" diye sordu. "Pfft. Hayır."

Güzel. Bu onu daha derin bir seviyede etkilediği anlamına geliyordu. Temellerini sarsmış, farkına varmasını sağlamış, onu anlamadığı bir şekilde tahrik etmişti. Aynı şey onun için de geçerliydi.

"Burada bekle. Dairenin geri kalanını kontrol edeceğim."

Sonraki iki dakika içinde her odayı, dolabı ve kuytu köşeyi inceledi ve kadının gerçekten de yalnız olduğunu öğrendi. Ve kişisel alanını en az ofisi kadar düzenli tutuyordu. Her yerde onun kokusunu alıyordu, biraz misk kokulu ve kadınsı bir narenciye kokusu. Onu kabarık yastıklı kraliçe yatakta ya da büyük cam duvarlı duşta hayal etmek onu tahrik etti.

Heath yatak odasında işini bitirir bitirmez mutfağa girdi ve onu bir bardak kırmızı şarap doldururken buldu, görünüşe göre ona bakmamaya kararlıydı. "Sahil temiz mi?"

"Gerçekten."

"Güzel. Yarın görüşürüz."

Normalde işaretini alır ve giderdi. Ama bu gece olan hiçbir şey normal değildi. "Birkaç soru sormak istiyorum."

"Polis bunu zaten yaptı."

"Bana bu hırsızlığı çözmem için para ödüyorsun. Seni baştan çıkaracağımdan o kadar çok mu endişeleniyorsun ki hırsızlığının çözülmemesine izin veriyorsun?"

Jolie bardağını tezgâha çarptı. "Tanrım, kendin hakkındaki düşüncelerin çok yüksek. Benim için o kadarını bile yapmıyorsun."

"Demek az önceki titremeni yanlış anlamışım. Eğer benden korkmuyorsan -ki neden korkasın- bunun tek açıklaması sana ulaşmamdır."

"Açım ve yorgunum," diye ısırdı.

"Bu kalbini hızlandırıyor mu?" Ona bakmaya kararlı bir şekilde bir adım daha yaklaştı. "Meme uçlarını boncuk boncuk yapıyor mu?"

Anında kafasını kaldırdı ve ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Tamam, erkek olduğunu fark ettim. Hoşlandığımı her erkekle yatmıyorum."

Heath onu kızdırmaktan hoşlanıyordu. Biraz kalp ağrısı Karis'e nasıl iyi geliyorsa, biraz soğukkanlılık kaybı da Jolie'ye öyle iyi gelecekti.

"Senin için o kadar çok şey yapmadığımı sanıyordum," diye alay etti. "Yapmıyorsun. Eğer yapsaydın, çoktan biriyle yatmış olurdum. sen."

Kadın üstünlüğü elinde tutmaya kararlıydı. Adam da ona, kendisiyle birlikte olmak zorunda olmadığını göstermeye aynı derecede kararlıydı.

"Neden etrafınızdaki her şeyi ve herkesi kontrol etmeniz gerektiğini düşünüyorsunuz?"

"Ne?" Kelimeyi söyler söylemez başını salladı.
"Bilmiyorum."

"Kesinlikle titiz bir daire mi? Kontrol." "Ben her şeyin düzenli ve tertipli olmasını severim," diye karşı çıktı.

"Ofisi yönetme, projeleri idare etme, anlaşmaları müzakere etme şekliniz. Kontrol hep sende. Seni izledim." Bir parmağını bluzunun boynundaki düğmenin üzerinde gezdirdi. "Çalışanlarınızı, programınızı, iştahınızı, öfkenizi kontrol ediyorsunuz. Termostatı bile kontrol ediyorsun-"

"Ben bir eylemciyim Bay Powell. Kaos olmasın diye düzeni sağlarım. Hırsızlıkla ilgili sorularınızı sorun ve gidin."

"Beni kontrol edebileceğini mi sanıyorsun?"

Hemen cevap vermedi. "Denemiyordum."

Ama bir yanı, en azından onun ruhunu deşmeyi bırakmasını sağlayacak kadar uzun bir süre denemek istiyordu. Güçlü bir erkek figürü olmadan, kaos içinde büyüdüğünden ve şimdi çirkin sürprizleri minimumda tutmak için düzen aradığından şüpheleniyordu.

"Ben düşman değilim, Jolie," diye yumuşak bir sesle güvence verdi.

Aralarındaki konuşma onu daha da germiş ve durumu idare etme ihtiyacını artırmıştı. Zor bir akşam geçirmişti. Eğer onun hakkında daha fazla şey öğrenmek ve böylece cazibesini kovmak istiyorsa, onu rahatlatmalı ve işine odaklanmalıydı. Sonra belki bunun nereye varacağını görebilirlerdi.

Yeşil gözleri ve ateş saçan bakışlarıyla ona baktı. "O zaman beni rahatsız etmeyi bırak. Buna ihtiyacım yok."

"Bilmiyorsun. Ama içimdeki erkeğin görmezden gelemeyeceği ilkel bir şeyi ortaya çıkarıyorsun."

"Şey, zaten kaşıntını ... neydi adı?" ile kaşıdığın için şimdi çok ilkel olmamalısın.

"Hiçbir fikrim yok."

"Çok hoş," dedi alaycı bir tavırla, sonra biraz daha şarap içti. "Seninle kişisel bir etkileşimimiz yok, sadece açık olmak için. Sorularınızı sorun, sonra da evinize gidin."

"Ev "in Mitchell Thorpe'un sahibi olduğu BDSM kulübü Dominion'daki bir oda olduğundan şu anda

bahsetmiyordu. Eğer o

Dallas'ta kalmaya karar verdiğinde kendine ait bir yer kiralayacaktı ama burası şimdilik işine yarıyordu.

"Elbette. Oturalım mı?" Kahvaltı barının diğer tarafındaki lekesiz beyaz kanepeye başıyla işaret etti.

"Pekâlâ." Sonra, sanki teklif etmediğini fark etmiş gibi şişeyi kaldırdı. "Şarap mı?"

"Bir bardak alacağım.

Teşekkür ederim." Doldurdu.

"Bir şey değil."

Kadın ona bir kadeh uzatır uzatmaz, adam onun geçmesine izin vermek için geri çekildi. Kadın büyük gri bir sandalyeye yerleşti, o da kanepenin sağ üçte birlik kısmına oturdu ve şarabını yudumladı. Gür ve yoğun, dut ve erik notalarıyla katmanlı. "Bu iyi bir taksi."

"Şarap biliyor musun?"

"Bu seni şaşırttı mı?"

"Tanıdığım çoğu erkek Jack Daniels ya da light bira içer."

Kaşlarını kaldırdı. "Belki de birlikte vakit geçirdiğin erkeklerin kalibresini geliştirmelisin."

"Onlarla vakit geçirmeyi ben seçmedim," diye düzeltti. "Annem seçti."

Evet, annesinin karmakarışık bir aşk hayatı olduğunu okuduğunu hatırlıyordu. "Hatırladığım kadarıyla üç kez boşanmıştı."

"Yakında dört numara olacağım, arada bir sürü yatılı erkek arkadaşım olacak. Mahremiyetimi ihlal ettiğin için teşekkürler."

"Mesleki tehlike." Omuz silkti. "Annen mi onları terk ediyor yoksa onlar mı anneni?"

"Onu terk ediyorlar. Anlamadığım bir özgüven sorunu var. Kendini daha iyisini hak etmediğine inandırmış. Bazen, eziklerin ona bakıp kendisinden faydalanmalarına izin vereceğini bilip bilmediklerini merak ediyorum."

Jolie'nin kontrol ihtiyacı Heath için çok anlamlıydı. Çocukken çok fazla kargaşa yaşamıştı elbette. Ama belli ki hayatının her günü annesi gibi olmamak için çabalamıştı. "Karis'in onun izinden gideceğinden endişeleniyorsun. Bu yüzden beni uyardın."

"Evet." Şarabından bir yudum daha aldı, sonra bardağının etrafına döktü. "Sallanıyor ve her iki yöne de gidebilir. Kendine değer verme ve sorumluluk duygusu geliştirmesini, her seçimin bir sonucu olduğunu fark etmesini istiyorum. Bu hırs onu asla yarı yolda bırakmayacak."

"O sen değil. Sürüklenmiyor."

"Bu öğrenilebilir bir beceri olabilir." Jolie savunmaya geçercesine çenesini kaldırdı.

Heath başını salladı. "Başarmak için yanıp tutuşan açlığın içinden gelen bir tutku. Sen önemli biri olmak istiyorsun. O ise sadece mutlu olmak istiyor."

Jolie arkasına yaslandı ve onu inceledi. "Seni anlamıyorum. Sen bir asker ve gizli bir ajansın ama şarap içiyor ve beni psikanalize tabi tutuyorsun..."

Onu bölümlere ayırmaya çalıştığı o düzgün kutuların hiçbirine sığmıyordu. "Kız kardeşin kendi yolunu bulacaktır. O akıllı bir kız."

"Öyle yoksa onu işe almazdım."

"Bırakın bunu çözsün. Bunu kontrol edemezsiniz tabii ki ama bir kez değerini öğrendiğinde bence çiçek açacaktır."

İç çekti. "Bu senin sorunun değil. Bana sorularını sor."

Konu kapanmıştır. Heath boş verdi. Aslında Karis onu hiç ilgilendirmiyordu ve Jolie'nin onu dairesinden çıkarmak istediğini biliyordu. Ona ulaşmak için bu kadar yanıp tutuşmamayı, ona başka bir iş olarak bakabilmeyi çok isterdi. Ama neredeyse en başından beri, ondaki bir şey daha fazlasını arzulamasına neden olmuştu.

"Davetsiz misafirimizin basit bir hırsız olmadığını varsayıyorum."

"Sanırım bunu tespit ettik. Bu yüzden kendimize onun ne istediğini ve neden istediğini sormalıyız."

"Ya eskizlerimin taramalarını aradı-"

"Ama bir rakip tarafından işe alınmışsa, benzer bir koleksiyon gördüğünüz anda çalışmanızı kimin çaldığını anlamaz mıydınız?"

Jolie sandalyesinde kıpırdandı. "Tabii önemli bir değişiklik yapmadıysa. Ya da sadece gömmek istemediyse."

"Rakiplerinizden biri başka ne isteyebilir ki?"

Yastık gibi alt dudağını ısırarak dalgınca odayı taradı. Bu görüntü onu yeniden sertleştirdi. "Müşterim veri tabanım, tedarikçi bilgilerim, iş planım." Sonra solgunlaştı. "Potansiyel yatırımcımla ilgili ayrıntılar."

"Bana ondan bahset." Heath adamı araştırmak, sorunun bir parçası olmadığından emin olmak istiyordu.

"Adı Richard Gardner. Kısa süre önce ölen ve kendisine akıl almaz miktarda para miras kalan Teksaslı bir iş adamının oğlu. Bunun bir kısmı bile işimi neredeyse bir gecede tanınmış bir isim haline getirebilir. Sessiz ortak olmayı kabul etti. Yerel LGBT davalarıyla yakından ilgileniyor. Telefonda konuştuk. Teklif ettiğim finansal anlaşmayı anlıyor: Yaptığı ön ödeme karşılığında önümüzdeki beş yıl boyunca kârın yüzde yirmisini alacak."

Eğer hırsızlık olayının Gardner'la bir ilgisi varsa, belki Heath birinin Jolie'nin bilgisayarını neden çaldığını bulabilirdi. Ya da işe yarar bir bilgi bulabilirdi. "Ona kur yapan başka birini tanıyor musun?"

"Hayır, ama kim cebi dolu ve işe karışmak istemeyen bir yatırımcı istemez ki?" Ona alaycı bir bakış fırlattı. "Gardner'la birkaç hafta önce bir bağış gecesinde tanıştım ve kız kardeşi kıyafetlerime bayıldığı için konuşmaya karar verdik. Nereye varacağını göreceğiz. Bu bir ilk buluşma. Belli başlı şeylerin ötesinde bir anlaşmaya varmadık. Cuma günü onunla yemek yiyeceğim için kimsenin ofisime gireceğini sanmıyorum. Ve siz sormadan söyleyeyim, hayır, aklıma başka bir düşman gelmiyor."

Heath yatırımcı konusunda onunla aynı fikirdeydi ama bir kez daha kontrol edecekti. Gölgelede bir yerlerde bir düşmanı olmadığından daha az emin hissediyordu. "Hoşnutsuz bir eski çalışan mı?"

"Hiçbir zaman küçülmeye gitmem gerekmedi ve bu geceye kadar ofiste hiçbir zaman şiddet içeren ya da hoş olmayan bir olay yaşamadım."

Bunu duymak güzel ama Jolie çok açık sözlü olabiliyordu ve fikirlerini ifade etmekten hiç çekinmiyordu. Kimsenin tepki göstermemiş ya da karşılık vermemiş olması bir düşman kazanmadığı anlamına gelmiyordu. "Güvende olmak için tüm eski çalışanların bir listesini istiyorum."

"Wisteria'ya sabah derlemesini söylerim."

Kilit açabilen, silah ateşleyebilen ve sırlarını satabilen biri olup olmadığını anlayacaktı. "Harika. Peki ya eski komşular? Sınıf arkadaşları? Arkadaşları? Onların da listesini istiyorum. Kin tutmak için bir nedeni olan var mı?"

"Dizüstü bilgisayarımın içindekileri çalmak isteyecek kimse yok. Benim işimle ilgilenmiyorlar, o zaman neden uğraşırlar ki?"

Tam da Heath'in bilmek istediği şey. Bu durumla ilgili bir şey onun hislerini harekete geçirmişti. "Kim olduğunu bulursak, nedenini de bulabiliriz. Başına en kötü şey gelirse Betti'ye ne olacak?"

"Her şey Karis'e gidecek. Konuşmuştuk. Annem ve kardeşimle ilgilenmesini istediğimi biliyor ama organizasyonu bir kişinin yönetmesi gerekiyor."

"Kız kardeşin bunu yapabilir mi?" diye sordu.

"Hayatımdaki hiç kimse uzaktan yakından bu niteliklere sahip değil." Jolie'nin sesi yorgun geliyordu.

"Anlaşıldı." Kızı bu kadar zorlamasının bir başka nedeni de buydu. Bir gün muhtemelen Karis'e mirasını bırakacaktı ve kız kardeşinin bu mirası geliştirmesini istiyordu. "Peki ya eski sevgililer? İçlerinden biri sana zarar vermek ister mi?"

"Eğer biri bana el kaldırırsa, kendini taşaksız bulur."

Heath onun aile içi şiddetle ilgili deneyimlerini merak etti ama şimdi sormadı. "Haklısın. Daha az fiziksel bir misilleme biçimine ne dersin? Bir ilişkiyi bitirip birinin kalbini mi kırdın?"

Son şarabını birkaç uzun yudumda içti. "O adamların hiçbirinin bir anlamı yoktu ve eminim onlar da benim için aynı şeyi hissediyorlardı. Bu yüzden gizli bir düşmanlık beslediklerini düşünemiyorum. Ayrıca, hiçbir erkeği işimi öğrenecek kadar uzun süre yanımda tutmadım."

Yani eski sevgililerinden hiçbirisi bilgisayarının içindekileri umursamamalı. Duyduğuma sevindim.

Ayak parmağını vurdu, sağlam çizmelerinin gergin tikini gizlemesinden memnundu ve eski aşk hayatının onun için önemli olmamasını diledi.

Jolie ayağa kalktı ve huzursuzca mutfığa doğru yürüdü. "Biraz daha şarap?"

"Lütfen." Ona bardağını getirdi.

O dökerken, Heath yalnız oldukları gerçeğini göz ardı edemedi, neredeyse sessizlikte onun nefes alışını duyabiliyordu, ne kadar uzun süre bakarsa o kadar çok yanaklarında hafif bir kızarıklık görebiliyordu.

Bitirdi ve bardağı ona uzattı. "Bunu kimin yaptığını hakkında gerçekten hiçbir fikrim yok. Sanırım maaş çekini hak etmen gerekecek."

Yanından geçip giderken Jolie ona bakmıyordu. Ama adam gözlerini ondan alamıyordu. Ne kadar solgun ve bitkin görüldüğünü de fark etmekten kendini alamadı. "Bunu dört gözle bekliyorum. Yemek yedin mi?"

"Hiç şansım olmadı. Oh, neyse. Bu ilk kez olmuyor."

Heath onun öğle yemeğini atladığını zaten biliyordu ve kahvaltı için zaman ayırdığından da şüpheliydi.

Kolundan tuttu ve onu kendine doğru çekti. Kadın şaşkın bir nefesle ona baktı.

"Beni dinle," dedi. "Hırsını çok seksi buluyorum. Arada bir öğün atladığın için seni suçlamıyorum. Ama bütün bir gün boyunca yemek yemeyi ihmal etmene imkân yok."

Kaşlarını çattı. "Sorun değil. Sabah güzel bir kahvaltı yapacağım. Bırak beni."

"Çatalı tutup seni kendim beslemek zorunda kalsam da bu gece yiyeceksin."

Jolie dişlerini sıktı. Sanki onun yüzüne tükürmek istiyormuş gibi görünüyordu. "Bana ne yapacağımı söyleme."

"O zaman saçmalama. Ye. Yemek bile yaparım. Buzdolabında ne var?"

Teklifi onu açıkça şaşırtmıştı. "Biraz ondan biraz bundan. Yapmak zorunda değilsin-"

Şarabı kızın ellerine tutuşturdu. "Otur. Sana bir şeyler getireyim."

Önceden pişirilmiş tavuk şeritleri, bezelye ve mantarları bir araya getirdikten sonra küçük bir tavada kızartma yaptı ve karışımı biraz hazır pirincin üzerine döküp hepsini bir tabağa yerleştirmeden önce biraz zencefil ve soya ekledi.

Ona uzattığı zaman, sanki başka bir gezegenden gelmiş gibi baktı. "Yemek yapabiliyor musun?"

"Bir erkek atış poligonu, alet tezgahı ve yatağın ötesinde becerilere sahip olmalıdır. Yemeğini ye." Bulaşıkları yıkamak için mutfığa geri döndü.

"Tabağın nerede?"

"Eğlenmeden önce yemek yedim." Ona şakacı bir gülümseme gönderdi.

Gözlerini devirdi ve bir ısırık aldı. "Teşekkürler. Tadı harika. Mmm . . ."

Heath onun zevkini duymaktan hoşlanıyordu. Ona daha fazlasını vermek istiyordu.

"Hırsımı seksi bulmana şaşırdım." Bir lokma daha yuttu. "Çoğu erkeğin gözü korkar."

"Onlar, küçük zihinleri diğer cılız özelliklerine uyan aptallardır."

Bir kahkahayı bastırdı. "Güçlü anne mi?"

"Kendi tarzında, sanırım. Gerçekten çok evcimen biri. Yemek yapmayı ve ailesiyle vakit geçirmeyi çok sever. Bence çocuklarını sadece kendilerine güvenmeleri için yetiştirdi. Harika bir şey başarmış hırslı bir kadının yanında kendimi daha az erkeksi hissetmiyorum. Bunu yapan her serserinin nerede eksik olduğunu bulması

gerekir."

"Ama sanırım güçlü kadınlarla çıkmıyorsun. Eğer bu geceki arkadaşın bir şey ifade ediyorsa."

"Genelde hiç kimseyle çıkmam."

Jolie nedenini sormadı. Bunun yerine, adam tencereyi bulaşık makinesine yerleştirirken o da son birkaç lokmayı bitirdi. Bir yudum daha şarap içtikten sonra her şeyi mutfığa getirdi. Heath son şarabını da içtikten sonra bardakları üst rafa yerleştirdi.

"Yemek için teşekkürler. Tadı harikaydı."

İçinde biraz kalori ve sebze olduğu için ikinci bir rüzgâr yakalamış gibi görünüyordu. Bu gece ona soracak başka bir sorusu yoktu. Önlerindeki yoğun bir günden önce ikisinin de uykuya ihtiyacı olduğuna şüphe yoktu. Yine de onu bırakmaya hiç niyeti yoktu.

"Benim için bir zevkti. Şimdi, güvenliğiniz için, bu gece kanepenizde uyumak niyetindeyim. Yastık ve battaniyeyi nereden bulabilirim?"

JOLIE baktı. Evet, bu gece burada ona göz kulak olacak biri olsa kendini daha güvende hissedirdi ama ... "Hayır. Olmaz."

Şarap ve yemekten sonra kendini yumuşak, neredeyse mutlu hissetmişti. Tek bir cümleyle, aralarında kaynamakta olan çekim, kaynamaya yakın bir şeye dönüştü.

Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu, tişörtünün koyu renkli pamuğu her çıkıntı ve dalgalanmaya uyum sağlamak için esniyordu. "Bu konuda pazarlık yapmayacağım. Ofisinize kimin girdiği ya da ne aradıkları hakkında hiçbir fikriniz yok. Biraz daha araştırma yapana kadar sizinle tehlike arasında nöbetçi olacağım. Herhangi bir soyguncu, tecavüzcü ya da katil size ulaşmak için beni geçmek zorunda kalacak."

Onu ondan kim kurtaracaktı?

Adamın koruyucu tavrı kadının karnının gerilmesine ve çırpınmasına neden oldu.

Aptal kadın tepkisi. Teklifi takdir etti. Yoğun aşk hayatı bir yana, iyi bir adamdı, bu yüzden

Onu yaralı ya da ölü görmek. Bu onu kahraman yapmazdı. Bu, bu işe karışmaları gerektiği anlamına gelmiyordu.

Heath kibar olabilirdi. Çatışmacı da olabilirdi. Tam bir baş belası olabilirdi. Ayrıca tehlikeli derecede baştan çıkarıcı olabileceğinden de şüpheleniyordu.

"Alarm sistemim var," diye karşı çıktı. "Doğrudan polise bağlı."

"Bu standart bir şey. Ölmeni istesem otuz saniyede atlatır, beş saniye sonra da seni öldürürüm."

"Beni korkutmaya çalışmayı bırak."

"Sana sadece bir gerçeği söylüyorum, gece kalman için bir numara değil. Evet de."

"Hayır."

Sanki onun içini görebiliyormuş ve onu sarsmaktan zevk alıyormuş gibi ona baktı. "Bunu reddetmenin tek nedeni, fiziksel tehlikeden çok benim sana hissettirdiklerimden korkuyor olman."

Jolie yüzünü buruşturmamayı başardı. Adam haklıydı ve aralarındaki her neyse bunun kafasını bulandırmasını istemiyordu. "Eğer düşündüğün buysa, o zaman kal. Sadece bu gece. Yarınki personel toplantım için en üst seviyede olmam gerekiyor. Cuma günkü yemekten önceki son büyük yatırımcı hazırlık toplantısı bu. Burada bekle."

Dönüp koridordaki banyoda bulunan çamaşır dolabına doğru koştuğunda ellerinin titrediğini fark etti. Sonсуza dek ilgisini çekecek ilk erkek bu geceyi koridorun sonundaki kanepede yayılmış olarak geçirecekti. Gerçekten uyuyabilecek miydi?

Kabarık bir yastık kapan Jolie, üzerine bembeyaz bir kılıf geçirdi. ve yedek bir battaniye kaptı. Heath bir gece dinlendikten sonra kokusu havada uçuşacak türden bir adam mıydı? Öyle olduğunu tahmin ediyordu çünkü adam yanından geçerken sık sık erkeksi ve odunsu bir koku alıyordu. Daha bu sabah, anahtarları ve şifreleri sormak için ofisine girmişti ve o kadar dalgındı ki zar zor cevap verebilmişti.

Kesinlikle kabul edilemez. Kendini toparlama zamanı.

Yine de Jolie oturma odasına dönerken, sabah olduğunda Heath'in yüzünü nasıl bir beş gölgesi karartacağını merak etmekten kendini alamadı. Kirli sakalları şimdiden çenesinin keskin köşelerini ve çenesindeki sert çıkıntıyı kaplamıştı, sanki erkekliği inkâr edilemezdi.

"Al bakalım." Çarşafları onun eline tutuşturdu.

"Mutfakta ne varsa al. Artık her şeyin nerede olduğunu biliyorsun. Misafir banyosu sağdaki ilk kapı. Havlular lavabonun altında. İyi geceler." Jolie arkasını dönmeden önce, adamın onu güvende tutmak için kendi bedenine göre çok küçük bir kanepede uyuyarak kendini rahatsız etmeye gönüllü olduğunu fark etti. Onun pantolonuna girmek isteyebilirdi ama aynı zamanda ona yardım ediyordu. "Ve teşekkürler."

Kız kaçmaya çalıştığında Heath çarşafları bıraktı ve bileğini yakaladı. Onun kabadayılığına baktı. Onun karanlık bakışlarının parçalayamayacağı bir yanı var mıydı? "Seninle ben ilgileneceğim."

Onun güvenliğinden mi bahsediyordu? Yoksa cinselliğinden mi? "Biliyorum. Seni bu yüzden işe aldım."

Belki de bu gece sadece yorgun olduğu ve doğru düşünemediği için kendini savunmasız hissediyordu. Yarın her şeyin üstesinden gelmeye hazır olacaktı. Ve kendisini bir erkeğe karşı annesinin yaptığı gibi savunmasız bırakmadan önce cehennemde soğuk bir gün olacaktı.

Onu bıraktığında, ona küçük bir el salladı, çantasından telefonunu aldı ve kapıyı hafifçe kapatarak yatak odasına geri döndü. Hiç yardımcı olmadı. Aralarında sadece ince bir tahta parçası, biraz alçıpan ve birkaç metre olduğunu bilmek düşüncelerini rahatsız ediyordu.

Onun büyük varlığını hissetmek daha da kötüydü. Heath Powell yardım edemediği ama içine girdiği bir fener gibiydi. Şu anda muhtemelen gömleğini ve pantolonunu çıkarıyor ve-

Borular şingirdadı. Bir an sonra koridordaki duşa su doldu. Jolie bir iniltiyi bastırdı. Gerçekten de

Çıplak. Her nasılsa, bu ona sadece aylardır cinsel dürtülerini dışarı çıkarma zahmetine girmediğini hatırlattı. Ama ihmal edilmiş bir libidodan daha fazlası onu tedirgin ediyordu. Gerçek şu ki, Heath'ten gerçekten hoşlanıyordu. Çekici olmasının yanı sıra, anlayışlı, kendine güvenen ve şakalaşması ilginç biriydi. Ayrıca kendisiyle son derece rahat görünüyordu. Ve gerçekten ateşliydi. Jolie bu kombinasyonu pek sık bulamazdı. Asla denemezdi.

Lanet olsun. Şairane ağdasını dinle. Sesi öğleden önce küçük kız kardeşini azarlamadan hemen önceki Karis'e çok benziyordu.

Kıyafetlerini sepete atarken, en sevdiği La Perla geceliğine baktı, siyah ipekten yapılmış hoş bir savurganlıktı. Teni üzerinde fısıldıyordu. Göğüslerini saran beyaz dantel, kendini kadınsı ve seksi hissetmesini sağlıyordu. Evet, bu gece daha fazlasına ihtiyacı yoktu.

Bu yüzden fakir bir üniversite öğrencisiyken Target'tan aldığı düz gri pamuklu bir tişört giydi.

Yüzünü yıkadıktan sonra yatağına uzandı, telefonunu fişe taktı ve ışıkları kapattı. Beyninin sakinleşmesine yardımcı olması için yumuşak bir enstrümantal müzik açtı ve gözlerini kapattı. Heath neredeyse anında Zen'ine girmişti. Onun gülümsemesini seviyordu. Tıpkı onun karanlık bakışları gibi, bu gülümseme de onu asla tedirgin etmiyordu. Bu adam onu neden etkilemişti? Bunu boş verin. O biliyordu. Asıl soru şuydu: Neden onu kışkırtmaya bu kadar kararlı görünüyordu? Onu anlamak için mi?

Belki de kendi iradesi ve sağduyusu dışında da onun için önemliydi.

Seni itiraf edebileceğimden çok daha fazla istiyorum.

Bu sözler hafızasında canlandı. Bunu itiraf ettiği an vücudu ateş gibi parlamış, sanki ona dokunmuş gibi tepki vermişti.

"Bu ikimiz için de geçerli," diye mırıldandı kendi kendine.

Jolie homurdanarak yorganı üzerinden attı ve volta atmaya başladı. Heath'le peri masallarındaki gibi sonsuza dek mutlu olmayı ummuyordu. Öte yandan, onların

cazibe gitmiyordu. Bu yüzden iki seçeneği vardı: ya bunu görmezden gelmeye çalışacaktı -ki bu işe yaramıyordu- ya da bununla doğrudan yüzleşecekti.

Jolie kaçacak biri değildi. "Hadi şu işi bitirelim."

Bir gıcırtyla musluk kapandı. Adamın duş perdesini geri çektiğini ve küvetten çıktığını duydu. Onun çıplak ve sert olduğunu ve kendisini en az onun için acı çektiğı kadar çok istediğini hayal etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı tişörtünü çıkarıp kapısını açarken ve koridorda yürürken.

Beşinci Bölüm

*Beş numaralı başarı kuralı:
Tutku. Her şey tutkuyla ilgili.*

Oturma odasına ulaştığında Jolie ellerini kalçalarına dayadı, çıplak vücudu mutfak ışığının yumuşak parıltısıyla aydınlandı ve bekledi.

Serin hava tenini okşadı, göğüs uçlarını büzdü. Saniyeler geçip gitti. Kendisini hiç bu kadar kadın gibi hissetmediğini inkâr edemezdi. Heath Powell'ın düşüncesi bile neden onu bu kadar canlı hissettiriyordu?

Kimya, evrenin çözülmemiş gizemi. Ya da bunun gibi bir şey. Bu gece onunla seks yaparsa, yarın onun kendisine dokunmasının nasıl bir his olacağını merak etmeyecekti. Merakını ve libidosunu aynı anda tatmin edebilirdi. Aynısı onun için de geçerli. O zaman aralarındaki bu çekim her neyse sona erecekti. Biterdi. Bitmiş olacaktı. *Puf!* Yarına kadar her şey normale dönecekti. Hayatının kontrolü bir kez daha onda olacaktı.

Koridorun sonunda, Heath banyo kapısını sarsarak açtı. Zayıf beline sardığı beyaz bir havluyla oturma odasına girdi. Karın kaslarına doğru sivrilen geniş omuzlarında su damlaları vardı. Bir yumruğunda giysilerini, diğerinde silahını tutuyordu.

Dayanılmaz derecede seksiydi. Jolie nefes almakta zorlanıyordu.

Onu gördüğünde durdu, baktı ve elbiselerini olduğu yere bıraktı. Silahını hâlâ ulaşabileceği bir yere, kanepenin koluna koydu. Yüzündeki açlığı gizlemeye bile çalışmadı.

Jolie nefes nefese kaldı, ne kadar çıplak olduğunun farkındaydı. Bu duygu sadece etin çok ötesindeydi.

Adam sinsice yaklaştı, vücutları neredeyse birbirine değecekken durdu ve kadın adamın tenindeki sabun kokusunu aldı. "Bu bir davet mi yoksa sahip olamayacağım bir şeyle beni baştan mı çıkarıyorsun?"

Ona bir kez cevap verdi mi, artık geri dönüşü olmayacaktı. "Geceyi benimle geçir."

"Ne de olsa senin için bir şey yaptığıma karar verdin, öyle mi? Bu yüzden mi beni baştan çıkarıyorsun?"

Daha önce ona savurduğu sözler geri dönüp onu rahatsız etmişti. Jolie onun bu işin peşini bırakmamasına şaşırمامıştı. Onun kendisini reddetmeyeceğini umuyordu ama reddedebilirdi de. Heath onu kontrol sorunları olduğu için azarlamıştı ama yatak odasında üstte olmak istediğini çoktan itiraf etmişti. İlişkiyi başlatan kişi olmamak erkekliğine dokunabilir ya da içindeki sorumlu erkeği kızdırabilirdi.

"Davetimi analiz etmek mi yoksa seks yapmak mı istiyorsun?"

"Seks yapmak istiyorum. Seni gördüğümünden beri bunu istiyorum."

O zaman neden bardaki sarışını becermişti?

Önemli değildi. Bu bir takılmaydı, bir aşkın başlangıcı değil. O sadece saçmalığı kesmiş ve ikisinin de ortak kaşıntılarını kaşımalarını kolaylaştırmıştı.

"Ben de seni istedim. Yatak odam koridorun sonunda." Birimin arka tarafına doğru yöneldi.

Heath takip etmedi. "Seninle seks yapmak istediğimi söyledim. Yapacağımızı söylemedim."

Yüzünü göremediği için şükrederek adımlarının ortasında durdu. Reddedilmesi canını yakmıştı. Ne kadar acıdığını asla açıklamayacaktı. Omuz silkiyormuş gibi davranmak daha iyiydi.

"Sanırım bu gece zaten bir parça kış yediğin için, tekrar gitmeye hazır olmamana şaşırمامalıyım. I

Demek istediğim, yaşılanıyorsun, bu yüzden sekiz saat uykuya ve anlamsız sikişlerin arasında küçük bir mavi hapa ihtiyacın olmalı."

"Bana bak." Kız yüzünü ona dönene kadar bekledi. Gözleri onu nefessiz bırakan ısıricı bir arzuyla parlıyordu. "Başka şekilde ifade edeyim. Muhtemelen gecenin geri kalanında seks yapacağız. Aslında, eğer bunu yaparsak, yarınki toplantınız için iyi dinlenmiş olmayı beklemeyin. Sadece seni becermemi emretmediğini açıkça belirtmek istedim. Ne zaman, nerede ya da nasıl olacağını sen söyleyemezsin. Bu benim rolüm."

Elini kalçasına dayadı. "Sen büyük, baskın bir aygır olduğun için mi? Bak, tüm bu emir alma olayı benim tarzım değil. Eğer beni istiyorsan, yatak odasına gel ve karşılıklı olarak ikimize de uygun bir şekilde orgazm olmayı seçen iki yetişkin olalım. Ya da bu fikirden vazgeçeriz ve sen de yarın gece o et pazarı barda başka bir isimsiz sürtük bulursun." Omuz silkti ve cevabı önemsizmiş gibi davranmaya çalıştı. "Karar senin."

Heath tek kelime etmedi, sadece silahını kapıp yaklaştı, belindeki havluyu çözüp yere bıraktı. Nefes nefese kalmış, bakışları adamın vücuduna yapışmıştı. İtalyan ya da İspanyol bir atadan geldiğinden şüphelendiği zeytin rengi teni, şişkin kasların, yağsız sinirlerin ve sert kemiklerin üzerinde uzanıyordu. Onunla ilgili her şey güçlü ve kararlı görünüyordu. Vücudu, ifadesi, aleti.

Jolie hayatında bazı seksi erkeklerle yatmıştı. Atletler, birkaç manken, bazı üst düzey yöneticiler. Hiçbiri nefesini kesmemiş ya da kalbini böyle çarptırmamıştı.

Onu kışkırtmak bir hata mıydı?

Adam onu duvara yaslayıp ön kolunu başının üzerine dayadığında net düşünemiyordu. Adam eğilip kızın tepesine d i k i l i r k e n silah sıvaya çarptı. Boyları arasındaki on santimlik fark

birdenbire dağ gibi görünmesine neden oldu. Kadının hiçbir yerine dokunmamasına rağmen, gece yarısı gözleriyle kadının soğukkanlılığında bir delik açtı. Kadının direncini kırarken, tarifsiz bir zevk vaat ediyordu.

Jolie aralarındaki sessizliği dolduran hızlı küçük sancılar duydu ve bunların kendisine ait olduğunu fark edince dehşete kapıldı. Onları durduramadı. Bunun yerine, sanki bir yanı onu bunaltırsa itebileceğini düşünüyormuş gibi parmaklarını göğsünün sert kısmına yerleştirdi. Ama adamın bakışları bunun için çok geç olduğunu söylüyordu.

Boştaki eliyle parmaklarını kadının ensesinde dolaştırdı ve onu kendine çekti. "Sen tanıdığım en inatçı, en temkinli, en zor kadın olmalısın. Ve ben seni çok istiyorum."

Heath onun kişisel alanından geriye kalanlara doğru eğildi. Dudakları onunkilerin üzerinde gezindi. Sıcak nefesi onu okşadı. Onu öpmeyi, sadece bekledi, onu inceledi. Heath onu kokusuyla, erkekliğiyle, arzusuyla kuşatırken kadın titredi, kalbi çılgınca çarpmaya başladı.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Hayır.

Ama adam onu ne kadar bunaltırsa bunaltsın, Jolie ona duyduğu umutsuz acıyı inkâr edemiyordu. "Evet. Acele et."

"Belki bu ilk sefer. Ondan sonra ..." Gülümsedi ve onun hayal gücünü serbest bıraktı. "Seni düzgün bir şekilde becermek bütün gecemi alacak."

Heath silahını yanındaki masaya koyacak kadar döndü, sonra aralarındaki mesafeyi tekrar kapatıp iki eliyle yüzüne sarıldı. Şaşırmamasına rağmen, Heath ağzına girip onu yağmalamadı. Dudaklarını yavaşça onunkilerin üzerine yerleştirirken gizliliği tercih etti. Durakladı, nasıl devam edeceğine karar vermeden önce onunla ilgili her şeyi kataloglamak istiyormuş gibi onu içine çekti. Sabrı neredeyse çılgılık atmasına neden oluyordu. Onlar

Çıplaktı. Vücudu uğulduyordu. Nefesi kesilmişti, ağrıyordu ve muhtaçtı, kahretsin.

Buna bir son verilmeliydi.

Ona çok hızlı yaklaşıyordu ama tepkisini nasıl durduracağını bilmiyordu. Ve adam onu henüz öpmemişti, sadece alay etmişti. Verdiği tepkiler kabul edilemezdi.

Jolie yüzünü geri çekti. Neredeyse anında, yakınlıklarının samimiyetini özlemişti. Kendi kendine bunun mantıklı olduğunu düşündü. Başka bir insana bu kadar yaklaştığından beri birkaç pil takımı eskitmişti.

Ama kendini kandırmaya çalışmak anlamsızdı. Soğukkanlılığını yiyip bitiren ve direncini kurutan bu arzu daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu. Devasa ve korkutucuydu, evet. Ama lanet olsun ki bu adamın içinde erimek ve ne isterse almasına izin vermek için fazlasıyla istekli hissetmiyordu.

Heath onun ağzını kendi ağzına yaklaştırmadı ya da çekingenliğini azarlamadı. Onun yerine yanağına, şakağına, alnına, sonra tekrar boğazına uzun uzun öpücükler kondurdu. "Kimsenin senin vücuduna doğru dürüst tapındığını sanmıyorum. Bunu değiştirmeye niyetliyim."

Jolie'nin kanı alev aldı. Yutkundu.

Beklenti. Endişe. Uyarılma. Karışım karnında çiçek açtı, kafasında patladı.

Yüzünü yaklaştırmaktan ve yanağını onunkine sürtmekten kendini alıkoyamadı. Adam onun yüzünü kavradı ve kadın kendini onun iri, katı formuna bastırarak nefes verdi.

Daha ona dokunmamıştı bile ama çoktan soyunmaya başlamıştı. Normalde bir erkekle birlikte olduğunda soyunur, yarım saat yetişkin gibi vakit geçirir, bir ya da iki kez orgazm olur ve daha giyinmeyi bile bitirmeden zihninde yapılacaklar listesini gözden geçirirdi. Heath onu duvara bastırırken, dudakları çenesine değerken, nefesi kulağındayken kendi adını bile zor hatırlıyordu.

"Öp beni artık," diye çıkmayı başardı.

Heath onun yüzünü kucakladı. Yakıcı, ciddi bakışlarıyla onu hareketsiz tuttu. Vücudundaki her hücre

daha fazlası için gerildi. Heath

tsked. "Çok sabırsızsın."

Kız hızlı bir cevap veremedi adam eğildi ve dudaklarını onunkilere değdirdi; bir saniyelik mutluluk. Sonra titrek bir nefes alarak geri çekildi. Savaşta sertleşmiş elleri hâlâ onu amansızca kavıyor, üzerinde durup yavaşça içine çekerken onu duvara hapsediyordu.

Jolie daha fazla dayanamadı. Adamın başını kavradı, parmaklarını saçlarının koyu renkli sivri uçlarına geçirdi ve dudaklarını kendi dudaklarıyla örtmek için yukarı kalktı.

Adamın zaferini neredeyse hissedebiliyordu ve Jolie adamın onunla oynadığını, onu gaza getirdiğini fark etti. Ve elini uzatarak onun tuzağına düşmüştü.

Bir an sonra, dudaklarını zorla ayırdı ve sanki onun her santimini almak onun hakkıymış gibi içine daldı. Diliyle okşadığı en tatlı lokmaymış gibi onun tadını çıkararak derinlere doğru kayd. Sanki onu bırakmayı reddediyormuş gibi öptü.

Bir iniltiyle eridi, yapıştı, umutsuzca bir çapaya ihtiyaç duydu. Savunmasının tamamen çöktüğü bu durumdan nasıl kurtulacağını daha sonra düşünecekti. Şu anda, onun dokunuşu hayatta bir kez hissediliyordu. Aralarındaki bu şey onu yutmuş, bütünüyle tüketmişti. Daha da fazlasını arzuluyordu.

Heath geri çekildi, alt dudağını ısırđı, sonra sert bir nefes aldı. "Bacaklarını etrafıma sar."

Jolie onu sorgulamadı. Heath'in onu vücudunda sürüklemesine izin verdi ve yakındaki masadan silahını kapıp koridorda ilerlerken onu kalçalarıyla kavradı.

Yatak odasında, rahatlatıcı müziğı yerini karanlık, sabit ritimli bir müziğı bırakmıştı. Kulağı ilkel geliyordu. Cinsel.

Onu yatağı bırakırken silahını komodinin üzerine koydu ve ona doğru eğildi. Jolie beklemedi. Onunla yarı yolda buluşmak için ayağı fırladı, kolları adamın boynuna dolandı, bacakları tekrar adamın beline dolandı.

Dudakları bir kez daha onunkilere yapıştı. Aç ve aceleci bir şekilde onu yuttu, ona verebileceği her şeyi talep etti.

Heath'in başka planları vardı.

Kucaklamadan kurtuldu ve bileklerini demir bir tutuşla kavradı. Sonra kollarını yatağa sabitledi ve alnını onun alnına bastırarak onu yere yatırdı ve kalçalarının beşiğine yerleşti. "Çok sabırsızsın."

"Beni istiyorsun. Ben seni istiyorum," diye nefes nefese kaldı. Adamın her sert santimi onu kaplıyordu. "Seks yapmak için anlaşılmıştık."

"Evet, bir gece. Ama bunu kontrol edemezsin. Senin zaman çizelgede gerçekleşmeyecek. Bekleyemeyecek kadar seğirdiğin için önümüzdeki üç dakika içinde sikimi içine sokmayacağım.

Bana vereceğin tek şeyin mutlak ve tam teslimiyetin olacağından emin olduğumda seni becereceğim."

Sözleri Jolie'nin içinde patladı. Jolie bir erkeğe kendinden çok fazla şey vermekten hiç korkmamıştı.

Şimdiye kadar.

"Bu gecenin erken saatlerinde sarışından bunları talep etmemiştin."

"Bu *bizimle* ilgili, sen ve ben. Bacaklarını daha geniş açmanı istiyorum."

Heath bunu istememiş olabilirdi ama ona mükemmel bir cevap vermişti. Onu sarışından, her zamanki ilişkisinden daha fazla istiyordu. Aralarındaki her dokunuşun hem ruhunu hem de aklını yakıyormuş gibi hissetmesine şaşırان tek kişi o değildi.

Jolie kabul etmedi. "Prezervatif bulana kadar olmaz. Komodinin üst çekmecesini."

"Oh, buna yakın bir yerde değiliz. Önce seni öğrenmek niyetindeyim.

Nereleriniz hassas, nereleriniz ağrıyor, nereleriniz gıdıklanıyor, nerelerinize dokunulmasından hoşlanıyorsunuz ... ve nerelerinize dokunulmasından hoşlanmıyorsunuz.

Kendi adım gibi bilene kadar etinin her santimini haritalandıracağım. Bir kez tatmin olduğumda

seni çılgına çevirir, sonra ..." Dudaklarını onun boynuna doğru sürükledi. "Sonra seni becereceğim."

Oh, Tanrım.

Derin bir nefes aldı. Onu fethetmek istediği bir meydan okuma olarak gördüğü için mi böyle hissediyordu? Önümüzdeki birkaç hafta boyunca onu her gün görmenin ve ona her parçasını verdiğini bilmenin zaferinin tadını çıkaracağı için mi? Ya da çılgınca bir nedenden ötürü onun için önemli olduğu için mi?

Jolie bilmek istediğinden emin değildi. Aslında, birçok nedenden ötürü buna bir son vermeliydi.

Ama yapabileceğini sanmıyordu.

"ok fazla konuşuyorsun." Her nasılsa sesini eşıt tutmayı başarmıştı. "Ellerimi bırak da sana dokunabileyim."

"Yetkili sen değilsin. Beynini kapat. Kendini bana teslim et."

Eğer yapsaydı, onu tamamen çözerdi.

"Kafamın içinde sana ihtiyacım yok Powell. Sadece vajinam. nemli olan orgazm ve biz zaman kaybediyoruz."

"Dinlemiyorsun. Ya da ğrenmiyorsun. Ama bunu düzeltmek için bütün gece vaktim var."

Kız cevap veremeden, adam onu yüzüstü çevirecek kadar hafifledi. Adam onu vücuduyla bir kez daha yatağa sabitlediğinde, sert göğsü sırtına bastırdığında, parmakları bileklerinin etrafında kıvrıldığında şaşkınlıkla inledi. Nefes alış verişi kulağına sert geliyordu.

Onun iri bedeninin altında debeleniyordu. "ekil stmden."

"Rahat olmanızı öneririm. Bir süre burada kalacağız."

Adam her iki bileğini de etli bir ele geçirip başının üzerinde birbirine kenetlemeden önce ne demek istediğini sorgulayacak zamanı bile olmadı. Sonra ereksiyonunu yanaklarının arasına yerleştirdi ve boynu ile omzu arasındaki hassas noktayı ısırarak salladı. Serbest kalan eliyle, göğsünü avulamak için vücudu ile yatağın arasına girdi.

Kendini ezilmiş hissetti. Ele geçirilmiş.
Hükmedilmiş. Ve-oh, kahretsin-bu
hoşuna gitmişti.

Jolie karşılık vermeyi düşünmedi bile. Titreyen bir
solukla başını adamın sert omzuyla buluşana kadar geriye
attı. Meme ucunu adamın avucuna doğru kaldırdı.

Adam tekrar kızın kıkına yaslandı ve dudaklarını kızın
kulağına dayadı. "Çok seksisin. Ellerim, ağzım ve sikim
için hazır olmanı seviyorum."

Adam meme ucunu başparmağı ve parmağı arasında
kavrayıp sıkarken, dudaklarını yavaşça boynunda
gezdirdiğinde Jolie cevap veremedi. İçini bir
ürperti kapladı. Kan dolaşımında ısı parladı. Arzunun ağır
acısı bacaklarının arasında toplandı.

Dokunuşu o kadar yakıcı ve samimiydi ki.

"Şimdi tekrar deneyelim, olur mu? Bacaklarını benim için aç.
Amin bu gece benim."

Daha önce hiçbir erkek onunla bu şekilde
konuşmamıştı. Akli ona bundan nefret etmesi gerektiğini
söylüyordu. Vücudunun umurunda bile değildi.

Kendini bir parça açtı, sonra tereddüt etti. Eğer çok
fazla şey verirse, adam geri kalanını, özellikle de akıl
sağlığını alırdı.

"Daha fazla," diye talep
etti. "Ben akrobat değilim."

Kulağına homurdandı. "Ben salak değilim. Eğer bunu
istiyorsan, açıl. Kendini bana ver."

Jolie bu zevki mi yoksa aklını mı tercih edeceğini
tartışıyordu. Elini göğsünden karnına doğru götürdüğünde
kararsızlığına son verdi ve sonunda parmaklarını şişmiş
seksinde gezdirerek en hassas noktasında durakladı. "Bunu
sen istedin. İzin ver sana vereyim."

"Ben kendi yolumu istedim."

"Kibar, anlamsız bir sevişme. İkimiz de bunu çok fazla
kişiyle yaptık. Şimdi benimle kavga etmeyi bırak yoksa
kanepeye geri döneceğim."

Sert klitorisinin üzerinde tembel bir daire çizerek ona
omurga eritici bir teşvik verdi.

Ağlamamak için dudağını ısırđı ama karıncalanmanın verdiği mutluluk karşı koyabileceğinden çok daha fazlaydı. Uyluklarını ayırdı.

"Bu daha iyi." Memnuniyet, hırçın ses tonuna sinmişti. "Biraz daha, sonra bir erkeğın olabileceğı kadar içine girmeye çalışacağım."

Kulağā cennet gibi geliyordu ve Jolie'nin karşı koyacak gücü yoktu.

Bacaklarını daha da açarak kalçalarını kaldırdı ve hâlâ yanaklarının arasına dikilmiş olan kalın sopanın üzerinde dönmeye başladı. Adamın alçak, erkeksi iniltisi vücudunu yırttı. Tüyleri diken diken oldu. Uyluklarının arasındaki ağır zonklama ondan daha fazlasını talep ediyordu.

"Bir şeyler yap." Merhamet için mi yoksa coşku için mi yalvardığını bilmiyordu.

Avucunu sahiplenici bir şekilde tümseğinin üzerine yerleştirdi, parmakları tekrar hassas düğmesine bastı. "Benimle birlikte hareket et. Bana sevdiğin hareketleri göster. Seni neyin boşalttığını hissetmeme izin ver."

Kalçaları onu hızla çözen yavaş, gıcırtilı bir kayışla yuvarlanmadan önce küçük bir inilti çıkarmayı zar zor başardı. Jolie kendini soluk soluğā, battaniyelere tutunmuş, parçalanırken buldu. Her an, nefes alamayıncaya, daha da hızlanıncaya ve nefesini tutup sonunda bu adamın ellerinde tatmin olacağı anı beklemeye başlayıncaya kadar, şaşırtıcı zevki katladı.

Hayal kırıklığına uğratmadı.

Usta parmaklarıyla onu ovuşturdu ve Bacaklarının arasında ağır bir ihtiyaç düğümü vardı. Duyguların kabarması büyüktü. Kocaman. Ve doruğā ulaşmaya başladığında Jolie bunun daha önce hissettiğı hiçbir şeye benzemeyeceğini biliyordu.

Sonra onu tüm vücudunu kavrayan ve çekirdeğine kadar sarsan güzel bir ıstırap çağlayarıyla uçurumun kenarına gönderdi. Tatmin çığlıkları atarken zevk onu hareketsiz bıraktı. Devam ettikçe alçak, acı dolu bir iniltiye dönüştü. Daha önce dudaklarından dökülen hiçbir sese benzemiyordu.

Coşku peşini bırakmıyordu. Kontrol edemiyordu çünkü Heath onu her hissi kabul etmeye zorlarken, güçlü vücudu ve zekice dokunuşlarıyla onu sıkıştırıyordu. Ona yükselmek için tam da ihtiyacı olan şeyi verirken bile onu esir tutuyordu.

"İşte bu kadar." Klitorisini tıngırdatmaya devam etti. "Al bakalım. Seni ne kadar iyi hissettirdiğimi duymama izin ver."

Onu reddetmesi mümkün değildi, bu yüzden o uzun, inanılmaz anlar boyunca sadece his dalgasına bindi, dünyanın geri kalanı yok olurken ağladı.

Yavaşça, coşku azaldı, dağıldı ve onu uğultulu bir haz yığını halinde bıraktı. Nefes alış verişi yavaş yavaş düzelirken yatağın içinde eridi. Kahretsin, beynini yapışkan hale getirmiş olmalıydı. Artık mutluluk dışında hiçbir şeyin önemi yoktu.

Orgazm ne zaman bu kadar yoğun olmuştu? Pille çalışan her şeyi utandırırđı.

"Harikasın." Adam ayağa kalktı ve kadın belli belirsiz bir çekmecenin açılma sesini duyd u ama araştıramayacak kadar yorgundu. Bir an sonra bir yırtılma sesi başladı. "Ama sikimi içine soktuğumda ve o daracık amını her santimiyle doldurduğumda sana bakmak istiyorum."

Jolie bunu kendisinin de ne kadar çok istediğini söyleyecek enerjiden yoksundu. Ya da hareket etmeye. Ama onu sırtüstü yatırıp bacaklarının arasından geçerek üzerinde yükseldiğinde, yakınlığı vücudunu yeniden harekete geçirdi. Gece yarısı gözlerinde cinsel ihtiyaç parlıyordu. Bir eliyle kılıflı sikini okşadı. Diğer eliyle de kadının kalçasını kavradı.

Çaresizce nefesini tuttu, bir kez daha istiyordu.

"Şu haline bak. Yanaklar kızarmış, kaslar gevşemiş, amcık şişmiş. Ne zaman bu kadar güzel bir manzara gördüm bilmiyorum. Daha fazlasını istiyorsan, bana açıl. Bacaklarını iyice aç."

"Bunu çok söylüyorsun," diye mırıldandı.

"Çünkü ben seni böyle istiyorum."

Hayatında ilk kez tartışmadı, sadece itaat etti, ayaklarını genişçe dikti ve bir parmak ucunu göğüslerinin arasındaki vadide sürükleyerek ona yaklaşan bir bakış gönderdi.

Adamın ısıltılı bakışları kadının hareketlerini takip ediyordu. Onu kendi bedeniyle sardı, dudaklarını göğüslerinin kabarıklıklarından yukarı, boğazının hassas sütununa kaydırды, sonra sadece onun söndürebileceği bir ateşi varmış gibi ağzını aldı. Bir saniye sonra, adamın kalın başının açıklığını yokladığını hissetti. Uygun yeri bulduğunda, içeri itmeye başladı.

Doruk noktası bedenini şişirmişti ve Heath'in yanında beden eksikliğinin sorun olmayacağını çoktan anlamıştı. Onun her şeyini almanın zorluğundan zevk alıyordu.

Heath'in daha derine indiğini hissedince inledi ve onun omuzlarına yapışarak bırakmayı reddetti.

Şimdi kalçalarını kavrayarak, onunkini besleyen bir sabırsızlıkla itti. Tekrar geri çekildi ve kadının içine daha da fazla daldı. Kadın daha fazlası için kıvranarak onayını miyavladı.

"Bana ellerini ver," diye ısrar etti.

Jolie'nin onun ne istediği konusunda hiçbir yanılsaması yoktu. Baskı altında tutulmaktan, ezilmekten, kullanılmaktan hoşlanmamalıydı. Heath ona bunu yapabilecek cesarete sahip tanıdığı tek erkekti. Kafasının içindeki bir uyarı sesi ona kendinden çok fazla şey verdiğini söylüyordu.

Bunu sonra düşünecekti.

Kadın parmaklarını adamın omuzlarından çözdüğünde, adam parmaklarını bir elinde topladı ve kadının içine girip onu tamamen doldururken başının üzerindeki yatağa doğru itti.

Onu içine almak için gerildikçe bedeni yanıyordu. Sikinin başıyla, daha önce hiçbir erkeğin dokunmadığı hassas bir noktasını dürttü. Bu, hissettiği hiçbir şeye benzemeyen acıdan zevke zincirleme bir reaksiyon başlattı.

İniltili bir çığlıkla sırtını kamburlaştırdı, ona karşı kıvrandı ve kalçalarını salladı.

Kolunu kızın beline doladı, avucunu kızın küçük ve onu kendisine karşı hareketsiz tuttu. "Seni nasıl becereceğimi sen belirleyemezsin."

"Acele et." Jolie bacaklarını onun etrafına doladı. "Lütfen..."

"Ah, işte bu, yalvarış. Bu çok tatlı, aşkım. Hiç bir erkeğe yalvardın mı?"

Kısa bir süre, bir öpücükle dikkatini dağıtmayı ya da bunun onu ilgilendirmedikini söylemeyi düşündü. Ama neredeyse tamamen gevşedi, sonra bir kez daha girdi ve kabzaya kadar dibe vurdu. Kıvılcımlar vücudunu aydınlattı. Jolie gözlerini kapadı ve hislerin onu ele geçirmesine izin verdi. Yenilgiyi pek sık kabul etmezdi ama bu gece adamın yatak odasında kendisinden çok daha deneyimli ve bilgili olduğunu kabul etti.

Adam o hassas noktayı tekrar dürttüğünde "Hayır," diye nefes nefese kaldı.

"Seni bir erkeğin kontrol etmesine asla izin vermedin." Sesi tatminle doluydu.

"Hayır."

Derin derin okşarken bir nefes çekti. Bu bilginin kendisi için başlı başına bir zevk olduğu açıktı. "Hoşuna gidiyor. Bunu söyleyebilirim. Çok ıslaksın. Ve şimdiden etrafımda sıkılaşıyorsun. Henüz o dolgun meme uçlarından birini emme şansım olmadığı için nefret ediyorum ama yapacağım. Seni tekrar becermeden önce ağzımı vücudunun her yerinde hissetmeni sağlayacağım. Söz veriyorum."

Sözleri onu mahvetti. İstemsizce, bedeni ona daha sıkı yapıştı. Evet, seksten her zaman zevk almıştı ama bu sadece cinsel birleşme gibi hissettirmiyordu. Bir açıklama yapıyordu.

Her sözüyle ve içindeki her sahiplenici itişiyile onu başka erkekler için mahvetmesinden korksa bile, Jolie kendini ona teslim olmaktan alıkoyamıyordu.

"Bunu istiyorum," diye soluk soluğa bağırdı, başka bir çığlık doruğuna saniyeler kalmıştı.

"Ben de istiyorum. Çok yakınsınız."

Evet, onun da doruk noktası yaklaşıyor olmalı, değil mi? Aksanı kalınlaştı. Aleti kabardı. Hızı arttıkça kalbi göğsüne çarpıyordu.

"Beni bekletme," diye ikna etti. "Eğildiğini hissediyorum. Hazırsın, değil mi? Bırak onu. Ver onu bana."

Jolie ona zevkini verecekti; bunu durdurmanın bir yolunu göremiyordu. Asıl soru, onun kalbi gibi asla geri alamayacağı bir şeyi almasını nasıl engelleyecekti?

TUTKU kafasının içinde azgın bir nehir gibi akıyordu, yoğun, güçlü, hızlı. Heath geri çekildi, sonra tekrar Jolie'nin içine gömüldü.

Lanet olsun, onu neredeyse boğacak kadar ezici bir arzuyu daha önce hiç yaşamamıştı. Nefes alamıyordu, kaçamıyordu. Bu yüzden teslim oldu ve adımlarını hızlandırdı.

Her itişinde onu yatağa doğru itiyordu. Yatak çerçevesi gıcırdadı. Çılgınlıkları yüksek ve keskin oldu. Bağırsakları gerildi. Orgazm onu parçalayacaktı ama geri çekilmek için artık çok geçti. Durmak için çok geçti.

Heath, Jolie Quinn'e sahip olmak için her şeyini ortaya koydu. Bu birlikte geçirecekleri tek gece olabilirdi ama onun bunu asla unutmamasını sağlamak niyetindeydi.

Dişlerini sıktı, şiddetli zevke karşı kabaca nefes aldı. "Gözlerini aç."

Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. Küçük iniltileri odayı doldururken gözlerini daha da sıkıca kapattı.

Mükemmel bir senkronizasyon içinde onun altında sallanıyor, bu coşkuyu en az onun kadar istiyordu.

Ama adamın istediğini yapamadı. Diğer her şeyde olduğu gibi Jolie şartları dikte etmeye çalıştı. Bunu kontrol edemeyeceğini anlamasını sağlamak niyetindeydi. Onunla ilgilenecekti.

Heath'in daha fazla iradesi olsaydı, onu bekletirdi, onu aralarındaki ateşte yanmaya zorlardı.

çığlık atmasına izin verecekti. Ama yaklaşan patlamasının fitili şimdiden çok kısa gelmişti.

Yine de ondan önce gelirse lanetlenirdi. "Bana bak," diye homurdandı, Liverpool'un Sesine gençlik karıştı.

Jolie yine itaat etmedi. Vücudunun her parçası, kontrolünü parçalayacak patlamaya karşı gerilirken sıkıştı ve kıvrıldı. Sessizliği sanki aralarında bir bariyer varmış gibi hissediyordu, sanki bu şaşırtıcı, yakıcı coşkuyu onunla paylaşmaktan çekiniyordu.

Böyle bir şey olmayacak.

Bir lanetle, onun amının derinliklerine yerleşti ve tamamen hareketsiz kaldı.

Gözleri önce şokla, sonra panikle irileşti. Ondan istediği o güzel yalvarış bir kez daha geri döndü.

"Heath?" Nefesi kesildi.

"Yanmayı hissediyor musun?"

Kamburlaştı, adam onu hareketsiz tutarken bile altında kıvranmaya çabaladı. "Evet."

Derinlere dalıp onu uçuşunun kenarına göndermek yerine, duyularını harekete geçirmek için tasarlanmış yavaş bir vuruşla geri kaymak ve tekrar içeri girmek için tüm kısıtlamalarını kullandı. "Ağrını dindirmemi ister misin?"

"Evet."

"Gelmek ister misin?"

Çılgınca başını salladı, gözleri tekrar kapandı. "Evet!"

"O zaman bana bak. Seni becerirken beni izle."

Bir kez olsun onun isteklerine boyun eğdi, kirpiklerini kaldırarak o şaşırtıcı yeşil gözleri ortaya çıkardı. Ödül olarak, teninde ve omurgasında karıncalanmalar oluşana kadar, küçük çığlıkları duyularının üzerinden sikini yalar gibi geçene kadar, göz bebeklerinin büyüdüğünü, ağzının açıldığını ve kendinden geçmenin yüzünü dönüştürmeye başladığını görene kadar itişlerinin hızını artırdı.

Tanrım, kadın zevk içindeyken bile yanan bakışları ve gıcırdayan dişleriyle vahşi görünüyordu. Kendine ait olan için savaşıyor bir savaşçıydı. Heath bundan hoşlanıyordu. Coşkunun tüm şiddetiyle kadının duyularının üzerine çöktüğü ve zihinsel zırhını parçaladığı anı izlemek hoşuna gidiyordu. Sonunda, altındaki savunmasız kadını gördü.

Bu onu başka hiçbir şeye benzemiyordu.

Heath tekrar onun içine girdi, onu almak, etkilemek, işaretlemek, ona sahip olmak için anlamadığı bir ihtiyaç tarafından rahatsız edildi. Sadece onu istediğinden emin olmak için.

Kendisine bunun ne kadar aptalca ve gerçek dışı olduğunu söyleyemeden, aldığı zevk fırladı ve orgazm kükreyerek içinden geçti. Duyguların ezici zirvesi bağırsaklarını pençeleyerek sistemini ele geçirdi. Tekrar çılgınlık atarak onu bir mengene gibi sıktı. Sonra yüce bir coşkuyla haykırdı, bu geceden etkilenen tek kişinin Jolie olmadığını biliyordu.

Tatmin duygusu vücudunda ağır ve durgun bir şekilde yuvarlanırken bile, Heath geri çekildi, yuvarlandı ve çılgınca nefes alarak tavana baktı. Az önce ne olmuştu böyle? Artık birbirlerine dokunmuyor olmalarına rağmen, onu yanı başında hissediyordu. Onun nasıl koktuğunu, nasıl ses çıkardığını, nasıl görüldüğünü ve doruğa ulaştığında nasıl hissettiğini biliyordu. Onu tekrar arzulamaktan nasıl vazgeçeceğini bilmiyordu.

"Bu harikaydı," dedi yutkunarak. "Teşekkürler."

Bakmak için döndü ve kadının yüzünün neredeyse ifadesiz olduğunu gördü. Ona, kendisine iyilik yapan bir iş arkadaşına minnettarlığını gösteren birinin tüm tutkusuyla teşekkür etmişti.

Gerçekten de onun bu vurdumduymaz saçmalığa inandığını mı düşünüyordu? Ya da kabul edeceğini?

"Evet, öyleydi. Sana da teşekkür etmeli miyim?" Yan yattı ve başını dirseğine dayayarak ona baktı. "Daha sonra bir toplantı yapsak ve ikimizin de ne kadar keyif aldığı hakkında notlarımızı karşılaştırsak mı? Belki de onun için analiz

ve bir sonraki sikişı nasıl iyileştirebileceğimize dair bir eylem planı oluşturabilir miyiz?"

"Saçmalama." Ayağa kalktı ve düz gri bluzuna uzandı. Sanki bu gece bitmiş gibi. Yakın bile değil.

İhtiyacı olan şey dev bir doz samimiyetti. Eğer orgazm sona erdikten birkaç dakika sonra savunmasını dikleştirebiliyorsa, o zaman onları yıkmaya devam etmeliydi. Yarın, o otoriter, çekici haline geri dönebilirdi. Ama bu gece, Tanrı adına, ona aitti.

Heath ayağa fırladı ve o daha yetişemedi tulumun üzerine bastı. "Bana bütün bir gece için söz vermiştin."

Sonunda dönüp ona baktı. "Yine mi?" demek istemediniz herhalde.

"Ben de tam olarak bunu kastetmiştim." Prezervatifini yırttı ve yakındaki çöp kutusuna attı. Sonra küçük gri pamuk parçasını kaptı ve kapıyı kapatıp onunla yüzleşmeden önce odadan dışarı ve koridora fırlattı. "Seni tatmak istiyorum. Şu anda. Sana yaşattığım orgazmdan yeni çıkmışken." Kadın tereddüt edince, adam kaşlarını kaldırdı. "Bu şekilde daha kişisel ve samimi oluyor. Korkmuyor musun?"

Jolie dehşete düşmüş görünüyordu. Ama çenesini kaldırdı ve devam etti. "Tabii ki hayır. Ama komşuları yeterince uyanık tuttuk ve sabah ikimizin de toplantısı var."

"Şu anda komşular ya da toplantılar umurumda değil. Ben senin bacaklarının arasına girmeyi önemsiyorum." Ona doğru yürüdü, göğsünde taze bir parıltının süzülüşünü, yanaklarının pembeleşmesini izledi. "Sana kendini iyi hissettirmeyi önemsiyorum. İçinde olmayı ve benim için tekrar çılgılık attığını duymayı önemsiyorum."

Onu yatağa, sırt üstü yatırdı. Kadın ona gözlerini kırpıştırarak bakarken, iradesi dışında parçalanmış ve tahrik olmuşken, adam dizlerinin üzerine çöktü ve kalçalarını ellerinin arasına alarak daha da açtı.

"Sanmıyorum-"

"Kesinlikle. Őu anda hiç dűőűnmemelisin." Onu yemlemekten kendini alamadı űnkű pes edeceėini biliyordu. "Bunu műmkűn kılacaėım. Hadi, aőkım. Her őeyini bana ver."

Altıncı Bölüm

*Altı numaralı başarı kuralı:
Kafanızı oyuna verin.*

Bu sabah konsantrasyonu sıfırdı. Heath ne zaman konuşsa, Jolie onun vücuduna yapacağını söylediği her pis ve harika şeyi hatırlıyordu; Heath sözünü tutup beklentilerinin çok ötesinde bir performans sergilemeden hemen önce. Bu toplantının önemine rağmen, başka hiçbir şey düşünemiyordu.

Arkadaşlarını, kız kardeşini, özellikle de annesini bir erkeğe kendini fazla kaptırdığı için her defasında azarladığı için, sonunda bir erkeğin konsantrasyonunu nasıl bozabileceğini anlıyordu. Ve karma ona bunun karşılığını fazlasıyla ödüyordu. "Tüm giriş ve çıkışlarda uygun güvenlik protokollerinin olmaması," dediğinde, Jolie'nin bir şekilde duyduğu şey Heath'in onu tekrar derinlere götürmesini emretmesiydi. Ofis süiti için savunduğu güvenlik kartı okuyucularının doğru kullanımını gösterirken, klitorisine yerleşmeden önce dilini hassas kıvrımlarında kaydırdığı ve ııııı ııııı doruğa ulaşana kadar onu yediği anılara zon yaptı.

Kahretsin, gerçekten odaklanması gerekiyordu ama koltuğunda kıvrınmayı ve en mahrem yerlerine yayılan lezzetli acının tadını çıkarmayı bırakamıyor gibiydi.

Diğer herkes ona bakıp geceyi Heath'in içine gömülü olarak geçirdiğini bilebilir miydi?

"Ne düşünüyorsun, Jolie?"

Düşüncelerinden sıyrılıp masanın aşağısında kendisine umutla bakan Karis'e baktı. Betti'nin yeni web sitesinin grafiklerle dolu maketini ekrana ne zaman yansıtmıştı?

Gözlerini kırptırarak ve konferans salonunun karşısındaki ateşli İngiliz seks tanrısını görmezden gelmeye karar vererek görüntüye odaklandı.

Görsel unsurlarda Karis'in el emeğini hemen fark etti. Biraz tuhaf, biraz retro, ama bir şekilde son teknoloji ve şık olan açılış sayfası göz kamaştırdı.

"Harika görünüyor," diye övdü kız kardeşine gülümseyerek. Sonra kızın koyu lekelerini ve sarkık göz kapaklarını fark etti. "Sen iyi misin? Pek uyumuşa benzemiyorsun."

Karis gözlerini kırptırdı, yüz ifadesi irkilmişti.

Kız kardeşi onun umursamasına şaşırılmış olamazdı. Ama bir iş toplantısı sırasında endişelerini açıkça dile getirmesi kesinlikle alışılmadık bir durumdu. Jolie ofiste Betti'ye ve onun sorunlarına odaklanmış, kişisel meselelerini -ne kadar az şey varsa- kapıda bırakmıştı.

"Ben iyiyim."

Ama Karis öyle değildi. Solgun ve yorgun görünmesinin yanı sıra, tedirgin görünüyordu. Heath'e baktı, sonra Jolie'ye döndü, yüzü şimdi spekülasyonlarla doluydu.

Jolie irkilmemeye çalıştı. Dün gece bir kez bile durup, Karis'in şu anda üzerinde titrediği adamla yatmanın kız kardeşine zarar verebileceğini düşünmemişti. Vicdan azabı içini parçaladı.

Evet, Karis muhtemelen bir aşktan başka bir şey hissetmiyordu ve Heath ilgilenmiyordu. Tango için iki kişi gerekiyordu, değil mi? Ama seksi İngiliz'in üzerine atlamadan önce kızın duygularının azalmasına izin verebilirdi.

Jolie özrünü geri aldı. Şimdi ne yeri ne de zamanıydı. "Sadece kontrol ediyordum."

Karis ağzını düz bir çizgi haline getirdi. "Sanırım sen benden bile daha az uyudun."

Yanaklarını kızartan allığı kimse görmesin diye önündeki kâğıtlara baktı. "Ben fazla uyumam. Bana siteyi biraz daha göster. Ana sayfa ile harika bir iş çıkarmışsınız. Sonbahar koleksiyonu burada sergilenmeye hazır mı?"

Rohan bağlantıya tıklamak, kodlamayı açıklamak ve onunla bazı seçenekler üzerinde konuşmak için devreye girdi. Daha sonra Gerard'ın aksesuarlarını ve Arthur'un finansal bilgilerini gözden geçirirken Jolie konsantre olmakta zorlanıyordu. Sabah sekizdeki personel toplantısı konseptini gerçekten yeniden düşünmeliydi.

Hayır, şirketini güvende tutması için işe aldığı adamlarla yatmayı bırakmalı ve kariyerinin en önemli toplantısına daha fazla dikkat etmeliydi.

Konuşma bittiğinde herkes eşyalarını toplayıp kalkmaya başladı. Heath söyleyecek bir şeyi olan bir adam gibi ona bakıyordu. Jolie önce Karis'i düşünmek zorundaydı.

Kız kardeşler erkek kardeşlerden önce gelir, falan filan. Şu anda bir yüzleşme istemiyordu. Dürüst olmak gerekirse, zamanı yoktu. Ama hiçbir zaman rahatsız edici bir şeyi bugün halledebilecekken yarına erteleyen biri olmamıştı.

"Heath, bu öğleden sonra güvenlik sistemi hakkında daha derinlemesine konuşalım." Telefonuna baktı ve saatin neredeyse öğlen olduğunu görünce şok oldu.

"Şimdi kız kardeşimi yemeğe götüreceğim."

Başını salladı. "Bir buçuk, tamam mı?"

"Mükemmel."

"Görüşürüz o zaman." Sesi profesyonelce geliyordu ama konferans odasından çıkmadan önce bakışları biraz fazla oyalandı.

Karis telefonunu defterinin üstüne sıkıştırdı ve kalemi tel spiralin içine soktuktan sonra abartılı bir hışımınla Jolie'ye ters ters bakarak kapıya yöneldi. Zavallı Arthur, bu garip alışverişi izlemektense çorak topraklarda bir süper mutantı öldürmeyi tercih ediyormuş gibi bakarak onu izledi.

"Bekle!" Kendisini tamamen görmezden gelen kız kardeşinin peşinden gitti. "Karis."

"Meşgulüm," diye seslendi ince omzunun üzerinden.

Arthur o zaman onun önüne geçmeyi tercih etti. Gözlüklerini düzelitti ve gergin bir şekilde boğazını temizledi. "Benden gelecek haftaya kadar beklememi istediğini biliyorum-"

Karis kaçıyordu ve Jolie onun kızgın ayrılmasını istemiyordu.

"Üzgünüm. Şimdi olmaz." Sonra Karis'in peşinden fırladı, koridorda ona yetişti ve nazik bir eliyle kolunu sardı.

Kız kardeşi irkildi. "Ne?"

"Hadi yemeğe gidelim ve bahsettiğin şu yeni Hint mekanını deneyelim. Ben ısmarlıyorum."

"Dediğim gibi, meşgulüm." Karis kollarını hafif göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Jolie sesini fısıltıya düşürdü. "Eğer bu konuyu konuşmak istiyorsan, öğle yemeğine gel. Bunu ofiste tartışmayacağım."

Kız kardeşi o kadar uzun bir süre tereddüt etti ki Jolie onun reddetmesini bekledi. Ya da daha kötüsü, bırakmakla tehdit etmesini. Kız tatlı ve eğlenceli olabilirdi . . . ve çok düşüncesizdi.

Neyse ki Karis içini çekti ve omurgasındaki nişastanın bir kısmını kaybetti. "Peki. Ben çantamı alayım."

İkisi de arabada ya da hostes onları mağara gibi restoranın köşesine sıkışmış bir masaya götürürken tek kelime etmedi. Modaya uygun olmaktan ziyade karanlık ve atmosferik olan mekân pek de kalabalık değildi.

Bu bugün için bir bonus olurdu.

Garson içki siparişlerini alır almaz Jolie tavuk tikka olduğunu teyit etmek için menüye baktı, sonra Karis'in kendisine ters ters baktığını görünce menüyü bıraktı.

Jolie ayak sürümedi. "Evet, onunla yattım."

"Ondan hoşlandığımı biliyordun." Hem kızgın hem de incinmiş görünüyordu. "Hoşlanıyordum. Ve bunu kötü idare ettim. Çok özür dilerim." Jolie onu

Sonraki sözleri nazikçe söyleyin ama diplomasi gerçekten onun işi değildi.

forte. "Ama duyguların Karşılıklı olmadıklarını biliyorsun."

"Evet," dedi Karis asık suratla. "Ama bu zaman içinde değişmiş olabilir. Asla bilemezsin. Belki de beni daha iyi tanımaya ihtiyacı vardı. Artık hiç şansım yok. Toplantı sırasında sana bakışı, sanki seni soyup yutmak için sabırsızlanıyor gibiydi-"

"Yapmadı," diye itiraz etti Jolie. Ama gerçekten yapmış olmasından korkuyordu. Ona bir ya da iki dakikadan fazla bakmaya cesaret edebildiği birkaç seferde bakışları kararmış, oyalanmıştı.

Her seferinde ateş gibi kızarırdı.

"Oh, lütfen. Çok açıktı. Herkes fark etti." Jolie yüzünü buruşturdu ama Karis devam etti. "Gerard bile yıkılmış görünüyor. Heath'in iki tarafa da dönebileceğini umuyordu-"

"Onun heteroseksüelliğine tüm kalbimle kefil olabilirim." "Evet, gaydarım oldukça doğrudur ve ona söyledim

Heath Pazartesi sabahı içeri girdiğinde bir ok kadar düzgündü. Gerard hâlâ bana inanmak istemiyordu ama personel arasında flört etmeyi yasaklayan politikanız yüzünden Heath'e çıkma teklif etmedi. Bunu hatırlıyor musun?"

Jolie ofis aşklarının dikkatini dağıtacağından korktuğu zamanları hatırlıyordu. Artık öyle olduklarını biliyordu.

"O bir müteahhit, gerçek bir çalışan değil."

"Kılı kırk yarmıyor musun?"

Muhtemelen. Yani Karis onun bir erkek hırsız olduğunu düşünmenin yanı sıra, şimdi de ikiyüzlü biri gibi konuşuyordu. "Haklısın. Seni incittiysem gerçekten özür dilerim. Niyetim bu değildi."

Geçmişte, Jolie kadınları erkekler söz konusu olduğunda zayıflıklarından dolayı azarlardı, ama dün gece umutsuzca bir şey yapmaya istekli o sürtük haline geldi ve

Ateşli bir adamla birlikte olmak aptallık. Lanet olsun. Sert bir penis ve yumuşayan kalbi onu nasıl bu kadar içine döndürmüştü?

Bundan hoşlanmamıştı. Daha da kötüsü, ondan bir adım geri çekilmesi gerektiğini biliyordu. Ama nasıl yapacağından emin değildi. Daha önce duygularıyla hiç savaşmak zorunda kalmamıştı.

Bu umutsuz sersemlik, annesinin aşık olduğunu düşündüğünde hissettiği şey miydi?

"Bu sabahki toplantıda gerçekten keyifsiz görünüyordun. Seni üzdü mü? Seni incitti mi?"

Sesindeki endişe Jolie'ye dokunmuştu. O ve Karis çocukluklarından beri pek yakın olmamışlardı. O zamanlar, kararsız, neredeyse çingene bir anneyle kaotik bir hayatta hayatta kalmak için bir araya gelmişlerdi. Jolie üniversite boyunca okul harçlarını ve kitaplarını karşılayabilmek için durmadan çalışmıştı. Nakit sıkıntısı çeken bir tıp öğrencisiyle paylaştığı berbat bir stüdyo daireyi karşılayacak kadar para biriktirmişti. Melanie çoğu zaman evde olmadığı için bu sıkışık durum gerçekten de işe yaramıştı. Jolie ailesini pek ziyaret etmemişti. Aslında ziyaret etmek de istememişti. Onur derecesiyle mezun olduğunda Karis on beş yaşındaydı, dik başlıydı ve ablasının söylediği hiçbir şeyi dinlemek istemiyordu. Bu işin onları daha da yakınlaştıracığını ummuştu. .. ama şimdi bu pek umut verici görünmüyordu.

Jolie bunun değişmesini istiyorsa, bunu gerçekleştirmek zorundaydı.

"Hayır. Bana zarar vermedi." Çayını yudumladı. "Ama keşke şu anda bir şişe şarap içebilseydim KK, çünkü beni çok şaşırttı."

Karis çocukluk lakabına biraz gülümsedi. "Sapık mıydı?"

"Dominant."

"Onu dilinle parçalamadığına şaşırdım." Nefesi kesildi.

"Aman Tanrım. Sana patronluk taslamasına *izin mi verdin?*"

Jolie gözlerini sıkıca kapattı. Gerçekten biriyle mi konuşuyordu? seks hayatı hakkında ne düşünüyor? "Yapmanızı istediği her şey size en muhteşem orgazmları yaşıyorsa, buna uymak o kadar da zor değil."

Ancak daha sonra ona karşı bu kadar savunmasız olma konusunda ciddi tereddütleri olmuştu. Bundan sonra aralarında ne olması gerekiyordu? Geceyi bitirmemişlerdi.

sözlerle, ki bu iyiydi. Ama sabahlarına konuşarak da başlamamışlardı. Jolie daha önce kendini hiç bir erkekle yarını olup olmadığını önemseyen bir konumda bulmamıştı.

Kız kardeşi kıkırdadı. "Ciddi misin? Bu kadar iyi mi?"

"İnanılmaz." Jolie eliyle yüzünü kapattı ve başını salladı. "Gözleri parlayan bir kız gibi konuşuyorum."

Karis başını eğdi. "İnsan olmak kötü bir şey mi? Bir kadın olmak? Akraba olmasaydık çoktan hayatımdan çıkıp gitmiş olurdun diye düşünmüşümdür hep, çünkü kimseyi fazla önemsemedin. Belki de o senin için iyidir."

"Onun için tek gecelik bir ilişki olduğuna eminim." Jolie bir omzunu kaldırdı, daha fazlasını istemiyordu. "Ayrıca, benim için gerçekten yoğun bir dönem. Ve umarım yakında daha da yoğun olacağım. Gardner'dan bu finansmanı alabilirsem, ek personel almak, ülke çapında bir çevrimiçi pazarlama kampanyasını denetlemek, tedarikçilerimi hızlandırmak da dahil olmak üzere tüm genişleme görevleriyle dolup taşacağım. Liste uzayıp gidiyor. Şu anda kimseyle ilişki kuramam. Zaten Heath'in de bunu istediğini sanmıyorum." Kahverengi gözleri şimdi tatlı bir empatiyle bakan kız kardeşine baktı. "Onun hakkında derlediğin raporun bir kısmını okudum. Karısı öleli yedi yıl oldu. Eğer ciddi bir ilişkiye girecekse

Yine biri olsa şimdiye kadar yapmaz mıydı?" Kendi sesini duydu ve inledi. "Kahretsin, bir kez takıldığım bir adam için endişelenemem. Birlikte bir geleceğimiz yok ve ben bunu sorun etmiyorum."

"Öyle misin?" Karis dikkatle sordu. "Doğru kadınla hiç tanışmadığı için başka kimseyle ciddi bir ilişki kurmamış olabilir. Bunun sen olduğunu söylemiyorum ama denemezsen nasıl bilebilirsin ki?"

Karis'in ifadesinde biraz bilgelik vardı ama ... "Çünkü ben kimsenin mükemmel kadını değilim. Ben iş için yaratıldım. Kariyerim için."

"Daha fazlasını yapabilirsin." Kız kardeşi kaşlarını kaldırdı. "Bence asıl sorun annem gibi olmaktan korkman."

Jolie, "Annemi seviyorum," diye itiraz etti.

İstiyordu. Ama bir erkeğe bağımlı olma ya da kendi olmayı unutacak kadar kendini bir erkeğe kaptırma fikri Jolie'yi çok korkutuyordu.

Garson yemeklerini bıraktı ve kısa süre sonra tekrar geleceğine söz verdi. Jolie, Karis'in konuşmanın gidişatından çok tandır tavuğuna dikkat edeceğini umarak yemeğe yumuldu.

Hayır. Ağzına bir lokma attı ve konuşmaya devam etti. "Ama ona söylemen gereken şeyleri söylemiyorsun. Eğer böyle bir şey yapsaydım, beni odana götürür ve hatamı kabul edene kadar azarlardın. Sanki annemin her istediğini yapacağını kabullenmiş gibisin ve hala ona para gönderiyorsun ve onun romantik hayatının sıkıntıları. Onu sevdiğini biliyorum. Ama ona saygı duymuyorsun. Ve onun gibi olmamak için çok çalışıyorsun."

Jolie ağzını açtı. Sonra kapattı. Her kelimesi doğruyken söylenecek ne vardı ki? Tabağındaki kremalı tavuğu iterek oyalandı. "Neden tekrar tekrar evlenip boşanıyor?"

"Emin değilim. Bulamadığı bir şeyi arıyor ..."

"Mükemmellik mi?" Ama Jolie bunun annesinin söylediğine benzemediğini düşündü.

"Hayır," diye onayladı Karis. "Gerçekçi olmayan beklentileri olduğunu sanmıyorum. Yani, beni tamamen kızdıracak şeylere katlanıyor."

Diana eski sevgilisinden çok daha fazlasına katlandı. kocalar ve eski erkek arkadaşlar Jolie'nin yapabileceğinden daha fazla. Elbette, sekiz yaşında ilk tasarımlarını çizdiğinden beri ulaşmak istediğı başarı ile arasına herhangi biri girdiğı anda, Jolie o adamı terk etmiş ve hayallerine daha fazla zaman ayırmıştı.

"Özgüveni çok yüksek değil. Ama hayatta herhangi bir hedefi olduğunu da sanmıyorum." Jolie tavuk tikkadan bir ısırık aldı ve çiğnedi. "Onun hiçbir şey için çabaladığını görmedim."

"Evet. Bazı insanlar hırssız mı doğar?" "Belki. Peki ya siz? Neyi başarmak istiyorsun Hayatta?" Bu uzun zamandır yaptıkları en dürüst konuşma olduğuna göre, Karis'in ne diyeceğini de görebilirdi.

"Grafik sanatımı seviyorum. Photoshop, Sketch ve Pixelmator beni heyecanlandırıyor. Dizüstü bilgisayarımı sessiz, güzel bir yere götürdüğümde, iyi bir müzik açtığımda ve sadece ... olduğumda garip bir huzur buluyorum. Yarattığım her şey harika değil. Ama bunlar benim sanatım. Benim gerçeğim."

İnce bir iğneleme. Jolie eskiz yapmaktan hoşlanıyordu ama sonuç odaklı bir kadındı. Çok fazla sorumlulukla geçen bir çocukluk onu bu yola sokmuştu. Girişimci ruhu onu geliştirmişti. Karis'e göre hayat varış noktasıyla değil, yolculukla ilgiliydi. Kız kardeşi kendisini neyin mutlu ettiğini biliyordu ve Jolie buna imreniyordu. Başarı harikaydı... ama hayatın daha fazlası olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

"Hepimizin bireyselliğimizi ifade etme yolları vardır. Bu kendimize karşı dürüst olmakla ilgili, değil mi?"

Karis bunu çiğnedi, sonra sırttı. "Demek istediğin, benim yapmayacağım seçimler yaptığın ve benim de sana nasıl rahat olman gerektiği konusunda vaaz vermekten vazgeçmem gerektiği."

Küçük kız kardeşi derin bir kavrayışa sahip olduğunu ve düşündüğünden daha olgun olduğunu kanıtlıyordu.

Jolie başını salladı. "Tıpkı benim sana hırs konusunda ders vermeyi bırakmam gerektiği gibi, sanırım. Ama Heath'le olan bu şey Seni asla incitmek istemedim."

"Başta öyleydin; yalan söylemeyeceğim. Ama o beni seçmeyecekti. Bunu ikimiz de biliyoruz. Sanırım beni istememesinden çok, benim duygularımı dikkate almadığın için üzüldüm."

"Daha hassas davranmalıyım. Onunla o anın içinde

kayboldum ve ..." Kızardı.

"Bu konuşma mı?" Karis çayını yudumladı. "Bu iyi bir şey."

"Evet. Her zaman yaptığım gibi sana göz kulak olmaya ve yol göstermeye çalışıyordum."

"Minnettarım ama artık ikinci annem olmana ihtiyacım yok."

"Anlaşıldı."

"Heath konusunda ne yapacaksın? Onu tekrar yatağa mı atacaksın?" Karis şeytani bir gülümsemeyle sordu, sonra ağzı bir karış açık kaldı. "Oh, belki de hayır. Şimdi hatırladım. Tekrarı olmayan katı bir politikası var. Ona göre, o Bay Vur ve Bırak'tır."

Hayal kırıklığı Jolie'nin içine yayıldı. Evet, bunu Karis'in cesaretini kırmak için söylemiş olabilirdi ama Heath'in alışkanlıklarına uyuyordu. Son yedi yıldır hiçbir yerde uzun süre kalmamıştı. Tek bir kişiyle de kalmamıştı. Mystery Mullins hariç. Başka bir adamla evlenmeyi kabul edene kadar onun işvereni ve değişmeziydi. Ama Heath Mystery'ye hiç dokunmamışsa, belki de -acımasızca onu savunmaya koşmasına rağmen- onu hiç sevmemişti.

Bu olasılık onu olması gerekenden daha fazla mutlu etti.

"Birbirimize hiçbir söz vermedik ve bir adam için üzülecek çok şey var, özellikle de şimdi. Onu sıcak bir anı olarak silip hayatıma devam edeceğim." Jolie bunun bu kadar kolay olmasını umuyordu.

"Bir aile istemiyor musun?"

"Benim bir tane var," diye hatırlattı. "Sen, annem ve Austin beni fazlasıyla meşgul ediyorsunuz."

"Anne-baba ve kardeşleri kastetmiyorum. Bir koca ve çocuklar. Bunu hiç düşünmüyor musun?"

Bazen. Kendine izin verdiğinde, ki bu pek sık olmazdı. "Düğününde yanında duracağım, doğum yaparken elini tutacağım ve çocuklarını şımartacağım."

"Öyle olsa iyi olur." Karis tatlı bir an için onun parmaklarını sıktı. "Ama bu iyiliğe karşılık vermeme izin vereceğini umuyorum. Ben

yürüdüğünüz yolun sizi kalıcı bir mutluluğa götüreceğinden emin değilim."

Bu ayıltıcı gözlemle birlikte garson tabaklarını almak için geri döndü. Jolie hesabı ödedikten sonra ofise geri döndüler. Gösterge panelindeki saat bir buçuğa sadece birkaç dakika kaldığını gösteriyordu. "Kardeşçe bir öğle yemeği için zaman ayırdığımıza sevindim. Bunu daha sık yapmalıyız."

Karis sanki bu hoşuna gidecekmiş gibi gülümsedi. "Evet."

Jolie arabayı park ederken çantasını kaptı ve dışarı fırladı. "Heath'le olan toplantıma geç kalmadan önce gitmeliyim."

"Bunun için geç kalmak istemem." Karis göz kırptı.

"Hiçbir toplantıya geç kalmak istemem," diye açıkladı. Ama bunu gerçekten beklediğini de inkâr edemezdi. Tekrar yalnız kaldıklarında ona ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri olmasa bile, sadece onun yanında olmak bile kanının pompalanmasına, teninin hayatla karıncalanmasına neden oldu.

"Doğru . . ."

Süite girdiklerinde Jolie açık alana baktı ve kız kardeşinin dağınık masasının üzerinde kahverengi kâğıda sarılı, sarkık dantel fiyonklu bir kutu gördü. "Nedir o?"

"Bilemiyorum. See's Candy için doğru boyutta." Karis umutlu görünüyordu.

"Bir kart görüyor musun?" Jolie küçük beyaz kareyi işaret etti. "Ne yazıyor?"

Notta "*Güzel*sin ya da *benimle çık*" yazmasını bekliyordu. Bir çeşit romantik teklif.

Gördüğü şey çok daha tehditkâr görünüyordu.

"Üzerinde 'Hiç kimse, kız kardeşin bile, beni senin tatlılığının tadını çıkarmaktan alıkoyamaz' yazıyor." Jolie üstü kapalı bir şekilde uğursuzluk içeren bu nota kaşlarını çattı.

Karis ambalajı yırtmakla meşguldü. "Bu See's Candy!"

"Bunun kimden geldiğini biliyor musun?"

"Hayır. Sanırım bana laleleri kim gönderdiyse ondan." Sesi emin değil gibiydi. "Gizli bir hayranım falan olması çok havalı. Umarım Dexter'dan çok Henry Cavill'dir."

Jolie de öyle umuyordu. Ama hiçbir şey varsaymayı reddetti. Ne yazık ki etrafına baktığında masasında oturan başka kimse yoktu. Gerard, "maksimum yaratıcılığı" teşvik eden meşhur uzun öğle yemeklerini yiyordu. Rohan sık sık hızlı zengin olma seminerlerine katılırdı. Wisteria ve bir dargın bir barışık olduğu erkek arkadaşı bugün bir konuşma yapacaklardı, o yüzden muhtemelen onunla öğle yemeğinde buluşacaktı. Arthur her Perşembe öğlen saatlerinde bir grup oyuncuyla bir araya gelerek en son hileleri, hack'leri ve stratejileri tartışırdı. Başka bir deyişle, kimse buraya bir şey görmek için gelmemiştir.

"Bunu Heath'le paylaşmamın bir sakıncası var mı?" Jolie kartı işaret etti.

"Evet. Elbette." Karis ona uzattı, sonra şekerin kapağını kaldırdı ve mutlulukla kokuyu içine çekti. "Sence yemek için güvenli mi?"

Eğer durum tehlikeli olmasaydı, kız kardeşinin umut dolu dudak büküşü Jolie'yi güldürebilirdi. "Bir yabancından yiyecek almak mı? Bunun akıllıca olduğunu sanmıyorum."

"Yetişkinlerin Cadılar Bayramı gibi."

"*Acil Servisin Gerçek Hikayeleri* de olabilir."

Karis şekerlemelerin kapağını geri itti. "Onlar da kuruyemiş ve çiğneme. Pratik olmandan nefret ediyorum. Ve haklısın. Ugh. Kartı Heath'e göster. Belki o bunu çözebilir, böylece aklı başında birinin bunları bana verip vermediğini anlayabiliriz ve ben de bu akşam harika bir tatlı yiyebilirim."

Jolie kız kardeşinin biraz şapşal tarafına gülmek zorunda kaldı, özellikle de kendi genetik yapısında böyle bir şey olmadığı için. "Seni haberdar ederim. Olmazsa, üzüntülerinizi biraz merlotla bastırabileceğinizden eminim."

"İyi karar." Göz kırptı.

Jolie ona sarıldı. "Konuştuğumuza sevindim. Şimdi Heath'i bulmaya gidiyorum. Ne dediğini sana bildiririm."

"Yakında görüşürüz, abla." Karis onun yanağına bir öpücük kondurdu. "İyi eğlenceler. . ."

Üç dakika sonra Jolie eşyalarını toplamış ve konferans salonuna gitmişti. Kapıyı açtığı anda Heath'i içeride beklerken buldu. Jolie içeri girdiğinde gözlerinde güçlkle yakılmış bir ateş vardı. Durup onu izledi, bütün vücudu gergindi.

"Buradasın. Güzel." Dün gece ona karşı o alçak, hırçın sesi kullanmıştı ve bu onun sağduyusunu paramparça etmişti. "Şimdi kapıyı kapat."

Tıpkı dün geceki gibi, Jolie de doğal olarak hemen itaat etti. Heath topuzun eve doğru kayarken çıkardığı tıkırtıyı duyar duymaz, yalnız oldukları düşüncesine kapıldı.

Neredeyse hiç uyumamış ve işe hazırlanmak için on beş dakikası olan bir kadının bu kadar şahane görünmemesi gerekirdi. O anda aklından onu bu masada alabileceği bir düzine farklı yol geçti. Onu yaymayı, içine girmeyi ve ikisini de kendinden geçirene kadar derinlemesine okşamayı çok isterdi.

Ne yazık ki şu anda ona dokunamıyordu. Ofisi tamamen profesyonel tutmaya kararlı görünüyordu ... ama düşünceleri davranmayı reddediyordu.

Anna ile seks yapmak bir kuzuyu şımartmak gibiydi. Onu kucağına alır, okşar, sevgisi konusunda ona güven verirdi. Jolie'nin esaret ve darbeleri oyun arzusuna sık sık boyun eğiyordu ama bunu sadece nazik sözler ve şefkatli bir bakımla sunarsa yapıyordu. Jolie'yi yatağa götürmek vahşi bir kaplanla güreşmek gibiydi. Bunu kanıtlamak için sırtının her yerinde çizik izleri vardı. Sonunda onun alfa olmasına izin vermişti ama bunun tek nedeni ona zevk veriyordu. Orgazmlar onu kesinlikle daha uysal yapmamıştı. Heath hiçbir şeyin yapabileceğinden emin değildi.

Şaşırtıcı bir şekilde, onun bu yönünü sevmiştir.

Aslında dün gece saatlerce Jolie'nin içinde kalmış, onu bir türlü doyuramadığı bir açlıkla defalarca almıştı.

O zamandan beri ona dokunma fırsatı olmamıştı. Heath bu arzusunun bugün bu kadar şiddetli bir şekilde geri dönmesini hiç beklemiyordu. Şimdi kendini kaşınıyor ve huzursuz hissediyordu, yeni bir ilaç için yanıp tutuşan bir bağımlı gibi.

Kızın tedirgin ifadesi onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Sana göstermem gereken bir şey var."

Anında alarma geçti. "Sorun nedir?"

Tereddüt etti, kaşlarını çatı ve elindeki bir şeyi kavradı. "Belki de hiçbir şey. Ama ... dün biri Karis'e laleler bıraktı. Hatırlıyor musun, sen olduğunu sanmıştı? Değildi ve çiçekleri masasına kimin bırakmış olabileceği konusunu bir daha hiç konuşmadık. Bugün öğle yemeğinden döndüğümüzde, birisi ona en sevdiği şekerlerden bir kutu ve bununla birlikte bunu bırakmıştı." Kartı ona uzattı.

Taradı. Ve dondu kaldı. "Bunun ne anlama geldiği hakkında bir fikrin var mı?" "Hiçbir fikrim yok. Karis de öyle. Eğer bunu romantik bir jest olarak söylüyorsa, neden sesi biraz tecavüzcü gibi çıkıyor? tehdit mi ediyorsun? Ve neden biri beni bu işin içine sürüklüyor?"

"Güzel sorular." Jolie'nin hayatında endüstriyel casuslar, hoşnutsuz eski çalışanlar ve terk edilmiş sevgililerle ilgili temel konuları çoktan ele almışlardı. Tehlikeli ya da ölümcül olabilecek birini görmezden gelemeyecek ya da unutamayacak kadar zekiydi. "Benim dışımda, son zamanlarda ondan uzak durması için kimseyi uyarmadın mı?"

"Ben onun bekçisi değilim. O her zaman özgür ruhluydu, romantik anlamda rüzgar onu nereye götürürse oraya giderdi. Hatalarından ders çıkarmasını ve daha ayakları yere basan biri olmasını umuyorum."

Başa çıkmaları gereken potansiyel olarak tehlikeli bir durum varken muhtemelen bu bölgeye girmemeliydi ve

bazı rahatsız edici gerçekleri ortaya çıkardı ama Heath Jolie'nin endişesine sırtını dönemedi. "Onun hataları mı?"

"İlki lisedeki güreş kaptanıydı ve mezun olmadan önce kişisel sayısını yüze çıkarıp çıkaramayacağını görmenin eğlenceli olacağını düşünüyordu. Karis seksen dört yaşındaydı. Görünüşe göre son sınıf ve üçüncü sınıf kızlarının çoğunu ezip geçtikten sonra ikinci sınıflardan başlamış." Jolie'nin sesi hâlâ o pisliği boğazlamak istiyormuş gibi çıkıyordu. "Sonra şarkıcı/söz yazarı olduğunu iddia eden bir adam geldi. Bol pantolonlar, ekose gömlekler, dağınık sakallar, yıkanmamış saçlar, her şey. Ayrıca yeni bir sevgiliyle marihuana çiftliği kurmak için Denver'a taşınmaya karar verdiğinde önce şu anki kız arkadaşından ayrılması gerektiğini de anlamamıştı."

Heath gülümsememeye çalıştı. Açıkçası komik değildi. Ama Jolie'nin onu eğlendiren alaycı bir üslubu vardı.

"En son bir anime kongresinde tanıştığı bir adama yöneldi," diye devam etti Jolie. "Ben'in aslında yasallığı tartışmalı pek çok şey yapan bir hacker olduğu ortaya çıktı. Neyse ki hükümet onu işe aldı ve o da Washington'a taşındı."

"Yani Karis geçmişte korkunç kararlar verdi, ama geçmişte onun hayatından çıkarmaya çalıştığınız hiç kimse benim dışımda?"

"Ah, aptal bir garsona kaşlarımı çattım ve alaycı bir UPS şoförüne kaşlarımı kaldırdım, ama ciddi bir şey olmadı. Belki bir şey kaçırmışımdır. Çok meşguldüm."

Heath volta attı. Hareket ederken her zaman daha iyi düşünürdü. "Şekerin nereden geldiği hakkında hiçbir fikrin yok o zaman?"

"Hayır. Birisi masasına elden teslim etmiş. Biz öğle yemeği için gittiğimizde bir şey gördün mü?"

Boğazını temizledi. "Bu sabah vaktimiz kalmadığı için hızlı bir duş almak üzere evime döndüm."

Tam o anda yanakları tatlı bir pembeye büründü. Garip bir şekilde üstü örtülü tehdit içeren daktilo ile yazılmış net karta bakıyormuş gibi yaptı. "Ne yapmalıyız?"

Bütün bu durum Heath'i biraz tedirgin etmişti. Neden biri Karis'e bir hediye gönderip de Jolie'yi tehdit eden bir not eklesin ki? Durum özünde tehlikeli görünmüyordu ama özellikle bir şey varsaymaktan daha iyisini biliyordu.

"Ofisi ileriye dönük olarak güvende tutun. Zulamda ön kapıya, ofisinize ve binanın arka tesislerine giden koridora yerleştirmek için yeterince güvenlik kartı okuyucum var-"

"Tuvaleti mi kastediyorsun?"

"Gerçekten o odada mı dinleniyorsun?" diye meydan okudu. "İyi. Tuvalet, siz İngilizlerin tercih ettiği gibi."

Yuvarlandı

gözler. "Herkesin sadece gitmek için elektronik bir yaka kartına ihtiyacı olacağını mı söylüyorsunuz?"

"Evet. Herkese bir kordon vermeyi planlıyorum. Yaka kartlarını her zaman üzerlerinde taşımaları gerekecek, böylece tuvalete gitmek bir kart okutmaktan daha fazla çaba gerektirmeyecek. Elektronik erişim profillerini bugün oluşturacağım. Her çalışanın bir resmine ihtiyacım olacak, böylece her birini ilgili yaka kartına lamine edebilirim. Sistem faaliyete geçtiğinde, kayıtları tutacak ve odaya giriş ve çıkışlarla ilgili raporlar oluşturacak, bu nedenle herkes kendi yaka kartını taşımalı."

"Hareketlerimizi takip edecek misin?"

"Kesinlikle."

"Yani Rohan her sigara içmeye gittiğinde ya da Gerard çok fazla su içtiğinde ..." Jolie kaşlarını çattı. "Bilemiyorum. Güvenlik önemli, ama bu bir güvenlik ihlali gibi görünüyor. mahremiyet."

"Ancak önerdiğim sistem bu sabah yürürlükte olsaydı, Karis bir yabancından şeker almayabilirdi. Eğer girmiş olsaydı, odaya kimin ve hangi erişim noktasından girdiğini çoktan biliyor olurum. Ayrıca

Bu kişinin ne zaman ve nereden çıktığına dair bir kayıt tutarsam izini sürebilirim. Şu anki haliyle, suçlunun bitişikteki işyerlerinden birinde çalışan biri mi, temizlik ekibinden biri mi, rastgele bir serseri mi, dün geceki haydut mu yoksa tamamen başka biri mi olduğu konusunda hiçbir fikrimiz yok. Bu önlemler bizi gelecekteki olaylardan korumaya yardımcı olacaktır."

Jolie kollarını kavuşturarak inatçı ifadelerinden birini takındı. "Sizi tesisin güvenliğini sağlamanız için tuttuğumun farkındayım ve keşke son zamanlarda yaşanan sorunlara karşı daha hazırlıklı olsaydık. Ama müdahaleci bir şey beklemiyordum. Başka bir yolu yok mu?"

"Video ve ses kayıtları daha az zorlayıcı görünür mü? Bir suçu önlemek ya da işlenmekte olan bir suçu durdurmak için pek işe yaramazlar, ancak biri saldırıya uğradıktan ya da öldürüldükten sonra dava açmaya yardımcı olurlar. İsteddiğiniz bu mu?"

"Hayır. Kapılara daha iyi kilitler takacağınızı, belki otoparklara birkaç ışık daha koyacağınızı ve bilgisayarlarımızın etrafına daha iyi bir güvenlik duvarı yerleştireceğinizi düşünmüştüm. Bu ..."

"Benim uzmanlık alanım. Niteliklerimi sizinle tekrar gözden geçireyim mi?"

İç çekti. "Hayır."

"Peki o zaman. Size önerdiğim ekipmanlarla ilgili tüm masrafları ve aylık bakım ücretlerini içeren ayrıntılı bir e-posta gönderdim. Önümüzdeki bir saat içinde herhangi bir sorunuz olursa bana bildirin. Eğer yoksa, bu öğleden sonrayı her şeyi kurarak geçireceğim."

"Bunu kendin yapabilir misin?"

Heath bunun onu neden şaşırttığından emin değildi. "Çoğunlukla. Fazladan bir ya da iki el çağırabilirim ama doğru düzgün kullanamayacağım hiçbir ekipmanı kullanmam. Aksi halde çok riskli olur."

İçini çekti ve sonunda oturdu. "Pekâlâ. Burada işimiz bittiğinde, bir göz atacağım ve devam edip etmeyeceğimizi size bildireceğim. İşimizin geri kalanına geçelim. Yap

Binayı ve tüm fikri mülkiyetimizi daha güvenli hale getirmek için başka önerileriniz var mı?"

Heath sonraki otuz dakikasını bu önerileri özetleyerek geçirdi. Ayrıca, bilgisayarını ek güvenlik ve makineyi kilitli bir kabloyla masasının altındaki beton döşemeye sabitleyeceği bir cıvataya bağlayan bir mekanizma ile ona geri verdi. Betti'nin çalışanlarının güvenliği ve mahremiyetleri arasındaki dengeyi sağlayacağına inandığı protokoller için pazarlık yaparak onu takip etti, anlayışlı sorular sordu ve cevaplarını didik didik etti. İşine yarayacağını düşündüğü takdirde gökyüzünün rengi konusunda herkesle tartışabildiği için Betti'nin sinirlerini bozuyordu ama Betti gerçekten de Betti'nin tanıdığı en zeki kadınlardan biriydi.

Zekâ hiçbir zaman özel bir tahrik unsuru olmamıştı. Anna sevgi dolu, neşeli ve biraz da çekingendi. Siyasetle ilgili herhangi bir şey yerine yavru köpeklerin, bebeklerin ve el ele tutuşan çiftlerin sevimli videolarını izlemeyi tercih ederdi. Savaş, soykırım, nükleer silahların yayılması, uluslararası ekonomi ve terörizm gibi konuları tartışmaktan kaçınırdı. İyi bir bulmacanın zihinsel zorluğundan hoşlanmamıştı.

Jolie öyle değil.

Ve geçici patronunu, son altı yıldır akşamlarını birlikte geçirdiği genç parti kızlarından farklı bulduğunu inkâr edemezdi.

Ofis güvenliği önerisini teoride kabul ettiklerinde Heath arkasına yaslandı. Belki de bakmamak daha kibarca olurdu ama kendini tutamıyor gibiydi.

Pazarlık, gözlerinin yeşilin göz kamaştırıcı bir tonunda parlamasına neden oldu. Ve sessizlik çöktüğünde ondan başka her yere bakması ne kadar ilginçti. Şimdi birlikte ne kadar kışkırtıcı olduklarını tecrübe ettiğine göre, o da uzaklaşmakta zorlanıyor muydu?

Bu da onun bir sonraki önerisine vereceği tepkiyi merak etmesine neden oldu.

"Teklifi e-posta yoluyla onayladıktan sonra, ofisteki herkese güncellenmiş güvenlik protokollerini göndereceğim. Dün geceki izinsiz giriş ve bugün bir başka potansiyel ihlal ışığında, tüm önlemleri derhal uygulamaya koyuyorum. Herkesin erişimini kontrol edeceğim ve elbette her türlü soruyu yanıtlamak için burada olacağım. En önemlisi, bina çevresindeki tüm giriş ve çıkışları izleyeceğim ve olağan dışı her şeyi araştıracağım."

"Geri tepme olacaktır," diye uyardı.

"Patronları olarak, onlara biraz cesaretlendirir."

"Bunun için para ödüyorum, o yüzden ödeyeceğime emin olabilirsiniz." Ona keskin bir baş sallama hareketi yaptı. "Ama bunların hiçbirisi onların kim olduğunu değiştirmez. Gerard pratik hiçbir şeyle uğraşamaz. Rohan, nikotin almadan önce fazladan iki saniye geçireceği için huysuzlanacak. Wisteria rozetini kaybedecek, garanti. Karis Büyük Birader'i protesto eden bir işaret yapabilir -Ya da bu durumda, abla. Arthur o lanet video oyununa erişimini engellersek şikayet edecektir. Sanırım bir bağımlılığı var."

Jolie onların mutluluğuna değer verdiğini göstermekten hoşlanmıyor olabilir. Muhtemelen bu onun sert iş kadını kişiliğine uymuyordu. . . .ama Heath gördü.

Gülümsemesini gizledi. "Arthur'u savunmak gerekirse, şu anda içine daldığı RPG oldukça başarılı."

"RPG MI? Boş ver. Bunun ne anlama geldiğini bilmek istediğimi sanmıyorum. Senin bir oyuncu olduğunu bilmiyordum."

Onun hakkında bilmediği çok şey vardı. "Sıradan biri. Çoğu durumda kitap okumayı ya da koşuya çıkmayı tercih ederim."

Jolie burnunu kırıştırdı. "Koşmak mı? Hayır, teşekkürler. Eğer terleyeceksem yoga yapmayı tercih ederim. Ya da Zumba. Dans etmeyi sever misin?"

"Ayaklarımın gelişigüzel hareket ettiği tek an, kurşunlardan kaçtığım andı."

Güldü, sonra profesyonel bir ilişki içinde olmaları gerektiğini hatırlar gibi oldu. Sonra

Boğazını temizleyerek kâğıtlarını üst üste dizdi, sonra dikkatle boş bir yüzle onu inceledi. "Hepsi bu kadar mı?"

"Tam olarak değil. Richard Gardner hakkında ne biliyorsunuz?"

"İyi bir aile. Eski paralı. Kız kardeşi çok hoş bir kadın. West Point'ten mezun oldu. Neredeyse bir milyar dolar değerinde." Ev ödevini yapmıştı. "Gardner Betti'ye büyük bir hisse koyabilir ve bu onun için yine de bebek yatırımı olur. Moda hakkında hiçbir şey bilmiyor, sadece para kazanıyor. Harika bir sessiz ortak olacaktır."

"Onunla tanıştın mı?"

"Sosyal açıdan. Yakın zamanda düzenlenen bir AIDS bağış etkinliğinde uzun uzun sohbet ettik ve Betti'yi onun için bir yatırım fırsatı olarak değerlendirmeye karar verdik. Kendisi LGBT davalarının büyük bir savunucusudur."

"Ama o eşcinsel değil."

"Öyle olduğunu hiç söylemedim." Gözleri büyüdü. "Bana onu araştırmadığını söyle."

"Ve sana yalan mı söyleyeyim? Zahmet etmeyeceğim. Yani onun bir etek avcısı olduğunu biliyorsun?"

"Onu bununla suçlaman çok ironik." Jolie ona keskin bir bakış fırlattı. "Ama Richard'ın ilk endişesinin eteğimin altında ne olduğu olduğundan şüpheliyim."

"Seninle flört etti mi?"

Omuz silkti. "Herkesle flört ediyor, hatta Kayınbiraderinin doksan yaşındaki büyükannesi ve yürümeyi yeni öğrenen büyük yeğeni. Kadınlardan hoşlanıyor ve pek çok kişinin karşılık vereceği türden bir karizmaya sahip."

Yapar mıydı? Bu soru Heath'i rahatsız etti. "Eteğinin altındakinin peşine düşmesini mi istiyorsun?"

Jolie çenesini eğdi ve ona ölçülü bir bakış gönderdi. "Fark eder miydi?"

Olmamalı. Normalde olmazdı.

Sahiplenici bir hıyar gibi görünmemek için bir sonraki sözlerini dikkatle ifade etmeye çalıştı. "Bence ona bir arkadaş olarak ihtiyacın var."

bir sevgiliden çok daha fazla yatırımcı. Umarım sizin iyiliğiniz için o da sizin önceliklerinizi paylaşıyordur."

Harika. Jolie'ye asılırsa adamın taşaklarını koparıp boğazına tıkacakmış gibi konuşmadı.

Heath yutkundu. Normalde kıskanç biri değildi. Elbette, hiçbir zaman umursayacak kadar uzun süre kalmamıştı. Axel gelip Mystery'yi çaldığında bile bu kadar öfkeli olmamıştı.

"Ama nefesini tutmuyorsun, değil mi?" diye sordu.
"Kulağa öyle geliyor."

"Kesinlikle."

"Aslına bakarsanız, işle zevki birbirine karıştırmakla ilgilenmiyorum. Suları bulandırmamayı ya da daha fazla dikkat dağıtıcı şeyle uğraşmamayı tercih ederim. Ayrıca, eğer onun yatağında olursam, onun radarına girmiş olurum. *Sessiz* bir ortak istiyorum."

Heath gerginliğinin azaldığını hissetti. Umarım, bu yarın gece cinayet işleme dürtüsünü dizginlemesine gerek kalmayacağı anlamına geliyordu.

"Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için arkanı kollayacağım," diye yemin etti.

Bu onu alarma geçirdi. Ona dar gözlerle baktı.
"Restoranda mı? Orada olamazsın."

"Yapacağım," diye anında karşılık verdi. "Ve fikrimi değiştirmeyeceğim."

"Dün gece Richard'la akşam yemeğimde beni takip etme hakkını sana vermiyor. Bu bir randevu değil; bu bir iş."

"Amacın bir önemi yok. Ben gidiyorum."

Yüzü kapandı. "Hayır. Sen benim işime karışmıyorsun ve ben de dün gece aramızda olanları tartışmıyorum."

Normalde bu ona uyardı. Anna'nın öldürülmesinden yaklaşık bir yıl sonra takılmaya başladığından beri bir kez bile "tekrarlamamıştı". Normalde, tek gecelik bir sevişmeden kaçmak kolaydı çünkü kadını bir daha hiç görmemişti.

Onları hiç düşünmedi ya da özlemedi. O kadınlardan herhangi birini bir kez daha aramaya hiç heves etmedi.

Jolie bu kategoriye girmiyordu. Ve onun tuğla duvar tavrını kabul etmeye istekli değildi.

"Daha fazla cevap alana kadar, ofisinize giren kişinin geri dönmeyeceğini varsaymak konusunda rahat değilim. Karis'in şekeriyile birlikte verilen nottaki üstü kapalı tehdit hoşuma gitmedi. Bu yüzden sadece güvenlik uzmanınız değil, korumanız da olacağım. Bu nedenle, yemekte gölgeniz olacağım."

Başını iki yana salladı. "Ama şiddetli bir şey olmadı."

"Bu pazarlığa açık değil, Jolie. Hoşuna gitmediği için boyun eğmeyeceğim. Benden kurtulmanın tek yolu beni kovmandır." O zaman bile öylece çekip gidebileceğini sanmıyordu. "Ve bu fikri düşünmeden önce, diğer çalışanlarınızın güvenliğini düşünün. Onların korumasız kalmasını ister misiniz?"

"Bu manipülatif."

"Ama doğru. Eğer markete gidersen, ben de orada olacağım. Callie ile yoga dersine gitmeye karar verersen, ben de peşine takılırım. Kızlarla bir bara gidersen, kıyafet alışverişi yaparsan, balkonda durursan, bir randevuya gidersen-"

"Ofisten ön kapıya kadar bana eşlik edebilirsin. Doğruca içeri girip gece için kilitleyeceğime söz veriyorum. Sonra eve gidebilir, ertesi sabah beni alabilir ve ofise götürebilirsiniz."

Kız anlamıyordu, bu yüzden Heath kendini iyice açıklamak istedi. "Hırsızlıklar olur. Saldırıları, tecavüzler ve cinayetler de öyle. Ben artık senin korumanım. Tartışma bitmiştir."

Küçük bir iç çekti. "Yine geceyi burada geçirmeyeceksin."

"Öyleyim. Sana dokunmayacağım ama seni korumasız da bırakmayacağım."

"Bunun beni baştan çıkarmak için bir oyun olmadığını nereden bileceğim?" "Tek istediğim bu olsaydı, seninle konuşuyor olmazdım. bu masanın karşısında. Seni öperdim ve sana şunu hatırlatırdım.

Sana nasıl zevk çığlıkları attıracağımı çok iyi biliyorum. Senden tek istediğim seks olsaydı bu daha etkili olmaz mıydı?"

Sanki mantığı için iyi bir argümanı yokmuş gibi, vites değiştirdi. "Peki ya kız kardeşim? Onun güvenliğinden endişe ediyorum. Kimse bana ulaşmaya çalışmadı, sadece bilgisayarına. Ama dün gece biri içeri girdiğinde buradaydı. Hediyeeler aldı-"

"Bunu ben de dūřündüm. Birkaç iyilik isteyeyeceğim ve ofisten ayrıldığında ona göz kulak olması için birini bulacağım."

"O uyurken dairesinde bir yabancının kalmasını istemiyorum. Ayrıca, ne kadar küçük olduğunu gördün. Birini nereye koyabilir ki?"

Ayađa kalktı ve sakinleştirici bir nefes aldı. Jolie kendini çok yormuştu. Son zamanlarda beklenmedik şeyler yüzünden çok fazla strese girmişti. Yarın akşamki yatırımcı yemeğinin kaygısı da muhtemelen onu zorluyordu. Onu sakinleştirmesi, biraz olsun kendi kafasından uzaklaştırması gerekiyordu. Bunu nasıl başaracağına dair harika bir fikri vardı ama ikisinin de çarşafları tekrar karıştırma konusunda çekinceleri olduğu için başka bir yol dūřünmesi gerekecekti.

"Bana bırakın. Ben bir şeyler yaparım. Gerçekten her şeyi kontrol etmek zorunda değilsin."

Jolie tartışmak ister gibi baktı. Bunun yerine kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sizce burada neler oluyor? Bütün bu olaylar birbiriyle bağlantılı mı?"

Onun daha zor soruları ne zaman sormaya başlayacağını merak ediyordu. Artık acil sorunların çoğunu hallettiklerine göre, Heath onun cevapları araştırmaya başlayacağını dūřündü.

Beyaz tahtanın üzerinde volta atarken kelimelerini dikkatle seçti. "Zamanlama son derece tesadüfi. Kanıtım yok ... ama şu anda elimizdeki gerçeklerle başka bir olasılık göremiyorum. Birileri seninle kafa oyunu oynuyor. Henüz ne istediklerini bilmiyorum. Ayrıca bu konuda söz veremem.

Bu kargaşaya sebep olan her kimse şiddet yanlısı değil. Bu yüzden sizi güvende tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Eğer benimle oyun oynuyorsa, neden Karis'i de dahil ediyor?" "Belki de sana ulaşmak için onu kullanıyor çünkü

onu zayıf noktan olarak görüyorsun." Heath bunların nasıl kullanılabileceğini çok iyi biliyordu. "Belki de hediyelerin amacı seni etkilemesi için ona yağ çekmek ya da seni alaşağı edecek bir şeyde ona yardım etmesi için onu sahte bir güven duygusuna sürüklemektir. Daha fazla bilgi olmadan bir şey söyleyemem. Tek bildiğim, kadınları herhangi bir şekilde tehdit eden tehlikeli hıyarlardan hoşlanmadığım."

Jolie ne diyeceğini bilemiyormuş gibi düşünceli bir ifadeyle yere baktı. "Onu beni etkilemek için kullanabiliyorsa, muhtemelen bana zarar vermek için de kullanabileceğinden şüpheleniyordur."

"Kesinlikle. Ona göz kulak olması için birini görevlendirene kadar, belki de en iyisi sizin evinizde kalmasıdır, böylece ikinizi de koruyabilirim."

Bu öneri onu açıkça şaşırttı ama rahatlayarak başını salladı. "Teşekkür ederim. Karis için endişeleniyorum. Neler olduğunu anlayana kadar, üzölmektense güvende olmak daha iyi."

"Tavır bu. Sizinle senkronize olabilmem için önümüzdeki haftaki tüm randevularınızın bir listesine ihtiyacım olacak. Yapabildiğiniz her şeyi iptal etmenizi öneririm, özellikle de halka açık olanları. Eğer bir hedef iseniz, açıkta olmak size ulaşmayı kolaylaştırır. Ayrıca uzaktan tehdit edici görünen herhangi bir temas aldığınız anı bilmek istiyorum.

Gözümün önünden ayrılmayacaksınız."

Jolie eşyalarını topladı ve ayağa kalktı. "Yoluma çıkmamaya çalış. Ve beni bir daha baştan çıkarmayı aklından bile geçirme."

Heath bu işin peşini bırakması gerektiğini biliyordu ama ... "Dün gece kim kimi çıplak ve beklerken şaşırttı?"

Kızardı, sonra kapıyı açmak için döndü. "Cehenneme

kadar yolun var. Güvenlik ekipmanıyla ilgili cevabını bir saat içinde alacağım."

Saat dörtte, Jolie kendini hayal kırıklığına uğramış ve Bitkin düşmüştü. Heath'in güvenlik teklifini okuyup kabul ettikten sonra hemen işe koyulmuş, Wisteria'ya herkesin fotoğrafını çekmesi için havlamıştı. Şimdi elektrikli aletlerin sesleri dikkatini dağıtıyordu ve Heath'in yakınlarda belirdiğini bilmek konsantrasyonunun geri kalanını öldürüyordu. Gardner'a yapacağı teklifin son rötuşlarını yapması gerekiyordu ama onları daha sonra evde, huzur içinde, bir kadeh şarap eşliğinde tamamlayabilirdi. Umarım Heath hâlâ burada olur, kart okuyucuları ve diğer şeyleri kurar.

Manzara değişikliği ararken, bakılmamış gelen kutusunu görmezden geldi ve Callie'ye mesaj attı. Yogayı atlamam lazım. Benimle kahve içmeye gelir misin?

Bir dakika geçmeden Callie cevap verdi. Tuvalet paytak paytak gitmekten fazlasını yapamayacak kadar hamile olduğum için yoga benim için söz konusu değil. Seve seve!

Yer konusunda anlaşılır anlaşmaz, Jolie sessizce ofis kapısından dışarı bakıyordu. Herkes bir kez olsun sıkı çalışmış görünüyordu. Gerard sanki sonunda ilham gelmiş gibi bir eskiz defterinin üzerine tünemişti. Kalemmini hararetle defterinin üzerinde gezdiriyor, parmakları beynine ayak uydurmak için elinden geleni yapıyormuş gibi görünüyordu. Karis ve Rohan odasında birlikte ekrandaki bir şey hakkında mırıldanıyordu.

Arthur makbuzları kayıtlarıyla dengelerken kaşlarını çattı. Wisteria uzun, kanarya sarısı tırnaklarıyla yavaş ama istikrarlı bir tempoda e-postalarını yazıyordu.

Heath de güvenlik ekipmanlarını yerleştirirken belden yukarısını, dar, yırtmaçlı bir atlet dışında her şeyi çıkarmıştı. Elektrikli matkapla duvara bir vida çakarken pazuları şişmişti. Omuzları esnedi. Zayıf gövdesinin her parçası sessiz bir güçle bükülüyordu.

Jolie dilini yuttu.

Neden arzuladığı tek erkek onu bu kadar savunmasız hissettiren kişi olmak zorundaydı?

Evet, ofisten ve ondan biraz uzak kalmak konsantrasyonuna yardımcı olabilirdi. Heath kızacaktı ama o

gerçekten bir korumaya ihtiyacı yoktu. Son olaylar kuşkusuz sinir bozucuydu ama kimse onu gerçekten tehdit etmemişti. İçeri giren her kimse, azılı bir katilden çok, sırlarını çalmayı ve kız kardeşinin yumuşak kalbini kullanarak ona ulaşmayı uman çaresiz bir iş rakibi gibi görünüyordu.

Masasının çekmecesinden çantasını alan Jolie onu göğsüne bastırdı ve kapıdan dışarı süzüldü. Bir iç çekişle Rahatlamıştı, arabayla uzaklaştı. Kariyerinin en büyük konuşmasını yapmadan önce kafasını boşaltması gerekiyordu. Heath etrafta olursa bunu yapamazdı.

On beş dakika sonra Jolie Dallas'ın köklü bir semtindeki lüks bir kahvehaneye girdi. Cam ve krom her yerde parıltıyor, açık bir ateş çukurunu, koyu renkli ahşabı ve şık çizgileri vurguluyordu. Burada öğleden sonra kahvelerini yudumlayan herkes son derece meşgul görünüyordu, kusursuz giyinmişlerdi ve para kokuyorlardı.

Jolie iki kuruşu bir araya getirerek büyümemişti ama şimdi parasının olmasını kesinlikle takdir ediyordu.

Etrafına bakınırken, deniz temalı hamile elbisesi giymiş muhteşem bir esmerin el salladığını gördü. Lacivert rengi açık tenine çok yakışıyordu ve mavi gözleri odanın diğer ucundan bile parlıyordu. Hamilelik ışıltısı güzelliğine güzellik katıyordu.

Yanındaki masada kocası Sean Mackenzie oturmuş gazetelere göz gezdiriyordu. Dükkânın arka tarafında, sadık sevgilisi ve Dom'u Mitchell Thorpe duvara yaslanmış, telefonla konuşurken etrafındaki her şeyi izliyordu.

Hayal kırıklığı Jolie'yi sarmıştı. Callie'nin yalnız gelmesini ummuştı ama kadınla altı ay önce tanıştığından beri iki adam da yanından hiç ayrılmamıştı ve bebek her an gelebilirdi.

Jolie sarılıp gülümseyerek Callie'nin karşısındaki boş sandalyeye kayd. "Merhaba. Vay canına, harika görünüyorsun."

Ellerini karnının üzerine koydu ve güldü. "Çok hamile görünüyorum. Şimdi kendimi çıplak gördüğümde, eğer

hamile kalırsam

daha büyük olursa, kendi posta koduma ihtiyacım olacak." "Daha ne kadar sürecek?"

"Birkaç hafta. Ama bebek erkenden ortaya çıkmaya çalışıyor. Yatak istirahatinde olmam gerekiyordu ama aklımı kaçırmadan önce evden çıkmam gerekiyordu." Bakışlarını önce Thorpe'a, sonra Sean'a çevirerek eğildi. "Daha önce aşırı korumacı olduklarını düşünüyordum ama şimdi düpedüz çileden çıkarıyorlar."

Sean başını *Dallas Morning News* 'ten kaldırmadan, "Bunu duydum, tatlım," dedi.

"Ve eminim ki Thorpe'un da haberi olacak. Bu çağrı. Biraz rahatlayabilirsiniz. Bir dahaki sefere ayağa kalktığımda yanlışıyla bebeği kafasının üzerine düşürmeyeceğim."

Sean kuşkuyla kaşlarını çatı. "Seni dinlenmen için eve götürmeden önce otuz dakika söz vermiştik. Jolie'yle çene çalmak istiyorsan, başlamanı öneririm."

Callie bir erkeğin bu kadar kontrolünü ele geçirmesine nasıl katlanıyordu?

Ama neşeli esmer bunun onu kızdırmasına izin vermedi. Bunun yerine Callie şakacı bir tavırla dilini çıkardı. "Tamam. Seni sonra alırım."

Sean ona için için yanan bir bakış gönderdi. "Bunu dört gözle bekliyorum."

Diğer kadın kıkırdadı, sonra su şişesinden bir yudum almadan önce ona bir chai buzlu çay uzattı. Kocaman elmas alyansı ışıpta göz kırptı. "Nasılsın bebeğim? Zor bir gün müydü?"

Aslında zor bir kırk sekiz saattir. "Öyle de denebilir."

"Heath sana yardım ediyor mu?"

Jolie kendini durduramıyor gibiydi. Yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "O iyi."

"Oh . . ." Callie kaşlarını kaldırdı. "Yani güvenliğinizi artırmak için size tavsiyelerden fazlasını verdi, öyle mi?"

Bu soruyu duymazdan geldi.

"Dün gece ofise zorla girildi." Jolie ona Karis'in tuhaf hediyeleriyle ilgili ayrıntıların yanı sıra biraz da bilgi verdi. "Bu yüzden ne düşüneceğimi ya da ne yapacağımı bilemiyorum. Heath gece gündüz bana yapışmaya kararlı görünüyor. Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Aynı yatakta iki kez yatmayacağını bilmene rağmen ondan hoşlandığın için mi? Yoksa seni etkilediği için mi?"

Jolie yüzünü buruşturdu. Callie her zaman anlayışlı biri olmuştu. "Tanrım, bana zor sorular falan sorma."

Yüzü özür dileyerek yumuşadı. "Özür dilerim. Haddimi aşmak istememiştim. Sadece yardım etmek istiyorum."

İç çekerek çayını yudumladı ve Sean'ın duyamayacağı şekilde fısıldadı. "Biliyorum. Gerçek şu ki, emin değilim. Ve cevabı bilmek istediğimden de emin değilim."

Callie tereddüt etti. "Bu senin için yeni bir şey. Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, o iyi bir adam."

"Gerçekten bir erkek istemiyordum. Dikkatimin dağılmasına gerek yok."

"Aşk karşınıza çıktığında asla seçim yapamazsınız." O ve Sean, hâlâ telefonda olan Thorpe'a dönmeden önce anlamlı bir bakış attılar. Sanki onun bakışlarını hissetmiş gibi, mükemmel kesimli takım elbiseli korkutucu adam hayranlık dolu bir gülümsemeye ona baktı. Callie mutluluktan parlıyordu. "Bir yıl önce onu aramıyordum. Ama o beni buldu. Şimdi bakın." Karnını okşadı. "Evliyim. Mutluyum. Bir bebek sahibi olmak üzereyim. Bunu planlamamıştım ama hiçbir şeye değişmezdim."

"Senin için çok heyecanlıyım. Çok şey yaşadığını biliyorum. Ama ben hiç aşık olmadım ve şimdi başlamayı da düşünmüyorum. Sadece biraz akıl sağlığına ihtiyacım vardı."

Ve Heath Powell'ın yaşamadığı bir alan.

Neyse ki Callie aşk konusunu kapattı. "Seni deli eden ne?"

Jolie güvenlik ekipmanlarının kurulumunu ve Heath'in artık onun koruması olduğu konusundaki ısrarını anlattı.

Birden Callie'nin gözleri kocaman oldu. "Yani Heath'e benimle buluşmaya geleceğini söylemedin mi?"

"Hayır. Bir bakıcıya ihtiyacım yok. Eminim bu olayların işle bir ilgisi vardır ve Heath bunu çözecektir. Ama o adamın sanki benim sahibimmiş gibi ensemde solumasına izin vermeyeceğim."

Gözleri daha da büyüdü. "Um"

"Bu küçük lüks kahvehanede olay çıkarmamı istemiyorsanız, şimdi benimle gelmenizi öneririm."

Jolie o derin, kırpılmış İngiliz sesini tanıdı. Dondu kaldı.

Heath onun izini bulmuştu. Ve sesi pek memnun gelmiyordu.

Yedinci Bölüm

*Yedi numaralı başarı kuralı:
Savaşlarınızı seçin.*

JOLIE dönüp baktı. Heath ayakta durmuş, kaslı kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Kızgın görünmüyordu ama yüzeyin altında onun kaynadığını hissediyordu. Karis onun arkasında durmuş, özür dileyen bir bakışla yüzünü buruşturmuştu... sonra da tezgâhın arkasındaki yirmili yaşlarında, saçlarını tepeden kestirmiş, kulaklarında ölçüm aletleri olan ve yeni bir dövmesi bulunan adamı incelemeye başlamıştı. Jolie'ye göre adam tam bir klişe gibiydi. Kız kardeşi muhtemelen onun ruh eşi olup olamayacağını merak ediyordu.

Heath onu nerede bulacağını nereden biliyordu?

Belli ki Callie'den değil ama ... Sean da en az karısı kadar şaşırmış görünüyordu, ama kaşlarını çatmıştı. onaylamadığını belli ediyordu. Dükkânın arka tarafını taradıktan sonra Jolie suçluyu buldu. Mitchell Thorpe telefonunu avucunun içinde tutuyordu, yüz ifadesi Heath'in sorularını hızla yanıtlamaya başlamasını önermekten çok daha fazlasıydı.

Biraz kızgınlık. Kendini beğenmiş insanlardan hoşlanmazdı ve hayatlarındaki kadınlardan daha iyi bildiklerini düşünen erkekleri daha da az takdir ederdi.

"Bir dakika." Thorpe'a doğru ilerledi. Thorpe'dan güç fışkırıyordu ama Jolie onun alfa havasını görmezden gelerek gözünü korkutmayı reddetti.

"Neden Heath'e beni nerede bulacağını söyledin?
Müdahale ediyorsunuz."

"Bir arkadaşımın sorumluluğunu güvende tutmasına yardım ediyorum. Ve inatçı kadınlar hakkında bir iki şey bilirim," diyerek Callie'ye baktı. "Rahatsız olman ölmenden iyidir."

"Bu *benim* vereceğim bir karar."

"Heath'i işe almanızın bir sebebi var. Bırak işini yapsın."

Jolie omzunda nazik bir el hissettiğinde dişlerini sıktı.
Callie.

Jolie'yi kucağına çekerken, "Mitchell iyi niyetliydi," diye mırıldandı. "Ona daha sonra senin için eziyet edeceğim, tamam mı?"

Jolie tartışabileceği bir anda kafedeki herkesin ona baktığını fark etti. Geri çekildi. "Bu harika olur."

"Yakında görüşecek miyiz?" Callie, Jolie'nin artık onunla arkadaş olamayacak kadar kızgın olmasından endişelenmiş görünüyordu. Ama Jolie kadına kızgın kalamazdı.

"Kesinlikle. Doğuma girdiğinde bana haber ver." "Yani gerçekten mi?" Kendi kendine güldü. "Öyle yapacağım."

Jolie sert parmakların dirseğini sardığını hissettiğinde sarılmalarından daha yeni ayrılmışlardı. Heath yanında durmuş, son derece rahatlamış görünüyordu ama tutuşu gerginliğini ortaya koyuyordu.

"Gidelim," diye homurdandı.

Jolie çayını aldı ve gitti. Tartışmak istiyordu ama herkesin içinde ve Callie'yi zor durumda bırakacak bir yerde değil. Arkadaşı Thorpe'un onu Heath'e ispiyonlayacağını bilmiyordu. Hayır, güvenlik müteahhidiyle tek başına ilgilenecekti.

"Karis?" diye sordu.

Kız kardeşi kahvesinin parasını öderken tezgâhın arkasındaki adama son bir kez baktı. "Evet."

Üçü sessizce otoparka doğru yürüdüler.
Karis küçük arabasına atladı. Heath, arabasına doğru ilerlerken Jolie'nin kışından iki adım uzaktaydı.

İkisi de arabasına binip motoru çalıştırdıkları anda Heath'e ters ters baktı. "Buna hakkın yoktu-"

"Bana bu hak için ödeme yaptın. Seni kendinden uzak tutmam gerekiyorsa, tutarım. Ama beni boş ver. Kız kardeşini düşün. Gittiğini fark ettiğinde endişelendi ve seni hemen bulmamız için ısrar etti. Tehlikede olabileceğini anlamayacak kadar inatçı değil. Genellikle Perşembe geceleri yogaya gittiğin için, Callie'nin sana katılıp katılmadığını öğrenmek için Thorpe'u aramakla işe başladım. Şehrin öbür ucundan gelip herkesin içinde kahve yudumladığınızı ve korumanızı geride bıraktığınızı öğrendiğimde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin. Otuz yedi haftalık hamile bir kadın olan Callie'yi tehlikeye atıyor olabileceğinizi bir an olsun düşündünüz mü? Bağımsız olmak istiyorsunuz, biliyorum. Ama etrafınızdaki insanları düşünün."

Daha konuşmasını bitirmeden, pişmanlık ve utanç onu yaktı. Sadece biraz Zen istemişti. Hayır, ona hissettirdiği her şeyden kaçmak istemişti.

Jolie tehlikeyi düşünmemiştir. Düşüncesiz ve umursamazdı.

"Haklısın. Özür dilerim."

"Bu sözleri kız kardeşine ve Callie'ye söyle. Özre ihtiyacım yok. Sana derdimi anlatmanın başka yolları da var."

Bu uğursuz notla birlikte sustu ve sonraki on dakika boyunca öfkeli bir şekilde mesajlaşırken, Jolie artan trafikle mücadele etti. Karis dikiz aynasından, Jolie arkasına baktığında el sallayarak onu itaatkâr bir şekilde takip etti.

Dairesine vardıklarında, üçü de sözsüz olarak girdi. Heath'ten gerginlik akıyordu. Bu Jolie'yi ürkek ve gergin yapıyordu. İçindeki aptalca bir parça ona dokunmak, onu sakinleştirmek. Yapmadı. Ona para ödüyordu, bu yüzden ona ne yapması gerektiğini söylemeyecekti. Kız kardeşini endişelendirdiğini ve istemeden de olsa başkalarını riske attığını bilse de, onu daha fazla dinlemeye başlayacağına yemin etti.

Pizza ve salatadan oluşan sessiz bir akşam yemeğinin ardından Karis ondan bir tişört ödünç aldı, duşa girdi ve banyodan ıslak saçlar ve dalgın bir ifadeyle çıktı.

"Hepinize iyi geceler."

Jolie kız kardeşine sarıldı. "Kızgın değilim. Umarım sen de bana kızmamışsındır."

Rahatlayarak iç çekti. "Hayır. Panik yapmak istememiştim ama sen ortadan kaybolunca ..."

"Anlıyorum." Jolie son birkaç günden sonra küçük kız kardeşinin korkunç bir şey olduğu sonucuna nasıl vardığını görebiliyordu. "Artık gizlice kaçmayacağım."

Karis gülümsedi, sonra iPad'ini ve kulaklıklarını alarak Jolie'nin çalışma odasındaki şilteye uzandı. Jolie havayı yumuşattıkları ve kız kardeşinin bu gece güven ve huzur içinde uyuyabileceği için memnundu.

Ama bu onu Heath'le, hayal kırıklığıyla ve ne arındırabildiği ne de kaçabildiği adama duyduğu yoğun arzuyla baş başa bıraktı.

"Duş alacağım ve dizüstü bilgisayarımı yatağa götüreceğim. Dün gecedен kalma yastık ve battaniyeler hâlâ kanepenin üzerinde duruyor. Buyurun."

"Yani bu kadar mı? Odadaki fil hakkında konuşmaktan kaçınacaksın. Zekice."

Jolie anlamamış gibi davranmadı. "Söyleyecek başka bir şey yok. Sana haber vermeden gittiğim için özür diledim. Kız kardeşimle aramız yeniden düzeldi. İkimiz de artık seks yapmayacağımız konusunda anlaştık ve yarın akşam Gardner'la yapacağım toplantı için hazırlıklarımı bitirmem gerekiyor. Yani burada işimiz bitti."

Bir adım daha yaklaştı, ta ki onun üzerinde yükselene kadar. "Biz değiliz. Kabul ettiğinde ne kadar isteksiz olduğun umurumda değil.

beni koruman olarak tutmak için. Söylediğim her şeyi tamamen göz ardı ettiğinde, arkamdan iş çevirdiğinde ve söyledğim hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi davrandığında o konferans odasından çıkalı daha iki saat bile olmamıştı."

"Kişisel algılama. Sadece bir kız arkadaşımın kahve içmek istedim. Sana güvenliğini kışına sok demedim."

"Aslında, söyledin. Kelimeler olmadan, dikkat et. Ama davranışların bana defolup gitmemi ve güvende kalmanın senin umurunda olmadığını söyledi. Yapılacaklar listeniz ve takıntılarınız arasında, etrafınızda sizi önemseyen insanları düşünemeyecek kadar kendinizi kaptırmışsınız."

Sağa rahatsız edici derecede yakındı. "Neden umursuyorsun ki?"

Anında yüzü kapandı. "Bilmiyorum. Ben sadece işimi yapıyorum." Yumruklarını sıkarak ve boynundaki tendonları dışarı çıkararak kelimeleri hırsıyla söylemesi onu yalancı durumuna düşürdü. "Ama kız kardeşin kendinden geçmişti.

Nereye gittiğinizi, kendi isteğinizle mi yoksa ..." gittiğinizi kimse bilmiyordu.

"Kız kardeşim senin kadar tedirgin görünmüyor. Odadaki fil hakkında konuşmak istiyorsan, tamam. Hadi konuşalım," diye meydan okudu. "Gittim çünkü sen yanımdayken nefes almakta zorlanıyorum. Beni arzulatıyorsun.

Beni acıtıyorsun. İtiraf ediyorum. Seni endişelendirdiysem özür dilerim, ama her ne sebeple olursa olsun benim incindiğimi görmek istemediğin gerçeğini kabullenmediğin için kız kardeşime yükleniyor olman beni kızdırıyor."

"Kimsenin incindiğini görmek istemiyorum." Parmağıyla onu işaret ederek tekrar üzerine yürüdü. "Ama herhangi bir şeyin ya da herhangi birinin benim için önemli olduğunu düşünme hatasına düşmeyin. Ben durdum yıllar önce bakıyordu."

"Başka bir deyişle, dün geceye herhangi bir duygu ya da anlam yüklemeyin. Harika. Bu bana uyar," diye bağırarak karşılık verdi.

Ve tek kelimesini bile kastetmemiştir. Dün gecenin bir önemi olduğunu hissetmişti, kendisi istemese bile. Onun için de bir anlamı olduğundan şüpheleniyordu. "Şimdi odama gidiyorum. Yarın sabah yedide işe gitmek için yola çıkacağız."

Jolie çantasını kaptı ve iPad'ini sehpadan alıp koridorda yürümeye başladı. Aralarındaki kapıyı kapatıp kıyafetlerini çıkardığında, gözyaşlarının neden dökülmeye başladığını düşünmek istemiyordu.

Heath kollarını göğsünde kavuşturmuş, Jolie'nin aralarındaki kapıyı kapatmasını izliyordu.

Bugün yaptıklarını öylece görmezden gelemezdi. Dünyanın tehlikeli olabileceğini anlamasını sağlamalıydı, böylece onun güvenliği söz konusu olduğunda amansız olacaktı.

Çünkü ona söylediklerine rağmen önemsiyordu.

Onun sözlerini de unutamadı. *Beni azlatıyorsun. Beni acıtıyorsun.*

Sadece o değildi.

Jolie'nin odasının altından gelen iğrenç bir pop melodisi onun hayalini yarıda kesti. Genç bir erkek vokalist mırıldanıyor, hakkında şarkı söylediği kadına sanki gerçek adını hatırlayamıyormuş gibi genel bir "kız" diyordu.

Heath başını salladı. Jolie'nin onu neden dışarıda bırakmayı seçtiğini tam olarak bilmiyordu ama içgüdüleri ona bu kapının onları uzun süre ayırmasına izin veremeyeceğini söylüyordu.

Şimdilik, hızlı bir duş almak için salondaki banyoya girdi, sonra dairenin önüne yöneldi ve her kapıyı ve pencereyi kontrol ederek gece için birimi olabildiğince sıkı bir şekilde kilitlediğinden emin oldu. Yarın, onun dairesindeki güvenliği tartışacaklardı ve o da daha iyisi için bazı değişiklikler yapacaktı.

Misafir odasının kapısının altından bir parça ışık sızdığını görünce kapıyı çaldı. Karis başını dışarı çıkaracak kadar kapıyı açtı. "Bir şeye mi ihtiyacın var?"

"Buradaki pencereyi kontrol edip kilitli olduğundan emin olmak istiyorum."

Geri adım attı ve kapıyı daha geniş açarak sütyensiz, büyük boy bir tişört çıkardı. Temiz ve masum

görünüyordu.

Normalde onu çekici bulurdu. Güzel, etkilenebilir ve açıkça bir yol göstericiye ihtiyacı var. Evet, Heath onun tipini biliyordu.

Jolie'nin resme girmesiyle, onu her zaman cezbeden gözleri yaşlı muhtaçlık, Jolie'nin canlı ateşinin yanında sönük kalmıştı. Asla birinin ona yardım etmesini beklemedi. Hayata onu yakan bir tutkuyla saldırıyordu. Yatakta bile bir havai fişek gibiydi, her yerinde gürültülü ve renkli bir şekilde patlarken onu kabartıyordu.

Koridorun sonunda akan suyu duydu. Jolie duşa girmişti. Onu çıplak düşünmemeye çalıştı. Bu onun dikkatini dağıtacak, tekrar sevgilisi olmaya niyeti olmadığını unutturacaktı.

Pencerenin sıkıca kilitlendiğinden emin olduktan sonra kapıya yöneldi. "İyi geceler."

Karis bir çarşaf ve battaniyeyle örttüğü şiltenin yanında oyalandı. Tanrıya şükür Jolie onu o minyatür boyuttaki şezlongda uyutmaya hiç çalışmamıştı.

Küçük kız kardeş yanağının içini ısırdı, kararsız görünüyordu. "Bekle. Jolie bunu söylediğimi bilse beni öldürürdü ama sanırım haklısın. Sezgilerim tehlikeli bir şeyler döndüğünü söylüyor. Seni dinlemesi gerektiğini biliyor. Kız kardeşim her zaman çok korkusuz, her durumda lider olmuştur. Öyle olmak zorundaydı. Ben ve kardeşlerimin hepsinin babası farklı. Hiçbiri yanımızda değildi,

Annem de geçinebilmek için sürekli birden fazla işte çalışıyordu. Jolie, Austin ve bana ebeveynlik yapmaya başladığında dokuz yaşındaydı. Çok bağımsız çünkü kararları o vermeye alışkın. Babası yüzünden, hayatında kendisini istediğinden daha fazla birini istemeyi reddediyor."

Bu kesinlikle mantıklıydı. Jolie küçük bir kızken kendisine hiç ilgi göstermeyen babasını arzulamıştı. Bu yüzden kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmiş, onsuz da gayet iyi olduğunu tüm dünyaya kanıtlamış ve hiçbir erkeğin onu incitmesine fırsat vermemek için her erkekle arasına mesafe koymuştu. "Anlıyorum."

"Zorluk çıkarmaya çalışmıyor," diye ablasını savundu Karis. "Korkuyor. Bence dün gece onu gerçekten etkilemiş olmalısın."

Hislerimiz karşılıklıydı. "Ben hallederim."

"Bana tekrarlamama kuralın hakkında söylediklerini biliyorum ve bunun bir ilişki aramadığın anlamına geldiğini tahmin ediyorum. Eğer durum buysa, Jolie'yi rahat bırakın. Bekârken çok mutlu olduğunu iddia ediyor ama içten içe Kendine bile itiraf edemediği yerlerde aşk istiyor. Eğer onunla tekrar yatar ve çekip gidersen onu gerçekten incitebilirsin. Bu yüzden senden kaçıyor."

Karis'in ağzından çıkan her kelime yürek parçalayıcı derecede dürüsttü ve Heath bu kadar zekice gözlemler yaptığı ve kız kardeşini korumak istediği için kızı suçlayamazdı.

"Anlıyorum." Heath Jolie konusunda ne yapacağından emin değildi.

Koşullar onları bir araya getirmişti. Bu tam olarak doğru değildi. Onları bir araya getirmişti ama öylece çekip gidemezdi çünkü Jolie'yi tanımak onu daha çok istemesine neden oluyordu. "Ben ona göz kulak olurum."

"O da senin acı çektiğini biliyor. Yani karın yüzünden..." Karis dudağını ısırды, kesinlikle suçlu görünüyordu. "Dün senin hakkında küçük bir araştırma yaptım. Kız kardeşim kızdı ama ona derlediğim raporu gönderdim ve ..." İçini çekti. "Özür dilerim. Burnumu sokmaya hakkım yoktu."

Heath tanıştığı hemen herkesin geçmişine baktığında onu pek de suçlayamazdı. "Anna'yı biliyor mu?"

"Evet."

Heath bundan hoşlanmadı ama olan olmuştu. "Dürüst olduğun için teşekkür ederim. İyi uykular."

Karis onun kızgın olup olmadığını sormak istedi; bu soru tüm yüzünü kaplamıştı. Ama bunu dile getirmedi. "İyi geceler."

Aile odasına döndüğünde Heath kendini açıkta hissetti. Anna'nın ölümü hiç kimseyle konuşmadığı çok özel bir konuydu. Duygularını paylaştığı tek kişi

MI5 günlerinde ortağı olan Myles Beaker'dı. O zamanki en iyi arkadaşı. Myles da karısını aynı anlamsız suçta kaybetmişti. O sabah uyandığında mutlu bir evliliği olduğunu ve dünyayı kuyruğundan tuttuğunu düşünmenin ve sonra her şeyin bir anda elinden alınmasının nasıl bir şey olduğunu dünyada anlayan tek kişi oydu.

Heath anıyı bir kenara iterek, Jolie'nin ona bıraktığı yastık ve battaniyeyi aldı. Şimdi yedi yıldır ona gerçekten bir şeyler hissettiren ilk kadınla uğraşmak zorundaydı. Biri onu hedef almışken bağımsızlığını talep edecek kadar inatçı olan tek kadınla.

Bu geceden sonra her şeyin yeni düzenini anlayacaktı. Belki ikisi de anlayacaktı.

Yastığı kolunun altına sıkıştırıp yorganı omzuna atarken, savaşa hazır bir şekilde onun yatak odasına doğru yöneldi. Hiç şüphesiz, ellerinde tam olarak bu olacaktı.

Heath onun kapısını kapadı ve arkasından kilitledi. Daha yastığını ve battaniyesini odasındaki sandalyeye koyup iç çamaşırı hariç her şeyini çıkarmıştı ki duş musluklarının kapandığını duydu.

Silahını komodinin üzerine koyarak yatağına oturdu, sırtını yastıklı yatak başlığına dayadı, parmaklarını karın kaslarının üzerine geçirdi ve bekledi.

Parfüm kokulu bir buhar bulutu içinde banyodan çıkarken Jolie onu fark etti ve havlusunu çıplak vücuduna tutarak kısa bir süre durdu.

"Kanepede uyuyabileceğini söyledim."

"Seni duydum. Ama güvenlik söz konusu olduğunda kuralları sen koyamazsın. Bu konuda anlaşmıştınız. Bu yüzden sizi korumak için gerekenleri sadece ben söylüyorum. Bugün beni tamamen hiçe saydınız."

Heath kadifemsi omuzlarından ve zarif kalçalarından parıltılı damlalar halinde süzülen suyu görmezden gelmeye çalıştı. O kadar güzel görüldüğü halde bunu yapmak çok zordu.

temiz, saçları geriye taranmış. Artık arkasına saklanacağı hiçbir şey yoktu; ne kıyafet, ne makyaj, ne de yüzüne dolanan mürekkepli saçlar. Sadece tavırlarının nişastası vardı.

İçindeki alfa erkeği ona inandığını bilmesini istiyordu. Dünyayı fethedecek güce ve inanca sahipti. Ama onun bedenine, kahkahalarına, ona hükmeden erkek olmak istiyordu-

Heath bu düşünce zincirini tamamen durdurdu. Tehlikeliydi ve onu anlatması gereken noktadan saptırıyordu. Jolie onun geçici işvereniydi ve bir gecelik bir ilişki yaşamışlardı. Odaklanmak zorundaydı. Duygular önemsizdi. Ama kızın hayatını kurtarmak için elinden geleni yaptığı sürece, kız onu dinlese iyi ederdi.

"Ve özür diledim," diye hatırlattı. "Düşünmediğim bazı iyi noktalara değindin. Bir daha kardeşimi endişelendirmeyeceğime ya da başkalarını tehlikeye atmayacağıma söz verdim. Konuşacak başka bir şeyimiz yok ve odamdan çıkmanı istiyorum."

"İstedğin buysa sana dokunmayacağım. Ama gitmeyi reddediyorum."

"Bu gece burada kalmıyorsun." Dudakları inatçı bir çizgi halinde düzleşti.

Kızın meydan okuması, onu kucağına atıp avucuyla kışını okşamasını istemesine neden oldu. Onun iradesine karşı asla şaplak atmayacaktı. Vücudunun bunun için eriyeceğinden şüpheleniyordu ama o hızlı, keskin zihin bu fikri reddedecekti. Kesinlikle bu dürtüsünü bir kenara bırakıp başka bir taktik bulması gerekiyordu. Ama onu bulamadığı dakikalar boyunca hissettiği panik duygusu bir türlü geçmiyordu.

"Bir korumanın rolünü anlıyor musun? Eğer anlamadıysanız, suçun yarısını üstlenmekten mutluluk duyarım. Belki de kavramı tam olarak açıklayamadım, şimdi bunu çözelim."

Gözleri kısıldı. "Ben aptal değilim."

"Hayır, ama sen çok inatçı bir kadınsın." Heath başka bir şey söylemedi, sadece ayağa kalktı ve dolabına doğru yürüdü, istediği şeyi hemen kapının arkasındaki renkli

rafta asılı buldu.

"Neden eşyalarımı karıştırıyorsun?"

"Bir noktaya değinmek için." Mavinin canlı bir tonuna sahip ipeksi bir eşarbyı eline doladı ve ona doğru yürüdü. "Bu öğleden sonra yaptığın ortadan kaybolma hareketinin sonuçları var. Yatmaya hazır olmak için ne gerekiyorsa yap. Beş dakikan var."

"Ne? Hayır! Hayır! Gardner için yaptığım sunumun üzerinden tekrar geçmem gerekiyor. Detayların kesinlikle doğru olduğundan emin olmak için daha fazla bilgi kontrolü yapmam gerekiyor ve-"

"Sunumunuzu fark edemeyecek kadar sizi yatağa atmakla meşgul değilse, Gardner fazlasıyla etkilenecektir. Hazırlan. Beş dakika."

Jolie, öfke kendisini ele geçirdiğinde çıplak olduğunu unutmuş gibiydi. "Dinle, seni eli yüksek piç. Bu benim işim, dolayısıyla sunumumun ne zaman biteceğine ben karar veririm.

Sen değil."

Eğer uyanık kalmak istiyorsa, bu onun planlarını zerre kadar etkilemezdi. "Yatağa geldiğinde ışığı söndürmek dışında her şeyi yaptığın sürece sorun yok. Şimdi dört dakika. Tik tak."

Ona yüksek sesle ofladı. "Peki. Eşarbyımı yerine koy."

Heath onun çekmecedен bir gecelik alıp banyoya gitmesini, sonra da bu gece kendisiyle bir daha görüşmemesini bekliyordu.

Jolie'nin bundan sonra ne yapacağını asla tahmin etmeye çalışmamalı.

Banyoya geri döndü. Havlusunun hışırtısını duydu, sonra ışıklar kapandı. Kadın yine çırılçıplak ortaya çıktı. Pırıl pırıl teni, karşı konulmaz kıvrımları ve ona dokunmaya cesaret eden orman rengi gözleriyle ne kadar güzel görüldüğüne bakmamaya çalıştı.

Cesaret, lanet olsun. Onunla ve tekrarı olmayan kuralıyla alay ediyor ve dikkatini amacından uzaklaştırıyordu. Yutkundu. Jolie'ye tekrar sahip olmak nasıl bir şey olurdu? Onun yumuşak teni. Şiddetli tutkusu. Sonunda doruğa ulaşan zevke teslim olduğunda gözlerindeki ateş.

Jolie doğru geceliği bulmak için şifonyerini karıştırmakla vakit geçirdi. Çekmeceye doğru eğildiğinde, dar sırtını ikiye bölen omurgasının düz çizgisini, arka tarafının pürüzsüz yanaklarını, bacaklarının sıkı uzunluğunu ve aradaki pembe ve kadınsı her şeyin bir ipucunu benzersiz bir şekilde gördü.

Heath dişlerini sıktı ve lanet okudu. Bir kez olsun tekrarlamama kuralını çiğnerse ne olurdu?

Sonunda Jolie beyaz, şeffaf ve kenarları dantelli bir şey seçti. Narin ve uyumlu külotları düşünerek büyük bir gösteri yaptı, ancak onları çekmeceye geri itti. Sonra yüzünü ona döndü, iç çamaşırını başının üzerine kaldırdı, vücudundan aşağı kayışını ve tekrar dokunmak ve tatmak için can attığı her parçasını kucaklayışını izlemesine izin verdi.

Giysi kalçalarının üst kısmına ulaştığında Heath yine de bakışlarını ayıramadı. Teknik olarak örtülüydü ama meme uçlarının kararmış gölgesi, amını koruyan koyu renkli bukteleler gibi görünüyordu. Kıvrık belinin hatlarını ve kalçasının kadınsı kıvrımını gözden kaçıramıyordu.

Jolie kesinlikle onunla alay ediyor, kontrolünü elinden almaya çalışıyordu. Buna izin veremezdi.

Kasıla kasıla yatağa doğru yürüdü ve yatağın üzerine sürünerek, dokunmaması gereken dolgun göğüslerinin kabarıklığını görmesine izin verdi. Sonra abartılı bir gerinmeyle onun yanına yerleşti ve sert meme uçlarının şeffaf kumaşı dürttüğünü vurguladı.

Ona sakarin bir gülümseme gönderirken, Jolie yatak başlığına yaslandı ve iPad'ini açıp eşleşen klavyeyi taktı ve onu tamamen dışarıda bıraktı.

Heath onun ilgisini daha fazla çekmek için harika bir iş çıkardığını inkâr edemezdi. İnce bir ter tabakası şakaklarını ıslatmış, sırtını ve göğsünü parlatmıştı. Ama sikinin sertliği onu bile hayrete düşürmüştü. Birçok

Dün gece bu kadınla geçirdiği zamanlarda, ona karşı hissedecek hiçbir şeyi kalmamış olmalıydı, uyarılma bile.

Şimdi onun için önceki geceden daha fazla yanıyordu.

Dişlerini sıkarak mavi ipek eşarbı yumrukladı. Evet, kadın onu aklından çıkarmak için elinden geleni yapmış olabilirdi ama son sözü kesinlikle o söyleyecekti.

Yorganı üzerinden atarak bacaklarını ortaya çıkardı. Onu ne kadar sertleştirdiğini görmesi umurunda bile değildi. İki kişi onun oyununu oynayabilirdi.

Sonra eşarbı onun ayak bileğine doladı. Adam eşarbı kendi ayak bileğine dolayıp ikisini birbirine bağladığında, kadın bakışlarını kaldırıp ona hem şaşkınlık hem de sitemle bakacak zamanı ancak bulabilmişti.

"Bu da ne-"

"Kaçmayacağına güvenemeyeceğimi kanıtladın, bu yüzden bu gece olduğun yerde kalacağından emin oluyorum. Zorluk çıkarırsan, ellerimizi de birbirine bağlayacağım."

Kadın adamın sağlam düğümüne baktı, sonra tekrar yüzüne döndü. "Bunu daha önce de yaptın, bir kadını bağladın."

"Yaptım."

Ama dul kaldığından beri böyle bir şey yapmamıştı. Bunu sık sık düşünmüştü ama başka hiç kimseyle bu yönüne dokunamamıştı. Şimdi bu olasılık Jolie'yle arasında parıldıyordu ve o da kanının hızlandığını hissetti. Onunla dalga geçip eziyet ederken, yavaş yavaş savunmasını kırarken ona bağlı olması fikri onu uyandırdı. Onu acımasızca becermeden önce yalvaran, titreyen bir ihtiyaçla okşama fikri neredeyse kontrolünün ötesinde onu baştan çıkarıyordu. O anda bile düşündü, arzu sarhoş edici bir kimyasal gibi vücudunda vızıldadı.

"Benimle olmaz. Asla. Sana söyledim. Boyun eğmem."

Çünkü hiç denememişti. Hiçbir erkeğe kendini tamamen

teslim edecek kadar güvenmemişti.

Aptal olsun ya da olmasın -ilişkisinin tek kuralına karşı olsun ya da olmasın- Heath o adam olmak istiyordu.

"Sadece ben aksini söyleyene kadar yanımda kalman gerektiğini anlamayı sağlamaya çalışıyorum."

Bacağını sarsarak adamın bağıladığı bağı test etti. Rahatlamak için sadece biraz dönüp durabildiğinde ofladı. "Her neyse. Eğer bu sana gitmeyeceğim konusunda biraz huzur veriyorsa, tamam. Bırak da işime döneyim."

Tabletine tekrar dokundu, parmaklarını ekranda kaydırды, taradı, okudu.

Heath teninin onunkine değmesini tercih ederdi. Hayır, bu tam olarak doğru değildi. O lanet tableti bırakmasını istiyordu, böylece onu sırtüstü çevirebilecek, yere yatırabilecek, içinde kabaran tutkuyla öpebilecek ve birbiri ardına amansız hamlelerle onu tekrar kucaklaması için ikna edebilecekti.

On dakika boyunca bir şeyler kaydırıp yazdıktan, iç çekip kaşlarını çattıktan sonra Jolie sonunda tableti karartıp bir kenara koydu, sonra da ışığı kapattı. Heath onu ne kadar istese de, onun endişesini de hissedebiliyordu. Başarılı olana kadar rahat etmeyecekti.

"Bu toplantı için hazırsın," diye güvence verdi.

Yan tarafına yuvarlandı, sırtını ona döndü ve bacağını da beraberinde sürükledi. "Ben yapmam gereken her şeyi yaptım. Gerisi ona kalmış."

"Zeki ve azimlisin. Kendine inandığın için bu noktaya kadar geldin. Şimdi durma."

Heath, Jolie'nin şaşkınlığını hissetti.

Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. "Teşekkürler."

Arkasına geçti, vücudunu kaşıkladı ve ağrıyan sikini ona yasladı. Bir kolunu onun beline doladı, parmaklarının uçları göğsünü avuçlamaktan sadece bir nefes uzaktaydı. Kahretsin, kendine eziyet ettiği için aptalın tekiydi.

Dondu kaldı. "Bana dokunmayacağını söylemiştin."

"Tenimi seninkine değdirmeden kraliçe yatakta sana bağlanamam."

"Bu tesadüfî bir temastan daha fazlası." Jolie kışını adamın ereksiyonuna doğru kıvrarak neredeyse adamı inletecekti. "Bu da öyle."

Kolunu onun beline daha sıkı doladı. "Havlunu bırakıp iç çamaşırını giyme şeklin bana provokasyon gibi gelmedi mi sanıyorsun?"

Sonra Heath kendini tutamadı; kalçalarını sallayarak ona süründü. Ayak bileğindeki eşarbın farkındaydı ama Jolie'yi nasıl etkilediğini bilmek için can atıyordu.

"Oh, anlıyorum. Biraz müstehcen olduğunu düşündüğünüz bir şey giydiğim için hırpalanmayı mı hak ediyorum?"

Tartışıyor olabilir ... ama sesi şüpheli bir şekilde nefes nefese geliyordu.

"Hayır, bana kasıtlı olarak eziyet ettiğinizi söylüyorum çünkü aynı sevgiliyi asla iki kez almadığımı bildiğinize eminim. Ama fikrimi değiştirebilirim ..."

Heath dudaklarını onun boynunun arkasına kaydırды. Kahretsin, çok temiz ve kadınsı kokuyordu. Onun kokusunu içine çekmek başını döndürdü. Dün gece ona verdiği ezici zevki unutamıyordu. Neredeyse kendi iradesiyle, vücudunun altına sıkıştırdığı eli göğsünü avuçlamak ve şeffaf kumaşın arasından sivri meme ucunu okşamak için yukarı kalktı. Kalçasının etrafına attığı avuç içi alçalarak tümseğinin üzerine yerleşti. Nem anında parmaklarını kapladı.

"Dur," dedi kalçalarını kaldırıp amını doğrudan onun dokunuşuna doğru iterken bile.

Yavaş dairelerle onu ovdu ve dudaklarını kulağına bastırdı. "Neyi durdurayım, aşkım? Seni iyi hissettirmeyi mi? Sana verebileceğimi bildiğin orgazm için seni inletmeyi ve acı çektmeyi bırakmayı mı?"

Jolie sadece tiz bir çığlıkla karşılık verince Heath devam etti, parmaklarını kızın kaygan kıvrımları arasında kaydırды ve hassas etini metodik vuruşlarla ovdu.

Klitorisi sertleşti. Eti kabardı. Nefes aldı, kıvrandı, neredeyse onu çözecek şehvetli bir salınımla ona doğru döndü. Yetişkin bir erkekti; bir ya da iki kucak dansından daha fazlasını yapmıştı. Pek çok cinsel partneri olmuştu. Daha önce hiçbir kadın, ikisinin de giydiği birkaç kıyafeti yırtıp atma ve hemen içine girme ihtiyacını böylesine kör edici bir şekilde uyandırmamıştı.

Jolie ona karşı gerildi ve çarşafı tutmaya başladı. Başını onun omzuna yasladı ve adını fısıldadı. Zifiri karanlıkta birlikte hareket ediyorlardı ama kız, karşı koyamayacağı bir şekilde onu aydınlatıyordu. Onun pantolonundan ve çığlıklarından başka bir şey duymuyor, artan ihtiyacının kokusundan başka bir şey koklamıyor, tatlı vücudunun onunkine karşı kıvrılmasından başka bir şey hissetmiyordu.

Kızın inlemeleri umutsuzluğa dönüşünce Heath durakladı. Arzu onu terle kapladı. Düşünceleri hızlandı. Şimdi ne yapacaktı? Ona bir ders mi verecekti? Yoksa ikisine de istediklerini verip sonuçlarına katlanacak mıydı?

Lanet olsun, gururunun ve aletin on bu karmaşaya sürüklemesine izin vermişti. Şimdi ya tek temel kuralını çiğnemek zorundaydı . . ya da bütün gece rahatlamadan onun yakınlığının azabını çekecekti.

"Heath!" Kadın adamın kalçasını kavradı, tırnakları adamın derisine küçük, acı veren yarım aylar kazıyordu.

Kulağını ısırđı, kızın yüzündeki zevki, verdiği tepkinin güzelliğini görmeyi çok istiyordu.

Lanet olsun, cinsel kontrolün kimde olduğuna dair bir şeyi kanıtlamak istemiyordu.

Sadece *onu* istiyordu.

Bir tarafa kaçarak Jolie'yi sırt üstü yatırdı. Gölge odada onun kızarmış yüzünü, büyümüş gözlerini aradı. Nefes nefese kalmıştı ve dudakları adamın bakışlarını üzerine çekti. İçindeki sızı sıkılaştı. Anna'yı kaybettiğinden beri seks istiyordu ama belirli bir kadını istemiyordu. Hayır-

Tekrarlama kuralı kolaydı çünkü bu kuralı çiğnemeye hiç kalkışmamıştı.

Başından beri olduğu gibi, Jolie ona her düzeyde meydan okudu.

Ona bir daha dokunmamalıydı. Bu akıllıca değildi. Sonu iyi bitmezdi.

Ama Heath onu istemekten vazgeçemiyor gibiydi.

"Ne oldu?" diye mırıldandı, vücudu gergindi, bekliyordu.

Buna yüzlerce şekilde cevap verebilirdi. "Büyük gününe" hazırlanmak için uykuya ihtiyacı olduğunu hatırlatan yönlendirici bir hatırlatmayla. Kaçışını bir orgazmla ödüllendirmeyeceğine dair bir alfa açıklaması. Bunların her ikisi de aralarında gelişen yakınlığı bastırırdı.

Ağzını açtığında başka bir şey çıktı. "Karis bana Anna'yı bildiğini söyledi."

Cinsel gerginliğinin bir kısmını dışarı verdi. Yüzü yumuşadı. "Onu kaybetmek korkunç olmalı."

"Yıkıcı." Neden bu konuyu açmıştı ki? Hâlâ çok kederli olduğu için seks yapamadığını söylemiyordu. Bu doğru değildi ve o daha iyi bilirdi.

"Özür dilerim."

Ve öyleydi de. Jolie duygularını yüzüne pek yansıtmazdı ama onun içtenliğini görmüştü.

O anda tam olarak ne söylemeye çalıştığını anladı. "Artık bu işlere karışmıyorum."

"Ben hiç karışmam."

Bu utanç vericiydi. Jolie'nin sunabileceği çok şey vardı, kendisi görmese bile. Birinin dünyasını aydınlayabilirdi. Onunla hayat asla sıkıcı olmazdı, bu kesindi. Keskin zekâsı Heath'in tahmin yürütmesini sağlardı. Eğer tavsiye isterse Jolie sorardı ama harekete geçmek için asla onun rehberliğini beklemezdi. Heath onun azmini ve bağımsızlığını takdir ediyordu. O hiçbir şekilde bir kız değildi.

Ona biriyle ilişkiye girmek için her türlü nedeni olduğunu söylemeliydi ama ikiyüzlü gibi görünecekti.

Daha da kötüsü, eğer onun tavsiyesine uyarsa, başka bir erkeğin ona dokunduğunu bilmek zorunda kalacaktı. Başka bir erkeğin parmak uçlarını teninin solgun parıltısı üzerinde gezdirdiğini ve dudaklarını öpmeden önce gözlerinin içine baktığını, kokusunu içine çektiğini ve sonra yumuşak ipek bedeninin içine girdiğini hayal etmek zorunda kalacaktı.

Heath bu düşünceyle irkildi. Sıkılmış yumrukları onu şaşırttı.

Hareket, birleşmiş ayak bileklerini çekiştirdi.

Jolie onun omzuna temkinli bir el dokundurdu. "İyi misin?"

Hayır. Arzuyla parçalanıyordu ama onu tekrar alamayacak kadar bağlıydı. Ondan hoşlanıyordu. İstemediği halde umursuyordu. Kafasında, onu Callie'yle birlikte kahvehanede bulduğunu ve sessizce ona meydan okuduğunu canlandırdı. Karis'i ofis soygunundan kurtarmak için gecenin karanlığında hızla ilerlerken motosikletinin arkasına yapıştığında onun çaresizliğini hissetti. Birkaç dakika önce külot giymekten kaçınırken şeffaf geceliğiyle onunla alay ettiğini gördü. Dün gece orgazmdan önce kadınsı ateşinde boğulurken yüzünün zevkle kızardığını hatırladı.

"Önemli olduğunda Anna'yı koruyamadım." Sesi boğuk çıkıyordu. "Tehdidin geldiğini göremedim, bulmacanın parçalarını bir araya getiremedim. Hâlâ da yapamadım. Ve bundan her gün pişmanlık duyuyorum. Seninle birlikte, ufukta bir tehlike var. İşimi yapmamı bu kadar zorlaştırmayı bırak."

Sesli bir şekilde yutkundu. "Bugün işleri zorlaştırmaya çalışmıyordum. Bir arkadaşına ihtiyacım vardı." İç çekti. "Daha az dikkat dağıtmak istedim. Sana bakıp da ... istememek olmaz."

Kadının sözleri üzerine gözlerini kapadı ve tüm vücudu gerildi. Kadının ne demek istediğini tam olarak anlamıştı. İkisinin bir arada olması şenlik ateşine benzin dökmek gibiydi.

Heath karanlıkta ona döndü, meydan okuyordu. "Ne yapıyoruz biz?"

Omuz silkti. "Hadi uyuyalım."

Heath bunun onun için mümkün olup olmadığını bilmiyordu. Aleti onun için zonkluyordu. Karnı sıkıştı. Göğsü ağrıyordu.

Düşüncelerinin içi dışına çıkmıştı.

Cevapların sabah daha net görünmesi için dua etti. "Pekâlâ. Ama beni anla." Ona odaklandı. "İstesen de istemesen de bugün kendini riske attın. Başka birini kurtaramamanın suçluluğunu bana yaşatma."

Bu sözleri söylerken neredeyse boğuluyordu. Bu kadar suçu yutmak kolay değildi.

O anı kelimelerle bozmadı, sadece başını salladı.

"İyi uykular." Arkasına yaslandı ve gözlerini tavana dikti. Uzun bir gece olacaktı.

Jolie tereddüt etti, sonra ona doğru kıvrıldı. Ayakları birbirine dolandı. Onun sıcak nefesini göğsünde hissetti. Bu onu rahatlatmanın bir yoluydu ve onu dehşete düşüren bir düzeyde etkiledi.

Yine de Heath kolunu ona doladı ve gözlerini kapadı. Anna'dan beri Jolie'nin gerçekten uyuduğu tek kadın olduğunu fark etti. Seks bir yana, onun yanında iyileştirici bir uykuya dalacak kadar rahatlamıştı. Bir kez olsun, bir kadına fiziksel olarak yakın olmaktan daha fazlasını yapmak yanlış gelmemişti.

Bu fikir onu da korkutmuştu.

"Sorun yok," diye fısıldadı, bağlı ayak bileğini onunkine sürterek. "Hiçbir yere gitmeyeceğim. Söz veriyorum."

Sekizinci Bölüm

*Sekiz numaralı başarı kuralı:
Tepkilerinizi sabit tutun.*

Beklediğinden daha iyi uyuduktan sonra, Heath huzursuz hissederek uyandığında şaşırđı. Bileğini Jolie'ninkinden çözdü, ayağı kalktı ve kahve yaptı. Normalde kendini bu kadar tedirgin hissettiğinde spor salonuna gider ya da koşuya çıkardı. Şimdi onun yanından ayrılamıyordu.

Ama Jolie'nin hâlâ huzur içinde uyuması onu düşünceleriyle baş başa bırakmıştı.

Kısa bir süre Mystery'yi aramayı düşündü. Onunla konuşabilirdi. Ne de olsa onu tanıyordu.

Gerçekten öyle miydi? Kaşlarını çattı. Belki de onu tanıdığını söylemek daha doğruydu. Mystery'nin her alışkanlığını, tuhaflığını ve düşüncesini öğrenmeyi kendine iş edinmişti. Ama ona hiç açılmamıştı. Gizem gündelik hayatından çıktığından beri ona aşık olmadığını, sadece rahatlatıcı bir demirbaş olduğunu fark etmişti. Zekiydi, eğlenceli bir mizah anlayışı vardı. Onunla olan hayatı normale yaklaşmıştı. Her günün sonunda onu bir gün doğumu daha görecektik kadar güvende tuttuğunu bilmek ona tatmin veriyordu. Son birkaç günden sonra, onu önemsemenin bükülmekle aynı şey olmadığını açıkça gördü,

Jolie'nin ona hissettirdiklerini sahiplenmek, rahatlatmak ve anlamak için yanıp tutuşan, her zaman var olan bir acı.

Belki de bu yüzden bu kadar tedirgin uyanmıştı. Uyku bakış açısını değiştirmemişti. Hâlâ içinden atamadığı bir ateşti.

Heath cebinden telefonunu çıkardı ve elinde evirip çevirdi. Birkaç hafta önce MI5 günlerinden en iyi arkadaşı Myles'in yeniden evlendiğini ve bir bebek beklediğini duymuştu. Onun için iyi haberdi. Aslında harika.

Heath son yarım düzine yıl boyunca rastgele sevişmeleri, kimseyi fazla yaklaştırmamayı düşündü.

Myles kederini ve suçluluk duygusunu geride bırakıp trajediyi unutmayı ve geleceği yeniden kucaklamayı nasıl başarmıştı?

Bir zamanlar o ve Myles her şeyi birlikte yapmışlardı; çalışmışlar, eğlenmişler, içmişlerdi. Sonunda ikisi de evlenmişti. Anna ve Myles'in karısı Lucy hemen kaynaşmış ve çok iyi arkadaş olmuşlardı. Sonra bir gün ikisi de aynı anlamsız şiddet eyleminde ölmüş, onu ve eşini keder ve suçluluk duygusuyla boğuşmak zorunda bırakmışlardı. Heath, dul kaldıktan sonra Myles'ı pek aramaz olmuştu. Adam ona kaybettiklerini çok fazla hatırlatıyordu. Myles da onu pek fazla aramamıştı. Heath onun da kendisi gibi anılarla başa çıkamadığını düşündü.

Heath o gün karısını kaybetmenin yanı sıra tek gerçek dostunu da kaybetmişti.

Anna'nın ölümünden birkaç hafta sonra işinden ayrılmış ve intikam almayı kendine görev edinmişti. Bir şekilde başarılı olmuş, tetiği çeken caninin adını öğrenmiş, Anna ve Lucy'nin hayatlarını, Myles'la birlikte bekledikleri bebekle birlikte sona erdirmişti. Anna'nın çok kıskandığı bebek. Ancak katilleri, birkaç düşük seviyeli suç ortağıyla birlikte kiralık bir silahtan başka bir şey değildi ve bir bedel karşılığında neredeyse herkesi öldürmeye hazırdı. Kukla olmuşlardı.

Onlar. Heath'in bugüne kadar ipleri kimin elinde tuttuğuna dair hiçbir fikri yoktu.

İntikam hiçbir şeyi çözmemişti ve sonrasında elinde bir şişenin dibine batmaktan başka bir şey kalmamıştı. Neyse ki MI5'teki bir bağlantısı onu Mystery için potansiyel bir koruma olarak Marshall Mullins'e önermişti. Bu iş muhtemelen hayatını kurtarmıştı.

Heath telefonuna tekrar baktı, sonra güvenlik kodunu girip rehberine göz attı. Cihazını çeşitli versiyonlar ve ülkeler arasında birden fazla kez yükseltmiş olmasına rağmen, Myles'in numarasını asla unutamamıştı. Geçmişle olan birkaç bağlantısından biri olarak kalmıştı. En az yarım düzine yıldır aramamıştı, neredeyse beş yıldır da aramayı hiç düşünmemişti.

Şimdi bunu düşündü, zordu.

Londra'da henüz öğlen olmamıştı. Myles uyanmış ve çalışıyor olmalıydı. Söylentilere göre eski dostunun artık bir yönetici rolü vardı. Bunun gizli kalması gerekiyordu ama Heath zaman zaman fısıltılar duyuyordu. Myles birkaç yıl önce vurulmuştu. Ayrıca birkaç ay önce kırk yaşına basmıştı. Yeni karısı hamileyken, adamın yavaşlaması, işi sağlama alması mantıklı geliyordu.

Myles muhtemelen sonraki yıllarda numarasını değiştirmişti. Değiştirmediyse bile eski ortağı ve arkadaşının cevap verme ihtimali neydi? Geçmişinin hayaletinden bir şeyler duymak ister miydi ya da eski bir dostun güncel sıkıntılarını dinlemek için hayatını durdurur muydu?

"Heath?" Jolie koridorun açıklığında durmuş, tüylü bornozunu ortasına sarmıştı. Saçları sevimli bir şekilde dağınık görünüyordu. Endişeyle alnını kırıştırdı.

Onu yakalamak, tutmak ve yatağına geri götürmek istedi. Dünyayı unut.

Onun yerine ayağa kalktı ve telefonunu tekrar cebine koydu. "Günaydın." Bunca yıldan sonra Myles'ı aramak sadece geçmişi canlandırırdı. Şu anda başa çıkabileceği tek şey şimdiki zamanla uğraşmaktı. "Kahve?"

"Elbette. Bugün bir fıçıya ihtiyacım olacak. Ofise erken gidip sunumumun üzerinden birkaç kez daha geçmek istiyorum."

Başını salladı. "Dün güvenlik ekipmanlarının kurabildiğim kadarını tek başıma kurdum. Geri kalanını bugün bitirmek istiyorum. Yola çıkmalıyız."

"Kız kardeşimi uyandıracam. Uyandırmaktan nefret ediyorum. Ona baktığımda mışıl mışıl uyuyordu."

Ona özür dileyen bir ifade gönderdi. "Onu henüz yalnız bırakamayız. Ona bir koruma atadıktan sonra uyumak için fırsatları olacak. O işi de bugün halledeceğim."

Jolie Karis'i uyandırdı ve kısa süre sonra ofise doğru yola çıktılar. Oraya vardıklarında Heath derme çatma bir bölmede oturmuş, son kart okuyucuları test ediyordu. Bugün mesai bitimine kadar her şeyi çalışır hale getirmek için yardıma ihtiyacı vardı, özellikle de tüm kartlı işlemlerin kaydını tutacak dosyaları ayarlamak ve veriler için yedekli bir depolama sistemi kurmak için. Sean Mackenzie'ye mesaj attı. Birkaç dakika sonra telefonuna bir cevap geldi. Eski federal ajan birkaç sorununa çözüm bulmak için uğramıştı. Heath teşekkürlerini ilettili.

Callie'nin kocası yaklaşık iki saat sonra süitin kapısında belirdi. Yanında başka bir adam duruyordu. Sarışın ve belli ki bir zamanlar askerlik yapmış olan bu adam tetikte, savaştan çıkmış ve harekete geçmek için can atıyor gibiydi. Heath adamın doğru yere gelmiş olmasından çok korkuyordu.

"Heath, bu Cutter Bryant," diye tanıttı Sean. "Joaquin ve Edgington kardeşler için çalışıyor. Pazartesi gününden itibaren Dallas'ta bir görevi var, eğer uygunsa o zamana kadar bize ödünç verdiler. Bu size Karis'e daha kalıcı birini bulmak için biraz zaman kazandırır, Gerekirse."

Elini uzattı. "Merhaba."

Cutter yeterince kibarca elini sıktı ama belli ki işe koyulmak istiyordu. "Ne var ne yok?"

"Tehlikeli bir durumun hızla tehlikeli bir hal alabileceğinden şüpheleniyorum."

Cutter gülümsediğinde mutlu ya da kibar değildi. "Mükemmel."

Heath ondan hemen hoşlandı. "Neden seni Karis'le tanıştırmıyorum? O ..." Bu tatlı, hafif bohem kızı nasıl açıklayacaktı? "Yumuşak bir kalbi var ve cesur bir yüz takınmaya çalışıyor ama sanırım korkuyor."

"Anlaşıldı. Gerekmedikçe sesimi donuk bir kükremenin üzerine çıkarmamaya ya da onu ürkütmemeye çalışacağım."

"Harika." Sean gülümsedi. "Jack Cole teknik yardım için Stone'u sana ödünç veriyor. Birkaç saat içinde burada olur." Anahtarlarını geri çekti. "Kasılmaları şimdilik durduğu için Callie ve Thorpe'a geç bir öğle yemeği için katılacağım. Planlarda bir değişiklik olursa ya da başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin." Ayrılmak için döndüğünde Sean durakladı. "Bu arada, benden araştırmamı istediğin plaka? O araba çalıntı çıktı. Bulundu ve yerel olay yeri inceleme ekibi incelemeye aldı. Temiz."

Yani çıkmaz sokak. Lanet olsun. "Denediğin için teşekkürler." "Her zaman. Thorpe'dan bir arama yapmasını istedim. O biliyor Belediye binasındaki insanlar. O bölgedeki sokak kameralarını inceleyip bir yüz tespit edip etmediklerine bakacaklar. Birkaç gün içinde bir cevap alırız. Size haber veririm."

Mükemmel bir öneri. Heath onlar beklerken tehlikeli bir şey olmamasını umuyordu.

Sean el sıkışarak ayrıldı. Heath Cutter'a döndü ve adamı tarttı. Mükemmel bir durumda, Karis'e ek güvenlik bulmak gerekli olmazdı. Ama şu anda her şey ideal olmaktan çok uzaktı. Kız kardeşine bir şey olursa Jolie kendini kaybedecekti. Heath asla onun geçici sevgilisinden fazlası olamayacaktı ama birlikte oldukları sürece onu elinden geldiğince güvende ve mutlu tutmaya niyetliydi. Eğer keder dünyayı karartırsa dünya daha az ilginç bir yer olurdu.

Jolie Quinn'in ışığı.

Felsefi bir bok gibi konuşmuyor muydu?

"Benimle gel." Cutter'ı koridorda bir konferans odasına götürdü ve kapıyı kapattı.

Heath ona Betti'nin etrafında olup biten her şeyi anlattı. Yeni bir bakış açısı bulmasına yardımcı olacağını umuyordu ama Cutter da en az onun kadar şaşkın görünüyordu.

"Hedef Jolie ise neden Karis'e hediye gönderiyorsun? Eğer gerçekten hedef oysa ..." Adam kaşlarını çatı.

"Kesinlikle. Hiçbir şey birbirini tutmuyor. Eğer bu üç olay birbirine bu kadar yakın gerçekleşmeseydi ve davetsiz misafir gerçek mermilerle ateş etmeseydi daha az endişelenirdim."

"Sırada ne var?"

"Polisin herhangi bir kanıt bulup bulmadığına bakın, sanırım. Serseri eldiven giyyordu, bu yüzden arkasında parmak izi bıraktığından şüpheliyim. Resmi soruşturma sonuçsuz kalırsa, korkarım ki daha fazla ipucu sağlayacak başka bir şeyin olmasını beklemek durumundayım. İki kız kardeş de düşmanları olmadığına yemin ediyor. Bu adamın ne istediğinden bile emin değilim, bu yüzden bir sonraki adımda nereye bakacağıma dair en ufak bir fikrim yok. Ya da ne arayacağımı."

Cutter yemin etti. "Yardım etmek için neredeyse on günüm var. Umarım bu durum o zamana kadar bir sonuca ulaşır." "Şimdi

Karis'le tanışmak ister misiniz?"

"Hadi yapalım."

Heath ikisinin yağ ve su gibi olacağını hissediyordu. Cutter kararlı bir tipe benziyordu; az konuşan, çok hareket eden bir adamdı. Karis hayatın içinde çırpınıyor, bir pervanenin alevi araması gibi mutluluğu arıyordu.

Konferans odasından çıkmaya fırsat bulamadan Cutter'ın telefonu tiz bir cıvıltıyla çaldı. "Bir dakika. Bu acil bir durum olabilir."

Cutter telefonu kemerine takılı tutucudan çıkarırken Heath başını salladı, sonra da biraz yalnız kalmak için arkasını döndü. "Brea? Ne oldu?"

Bir duraklama. Diğer uçtan gelen belli belirsiz bir ses aceleci ve panik içindeydi.

"Yavaşla. Bir şey yok. Ne oluyor?"

Söylediği şey Cutter'ın tüm vücudunun gerilmesine neden oldu. Üzerinden aniden yasaklayıcı bir gök gürültüsü yuvarlandı. "Bir doktora göründün mü?"

Heath de alarma geçti. Kulak misafiri olmaya çalıştığından değil, ama küçük bir odada duymaması mümkün değildi. Yakaladığı parçalar onu telefonun diğer ucundaki kadın için endişelendirdi.

"Bugün bir randevu almanız gerekiyor. Geçmeyecek."

Heath şimdi diğer uçtaki ağlamaklı, yalvaran sesi duyabiliyordu ve kaşlarını çatı.

"Önce doktora görünmen gerek. Ben de seninle geleceğim. O zamana kadar hiçbir şey yapmayacağıma söz veriyorum. Ondan sonra, eğer haklıysan-" Kız onun sözünü kesti ve adam başını salladı. "Hayır. Onu öldürmeyeceğime söz veremem."

Hattan daha fazla hıçkırık sesi geldi.

"Sorun yok, tatlım." Cutter'ın sesi nazik bir şekilde Dön. "Bir yolunu buluruz. Seninle ilgileneceğim. Her zaman baktım. Her zaman da bakacağım."

Bir dakika sonra telefonu kapattılar ve Cutter telefonunu klipsine geri soktu, sanki geçici şiddetsizlik sözü ciddi miktarda kısıtlama kullanmış gibi dişlerini birbirine geçirdi.

"Beni ilgilendirmez ama o senin karın mıydı? Eğer öyleyse, Karis'in aşk fikrine aşık olduğunu ve size kur yapabileceğini bilmelisiniz."

Cutter ona tuhaf bir bakış fırlattı. "Hayır. Brea benim en iyi arkadaşım. Biz hiç Öyle bir şey değil."

Heath, Cutter'ın bunu gerçekten isteyip istemediğini ya da kendini kandırıp kandırmadığını merak etti. "O hasta mı?"

Tereddüt etti, iç çekti. "Birkaç ay önce bir rehine çatışmasına girdim. Esiri serbest bırakmayı başardım ama kendim için hiçbir çıkış yolu yoktu. Adamlarım yetersizdi ve

silahsızdı. Bu durum dünya çapında bir keskin nişancının yardımını gerektiriyordu. Brea ve ben bir tane tanıyoruz, birinci dereceden tam bir pislik. En uzun öldürme atışına bir selam olarak One-Mile diye çağrılmayı seviyor. Ondan beni bu durumdan kurtarmasını istedi. O da bir bedel karşılığında bunu yapmayı kabul etti."

Şok Heath'i sarstı. "O piç seni kurtarmak için onu kendisiyle yatmaya mı zorladı?"

"Evet." Uzun ve ağır bir iç çekti. "Şimdi de hamile olduğunu sanıyor. Her gün o pislikle çalışıyorum. Onu öldürmek için sabırsızlanıyorum."

"Bu seçenek sizi hapse attırır. Belki de onun sorumluluğunu üstlenmesini sağlayabilirsiniz?"

"Yarın Brea'yla evlenir. Ama herif onun için yeterince iyi değil. Aşağılık pislik herif. Onu kesinlikle perişan eder. Ona *ben* bakarım. Pierce Walker ona bir daha asla dokunmayacak." Cutter öfkesinden kurtulmuş gibiydi. "Ama bu daha sonrası için başka bir sorun. Özür dilerim. İşimize geri dönelim ki Karis'i en iyi nasıl koruyabileceğimi bulabileyim."

"Çok iyi." Heath diğer adamı koridorda Jolie'nin kız kardeşini aramaya götürdü.

Onun yerine Arthur'u kızın kabininde durmuş, biraz telaşlı görünüyordu. "Karis'i gördün mü?"

Bildiği kadarıyla kız kardeşler yatırımcı sunumunu birlikte yapmayı planlamışlardı. "Hayır. Bu sabah ona ve kız kardeşine işe kadar eşlik ettim. Belki onun ofisine gitmişlerdir."

Uzun adımlarla ön taraftaki resepsiyon bölümüne doğru ilerledi, Arthur ve Cutter da onu takip etti. Jolie'nin ofisi boştu, bilgisayarları karanlıktı.

Eğer kız kardeşler ofisinde değıllerse, hangi cehenneme gitmişlerdi? Heath kaşlarını çatı, hisleri keskinleştı.

Arthur başını kaşıdı. "Bu çok garip. Otuz dakika önce Karis'i gördüm. Jolie'nin ofisinde telefonla konuştuğunu duydum. Nereye gittiklerini merak ediyorum."

Ve gönüllü olarak gidip gitmediklerini. Dün gece Jolie onu terk etmeyeceğine söz vermişti. Birçok şey olabilirdi - azimli, inatçı, dik başlı - ama sözünün eri bir kadındı.

Korku Heath'in soğukkanlılığını bozdu.

Kahretsin, güvenlik sisteminin son parçasının kurulumunu henüz bitirmemişti, bu yüzden kadının hangi kapıdan girmiş olabileceğini, aramaya hangi yönden başlayacağını bilmiyordu.

Nefes alıp sakinleşmeye çalışarak süitin penceresinden otoparka baktı. Karis'in küçük arabası hâlâ kız kardeşininkinin yanında duruyordu. Eğer gittilerse, onları kim götürmüştü? Jolie tesis dışında bir randevudan söz etmemiştir. Gitmek için ısrar ederdi.

Cebinden telefonunu çıkarıp gizlice yüklediği uygulamayı çalıştırdı ve birkaç dakika sonra telefonun binanın içinde bir yerde olduğunu fark etti. Bir mesaj gönderdi. Cihaz iki adım ötesinde öttü.

Olması gereken yerde değildi ve biri ona zarar vermeye çalıştığında ona ulaşmanın hiçbir yolu yoktu.

Korku paniğe dönüşmeye başladı.

Kadının cansız bedeninin bir morg masasının üzerinde, teşhis edilmeyi beklerkenki görüntüsü aklından geçti. Heath bunu zaten bir kez yapmıştı. Bir daha buna katlanırsa lanetlenirdi.

"Onları bulmalıyız," diye bağırdı adamlarına.

"Dağılalım," diye önerdi Cutter.

"Ofisin doğu tarafındaki dinlenme odasını ve güneydeki kapıdan geçerek banyoları kontrol edin. Ben batıdaki dosya odasına bakacağım." Tam o sırada masasına doğru ilerleyen Wisteria'ya döndü. "Jolie ve Karis gittiler mi?"

Sarışın omuz silkti. "Bilmiyorum. Jolie benden dinlenme odasını temizlememi ve malzeme dolabını düzenlememi istedi. Son bir saattir oradaydım."

Heath bir küfür savurdu ve kendini nefes almaya zorladı. Ama kalbi hızla çarpıyordu. Korku içini yakıyordu. "Herkes bakmaya devam etsin."

Cutter hızla uzaklaşırken, Heath koridordan süitin arka tarafına doğru ilerledi, Jolie'siz bir hayat hayali beynine saldırıyordu. Onu bir katilin avı olarak hayal etti, insanlar şarkı söylerken bir tabutun içinde sonsuza dek mühürlenmiş cesedinin başında durduğunu hayal etti, her şeyin ne zaman bu kadar ters gittiğini merak ederken çok fazla çiçeğin kokusu onu boğuyordu. Onsuz nasıl başa çıkacaktı?

Lanet olsun. Ona aşık oluyordu. Ve şimdi onu kaybedebilirdi.

"Jolie . . ." diye seslendi. "Jolie!"

Bir an sonra dosya odasının kapısı açıldı ve başını dışarı çıkardı. "Ne?"

Onu görünce duyduğu rahatlama kanayan, elle tutulur bir şeydi. Nefesi bir ürpertiyle dışarı fırladı. Kendini tutmaya çalıştı, sakinliğin geri gelmesini bekledi.

Hiçbir şey. Hâlâ titrek, endişeli ve aşırı gergin hissediyordu.

"Karis seninle mi?" Arthur arkasından sordu, sesi endişeli ve şaşkın arasında bir yerdeydi.

Kapı genişçe açıldı ve küçük kız kardeşi dışarı çıktı. "Evet, Jolie'ye bu akşamki sunumunda yardım ediyorum."

"Burada mı?" Heath talep etti.

"Konferans odasında o seksi adamla birlikteydin-" Karis kendini durdurdu. "Diğer adamlar."

"Wisteria dinlenme odasında meşgul olduğum ve cevap veremediğim için ofis telefonum çalmaya devam etti." Jolie kaşlarını çatı. "Yani buraya geldik ve kapıyı kilitledik. Bu bir sorun mu?"

"Bana söylemediğiniz ve telefonunuzu yanınıza almadığınız zaman."

"Çok uzağa gitmedik," diye itiraz etti.

"Um . . ." Muhasebeci Karis'e odaklanırken sinirli görünüyordu. "Web sitesinin fotoğraflarını çeken fotoğrafçının faturaları? Bugün onları gözden geçirmek istiyorum." Dikkatini Jolie'ye yöneltti. "Benim de sana bir sorum var patron. Bir dakikanızı ayırabilir misiniz?"

"Hayır, yapamaz." Heath Jolie'ye ulaşmak için bir saniye daha bekleyemezdi. Hayatın kısa olabileceğini çok iyi biliyordu ve bu fırsatı şimdi değerlendirmek niyetindeydi. "O meşgul." Ona doğru yürüdü, Karis'e bakmak için durakladı. "Sen iyi misin?"

Şaşkın görünüyordu. "Evet. Neden olmayayım ki?"

"Mükemmel. Bize izin verir misiniz?"

Karis onunla Jolie'nin arasına baktı. Anlayış gözlerini aydınlattı. Sesi fısıltıya dönüştü. "Kardeşimin üzerine fazla gitme. Bu gece için gerçekten gergin ve-"

Heath küçük odaya girdi ve kapıyı yüzüne kapattı. Sonra da kilitledi.

"Ne yapıyorsun?" Jolie'nin sesi titriyordu.

Üzerinden akan gerginliği hissetmiş olmalı, onun ipin ucunda sallanan kısıtlamasını fark etmemiş olamazdı.

Bir nefes aldı, sonra bir nefes daha. Aklından geçen her dürtü aptalca, çılgınca ve sorumsuzcaydı.

Heath artık umursamıyordu.

Ona doğru iki uzun adım attı ve sert bedenini kendine doğru çekti. "Dün gece yapmam gereken şeyi."

Dudakları onunkilere çarptı. Bunun doğru mu yanlış mı olduğu, kendi kuralını çiğneyip çiğnemeyeceği konusunda endişelenmeyi çoktan geçmişti. Tek bildiği Jolie'yi kucaklamanın mükemmel bir his olduğuydu ve o anda Jolie'nin kollarında canlı, sıcak ve davetkâr olmasına ihtiyacı vardı.

Onunla yarı yolda buluştu, anında ona açıldı. Adam hem aç hem de yarı deli gibi onun ağzını yedi. Her nefesinde, her dokunuşunda, her kalp atışında onunla birlikteydi. Damarlarını ihtiyaçla dolduruyor, kanını sıcaklıkla ateşliyordu.

Onun içinde olmadığı son on sekiz saat cehennemin en kötüsü gibi gelmişti.

Heath kızın eteğine uzanıp eteklerini kalçalarının üzerinden kaldırırken, dudaklarını kızın göğüslerinin kabarıklığına değdirdi. "Bana külotunu ver."

"Ne?" Sesi titriyordu, yüz ifadesi şaşkındı. "Hayır. Heath-"

"Ortadan kaybolduğunu sanmıştım. Düşündüm ki ..." Çenesini sıktı ve kelimeleri yuttu. "En kötüsünü düşündüm. Şimdi düşünmek istemiyorum. Eteğinin altına ne giydiysen çıkar."

Heath kafasının bir köşesinde, verdiği tepkinin haddini aştığı için kızın karşı çıkacağından kuşkulanıyordu. Ama buna engel olamıyordu. Jolie'yi şiddet yüzünden kaybetmek -hatta hiç kaybetmemek- ona bir şey yapardı. Heath bunun ne anlama geldiğini düşünmek istemiyordu.

Yavaşlamalı, geri adım atmalıydı ama onu karşısında, etrafında görmek, ona tutunmak ve adını haykırmak için duyduğu o kör edici, ilkel dürtü yok olmayacaktı.

"Buradayım," diye güvence verdi, onun emrini yerine getirmek için hareket etmedi. "Ben iyiyim. Ama şu anda, iş yerimde seninle seks yapamam." Kaşlarını çattı. "Benimle bir daha seks yapamazsın da, unuttun mu?"

Artık tekrar etmeme kuralını umursamıyordu çünkü bu kuralı çiğnemek için iyi bir neden bulmuştu.

Kulağına eğildi, usulca emretti, "Donunu istiyorum, Jolie. Onları bana ver."

"Çalışıyor olmamız gerekiyordu," diye karşı çıktı ama şimdi sesi nefes nefese çıkıyordu. "Kız kardeşim ve ben-"

"Ver onları yoksa ben alırım. Tabii hayır demiyorsan. Bunu söyle, ben de durayım."

Yutkundu, gözlerini kırptırdı, sanki onu anlamaya çalışıyormuş gibi baktı. Belki de vücudundan fişkıran zar zor dizginlenmiş ihtiyaçtı. Belki de kendi açlığıydı.

Kadın dudağını ısırduğunda umursamadı, sonra eğildi ve külotunu çıkardı. Sonra ipeksi parçayı ona verdi.

Parmakları, az önce tenini süsleyen sıcak yumuşaklığın etrafında kapandı. "Teşekkür ederim."

Giysiyi burnuna götürdü. Adam onun kokusunu içine çekerken nefesi kesildi. *Hmm . . .*

Meme uçları beyaz bluzunun altında boncuk boncuk olmuştı. Bunun ve altındaki standart sütyenin gitmesini istiyordu.

Heath kızın dantelli külotunu cebine soktu, sonra parmaklarını kızın göğüslerinin kıvrımlarında gezdirdi, sonra da parmaklarını filmli gömleğinin en üstteki düğmesine yerleştirdi. "Bana bunu istediğini söyle."

Pes etmeden önce bir an tereddüt etti. "Ben istiyorum o."

Bu onu mutlu etmeli, gereksinimi karşılamalı rıza için. Bunun yerine, kelimeler sadece daha fazla acı çekmesine neden oldu. "**Beni** istediğini söyle."

Tanrım, eğer onun için tek kuralını çiğneyecekse hem ona hem de kendisine bir sikişten daha fazlasını ifade ettiğini itiraf ediyordu. Onun önemli olduğunu.

Nefes alış veriş kesik kesikti. Jolie gözlerini dikmiş, onun yüzünü inceliyordu. "Sonra bana kızacak mısın?"

Teslim olduğu için onu suçlayacağından ve daha sonra kendisinden uzaklaşacağından endişeleniyordu. Tıpkı Karis'in söylediği gibi onu inciteceğinden korkuyordu. "Sanırım bunu çoktan aştım."

Gözlerinde, gitmesini istediği bir ihtiyat parıldıyordu. "Şansımı denemiş olurum."

"Pişman olmayacaksın. Seni hissetmeye ihtiyacım var." Bunu itiraf etmek onun için çok zordu.

Jolie duraksadı, belli ki bocalıyordu. "Hâlâ kalıcı bir şey istemiyorum. Aşk aramıyorum."

Buna inanabilirdi ama kendini kandırıyordu. Heath yine de itiraz etmedi, çünkü ona sahip olmak zorundaydı. "Anlıyorum. Seni burada, şimdi, şu anda benim olmanı istiyorum.

Bunu bana verebilir misin?" "Evet."

Heath bunun aralarındaki tutkunun sonu olacağını bir an bile düşünmemişti, onu daha önce hiç yaşamadığı türden bir boğulma hissiyle kavradığında bile. Onu daha az etkilediğini düşünmüyordu. Başı bir anda

Ama şu anda yapmak istediği son şey, çekiciliği parçalara ayırıp incelemektir.

"Bu bir evet mi? Beni istiyor musun?" diye sordu.

Dudakları usulca aralandı. "Seni nasıl istemeyeceğimi bilmiyorum."

Duyması gereken tek şey buydu.

Bluzunu yırtmaya başladı, acımasız bir verimlilikle birbiri ardına düğmeleri çözdü, sonra inci gibi ipeği omuzlarından itti. Jolie bluzunu silkerek çıkardı, kollarından aşığı süzölmesine izin verdi, sonra da Kat.

Sütyeni verimlilik için yapılmıştı, baştan çıkarmak için değil. Heath iç çamaşının nasıl göründüğünü umursamıyordu. Onun için hala dayanılmaz derecede seksiydi. Ve o beyaz pamuk onun yoluna çıkıyordu. "Sütyeni çıkar."

"Bana emir vermenden hoşlanmıyorum."

Nefes nefese bekleyişi onu bir yalancı yaptı. Adamın emir vermesine bayılıyordu. Ancak daha sonra, tutku seli içinde olmadıklarında, içindeki güçlü dişi ikinci kez düşünmeye başlıyordu. Jolie çok geçmeden adamın onun gücünü değil, sadece bedenini elinden almak istediğini öğrenecekti.

"Zamanına değeceğine söz veriyorum, aşkım."

Jolie usulca kızardı. Dudakları aralandı. Uzun bir süre sonra arkasına uzandı ve giysinin kancasını çıkardı.

Omuzlarını gevşettiğinde, giysi düştü.

Heath giysinin yere düşmesini izleme zahmetine katlanmadı. Kızın vücudunun yumuşadığını, meme uçlarının sertleştiğini, bakışlarının sanki yakıcı sorularının yanıtları yalnızca ondaymış gibi ona yapıştığını görmekle meşguldü.

Soluk teni onu büyölüyordu. Yıllar boyunca neredeyse her ırktan, renkten ve inançtan kadınla seks yapmıştı. Ama Jolie onların hiçbirine benzemiyordu. Tutkuyu paylaştıkları gece, karanlıkta onu defalarca becermiş, bozulmamış, süt gibi teninin tadını çıkaramamıştı.

Şimdi zamanı değildi, biliyordu. Ofis uygun bir yer değildi. Ama tekrarı olmayan kuralını bir kez bozacaksa, bunu tekrar tekrar yapabilirdi, ta ki onun her parçasını tüketme arzusunu tatmin edene kadar.

Heath onu duvara doğru çevirdi ve aç bakışları kaymaktaşı omuzlarını, kalçalarının hafifçe sallanmasına yol açan sırtının pürüzsüz genişliğini yerken iş gibi eteğini kaldırdı. Onları kavrayabilir, ona bacaklarını açmasını, ellerini duvara dayamasını ve istediği gibi çığlık atmasını söyleyebilirdi. Bunu yüzlerce yüz­süz kadınla yüzlerce kez yapmıştı.

Ama Jolie'ye bu alıştırma sözcüklerini söylemeye kendini zorlayamıyordu. O kadar çok kadını ayakta ve arkadan becermişti ki, bunun nedeni tam olarak kişisel olmamasıydı. Hiçbir zaman bir kadının gözlerinin içine bakmak ve seks sırasında ne düşündüğünü umursamak zorunda kalmamış, onu ortak bir orgazmın ötesinde tanıma riskine girmemişti.

Jolie'yi bu şekilde almak onu asla tatmin etmeyecekti. "Konuş benimle," dudaklarını Jolie'nin boynunda gezdirdi ve kulağına mırıldandı. "Bana neyi sevdiğini, ne istediğini söyle."

Onu, onun zevk almak istediği şekilde tatmin etmek için yanıp tutuşuyordu.

"Meme uçlarıma dokun. Öp beni. Bu yanmanın geçmesini sağla."

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Yanmanın asla geçmeyeceğinden korkuyordu. Ama şimdi bundan bahsetmedi. Sadece kalçalarını kavradı ve tekrar yüzünü ona çevirdi. "Bu sırayla mı?"

"Evet," diye meydan okudu. "Acele et."

Konu seks olduğunda elbette iddialı bir tarafı olacaktı. Jolie böyleydi.

Göğsünden aşağıya doğru okşayarak, göğüslerinden birinin sert ağırlığını avucunun içine aldı ve meme ucunu okşadı. Sonra başını eğdi ve kadının tatlı

Daha derine inmeden ve dudaklarını tamamen ele geçirmeden önce onun nefes alışının sesi.

Tatlı bal teslimiyeti. Ona açıldığında dokusunun tadını çıkardı, dilinin tadına baktı. Zevk bir akıntı gibiydi, boğulduğunu umursamayana kadar onu altına çekiyordu.

Jolie kollarını adamın boynuna doladı ve adamın vücudunu sıkılaştıran, aletini sertleştiren, başını döndüren bir tutkuyla öpüşmeye başladı.

Meme uçlarını çimdikledi, parmaklarını üzerlerinde gezdirdi, sonra döngüyü yeniden başlattı. Sertleştiler. Kadın inledi, tişörtünün üzerinden bile keskin olan tırnaklarını adama geçirdi. Bu muhteşem kadının derisinin altına girebildiği ve hissetmek için yeterince uzun süre düşünmesini durdurabildiği gerçeğinden zevk alıyordu.

"Heath." Bir solukla geri çekildi ve adamın çok istekli olan shaftına uzandı.

Ona dokunduğunda, üç saniyeden kısa bir süre içinde içinde olacaktı. Henüz buna hazır değildi. Jolie bunu bilmiyordu ama o da hazır değildi.

Bir küfür yutarak onu en yakındaki düz yüzeye, unutulmuş bir masanın üzerine kaldırdı ve eteğini kalçalarına doladı. Jolie naz yapmadı; onun nelerden hoşlandığını biliyordu. Arkasına yaslandı ve zarif kalçalarını açtı.

Kendini onun koyu buklelerine ve kadınsı pembe tenine bakarken buldu.

Başını eğip bir iniltiyle kızın kokusunu içine çekerken arzu onu yakıp kavurdu.

Onunla ilgili her şey gözlerini kamaştırıyor ve onu heyecanlandırıyordu. Diğer insanlar onun mükemmel olmadığını iddia edebilirdi. O da en az erkek meslektaşları kadar agresif olabiliyordu.

Öfkeli, acımasız ve her şeyi kontrol etmek isteyen bir yapısı vardı. Yine de onu önemsiyor, dinliyor ve canını yaksa bile çoğu zaman dürüst davranıyordu. Heath'in hiç tecrübe etmediği, baş döndürücü bir kadınsı cazibesi vardı.

Kalçalarını kavrayarak aralarına girdi, diliyle kıvrımlarını delerken ve ıslak yarığına doğru ilerlerken ona destek oldu. Onu yaladı, dudaklarının arasına alıp derinlere çekmeden önce tepedeki küçük tomurcuğa odaklandı.

Onun tadına bakarken kalbi göğsünde çılgınca çarpıyordu. Etrafında erirken tadı o kadar zarif, tatlı, ekşi ve bağımlılık yapıcıydı ki. Başını arkaya atıp uzun, alçak bir feryatla inleyerek kuralsızca karşılık verdi.

Onunla ilgili her şey onu sarhoş ediyordu. Bu yakınlığı, ona sahip olmanın güçlü heyecanını çok sevmişti. Belli belirsiz, onu her gördüğünde tadına bakma isteğine nasıl karşı koyacağını merak ediyordu.

Daha da açılıp başını kavrayan parmaklarıyla kavradığında, dudaklarından boğuk bir çığlık daha döküldü. "Heath!"

Ofisin geri kalanı muhtemelen onları duyabiliyordu ama onu susturmak ya da dilinin etinde kaymasını durdurmak niyetinde değildi. Onu tüketme dürtüsü kanını tamamen ateşledi.

Başparmaklarıyla vulvasını ayırarak onu ortaya çıkardı ve kendisine tamamen açtı. Sonra bir çift parmağını şimdiden zevkten şişmiş olan kadının ağzına soktu. Kadın onun etrafında sıkıca kenetlendi, kalçalarını istekle oynatarak dilinin ritmini bozdu. Boştaki eliyle onu masaya doğru bastırdı.

"Çırpınmayı bırak. Bu orgazmı kontrol edemezsin. Bu senin alacağın bir şey değil. Benim sana vereceğim."

"O zaman şimdi bana ver." Sesi sızlanma ile talep arasında bir şeye benziyordu.

Belki de ona yatak odasında yetkinin kendisinde olduğunu hatırlatmalıydı ama bu, ağzıyla onun etli sıcaklığını keşfetmeyi tekrar bırakmasını ve sadece tartışacağı bir konuşma yapmasını gerektirecekti. Ya da bu zevki aceleyle getirmesi için tekrar ısrar etmeyi denemeliydi.

Konuşmak abartılıyordu.

"Kıpırdamadan durursan, yapacağım," diye mırıldandı teninde ipeksi bir yeminle. "Eğer yaparsan, seni parmaklarımla ve dilimle becereceğim. Lezzetli bir şekilde ağrıyana ve doyana kadar seni orgazm edeceğim. Sikimi amına sokacağım, biliyorum ki amın rahat, sıcak ve mükemmel olacak. Daha fazla çığlık atamayana kadar sana bineceğim."

Jolie neredeyse anında hareketsiz kaldı. Vücudu beklentiyle titredi. Gözleri, sözlerinin yapamadığı bir şekilde yalvardı.

Heath gülümsedi. Şimdi ona sahipti.

Parmaklarını kızın dar duvarlarına sokup çıkarırken, ağzını tekrar klitorisine indirdi, dürttü, alay etti, yavaşça sürüklemesi nefesinin titremesine ve teninin kızarmasına neden oldu. Parmakları tekrar adamın kafasına uzandı ve çok kısa saçlarını kavramaya çalıştı. Tırnakları kafa derisine sürtünürken, küçük bir acı ısırığı onu daha da zorladı. İhtiyacın baş döndürücü yükselişine karşı ürperdi.

Etrafında, kadının kıvrımlarının şiştiğini, amının sıkıldığını hissedebiliyordu. Nefes nefese kaldı, zar zor tanıdığı başka sesler çıkardı, daha da geniş açılarak onu karşıladı.

Tanrım, ne zaman bir kadın bu kadar çekici olmuştu ki?

Bir dişinin tadına bakmak yıllardır yapmadığı bir yakınlıktı. Sadece zaman, yatak ve biraz mahremiyet gerektirmekle kalmıyor, aynı zamanda sadece sevişmekten daha derin bir bağ anlamına geliyordu. Bu, bir kadının vücudunun her parçasını onu savunmasız bırakacak şekilde paylaşması gerektiği anlamına geliyordu. Anna'dan beri karşılıksız seksten başka bir şey aramamıştı.

Jolie her şeyi değiştirdi. Sebebi ne olursa olsun, cazibesi ne olursa olsun, ona doyamıyor gibiydi.

"Oh, aşkım. Dilimin üzerinde keskin ve tatlı duruyorsun." Parmaklarını kızın açıklığında dolaştırdı ve hassas bir nokta buldu, sonra acımasızca ovdu. "Bunu tekrar isteyeceğim. Seni arzulayacağım. Öğle yemeklerimizi başım bacaklarının arasında geçireceğiz.

Sana tekrar ihtiyacım olacak.

akşam kokteylleri. Ve tatlı." Tekrar ona baktı. "Özellikle de tatlı."

"Bu çok fazla, çok çılgınca. Yapamazsın ..."

Kekeleymeden ya da düşüncesini kaybetmeden konuşamadığı için Heath onu istediği gibi elde edebileceğini biliyordu. O da buna izin verecekti.

Gülümsedi ve dilini tekrar onun özünde gezdirdi. "Bana asla yapamayacağımı söyleme. Sana yanıldığını kanıtlayacağım. Tekrar ve tekrar. Boşalacaksın, değil mi?"

İnledi ve çılgınca başını salladı. "I . . . Aman Tanrım. Durduramıyorum."

"Hadi alalım. Ben istiyorum. Hepinizi istiyorum."

"İşte bu. Evet!" Kocaman bir yudum havayı içine çekti. Vücudunun güzel kıvrımlarına bir bakış, meme uçlarının gergin olduğunu, dudaklarının ayrıldığını, genişlemiş yeşil gözlerinin ona odaklandığını ve zevkin her yükselişinde genişlediğini kanıtladı. Sonra narin yüzüne şehvetli bir şok yayıldı.

"*Heath!*"

Tüm vücudu coşkunun gücüyle sarsıldı, bacakları titredi, kalçaları büküldü, sırtı kamburlaştı, ciğerleri çalıştı.

Onun vücuduna baktı. Kız kesinlikle büyüleyiciydi ve Heath onu açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi yedikçe daha çok istiyordu. Onu şekerli bir sisin içine sokmaya kararlıydı, böylece onu kazığa oturttuğunda ve onu terk edilmiş bir şekilde becerdiğinde çok uysal olacaktı.

Jolie sanki birdenbire, neredeyse duvarları sarsacak kadar sert bir şekilde orgazm olduğu için utanmaya karar vermiş gibi bacaklarını kapatmaya çalıştı. Heath şimdi onun bu yanlış tevazuuna izin vermeyi reddetti. Onun gergin kalçalarını itti ve yalamaya, emmeye ve kemirmeye devam etti, bir şekilde daha tatlı hale geldiğinde inledi, yumuşadığında ve tekrar onun altında kabul edildiğinde daha derine daldı.

Nefesi düzensizleştğinde ve küçük inilti kulaklarını doldurduğunda kudurdu. Kabardığında cehennemden daha sert

Bir kez daha ihtiyaç duydu ve ne kadar sıkı olacağını fark etti.

Sarsılarak ayağa kalktı ve son sakladığı folyo kareyi bulana kadar ceplerini karıştırdı.

Kahretsin, bu arzuyu tatmin etmek için bir kez yeterli olacağını umuyordu.

Jolie'yle birlikte olduğu için şüpheleri vardı.

Hareketleri bir bulanıklıktı ve sikini kılıfına sokup kendini onun açıklığında tutana kadar onun iniltili protestolarını engelledi. Sonra da vahşi bir hamleyle içine doğru itti.

Jolie sırtını döndü ve sabırsız bir kükremeye haykırdı. "Evet . . . Sik beni."

Oh, bundan çok daha fazlasını yapardı. Ve eğer yaşadıkları şeyin sadece seksin ötesine geçtiğini kabul etmeye hazır değilse, bu sorun değildi. Kendisi de bunu daha yeni fark etmişti.

Onunla tekrar birlikte olmak, onun içinde olmak inkar edilemez bir kanıttı. Kadının doğruluğu vücudunu aydınlatıyor, omurgasından aşağı elektrikli bir ürperti halinde yuvarlanıyordu. Jolie'nin de paylaştıkları şeyin anlamsız olmadığını bildiğinden şüpheleniyordu. Ama sabırlı olacaktı. . . şimdilik.

Ona doğru eğilerek alnını onunkinin üzerine koydu. Kız onun dudaklarına doğru soluk verdi, sonra da soluğunu içine çekti. Heath onu öptü, ondan aldığı tutkuyu tatmasına izin verdi. Kadın karşı koymayınca, Heath onun saçlarını tuttu, öpücüğün açısını değiştirerek derinlere daldı ve kalçalarını ileri doğru bastırarak kadının sikinin her santimini içine almasını sağladı.

O zaman vücudunu hareket ettirmedi, sadece ağzını, amını, duyularını doldurdu. Çok geçmeden bacaklarını adamın ortasına doladı ve sanki adamın ona verebileceği her şeye ihtiyacı varmış gibi huzursuzca eğildi.

Dudaklarını kaldırdı, gözlerini ona dikti. "Seni becerme şeklimi kontrol etmeye çalışıp duruyorsun, Jolie. Kes şunu. Böyle bir şey olmayacak."

"Neden benimle alay ediyorsun? Ne bekliyorsun?"

"Ağzımı açtığımda hiçbir şey öğrenmedin mi?"

Sen mi? Sonunda seni göndermeme izin verdiğinde daha iyi hissetmedin mi?

doruğa ulaşmak için? İstedğin zaman alsaydın bu kadar iyi olmazdı."

Jolie, sormayı hiç düşünmediği soruların yanıtlarını bildiğini anlamış gibi ona baktı. "Biliyorum. Ama bunu yapmamalıyız. Benim işim var."

Jolie onu gönülsüzce ittiğinde, adam onu hareketsiz tuttu. Jolie'nin ihtiyacı olan son şey beyninin fazla mesai yapması, bu akşamki kritik yemekten önce endişesinin artmasıydı. En iyisi onu mutluluğa boğması, doyurması ve rahatlatmasıydı. Aralarındaki bu çılgın kıvılcımın muhtemelen sönmeyeceğini anlamasına bir şekilde yardım ederse daha da iyi olacaktı.

Heath parmaklarını kızın başının üstündeki masanın kenarına doladı ve sıkıca kavradı, kaldıraç gücünü kullanarak kendini kızın vücudunun daha derinlerine çekti, kızın soluk soluğa kalışının tadını çıkardı. "Zevkin tadını çıkarıyor musun, aşkım? Bu nasıl bir his?"

Onun kendisini ters yüz ettiğini yüksek sesle itiraf etmedi ama tartışmayı da bıraktı. Bunun yerine, onun yoluna gitmesine izin verdi, horozunun hassas kafasına geri çekilirken itme için itme karşıladı, sadece bir kez daha içeri girdi ve yol boyunca her hassas noktaya çarptığından emin oldu. Vuruşun tepesinde pelvisini onunkine dayadı ve uyanmış klitorisine daha fazla ihtiyaç uyandıran bir baskı sürtünmesi verdi.

Jolie tekrar haykırdı. O kadar duyarlıydı ki, adama o kadar mükemmel uyuyordu ki. Ve bir kez pazarlık aşamasını geçtiklerinde, ona her zaman tüm dikkatini, tüm uyarılmışlığını ve tüm vücudunu veriyordu.

O anda, bu yeterli değildi. Onun ruhunu istiyordu. Hayır, hepsi bu değildi. Onun kalbini istiyordu. Onun bağlılığını. Yarınlarını.

Bu onu çok korkutmuş olmalıydı. Şu anda tek düşünebildiği, aralarındaki orgazmın ne kadar patlayıcı olacağı ve sonrasında onu ne kadar sıkı tutmayı planladığıydı.

"Sana verdiğim her şeyi al, Jolie. Her öpücüğü..."
Dudaklarını Jolie'nin boynuna, oradan da kulağına
götürdü. "Her darbeyi, her santimi. Beni tekrar tekrar
arzulamanı sağlamak için tüm kararlılığım." "

"Zaten biliyorum," diye itiraf etti telaşla. "Hiç böyle
olmamıştı, bu kadar yoğun, bu kadar bağımlılık yapıcı, bu
kadar dikkat dağıtıcı."

Zafer sarhoşluğuyla Heath onun içine daha da sert
daldı.

Kadın onu tekrar sıkıttı ve bu onu yeni zirvelere taşıdı.
Bu his sadece sikine şimşek gibi indiği için ya da
uyarılmışlığının katıksız gücü damarlarında akan lav gibi
hissettirdiği için değildi. Hayır. Bir şekilde birbirlerine
bedenlerinden daha derin bir şekilde bağlanmışlardı.

Kolları onun etrafında sıkılaştı, parmakları omuzlarına
saplandı, omurgasının etrafında onları aşağıya doğru
sürükledi - ta ki arka tarafını kavrayana kadar, onunla
birlikte sallandı ve her itişte onu daha derine itti.

"Jolie," diye nefes nefese kaldı. "Aşk ..."

"Evet." Çılgınca başını salladı. "Evet. Oh, kahretsin. Yeeessss.
Heath . . . *Heath!*"

Ateş kanını yaktı, etini yaktı. Jolie'nin etrafında
kasıldığını hissettikçe onu daha sıkı tuttu ve sonra onu
yatıştırdığı kadar kabartan beyaz-sıcak coşkuya kadar takip
etti. Ve son bir kez daha içine daldığında, Jolie onun
kalçalarını sıkıca tuttu ve onu daha da içine çekti, doruğa
ulaşmaya devam etti ve zaten bildiği şeyi kanıtladı:
Hayatındaki insanlara, tanıdığı, güvendiği ve önemseddiği
insanlara kendini verecekti. Ama aynı zamanda asla
arkasına yaslanıp her şeyin kendi başına gelmesine izin
veren pasif bir partner de olmayacaktı. Jolie kontrolü eline
alan bir kadındı.

Birdenbire, Anna'yla geçirdiği yıllara ve bir alışveriş
listesinden daha iddialı bir şeyi asla beceremeyecek kızlara
duyduğu çekime rağmen, Heath kendi gündemi, hedefleri ve
talepleri olmayan bir kadınla seks yapmayı -ya da yaşamayı-
hayal edemez olmuştu. Kısacası, Jolie'siz bir hayat
düşünemiyordu.

Dokuzuncu Bölüm

*Dokuz numaralı başarı kuralı:
Ahlaki pusulanızı bilin ve ona sadık
kalın.*

Heath ile birlikte aceleyle kıyafetlerini düzelterip dosya odasından çıktıklarında JOLIE utancından neredeyse ölecekti. Çalışanların geri kalanı kapının yanında oyalanıyor, civarda işleri varmış gibi davranıyorlardı ama aval aval bakıyorlardı. Hayır, yargılıyorlardı. Ve buna hakları vardı.

İçini bir utanç kapladı. Maksimum üretkenliği teşvik eden işyeri politikaları konusunda çok katıydı, örneğin ofis içinde flört etmek yasaktı. Kız kardeşi bir keresinde ona otomat demişti; Jolie bu suçlamayı hem reddetmiş hem de geri çevirmişti. Ama itiraf etmeliydi ki şimdiye kadar - Heath'e kadar- insanların duygularına nasıl bu kadar kapılabildiklerini anlamamıştı. İlk kez fazlasıyla insanca davranmıştı.

Yanılabilir, savunmasız olmak onun için yepyeni bir duyguydu.

"Merhaba." Aklını başına toplayarak saçlarını düzeltti. "Hepiniz buradasınız. Vay canına. Um . . . Muhtemelen kızgın ya da şok olmuşsunuzdur. Olanlar hiç profesyonelce değildi. Her birinize büyük bir özür borçluyum. Çok özür dilerim."

Kimse tek kelime etmedi, sadece gözlerini kırpıştırdı ya da sessizce baktı. Şok olmuşlardı. Jolie şaşırمامıştı.

Kahretsin, örnek olarak liderlik etmeliydi, bu da Heath'i derhal görevlerinden almak anlamına geliyordu. Eskiden olsa bunu hiç düşünmeden yapardı. Ama seks yarı yarıya onun suçuydu. Bütün suçu onun üzerine atamazdı.

Ancak adalet ve personel güvenliği, onu tutmayı seçmesinin sadece küçük nedenleriydi. Gerçek şu ki, onun gitmesine izin veremeyecek kadar tatmin olmuş, hatta mutlu hissediyordu.

Ne zaman bir erkeğin ya da romantizmin ruh halini etkilemesine izin veren kadınlardan biri olmuştu? Seçimlerini? Düşüncelerini? Betti büyüklüğün eşiğindeydi ve başka hiçbir şeyin önemi olmamalıydı, en azından muhtemelen uzun sürmeyecek bir ilişkinin.

Boğazını temizledi ve personeliyle yaşadığı garip anı atlatmaya çalıştı. "Olanlarla ilgili endişelerinizi dile getirmeniz gerekirse, Pazartesi günü müsait olacağım. Gardner'la yaptığım bu toplantı geride kaldığında, Betti'nin politikaları üzerinde biraz düşüneceğim. Mümkün olduğunca adil olmak istiyorum. Tekrar özür dilerim. Başka bir şey var mı?"

Bir ya da iki omuz silkme ile birlikte daha fazla sessizlik.

Böylesine büyük bir çuvallamadan sonra kollarını açmasını bekleyemezdi. En azından kimse bağırıyordu.

"Dinlediğiniz için teşekkürler," diye mırıldandı. "Ve şimdi Sanırım hepimiz işimizin başına dönmeliyiz."

"Ama tabii ki. Konsantrasyonun için iyi şanslar." Gerard ona komplocu bir göz kırptı. Sonra da masasına gitmeden önce Heath'e spekülatif bir şekilde baktı.

Rohan da onu takip etti, yüzünü asmamak için kendini zor tutuyordu, ağzı komik bir şekilde buruşmuştu. Görünüşe göre, patronun her şeyi berbat etmesini komik buluyordu.

Wisteria ağlamaklı görünüyordu ve paylaştıklarına açıkça ikna olduğu "gerçek aşkı" kısıkanıyordu. Jolie, Heath'e karşı duygularının ne kadar rahatsız edici bir şekilde karasevdanın ötesine geçtiğini düşünmek istemiyordu.

Arthur ağzında sinsi bir gülümsemeyle dikkatini elindeki tablete çevirdi. Garip bir şekilde, onun cinsel gafi

muhasibeciden brownie puanı kazanmış gibi görünüyordu. Ya da belki de onun zihninde, ofisteki boğuşması video oyunu oynamasını iptal etmişti.

Geriye Karis kaldı.

Jolie sessizce nasıl olduğunu soran kız kardeşine döndü. Jolie başıyla onayladı. Fiziksel olarak kendini hiç bu kadar iyi hissetmemişti.

Duygusal olarak berbat durumdaydı.

Heath'in onu baştan çıkarmasına izin verdiği için hâlâ kendine kızması ya da çalışanlarının duyabileceği şekilde gürültülü bir ofis seksi yaptığı için dehşete düşmesi için onlarca nedeni unutun. Neyse ki çalışanlarının olumsuz tepkileriyle uğraşmak zorunda kalmamıştı. Ama yine de Heath'e karşı hissettiği duyguların karmaşası devam ediyordu. Her nasılsa, onun tarafından kuşatılmış, kollarına gömülmüş ve sarılmış olmak ... Bugün ona daha da çok çekildiğini hissetmişti. Nedenini sormaya korkuyordu.

Kız kardeşi yakınına eğildi ve kulağına fısıldadı, "Kendini hırpalama. Sen de insansın. Her şey yolunda."

Karis işine devam etmek üzere ayrıldığında Jolie'nin içine bir rahatlama yayıldı. Herkesin şaşırtıcı derecede kabullenici tepkilerini sindirmek için derin bir nefes aldı ve Heath'in hâlâ oyalandığını fark etti. Bir yabancı -altın rengi kirli sakalı olan tecrübeli bir asker- onun yanında duruyordu. Adam onun bakışlarıyla karşılaştığında, sert ela gözleri eğlenen bir parıltıyla yumuşadı.

Heath gömleğini düzeltti ve boğazını temizledi, sonra bir avucunu onun sırtının küçük kısmına indirdi. Bölgesini mi işaretliyordu? Sanki şu anda buna ihtiyacı varmış gibi.

"Jolie, bu Cutter. Uzun vadede bir varlığa ihtiyacı olup olmadığına karar verirken kız kardeşiniz için kişisel koruma sağlayacak. Şiddetle tavsiye ediliyor. ve ..." Kaşlarını çatarak diğer adama baktı. "Karis'le tanıştınız mı peki?"

"Evet." Cutter'ın kötü gizlenmiş gülümsemesi derinleşti. "Ona bir koruma atayacağından bahsetmemişsin. Bu yüzden ilginç bir sohbet oldu."

"Bu . . . aklımdan çıkmış." Heath hafifçe kızardı. "Özür dilerim."

Cutter, "Belli ki meşgulumüşsünüz," dedikten sonra ona döndü. "Bayan Quinn, kız kardeşiniz iyi olacak. Onu koruyacağım, gerekirse onun için kurşun yiyeceğim ve bir gün daha yaşamasını sağlayacağım."

Onun sözleri Jolie'yi ürküttü. Heath de onun için aynı şeyi yapar mıydı? Hayatını verir miydi? Bu onların işiydi ve Cutter bu konuda fazlasıyla becerikli görünüyordu. Ama Heath . . . Jolie'nin ona göz kulak olması için gönüllü olmuştu -hayır, ısrar etmişti-. Kulağa dikkat dağıtıcı ve müdahaleci gelmişti. Şimdi ise çok kişisel geliyordu.

Elbette bu, bir başkası için hayatını riske atmayı kabul ettiği ilk sefer değildi. Mystery Mullins'in cesedini yıllarca korumuştı. Bu, içinde öfkeli bir şeylerin kopmasına neden oldu. Tanrım, hiç tanımadığı bir kadını kıskanmaktan nefret ediyordu. Ve bu öfkenin nereden kaynaklandığından korkuyordu. Şüpheli bir şekilde kalbi gibi hissediyordu.

Elini Cutter'a doğru itti. "Teşekkür ederim. Kız kardeşim için endişeleniyorum. Gizemli hediyelerin hepsi onun içindi ve bu tuhaf hayran onun nelerden hoşlandığına dair esrarengiz bir bilgiye sahip."

Cutter onun elini sıktı. "Endişelenme. Hiçbir şeyin ve hiç kimsenin ona ulaşamayacağından emin olacağım."

Jolie başını salladı ve iki adama da bakmamak için saatine baktı. Öğle yemeği vaktini geçiyordu. Normalde zor bir sabah geçirmişse manikür/pedikür yaptırırdı. Bugün vakti yoktu. Ya da eve gidip sıcak bir duş alırdı. Ama bunu yaparsa, Heath onu takip edecek, izleyecek, dikkatini dağıtacak. Onu tekrar baştan mı çıkaracaktı?

Neden tekrarlamama kuralını bozmuştu? Onun düşünmeden hareket edecek, salt tutkunun ateşiyle böylesine kışkırtılacak türden bir adam olduğunu sanmıyordu. Zaten listeye ekleme riskini göze alamayacak kadar çok pişmanlığı vardı. Ama onunla birlikte olmak için riske girmişti. Hayır, tam olarak bu değildi.

Onunla sevişmek için. Bugün onunla birlikte olmak böyle hissettirmişti. Dosya odasında sadece seks yapmamışlardı.

O

onunla birlikte olmamıştı çünkü onun yapışkan olmayacağından ya da bağlanmayacağından emindi.

Jolie Heath'e gizlice bir göz attı. Heath onu izliyordu, karanlık bakışları niyetliydi, odaklanmıştı, sahipleniciydi. Bu onun nefesini kesiyor, kalbini hızlandırıyordu.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Artık başa çıkamayacağı kadar çok şey vardı. Dikkatini dağıtacak şeylere ihtiyacı yoktu. "Öğleden sonra ofisimde olacağım ve bu gecenin sorunsuz geçmesini sağlayacağım."

Saklanıyorum.

Jolie ikisinin de cevap vermesini beklemeden koridorda ilerlemeye başladı. Wisteria'nın masasının önünden geçerken, öğle yemeğinden arta kalanları bir kenara koymakta olan resepsiyon görevlisine baktı. "Tuvaleti kullanmanız ya da başka bir şey almanız gerekiyor mu?"

"Hayır."

"O zaman koltuğunuzda kalın ve ben söyleyene kadar kimsenin içeri girmesine izin vermeyin. Kan, ölüm ya da Richard Gardner söz konusu olmadığı sürece tüm telefon görüşmelerini durdurun."

"Elbette." Wisteria başını salladı. "Sana biraz yalnız zaman vereceğim."

Jolie kadının nezaketi ve anlayışı karşısında şaşkına döndü. "Teşekkürler. Gerçekten."

Ofisine doğru yürüdü ve yazıcıdan bir parça kağıt çıkardı. Masasını karıştırıp siyah bir keçeli kalem bulduğunda, büyük harflerle şunları yazdı: RAHATSIZ ETMEYİN. Sonra da kapıyı kapatıp kilitlenmeden önce kapısının önüne bantladı.

Şimdi ne olacak?

Hiçbir fikrim yok. Biraz nefes almaya ihtiyacı vardı. Bir cevap bulana kadar biraz huzura ihtiyacı vardı.

Jolie notlarını çıkardı ve bu geceyle ilgili tüm finansal rakamları ezberlediğinden emin oldu. Tabletindeki Wi-Fi harika bir şekilde çalıştı, böylece Richard'a web sitesindeki tüm ilerlemeyi gösterebildi. O vardı

Gerard'la birlikte tamamladıkları en iyi eskizlerden birkaçını seçti. Gerçekten hazır olmanın ötesindeydi. Gardner'ı etkilemek için gerekli malzemelerden yoksun olduğu için endişelenmiyordu.

Şu anda odaklanamaması onu çok korkutuyordu.

Saat daha ikiydi. Eve gidip giyinmek için çok erkendi, çünkü Heath onunla birlikte olmakta ısrar edecekti ve yalnız kalırlarsa ne olacağını Tanrı bilirdi.

Çaresizlikten telefonunu eline aldı ve kız kardeşine mesaj attı. Kötü müydü?

Dinlediğim kadarıyla çok iyi olduğuna eminim, Karis hemen cevap verdi.

Jolie inledi. Sesli miydi yani?

Sessizlik. Bunu evet olarak kabul etti.

Ofisime gelebilir misin?

Kız kardeşi buna hemen cevap verdi. Hemen geliyorum.

Parmak uçlarında kapıya doğru ilerleyen Jolie dışarı baktı. Heath'in etrafta dolaştığını görmemişti ama buradaydı, çok yakındaydı. Bırakıp gitmeyi, ona biraz yer açmak için geri çekilmesine bile imkân yoktu.

Sonra Karis kapıya doğru ilerledi, Cutter da hemen arkasından. Anlayışla başını sallayan Wisteria'nın yanından geçerek kız kardeşine içeri girmesini işaret etti. Cutter Jolie'nin küçük ofisinin hemen dışında nöbet tutmaya başladı. İç çekerek dünyanın geri kalanını suçlu bir rahatlamayla kapattı.

O ve Karis birbirlerine bakarken, küçük kız kardeşi kıpırdanıyordu. Jolie kız kardeşinin ne kadar sevgi ya da teselli kabul edeceğinden emin olmadığını fark etti.

Şaşırtıcı bir düşünceydi. Aynı derecede rahatsız edici mi? Cevabını bilmiyordu. Yıllarca herkesten uzak durmuştu ve duyguları hem paslanmış hem de aşırı yorulmuş olmasaydı bunu şimdi de yapıyor olurdu.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diyebilirdi. "Bana çok fazla şey hissettiriyor."

Karis'in yüzü yumuşadı. "Ve bunu kontrol edemezsin." Kız kardeşi bunu bir soru olarak ifade etmeyecek kadar zekiydi, Jolie, Karis'in anlayış göstermesinden memnundu. "Evet."

"Bu bir noktada hepimizin başına gelir, tatlım. Kalbini çok uzun süre korudun-"

"Onu kalbimin yakınında istemiyorum!" Ama Jolie zaten başka seçeneği olmadığından korkuyordu.

Kız kardeşinin yüzünde acıma ifadesi belirdi ama sonra onu kontrol altına aldı. "Keşke duymak isteyeceğin bir şey söyleyebilseydim."

"Onun kalbime girip girmeyeceğini ben seçemem." Jolie adım atmaya başladı. "Biliyorum."

"Sen annem değilsin. Ben de annem değilim. Daha önce incinmiş olabilirim. Ve bu sefer incinebilirsin. Ama sen asla geleceğini, sevdiklerini ya da hırslarını onun aşk sandığı şeyin coşkusu uğruna feda etmezsin. Ben de yapmazdım. Benim erkek delisi olduğumu ve peri masallarına inandığımı düşündüğünüzü biliyorum, ancak çılgınca ateşli olan ve yatakta kendimi çok iyi hissettiren erkeklerle olan ilişkilerimi bıraktım çünkü benim için doğru kişi olmadıklarını biliyordum. Tam olarak ne aradığımı bulamadım ama o adamların aradığım şey olmadığını biliyordum. Onları kendimle değiştirebileceğim umuduyla hiç kimseyle ilişkiye girmeyeceğim. aşk."

Annesinin her seferinde varsaydığı gibi. Ve Diana Gale, ne kadar fedakârlık yaparsa yapsın, kocalarının ve erkek arkadaşlarının kusurlu adamlar olduğunu ve sırf kendisi şehit olmayı arzuladığı için farklı insanlar haline gelmeyeceklerini asla öğrenememişti. Jolie bu döngünün defalarca tekrarlanmasını izleyerek, geleneksel romantik anlamda aşk diye bir şey olmadığını varsaymıştı. Belki de haklıydı. Heath ona bir sürü alfa tavrı ve penisinden başka ne vermişti?

Onun desteği. Ona olan inancı. Onun sarsılmaz varlığı ve koruması. Bir eşini şiddet yüzünden kaybetmiş olmasına

raġmen

aralarındaki olasılıklara kendini açmakta ondan çok daha az zorluk çekiyordu.

Bunun kendisi hakkında kötü bir şey söylediğinden oldukça emindi. Kendisini her zaman özel hayatına ara veremeyecek kadar hırslı biri olarak görmüştü. Şimdi Karis onun ruhuna bir ayna tutuyordu ve Jolie annesi gibi incinmekten ve kullanılmaktan korktuğu için daha derin bir şey denemekten çekinen hasarlı bir kadın görüyordu. Jolie şu anda yansımasından pek hoşlanmıyordu. Eğer bir şeyleri değiştirmezse, hayatını yalnız geçireceğini biliyordu.

Karis yumuşak bir sesle, "Sen de bunu asla yapmazdın," dedi.

"Yapmazdım." Ama sinirlerini geren endişe bu değildi. "Sadece hayatımı Betti ile doldurmayı hayal ettim."

"Heath bunun ötesinde bir varoluş görmenizi sağlıyor."

Öyleydi. Ve nasıl başa çıkacağını bilmiyordu çünkü bu onu kesinlikle dehşete düşürüyordu.

Heath, Maple'daki köklü restoranın fuayesinde, siyah kılıfını ve incilerini düzeltirken onun yanında durarak, "Zarif görünüyorsun," diye mırıldandı. "Kıpırdanma. Ne söyleyeceğini biliyorsun. Prova yaptın. Eğer müstehcen ya da kişisel konulara girerse, hemen yanında olacağım."

"Biliyorum." Ona bakmamak için elinden geleni yaptı. Eğer bakarsa, adamın özel dikim gri takım elbisesi içinde ne kadar seksi görüldüğü dikkatini dağıtacak. Gıcır gıcır beyaz gömleği tenindeki zeytin rengini daha da belirginleştiriyordu. Koyu renk gözleri, aralarında seksten daha öte bir şey olduğunu bilerek parlıyordu.

Onlar. Jolie'nin bu konuda ne yapacağına dair hâlâ hiçbir fikri yoktu. "Sırf bana göz kulak olmak için restoran çalışanlarını masa düzenini değiştirmeye zorladığına inanamıyorum."

"Bir korumayla ilk kez çalışmıyorlar. Güvenliğinizi sağlamak için yan yana bir çift iki üst koymaktan çok mutlu oldular."

"Bütün bunlar gerekli olamaz."

"Geçim kaynağınız -belki de hayatınız- tehlikeyken bu riski almak istiyor musunuz? Peki ya çalışanlarınız? Kız kardeşin?"

O haklıydı. Ama dahası da vardı. Onu hayal kırıklığına uğratma fikrinin kendisini bu kadar üzmesinden nefret ediyordu. Romantik bir partnerin fikirlerini hiçbir zaman önemsememişti çünkü onu elinde tutmaya hiç niyeti yoktu. Jolie'nin bir erkekle birlikte olmak gibi bir arzusu yoktu. Bu seferkine tutunmak için.

Ama onun gitmesine izin vermeyecek kadar çok önemsiyordu.

"Richard ve ben halk arasındayız," diye karşı çıkmaya çalıştı. "Ben iyi olacağım."

"Bunu konuşmuştuk. Ben kalıyorum. Bu son sözüm."

Jolie sinirlenmek istedi ama adamın koruyucu içgüdüğü onu eritti. "Havada asılı kalamazsın."

"Masada senin yanında olacağım ama gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim." Kız itiraz etmek için ağzını açtığı anda, Heath parmağını dudaklarının üzerine koydu. "Bu benim uzlaşmam. Ofisine giren ya da kız kardeşine hediyeler veren her kimse, seni izliyor olabilir diye, seni herkesin içinde istemiyorum. Ama bu yemeği haftalar öncesinden planladığın için esnek davranıyorum. Ofiste buluşursanız çok daha mutlu olurum. Bu ciddi bir iş için daha elverişli olmaz mı?"

Evet. Aslında Jolie bunu önermişti. Richard, görev tanımlarına ve gelir projeksiyonlarına dalmadan önce "birbirlerini daha iyi tanımak" için daha fazla zaman harcamalarında ısrar etmişti. "Eğer bu yemek iyi geçerse ve hem felsefede hem de prensiplerde hemfikir olursak, bir sonraki adımımız bu olacak."

"Hâlâ hoşuma gitmiyor," diye homurdandı.

"Birinin beni öldürmek için halkın karşısına çıkmamı beklediğinden şüpheliyim."

"Ama bunu kesin olarak bilemezsin ve ben hiçbir şeyi şansa bırakmamayı tercih ederim." O sırada Heath'in telefonu çaldı ve Heath önce telefona, sonra da kaşlarını çatarak ona baktı.

"Harika. Gardner bu gece Hotel ZaZa'da bir süit ayırttı. Şampanya siparişini de çoktan verdi."

Jolie onun bunu nasıl öğrendiğini bilmek istemiyordu. "Belki daha sonra bir randevusu vardır. Ya da bir metresi. Tek başına şık bir kutlama yapmayı planlıyor olabilir."

"Saçmalık. Donuna girmek için senin iş teklifini kullanıyor."

Bunun doğru olmadığını umarak endişesini bastırdı. Bu anlaşmanın gerçekleşmesine ihtiyacı vardı. Zaman tükeniyordu. "Alaycısın."

"Normalde sen de öylesin. Erkekleri bilirim. Bu iş için bana ödediğin her kuruşa bahse girerim ki bu gece senin için bir oyun oynar."

O cevap veremedi ağır ahşap kapılar açıldı ve günün son altın ışıkları içeri süzüldü. Heath arka planda erirken, Richard Gardner içeri girdi, gülümsüyordu ve lacivert takım elbisesi ve keskin kırmızı kravatıyla kibar görünüyordu. Orta boylu, sol yanağında bir gamzeyle tamamlanan öldürücü bir gülümsemesi vardı. Saçlarında eşit miktarda tuz ve karabiber olmasına rağmen, onun tanıdığı elli kişiye yakın görünmemeyi başarıyordu. Normalde onun potansiyel bir iş ortağından başka bir şey olduğunu fark etmezdi. Ama Heath bu öneriyi ortaya atmıştı.

Gardner da bir düzine kırmızı gül taşıyordu.

"Merhaba, Bayan Quinn." Ona buketi uzatırken, yanağından öpmek için eğildi ve öylece kaldı. Sesi fısıltının biraz üstünde bir şeye düştü. "Bunlar sizin için."

Onları aldı çünkü daha oturmadan onu aşağılama riskini göze alamazdı. "Teşekkür ederim. Çok güzeller ama iş yapmak için bu jest gereksiz. İyi anlaşacağımıza eminim."

"Ne diyebilirim ki? Ben biraz eski kafalıyım. Eğer bir hanımla yemeğe çıkarsam, çiçek beklemesi gerektiğini düşünürüm."

"Bu akşam burada sadece bir işletme sahibi olarak bulunuyorum."

"İçimdeki güneyli beyefendiyi azarlayamazsın." Göz kırptı. "Annem buna izin vermezdi."

Arkasından bir bakış Heath'in memnun olmadığını gösteriyordu. Muhtemelen bunu ona söylediğini söylemeye hazırdı ama Jolie, Gardner'ın Betti'ye ve yatırım fırsatına odaklanmasını sağlamaya ve onunla yatak tangosu yapma umudunu aklından çıkarmaya kararlıydı.

Jolie onu kibarca yola getirmek için ağzını açtı ama şef garson masalarının hazır olduğunu söylemek için yaklaştı. Gardner ona önünü işaret etti. Jolie bundan nefret ediyordu.

adama sırtını döndü. Kendisini az önce deneyimli bir avcıya karşı savunmasız bırakmış olduğuna dair ilkel içgüdü onu rahatsız etti. Onun iş zekâsını çapkın tavırlarıyla yargılamamalıydı, özellikle de bunun onun normal olduğunu bildiği için. Ama adam ona "eşlik ederken" elini sırtından aşağı, neredeyse kıcının üstüne doğru kaydırduğında Jolie kaskatı kesildi.

Onun kendisine dokunmasını istemiyordu. Daha da kötüsü, Heath'in arkalarından belli belirsiz bir mesafeden takip ettiğini ve sinirli bir erkek havası yaydığını hissedebiliyordu. Jolie omzunun üzerinden Gardner'ın etrafına dikkatli bir bakış fırlattı ve Heath'in yüzündeki gergin öfkeyi bir an için fark etti.

Otururlarken Jolie plastik bir gülümsemeyle menüsünü aldı ve kendi masasının yanındaki masada sırtı duvara dönük ve yüzü asık oturan adamdan başka bir yere odaklanmaya çalıştı.

"Umarım şarap seviyorsunuzdur. Önceden bir şişe sipariş etme cüretini gösterdim." Gardner parmaklarını şıklatarak geçen personel.

Jolie kaşlarını çattı. Bu adam onların garsonu muydu? Richard'ın umurunda mıydı yoksa herkesin onun emrine amade olduğunu mu düşünüyordu?

"Evet, efendim?" Garson bir yandan Richard'ın isteklerini yerine getirmeye hazır görünürken, bir yandan da kızgınlığını belli etmemeyi başarıyordu. "Bana Château Lafon-Rochet '99'u getirebilir misiniz? sipariş ettiniz mi? Ve iki bardak." Sonra Gardner garsonu

tamamen kovdu ve ona döndü.

Jolie onun tavırlarından hoşlanmadı. Garsona gülümsedi. "Çok memnun oluruz. Eğer zahmet olmazsa bir bardak da sodalı soda alabilir miyim? Teşekkür ederim."

Garson ona doğru bir gülümsemeyle başını salladı ve gitti.

"Şarap sipariş etmenize gerek yoktu," diye cüret etti. "Açık bir kafayla iş yapmayı tercih ederim."

Onun elini okşadı. "Sadece dostça bir sohbet yapıyoruz. Bana Betti hakkında her şeyi anlatacağınızı biliyorum. Ama daha önce de söylediğim gibi, tanıdığım insanlarla iş yapmayı tercih ederim. Bana kendinden biraz daha bahset."

Bir gerilim kıvılcımı havayı aydınlattı ve Heath'in su bardağını ölümcül bir şekilde tuttuğunu ve Richard'ın elinin onun elinin üzerinde olduğunu gördü.

Bölgesini savunmaya hazır vahşi bir hayvana benziyordu.

Sinirli bir şekilde yutkundu ve elini çekti. "Ben çok fazla boş vakti olmayan, azimli bir iş kadınıyım. Hazırladığım sunuma başlamayı ve Betti, nakit durumumuz, EBITDA'mız ve gelir projeksiyonlarımız hakkında sorularınızı sormanız için size zaman vermeyi tercih ederim. Size göstermem gereken yeni web sitemizin bir maketi var ve-"

"Vay be. Yavaş ol. Bunları daha iyi tanıştığımızda konuşacağız." Tekrar elini tuttu. "Samimi . . . Ne demek istediğimi anlıyorsun."

Evet, Jolie korkuyordu.

"Bu ne lanet bir felaket!" Jolie, Gardner'ın sipariş ettiği gülünç derecede pahalı şarap şişesinden uzun bir yudum daha aldı ve ayakkabılarını tekmeleyerek çıkarıp döşeme tahtasına attı. Kılıfını kalçalarına kadar çekti ve ayak parmaklarını onun ön paneline dayadı.

Aynı anda hem tırnaklarını tükürmeye hem de ağlamaya hazır görünüyordu.

Heath neredeyse bomboş olan otoyolda hızla ilerledi ve Jolie'ye bir bakış daha fırlattı. "Onu işe odaklamak için mümkün olan her şeyi yaptın."

"Bana sen söyledin." Başını öfkeyle salladı. "Bana tam olarak ne istediğini söyledin. Aptal ben bir adamın Richard'ın iş zekası ve sözde ilerici görüşleriyle hem kârı hem de cinsiyet eşitliği uçurumunu önemseyecektir, bu yüzden elbette Betti ile iş yapmak isteyecektir. Hayır." Şişeden uzun bir yudum daha aldı. "O sadece benimle yatağa girmek istedi.

Kucağına dumanı tüten bezelye çorbasını bıraktığımda penisini haşladığımı mı düşünüyorsun?"

Felaketle sonuçlanan geceye rağmen, Heath'in dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi. Onunla gurur duyuyordu. "Gardner'in penisini düşünmemeni tercih ederim."

Burnunu kırıştırdı. "İyi karar. Ben sadece ... hayır."

"Bunu ona açıkça belirttin, canım. Ve inanıyorum ki Sorunuzun cevabı evet. Umalım da su toplamış olsun."

Jolie iç çekti. Cazibesi nefesiyle birlikte dışarı sızıyor gibiydi. "Beni mahvedebilir. Bağlantıları var. Bütün büyük paralı insanları tanıyor. Şimdi en iyi seçeneğim bir bankaya gitmek. Eğer beni dinlerlerse, o kadar çok kontrol isteyecekler ki her şey mahvolacak."

"Belki de değildir," diye teselli etti, nazik bir elini dizine dolayarak. "Ama bu doğru olsa bile, Gardner'la para için yatar mıydın? Çünkü bu ultimatomu oldukça açık bir şekilde verdi."

"Asla. Carrington Quinn'in bana ondan miras kaldığını düşündüğü ahlaki pusulaya rağmen ben öyle biri değilim." Adamla ilgili düşüncelerini bastırmak istercesine şişeden uzun bir yudum daha aldı.

"Baban mı?"

Ağzı inatçı bir çizgi halinde, ters ters baktı. "Sperm donörünü tercih ederim."

Her şeyi olabildiğince açık bir şekilde söylemek Jolie'ye kalmış. Yine de Heath onun bu yönünü seviyordu. "Pekala o zaman. Onu en son ne zaman gördün?"

"Yakın zamana kadar onu beş yaşımdan beri görmemiştim. Sonra yaklaşık üç ay önce ..." Biraz daha şarap içti ve içki sözlerinin kenarlarını yumuşatmaya başladı. "Ortaya çıktı. *D Magazine* 'in beni Dallas'ta izlenmesi gereken biri olarak tanımladığı makalenin yayınlanmasının üzerinden çok geçmemişti. Yerel bir Rotary Kulübü etkinliğinde konuşma yapıyordum. Sunum bittiğinde, kadınlar tuvaletine yöneldim. Koridorda beni bekliyordu. Onu görünce şok oldum ve ne diyeceğimi bilemedim. Yıllar boyunca kafamda planladığım tüm dikkatli konuşmalar buhar olup uçtu."

"Tabii ki. Desteklenmemiştin."

"Bunun bir önemi olmamalı."

Kaşlarını çattı. Kadın bazen kendine çok yükleniyordu. "Ama öyle."

Onun tesellisine omuz silkti. "Bana büyüme zamanının geldiğini söyledi. Bunu biliyordum ama bana işimi nasıl yürüteceğimi söylemesine çok içerledim."

"O bir tür yönetici patron, değil mi?" Heath araştırmasını yapmıştı.

"Oh, evet. Büyük bir kodaman. Yukarı Doğu Yakası gayrimenkulleri kışından çıkıyor." Kıkırdadı. "Şey, gerçek anlamda değil. Ama bu komik olurdu."

Jolie hafif çakırkeyif olmanın biraz ötesindeydi. Normalde Heath onun daha fazla içmesine engel olurdu, ama tamamen ayık olsaydı babasının onu neden bu kadar etkilediğini asla itiraf etmeyeceğinden şüpheleniyordu. Onu anlamak istiyorsa, bundan sonra ne olacağını duyması gerekiyordu. Ayrıca, tüm stresine rağmen küçük bir zihinsel tatili hak etmişti ve eğer sinirlenmeyi seçerse ... bunu onu izleyebileceği ve güvende tutabileceği bir yerde yapmasını tercih ederdi.

"Gerçekten de komik," diye kabul etti. "Yani sana genişlemeni mi söyledi?"

Homurdandı. "Evet. Siktiğimin piçi. Önce bana, yüz milyonlarca dolar kazanacak kadar akıllı adamların, karmaşık bir küresel operasyona dönüşen genç ve güzel bir kadına yatırım yapacağına inanarak hayal gördüğümü söyledi. Çoğu, tabii ki, sadece kıcımdan bir parça istiyordu. Bu yüzden kendimi fahişeliğe vermediğim sürece, o olmadan asla büyümemi gerçekleştiremeyeceğimi söyledi. Bana cam tavanın bir efsane olmadığını ve başkaları için bacaklarımı açmadan ya da onu dümene geçirmeden hiçbir umudum olmadığını söyledi. Her iki durumda da ben aptal bir kızdım ve çitlere doğru sallanmayı bırakmalıydım."

"Bu çok saçma!" Heath kadın düşmanının boynunu sıkamak istedi.

"Elbette öyle. Kadınlar Kraft, PepsiCo ve DuPont gibi şirketleri başarıyla yönetti. Ülkeleri yönettiler. Ona, beynimin yarısı bacaklarımın arasında sallanmadığı için neden lider olamayacağımı anlamadığımı söyledim."

Heath bunu hayal ederek gülümsedi. "Tepkisi ne oldu?" "Beni görmezden geldi, tıpkı son yirmi beş yıldır yaptığı gibi.

Yıllarca. Annem geçinebilmek için üç işte çalışırken o bunca zaman neredeydi? Ben küçükken, caddenin aşağısındaki bir markette gece yarısından sabah beşe kadar rafları doldururdu ve bunu yapmam için beni küçük karavanımızda yalnız bıraktı. Pek çok insan onu bu yüzden yargıladı. Ama bana bakabilecek bir ailemiz yoktu. Yemek için paraya ihtiyacımız vardı. Carrington Quinn bin beş yüz mil ötedeki lüks dairesinde oturmuş Cristal'ını -ya da her ne içiyorsa- yudumluyor, bütün gece gözetimsiz kalmamı ya da açlıktan ölmemi zerre kadar umursamıyordu. O yüzden kıcımlı öpebilir."

Heath daha fazla katılamazdı. Ve şimdi Jolie'nin neden sessiz bir ortak aradığını çok iyi anlıyordu, böylece başarılı olduğunda babası Betti'nin arkasındaki tüm beyin gücünün kendisine ait olduğunu bilecekti.

"Nafaka ödemedi mi?"

"Asgari düzeyde. Annemle boşandıklarında bütün güçlü avukatlar onun elindeydi. Annem evlilik öncesi bir anlaşma imzalamıştı, bu yüzden eline geçen azıcık para da berbat avukatının parasına gitti." Jolie gözlerini devirdi. "O Rotary toplantısından sonra bana sadece bir kadın olarak başardıklarımın gurur duyduğunu söyleme cüretini gösterdiğine inanamıyorum."

Eski görüşlerine ve nezaket yoksunluğuna rağmen, adam kendini affettirmek istemiş miydi? Yoksa sadece Jolie'yi küçümsemeye çalışarak, yeni filizlenmekte olan imparatorluğunu ona devredecek kadar kendini sorgulamasını mı umuyordu? Her iki durumda da Heath Jolie adına çok öfkeliydi.

Jolie'nin apartman kompleksine girip motoru durdurduğunda döndü ve onun şarabı tekrar ağzına götürüşünü izledi, şişenin dibi neredeyse arabanın tavanına değiyordu.

Bütün lanet şeyi cilalamış mıydı?

Elinden çekip aldıktan sonra koltuğa yaslandı ve başarısız bir şekilde şişeyi çok küçük bardak tutucusuna yerleştirmeye çalıştı. Kadın küfredince, adam şişeyi ondan aldı ve eğilip alnından öptü.

"Götlük yaptığı için üzgünüm. Ama söylediği her şey için çok geç olurdu, değil mi?" Kızın mutsuzca başını sallaması üzerine, adamın kalbi ona doğru yöneldi. "Hadi, seni içeri götürelim."

Heath arabadan indi, sonra Jolie'nin ayakkabılarını giymesine ve ayağa kalkmasına yardım etti. Jolie sendeledi ve Heath onu otoparktan geçirip kendi birimine doğru götürdü.

"Çok geç." Başını sallayarak ne demek istediğini vurguladı. "Penisim olmamasına rağmen gurur duyduğunu söylemesi muhtemelen bana söylediği en güzel şeydi. Tabii ki,

Daha sonra bana boyumdan büyük işlere kalkıştığımı söyleyerek ona karşı beslediğim tüm sıcak duyguları öldürdü. Ama bana Betti'ye yatırım yapma 'iyiliğini' yapacaktı, böylece yönetimi devralabilecekti. Elbette hâlâ yaratıcılıktan sorumlu olabilirdim. Ancak büyük çocuklarla

birlikte çalışacak ve şirketimin
tam potansiyeline ulaştığında, muhtemelen onsuz parçalanırdım."

Hıyar. Jolie bu şirketi, öğrenci kredilerinden arta kalan parayla ve okulda ufak tefek işlerde çalışırken biriktirdiği parayla sıfırdan kurmuştu. Şirketini büyütmek ve hayallerini gerçekleştirmek için fazlasıyla zekâ ve cesarete sahipti.

Heath dairenin kapısını açtı, sonra onu içeri aldı, arkasından kapıyı kilitledi ve yatak odasına doğru götürmeden önce ışıkları yaktı. Kendi ayağına takıldı. Heath onu yakaladı ama kadın kendini toparladı. Öfke muhtemelen devam etmesini sağladı.

"Anladığım kadarıyla onu geri çevirmişsin?"

Alay etti. "Ona siktir olup gitmesini söyledim. Betti'yi o ya da parasının tek kuruşu olmadan bir sonraki seviyeye taşıyacağıma söz verdim."

Yatak odasına girdiklerinde kadın elbisesini çıkardı ve yere fırlattı. Üzerinde bir sutyen, bir tanga ve öldürücü bir çift topuklu ayakkabıyla karşısında duruyordu. Tamamen yanlış bir zamandı ama Heath içindeki arzu bombasının patlamasına engel olamadı. Evet, onu hep istemişti. Onu ilk gördüğü andan beri.

Ama bu farklıydı. Onu sadece güzel olduğu için istemiyordu - öyle olmasına rağmen. Onu sadece aralarındaki kimyanın ne kadar patlayıcı olduğunu bildiği için de istemiyordu - hayal ettiğinden çok daha güçlüydü. Hayır, onu istiyordu çünkü onun gerçek yüzünü, iş adamı görüntüsünün altındaki savunmasız kadını görüyordu. Şimdi onun hırsının nereden geldiğini anlıyordu. Sadece başarılı olmak için değil, gelişmek için, en başarılı hali olmak için gösterdiği kararlılığı ve azmi görebiliyordu. Ve bunun için ona büyük bir hayranlık duyuyordu.

"Başarısız olamam. Yapamam," diye feryat etti, çerçevesi buruşmuştu. "Hayatım boyunca kendime başarılı olacağımı, annem gibi kıt kanaat geçinmek zorunda kalmayacağımı, bir gün Carrington Quinn'e benim hakkımda yanıldığını kanıtlayacağımı söyledim."

Heath onu kollarına almak için acele ederken, Jolie yüzünü onunkine doğru kaldırdı. Gözyaşlarının görüntüsü Heath'e içgüdüsel bir darbe gibi çarptı.

Göğsüne bir darbe. Kendini asla isteyerek savunmasız bırakmazdı. Aralarındaki büyüyen bağın bir göstergesi miydi, yoksa sadece bir anlık savunmasızlığının mı? Heath'in içi acıyordu.

onun dünyası doğru. "Sen tanıdığım en zeki, en harika kadınsın."

Yüzü düştü, alt dudağı titredi. "Neden potansiyel sahibi olduğumu kanıtlamak zorundaydım ki? Bir babanın kızını sevmesi gerekmez mi? Kendime eksik olanın o olduğunu söyledim. Öyle olmalıydı, değil mi? Ne tür bir adam beş yaşındaki bir çocuğa onun en aptal karavan parkı hatası olduğunu söyler?"

Heath şimdiye kadar Quinn'in yıllar boyunca Jolie'yi sadece görmezden geldiğini ve bunun için ona kızdığını düşünüyordu. Ama bu çok daha kötüydü. Öfke karnında alevlendi. "Seni değersiz hissettirmek için her ne söylediyse tamamen saçmalık. Beni duyuyor musunuz? Satın alma teklifini ifade etme şekline rağmen, onun saygısını kazandın-"

"İstemiyorum!"

Derinlerde bir yerde onun da bunu istediğinden şüpheleniyordu. Ve bunu bilinçsizce istemiş olması bile onu daha çok üzüyordu.

Ama onu yalanlayacak değildi. Yaşlı Quinn önemli değildi. Jolie önemliydi.

"Biliyorum aşkım. Unut onu. Gardner'ı da unut."

"Yapamam. Carrington geçen hafta beni aradı ve önümüzdeki iki hafta içinde devralma konusunu görüşmek üzere beni ziyaret etmek istediğini söyledi. Betti'yi alamaz. O *benim* hayalim. Bunun için çok çalıştım."

Quinn çocukken saygınlığını elinden almış, ona hak etmediğini ve istenmeyen biri olduğunu hissettirmişti. Yirmi beş yılını onun küçüklüğünün üstesinden gelmek için harcamıştı. Ve şimdi adam onun saygınlığını tekrar mı almak istiyordu?

Heath'in cesedi üzerinden.
"Ona satmak zorunda değilsin."

"Genişleme planlarının bazılarını çoktan başlattım ve şu anda biraz fazla borçlanmış durumdayım. Bunun bir risk olduğunu biliyordum ama eğer başarabilirsem, dlleri inanılmaz olacak. Betti'nin tam potansiyelini ortaya çıkarmak için sadece bir ya da iki yıla ihtiyaım var." Omuzları tekrar çöktü ve bu kez yenilgiyi okudu. "Gardner kolay vajina olarak gördüğü şeyi kr etmekten daha çok istediği için, şimdi sermaye enjeksiyonumun nereden geleceği konusunda hiçbir fikrim yok."

"Bunu yarın çözeceğiz, aşkım. Neden uzanmıyorsun?" Adam onu yatağa yatırdı ve kadın ilk kez itiraz etmeden adamın dediğini yaptı. "Miden nasıl? Hiçbir şey yemedin. Sana bir lokma getireyim mi?"

Cevap vermedi, sadece şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Benimle çalışmaya ilk geldiğinde tam bir sürtük gibiydim çünkü aramızdaki çekim bu kadar güçlüyken nasıl karşılık vereceğimi bilemiyordum. Neden iyi davranıyorsun?"

Çünkü bir molaya ihtiyaı vardı. Çünkü bunu hak ediyordu. Çünkü ona dünyayı vermek istiyordu. "Glmsediğini görmek hoşuma gidiyor. Ve belki de kadınımda biraz şirretlikten hoşlandığımı keşfettim. orba imeyeceğine söz verirsem bezelye yapmak için?"

Başını salladı ve umursamaz bir kolunu başının üzerinden yastığının üzerine attı. "Yemeğe ihtiyaım yok. Sen . . ." İçini çekti ve kelimelerle boğuşuyormuş gibi baktı. "Burada benimle yatar mısın?"

"Elbette." Heath ayakkabılarını çıkardı ve takım elbise ceketini silkerek yakındaki bir sandalyenin üzerine örttü. Sonra çarşafını kaldırdı ve yanına kayarak yumuşak bedenini kendisine yaklaştırdı. "Bu daha iyi mi?"

"Evet." Jolie başını onun göğsüne yasladı, gözlerini kapattı ve ona yaslanarak rahatladı. "Yepyeni bir plan yapmam gerekiyor. Bazı ağaçları sallamalıyım, bazı yatırımcılar bulmalıyım."

."

"Bu gece için endişelenme. Neden bir duş alıp yatmaya hazırlanmıyorsun? Sana biraz su bulacağım ve

      sanırım akşamdan kalma olacaksın."

"'Doozy' dedin. Bu çok komik." Güldü. "Harika olduğunu biliyorsun."

"Deniyorum."

"Her şeyde iyisin. Yani *her şeyde...*"

Şimdi onu e lendiriyordu. Heath bir an bile bu fiyaskonun sona erdiğini d   nmedi. Sabahleyin, tehdit ettiği gibi Gardner onu gözden d   rmeye çalışırsa, onunla mücadele etmek için harekete geçecekti. Ve Carrington Quinn'in aklına gelebilecek kötü numaralara karşı koymak için.

Heath şimdilik onun hafif ruh haline uygun bir ses tonuyla karşılık verdi. "Bunu duydu uma sevindim. Daha  zel yeteneklerimden bazılarını hatırlatmam gerektiğinde bana haber ver."

Gülümsemesi alaycı bir hal aldı. "Bahse girerim benim için çalışmaya ba ladı ında çılgın a klar, kız kardeş dramı,  ehvet d    n  yatırımcılar ya da a layan bir patron hayal etmemi sindir."

"Korkarım bunlar genellikle benim ilgi alanımın dışında, evet. Ama ayak uydurdu umu bilmek güzel."

"Hiçbir şeyden pişman değil misin?"

Heath onun ikisini kastetti ini biliyordu. Jolie bu soruyu soracak kadar hassas kalbini açığa vurdu una göre, gerçekten de kendini dengesiz hissediyor olmalıydı. Heath'in çok kırıcı bir şey s yleyebilece ini fark etmeyecek kadar zekiydi. Sözlü zalimli e ilk kez katlanmıyordu. Yine de ona omurgasını göstermeye devam etti.

"Tek bir şey bile," diye usulca yemin etti.

"Güzel." Kız ona bir kedi yavrusu gibi kıvrıldı ve Heath'in onun yumuşak tarafını bir erkeğe ne kadar sık gösterdiği konusunda hiçbir yanılsaması yoktu. Nedenini gayet iyi anlıyordu.

Kollarını ona daha sıkı doladı.

"Ben de," diye ekledi. "Sperm don r m n beni etkilemesine izin verdiğim için pi manım, öyle ki birkaç hafta önce Richard Gardner ile yapt ım aptalca bir kokteyl sohbeti

onunla çalışmanın harika bir fikir olduğuna karar vermemi sağladı. Ve seninle ilk kez seks yaparak Karis'in duygularını incittiğim için pişmanım. Muhtemelen yarın bir şişe şarap için gerçekten pişman olacağım. Ama bu kötü sonuçlansa bile -sen ve ben- senden pişman olabileceğimi sanmıyorum."

Jolie'den gelen bu sözler sevgi szckleriydi. Duygularına karşılık verdiğini bilmek onu mutlu mu etmeli yoksa dn m koparmalıydı, tam olarak emin değildi. Ama onunla arasındaki bu bağla ilgili diğer her şey gibi, kalbi de onun lehine karar verdi.

Heath parmak uçlarını kızın omzunun zayıf kıvrımında gezdirdi, sonra beline doğru ilerledi ve kalçasının üzerinden geçti. "Gerçekten uyumalısın, aşkım."

İçini çekti ve arayan bakışlarla başını kaldırdı. Bir şey istiyordu ve ne olduğundan tam olarak emin değildi. şefkat mi? Güvence?

"Uyumak güzel olacak... eninde sonunda. şu anda pantolonunu çıkarıp iime girmeni tercih ederim."

Onuncu Bölüm

On numaralı başarı kuralı: Bazen risk almanız gerekir.

HEATH dondu kaldı ve Jolie'ye kaşlarını kaldırdı. Tam kadını çözdüğünü düşündüğü anda, kadın onu yine şaşırttı.

"Pantolonumu çıkarıp içine gireceğim, öyle mi? Bu biraz işyerinde tacize benziyor," diye alay etti.

"Beni dava edebilirsin." Onun üzerinde yükseldi ve sütyenini çıkardı, göğüslerini adamın nefesini kesen bir sıçrayışla serbest bıraktı. Göğüs uçları gerildi. Teninde tatlı bir kızarıklık oluşmaya başlamıştı bile. "Ya da benimle seviş."

O daha cevap veremedi Jolie gömleğinin düğmelerine yapıştı. Hâlâ biraz çakırkeyif olduğu için koordinasyonu mükemmele yakın değildi. Belki de onu durdurmalı, ayılmasını beklemeli ve sorumlu bir karar verdiğinden emin olmalıydı, vesaire. Bunu yapmak en büyük hata olurdu. Seksin kaybına üzülmezdi. Tamam, üzülürdü. Ama onun savunmasının düştüğü, kendi saf, dürüst hali olmak için can attığı, ona sarılmaya ihtiyaç duyduğu bu anın yasını tutacaktı.

"Size dava açmak kulağa korkunç miktarda evrak işi gibi geliyor. Ayrıca, avukatlardan nefret ederim." Jolie'ye evrakların sonuncusu için yardım etti.

düğmelerini ilikledi ve gömleğini çıkardı. "Çok tartışmacı ve pahalı."

Külotunu çıkarırken başını salladı. "Asla doğruyu söylemezler. Personelimde bir tane vardı. İnsan kaynakları konusunda uzmanlaşmıştı. Onu kovdum. Betti'nin siber porno karşıtı politikalarını yazdı, sonra da bunları olağanüstü bir şekilde ihlal etmeye başladı. İndirdiği o videoyu gördükten sonra bir daha asla o mutfak masasında yemek yemem. Sadece ıyy . . ."

Bu seksi, karmaşık kadın bazen onu hayal kırıklığına uğratiyordu. Onu her zaman düğümlere bağlardı. Ama onu hiç sıkımadı. "Gerçekten. Bilmek istiyor muyum?"

"Hayır." Başını sertçe salladı. "İnsanlar neden fıstık ezmesi ve ricotta peyniriyle bu kadar ahlaksızca bir şey yapsın ki?"

Güldü ve pantolonunu çıkarıp yere bıraktı, en son ne zaman bu kadar mutlu olduğunu hatırlayamıyordu. Geçinmek değil. Biraz memnun değil. Aslında hayatta olduğu için yüce bir heyecan duyuyordu.

"Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor," diye mırıldandı. "Eğer seni dava etmeyeceksem, sanırım seninle sevişmek zorunda kalacağım."

"Evet." Yanına oturdu, kalçasını onunkine dayadı ve göğsüne doğru eğildi. "Bakalım seni başka bir konuda ürpertebilecek miyiz?"

Kadın eğilip adamın sikini ağzına aldığı anda arzu onu yerle bir etti. Ona yakın olmak için çaresizce emdi. Uyluklarını okşadı, taşaklarını avuçladı, takdirle inledi. Ona tapıyordu.

Heath başını geriye attı ve tısladı. Akli başında hiçbir erkek etrafına sarılmış sıcak bir ağzı sevmezdi ama bu Çarşafı kavrıdı. Jolie Quinn onu şaşkına çevirmişti. Bu, şimdiye kadar sahip olduğu en iyi kafayı verdiği için değildi.

O sadece en içten olanı verdi. Anna bunu onu memnun etmek için yapmıştı. Standart bir sevişmeden daha fazlasını paylaşma zahmetine girdiği kişiler, onun gözlerini kamaştırmak istemişti.

"yetenekleri" ile. Jolie sadece onunla birlikte olmak, ona kendinden bir parça vermek istiyordu. Farkı hissetti.

Ve bir daha rastgele bir kadın isteyebileceğinden şüpheliydi.

O anda, kadının duyularına yaydığı baş döndürücü zevk dışında hiçbir şey umurunda değildi. Karnındaki yumuşak nefesleri, tenindeki kelebek dokunuşları, dilinin saygısı. Ellerini saçlarının arasına soktu, yumuşak telleri parmaklarının etrafına doladı ve onun ritmine kapıldı.

"Jolie, aşkım ..."

Sadece inledi, sonra kirpiklerini kaldırarak adamın vücuduna ve gözlerinin içine baktı. Bakışları onu elektriklendirdi. Sonra sikini bir kez daha uzun uzun çekti. Kıvılcımlar omurgasından yukarı fırladı. Bacaklarının uyuştuğuna yemin etti. Kesinlikle, beyni Jolie Quinn'den ve onunla birlikte olmanın ne kadar doğru bir his olduğundan başka bir şey düşünmüyordu.

Dili onun etrafında dönüyordu, alay etmekle kucaklamak arasında bir şeydi bu. Gözlerini tekrar kapattı ve o ana daldı. Ama onun her şekilde yanında olmasına ihtiyacı vardı.

"Hayır, aç gözlerini. Bana bak."

İlk kez, itaat etmeden önce tereddüt etmedi. Bu yakınlığı en az onun kadar istiyordu. Dudaklarını adamın aletinde gezdirip hassas başını öptüğünde, adamın sırtı kavislendi, omurgası sarsıldı. Bu kadının gitmesine hiç izin verebilecek miydi?

"Dur," diye nefes nefese kaldı.

Arsız bir isyanla adamın ereksiyonunu tekrar yaladı.

"Bu iş yerinde tacize çok mu benziyor?"

Bu geceden önce onun mizah anlayışını görmemişti ve bundan zevk alıyordu - sadece siki yanarken değil.

"Hayır." Sesi hırçın ve sertti. "Senin içinde olmak istiyorum."

Başının hemen altındaki sinir açısından zengin noktayı diliyle tekrar okşadı. "Her zaman içimde olmak istiyorsun."

"Kesinlikle haklısın." Ayağa kalktı ve onun kollarını tuttu. "Şimdi."

Jolie onu bir kez daha sırt üstü yatırdı. "Yıllardır bu kadar seks yapmamıştım. Beni bir manyağa dönüştürdün."

Heath yorum yapmak için ağzını açtığı anda, kız bacağına onun vücuduna atıp üzerine oturdu. Sanki inatçı aletin kendi aklı varmış gibi kalçaları kalktı. Kadının açıklığını bulana kadar etrafta dolandı. Kadın gülümsedi ve bir iç çekişle adamın üzerine çökmeye başladı.

"Prezervatif," diye boğuk bir sesle hatırlatmayı başardı. "Hiç eversiz ilişkiye girdiğin oldu mu?"
Kızmış mıydı? "Asla."

"Mükemmel." Dizlerinin üzerine tünleyen Jolie onu yavaşça aşağı indirdi, sıcak ipek amcığının sarmaladığı her yeni santimin tadını çıkarıyordu. "Sana yakın olmak için buna ihtiyacım var."

"Ben de istiyorum." Tanrım, gerçekten de öyle.

Cennete doğru bu inanılmaz kayışa direnmeyi bıraktı. Aslında hayatında hiç prezervatifsiz seks yapmamıştı. Dikkatli bir gençti. Anna biraz mikrop düşmanı biriydi ve vücut sıvılarını deş tokuş etme düşüncesine tahammül edemiyordu. Başka hiç kimseyle istememişti. gerçekten, gerçekten dokunmak için.

Jolie'nin doğum kontrol hapı kullanıp kullanmadığı ya da hamile kalıp kalamayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama onun içinde doruğa ulaşma, tohumlarını kök salması ve büyümesi için geride bırakma fikri... Bir hafta önce böyle bir şey olsa ödünü koparırdı.

Şimdi bu, arzusunun daha da alevlenmesine neden oldu.

Gebe kaldıysa, onu hayatından öylece çıkaramazdı, değil mi?

Kaygan ahlaki yokuş, dostum .

.. "Jolie, emin misin?"

"Hmm . . ." Şaftını yukarı doğru kıvırdı, sonra yavaşça aşağı kayarak onu sıcaklığıyla yaktı. "Evet. Muhtemelen en çok

Uzun zamandır hiçbir şey hakkında olmadığım kesin. Beni bırakma."

"Yapamam," diye itiraf etti.

Tekrar ereksiyonuna doğru süzüldü, duvarları kavradı ve sıkıştı, ıslaklığı sürüşü tereyağlı ve pürüzsüz hale getirdi, kalçalarının gücünü bir sonraki vuruşunun arkasına koymadan önce ve yatağı sarsarak, vücudunu sallayarak aşağı çarptı. Ruhunu çaldı.

Onun kalçalarını kavradı ve itişlerinin ritmini artırdı, daha derine ve daha sert daldı, sesi duvarlarda yankılanacak kadar yüksek sesle inledi.

Jolie ellerini onun göğsüne dayadı. "İzin ver. Bunu yapmama izin ver. Yapabilmem gerek ..."

Kaşlarını çatarak doğru sözcükleri aradı, ama Heath biliyordu. Dikkatle yaptığı planın suya düştüğü, geleceğinin belirsiz görüldüğü ve geçmişinin hayaletleriyle yüzleşmek zorunda kalabileceği bir gecedен sonra, bir şeyleri kontrol etmesi gerekiyordu.

Normalde güçten vazgeçmek onu rahatsız ederdi. O baskın eğilimleri olan bir adamdı. Nefes nefese bırakıp yalvartabileceği uysal kadınları severdi. Ama bu gece onunla ilgili değildi. Jolie onu teselli ve şefkat için aramıştı. Her şekilde onun yanında olacaktı.

Heath elini onun kalçalarına indirdi. "Neye ihtiyacın varsa, aşkım."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı kıvranırken, onu her zamankinden daha derine çekerken başını geriye savurdu.

Bir tanrıça gibi görünüyordu, ışıltılı ve güzeldi, zevk içinde daha da güzeldi.

"Sana dokunmak istiyorum." İstediyse ama bu gece kabul etmedi.

"Lütfen."

Başparmağını kızın klitorisinin üzerine yerleştirdi. "Ne kadar görgülü. Bir 'teşekkür ederim' ve bir 'lütfen'. O zaman seni ödüllendireyim mi?"

"Kesinlikle," diye mırıldandı.

"Çok iyi." Kadını okşadı, kadının nefesi kesildiğinde ve tenindeki pembelik daha da arttığında keyiflendi.

"Belki eğilip beni öpebilirsin?"

Paylaştıkları şefkat, yumuşaklığının bir katmanını daha sıyrıp onu tamamen açıkta bırakıyor gibiydi.

"Kendime yardım edebileceğimi sanmıyorum. Söz konusu sen olduğunda bunu hiç yapamadım."

Saçlarını omuzlarının arkasına itti ve eğildi, yeşil gözleri geniş ve acıydı. Heath onun sessiz yalvarışının farkında olup olmadığını merak etti. Bir omzunu hafifçe kavradı ve diğer eliyle yanağını okşadı. Kızın nefesi kesildi.

Dudakları yavaş ve araştırmacı bir fırçayla onunkilere dokundu. Geri çekildi, soru dolu gözlerle baktı. Hoş karşılandığından emin değil miydi? Adamın ağrıyan ereksiyonunun her santimi kadının içine dolmuştu ve adam sadece daha fazlasını istiyordu. Ama o geri çevrilmeye, küçümsenmeye ve reddedilmeye alışkındı. Yolunu genellikle tek başına çizmek zorundaydı.

Bir daha asla.

Bunu fark ettiğinde göğsü sıkışmıştı. Kadının ensesini okşadı ve dudaklarını birbirine yapıştırana kadar onu öne doğru çekti. Şarabın, kadının ve ihtiyacın tadını almıştı; baş döndürücü bir kombinasyon.

Onun altında, adam yukarı doğru bastırdı, onun içinde daha derine gömüldü. Kadın onun ağzına doğru inledi ve adam onun çığlığını yuttu. Onun savunmasını her seferinde biraz daha aşağı çekmekten zevk alıyor, teslimiyetinin yavaş dansını seviyordu.

Adam bir ritim tutturdu, kalçaları ve dili senkronize bir şekilde çalışarak kadını eşiğe yaklaştırdı. Ama lanet kadın hiçbir şeyi pasif bir şekilde yapmıyordu. Asla öylece teslim olmadı. Hayır, Jolie şimdiye kadar hassas olmadığına yemin edebileceği meme uçlarını çimdikledi ve alt dudağını kemirdi, emdi ve alay etti, onu kesinlikle çıldırttı.

İhtiyacı daha da arttı. Tutku yükseldi. Kısa süre sonra birbirlerini kavradılar, daha yakın olmak için çaresizce çırpınıyorlardı. Birlikte sallanırken birlikte nefes alıp

verdiler, iniltiler ve iç çekişler paylaştılar

Sanki dünyada başka hiçbir şeyin ve hiç kimsenin önemi yokmuş gibi yatağında yatıyordu.

Ona sarıldı, sıkıca sarıldı, kulağının altını öperken tırnakları omuzlarını ısırdı, lobunu ısırdı.

Lanet olsun, arzunun yakıcılığı dayanılamayacak kadar sıcaktı. Bir hamleyle kızın altında yükselirken, kızın inlemesine neden olan hassas bir noktaya çarptı ve başını feryat fıgan bir çığlıkla geriye atıp boşalana kadar sikini daha sıkı kavradı.

Tanrım, onun gibisini hiç görmemişti. Jolie kendini bir şeye adadığında -iş, tartışma, seks- bunu tamamen yapardı. Kibar, ölçülü orgazmlar yaşamıyordu.

Sessiz değillerdi. Kesinlikle üretilmiş değillerdi. Ona verdiği her şey dürüst, gerçek ve ateşliydi.

Jolie onu uçurumun kenarına sürükledi. Soğukkanlılığını korumak için kendini zorladı, ama Jolie onu tamamen kavrayıp miyavlamaları kulaklarını doldurduğunda, gözleri kayarak kapandığında ve meme uçları kızararak yüzüne birkaç santim yaklaştığında, Heath daha fazla dayanamadı.

"Aşkım, doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

"Ne?" Zevkten kendini kaybetmiş bir halde kıpırdanmaya ve itmeye devam etti. "Hayır, ama-"

"Şşş." Onu daha derinden, daha sert becerdi, yakıcı doruk noktasının sonuncusunu ondan çıkardı. Vücudunun her kası, coşkuyu bastırırken ve kendini tutmaya çalışırken gerildi. Tanrım, kız onun öz kontrolünü öldürüyordu.

Sonunda, doruk noktasının gerginliği geçince, bir iç çekişle ona doğru gevşekçe uzandı. Heath'in içi rahatlamıştı. İşkencesi sona ermişti.

Göz açıp kapayıncaya kadar onu sırt üstü yatırdı, sonra da kalçalarının beşiğine yerleşti. Derinlerde kalmayı ve kendini onun rahat derinliklerine bırakmayı ne kadar da çok istiyordu. Ama Jolie'nin yapılacaklar listesinde üzerinde düşünmeden hamile kalmayı göze alamayacağı kadar çok şey vardı. Bu onun fikri olabilirdi ama sonuçlarına hazır olmayabilir ya da seçim yapacak kadar ayık olmayabilirdi.

Heath bir lanetle ondan çekildi ve ağrıyan ereksiyonunu vücutlarının arasında kaydirdi, amının yastığına doğru eğildi ve horozunu hassas klitorisinin üzerine sürttü. Kadın haykırdı, tekrar sarsıldı, kollarını ve bacaklarını açarak onu karşılarken Heath ateşin omurgasını yaladığını, mutluluğun içinden geçtiğini ve orgazmın onu yıkmadan hemen önce zirveye ulaştığını hissetti.

Jolie'yle tamamen birlikte olamadığı ve onu sonsuza dek kendisine bağlayamadığı için duyduğu şaşkırtıcı hayal kırıklığını dile getirdi.

Heath bir kez daha şafak sökmeden uyandı. Dominion'a uğrayıp birkaç eşyasını almak için uyuyan Jolie'yi yataklarında bırakma riskini göze almak zorundaydı, ama Cutter'a ve çabuklaştırdı. Kendini Jolie'nin evine geri bıraktığında, sessizlik onun uyanmadığını gösteriyordu. Bu da onu düşünceleriyle baş başa bıraktı.

Dün sabah Myles'ı aramayı ve trajedinin hayatını paramparça etmesinden sonra nasıl devam ettiğini sormayı düşünmüştü. Bugün daha fazla bekleyebileceğini sanmıyordu.

Elbette Anna onun mutlu olmasını isterdi. Neredeyse her şekilde özveriliydi. Hataya karşı nazikti. Arkadaşları, hobileri ve bir fidanlıkta bitkilere baktığı yarı zamanlı işiyle mutluydu. Akşamları bir fincan çay ve televizyon eşliğinde kanepeye sarılmayı severdi. Rahat bir hayatı vardı ve onunla geçirdiği zamanın tadını çıkarmıştı. Onun kaybının yasını tutmuş ve her şeyi anlamlandırırken parçaları bir araya getirmeye çalışmıştı.

Dünyasının neden yıkıldığını hâlâ anlamamıştı.

Bildiği şey . . . Jolie onun geleceği olmalıydı ve onu kaybetme korkusu onu rahatsız etmeden nasıl ilerleyeceğini bulmalıydı. İlişkilerden kaçınmıştı.

Çünkü her iki tarafın da hatası olmaksızın aniden ve şiddetli bir şekilde sona erebilirler. Acı ve yıkım ikinci kez katlanılamayacak kadar fazla olacaktır.

Ama Jolie'den uzaklaşmak artık bir seçenek değildi.

Tereddüt etmeden ya da düşünmeden telefonu açtı ve yıllardır çevirmediği önceden programlanmış numarayı tuşladı. Myles ikinci çalışta cevap verdi.

"Heath? Bu gerçekten sen misin?"

"Öyle." Ve şimdi iletişimde kalmadığı için neredeyse utandığını hissediyordu. Myles bir süre denemiş ama Heath aynı şekilde karşılık vermeyince vazgeçmişti. "Nasılsın, eski dostum?"

"Ben iyiyim. Çok iyiyim. Senden haber aldığıma şaşırdım! Hoş bir şekilde, dikkat edin. . ."

"Güzel. Duyduğuma göre hâlâ çalışıyormuşsun ve işini de çok iyi yapıyormuşsun. Birkaç yıl önce vurulduğunuzu duyduğumda çok üzülmüştüm. Ama yakın zamanda terfi mi ettiniz?"

"Evet. Bütün bunları nereden bildiğini sormayacağım," derken sesi eğleniyor gibiydi. "Eskiden muhbirlerin konusunda hep sinsiydin."

"Birkaçı hâlâ konuşuyor." Ama belki de önemli olduğunda daha iyi bir ağa sahip olsaydı trajedi önlenebilirdi.

"Aynen öyle. Bir masa o kadar da heyecan verici değil ama muhtemelen duymuşsunuzdur, artık yeniden evliyim. Camille harika bir kadın, aslen Dover'lı. Üzülerek söylüyorum ki bir barda tanıştık. Ama neredeyse bir yıldır evliyiz ve bebek bekliyoruz."

Myles'ın sesindeki sevinç Heath'in göğsünün sıkışmasına neden oldu. "Duydum. Tebrik ederim! Aslında bu yüzden aradım. Hafta sonunun ortasında durup dururken seni aramamın ve hayata yeniden nasıl devam edebileceğim konusunda bana tavsiyelerde bulunmanı istememin çok kötü bir davranış olduğunu biliyorum. Ama . . ."

"Biriyle mi tanıştın?"

"Evet. İnanılmaz biri. İşine bu kadar tutkuyla bağlı, bu kadar zeki ve bu kadar kararlı birini daha önce

tanımamıştım.

başarılı olur."

"Sanırım Bayan Mullins'i kastetmiyorsunuz, çünkü onun kendisini kurtaran eski askerle nişanlı olduğunu duydum."

"Evet. Mystery'yi kim mutlu edecekse onunla evlenmeli ve görünen o ki bu Axel Dillon. Yani her şey iyi bitiyor."

"Siz hariç. Tanıştığınız hanımefendi hakkında şüpheleriniz mi var?"

"Hiçbir şey ya da hiç kimse hakkında bu kadar emin olmadım. Kendimi o kadar beğenmişim ki, asla düşmeyeceğime inanıyordum ..." Heath bir sonraki kaçınılmaz sözleri söylemeden önce durdu.

"Yine mi aşık oldun?" Myles, Heath'in düşüncelerinden kelimeleri çekip alarak sordu.

Tanrım, tam olarak buydu. Nasıl? Jolie'yle birkaç gün önce tanışmıştı.

Ama Heath'in sorgulaması bitmişti.

"Onun gibi bir şey. Kederini ve korkunu nasıl geride bıraktın ve tekrar denedin?"

"Ne kadar yalnız olduğunu unutmak için her geceyi köhne bir barda sevişecek bir kız arayarak geçiren bir zavallı olmaktansa kalbini riske atmayı tercih edeceğine karar vermelisin."

Eski arkadaşı gerçeğe o kadar yakındı ki canı yanıyordu. "Bu kadar mı?"

"Korkarım öyle. İksir yok. Mantra yok. Özel bir onaylama yok. Terapi bok gibiydi, tam bir zaman kaybıydı. Tekrar nasıl bekar olacağımı ve Lucy olmadan nasıl mutlu yaşayacağımı bulmam gerekiyordu. Her şey olup bittikten sonra ikimiz de çok iyi bir arkadaş değildik ve Anna olmadan cehennemden geçtiğini biliyorum. Ama bir noktada tekrar yaşamak istediğime karar verdim. Bunu yalnız yapmak istemedim. Sanki oradaymışsın gibi geliyor."

"Ben de öyle düşünüyorum. Anna ve Lucy'nin ölüm emrini kimin ve neden verdiğini bilseydik, bir şekilde intikamlarını alsaydık, kafalarını kırsaydık ya da planlayıcıları

iyi bir şey. Her gün, karımın öldüğü ve bunu uygun kişilere ödetmediğim fikri aklımdan çıkmıyor."

"Tetikçinin ve suç ortaklarının ölümüyle bir ilgin olup olmadığını sormayacağım." Myles iç çekti. "Bu yıkım ve kayıp duygusu size kurbanların aileleriyle biraz empati kurmanızı sağlıyor, değil mi? Ben de o günü kafamda tekrar tekrar yaşadım dostum. Gerçek şu ki, işimizde iyiydik ama bu bizi her şeye kadir yapmazdı. Her şeyi bilemezdik. Teröristler ve haydutlar dünyanın her yerinde saldırıyor. Siviller ölüyor. Askerlerin savaşı meydanlarda sürdürdüğü eski güzel günleri özlüyorum ama ..." İç çekti. "Lucy öldükten sonra her şey berbattı. Hayatımın en karanlık günleriydi. Hiç tanımadığım, hayatı hiç bilmeyen bir çocuk aklımdan çıkmıyordu çünkü keskin nişancı tüfeği ve patlayıcılara meraklı bir manyak, sorumluluğunu asla üstlenmediği bir suç ya da siyasi açıklama olarak bir pazar yerini havaya uçurmaya karar vermişti. Ama öfke ve üzüntünün hiçbir şeyi daha iyi yapmadığını ve kimseyi geri getirmediğini fark ettim. Yas tuttunuz. Şimdi yeniden yaşama zamanı."

Heath, Myles'in doğru söylediğinden şüpheleniyordu. Kulağa çok kolay geliyordu ama yine de karar vermek, kararını uygulamaya koymaktan çok daha basitti. Yine de, o uyuşuk, dikkatsiz bir şekilde hayatını sürdüren adam olmaya geri dönebileceğini sanmıyordu.

Yalnız bir dul olduğu gerçeğinden kaçınmak için bekarların bar sahnesine doğru yol aldı.

"Bana düşünecek çok şey verdin. Teşekkürler, dostum. Biliyorum uzun zaman oldu ve bana defolup gitmemi söyleyebilirdin-"

"Şaka mı yapıyorsun? Camille'e seni arayıp nasıl olduğunu öğrenmek istediğimi söylüyordum. Şimdi Dallas'ta mısın? Duyduğuma göre muhteşem bir giyim tasarımcısı için çalışıyormuşsun. Romantizm yaşadığın kişi o mu?"

"Bu işe gireli bir haftadan az oldu. Şimdiden nasıl öğrendiğini sormayacağım." Heath kıkırdadı, yıllar sonra ilk kez kendini gerçekten hafiflemiş hissediyordu.

"Yapmasan daha iyi," diye söylendi. "Cidden, irtibatta kalalım. Nasıl olduğunu bana bildir. Tekrar ilgilenmek... biraz bunaltıcı ama buna değer. Sohbet etmek istediğin zaman beni ara."

Heath'in Myles hakkında her zaman takdir ettiği şey buydu; o gerçek bir arkadaşı. "Teşekkürler, dostum."

Zil çaldı ve bir süre daha cihaza baktı. Sabahın erken saatlerinden beri, Jolie huzursuzca uyurken yanına kıvrıldığı andan beri kafasında bir fikir dönüp duruyordu.

Bir peni için, bir pound için.

Rehberini tekrar taradı ve eniştesinin cep telefonu numarasını buldu. Heath'in tek kız kardeşi bir finans sihirbazıyla evlenmişti. Jane, Anna'nın varlıklı ailesinin ona bıraktığı mirası ve Anna'nın ölümünden sonra aldığı hayat sigortası parasını Jane'in kocasına devretmesi için onu ikna etmişti. Para ona neredeyse kanla lekelenmiş gibi görüldüğü için, Heath parayı bir daha görüp görmeyeceğini umursamadan bunu yapmıştı. Ancak e-posta yoluyla aldığı son açıklama, paranın onu hayrete düşürecek bir miktara ulaştığını söylüyordu. Clarke küresel mali belirsizliğe rağmen harikalar yaratmıştı.

Heath telefonundaki iletişim düğmesine bastı ve kız kardeşinin kocası cevap verdi, arka planda oynayan çocukların sesleri duyuluyordu. Mutlu görünüyorlardı ve Jane için kesinlikle memnundu. Ama onların aile içi mutluluğu onu her zaman rahatsız etmişti. Bugün bunun sebebini biliyordu çünkü kendisi bunu deneyimlememişti.

Biraz sohbet ettikten ve kız kardeşinin şu anda bazı komşularıyla Clarke'ın Sarhoş dediği Bunco oynadığını öğrendikten sonra Heath, üç yaramaz çocukları babalarını bağlamadan önce oraya gitmesi gerektiğini fark etti. bir sandalyeye oturup evi ateşe vermek ya da aynı derecede feci bir şey.

"Aslında profesyonel bir sıfatla arıyorum Clarke. Yardımına ihtiyacım var." Heath alnını ovuşturdu, temkinli davranmaya başladı. Bir sonraki adımı doğrudu ama bunu dikkatle yapmalıydı. "Paramı ne kadar çabuk nakde çevirebilirim?"

"Hepsini mi? Ve ne yapacaksın?" Kayınbiraderinin sesi dehşete kapılmış gibiydi. "Bu senin geleceğin. Yastık altındaki birikimin. Otuz yıl daha casusluk yapamazsın, insanları koruyamazsın ya da bu kadar yorucu bir şey yapamazsın. Emekli olmak için buna ihtiyacın olacak."

İhtiyacı olandan çok daha fazlasıydı, özellikle de kendini tropik bir plajda tek başına uzanırken hayal edemediği için. Bir gelecek olmadan -Jolie olmadan- tatillerin, evlerin ya da dünyevi şeylerin ne anlamı vardı? "Bir yatırım fırsatım var."

"Detayları bana gönderin. İzin verin inceleyeyim. Her şeyin yolunda gittiğinden emin olacağım-"

"Bunların hepsini zaten yaptım. Bu tamamen yasal. Bu şirket bir servet kazanmaya hazırlanıyor." Bir daha tek kuruluş para görmese bile umurunda olmayacaktı.

Heath sadece Jolie Quinn'i mutlu etmek istiyordu. Şüphesiz, aşıktı.

"O zaman daha fazla detay istiyorum-"

"Zaman yok ve açıklamama da gerek yok Clarke. Bu benim param, değil mi?"

Clarke bunu şimdi itiraf etmek ona acı veriyormuş gibi iç çekerek, "Elbette," dedi. "Ama çok güzel büyüyor. Önümüzdeki yılın ikinci çeyreğinde inanılmaz bir kâr elde edeceğinizi tahmin ediyorum. Takip etmem gereken prosedürler var. Ödemek zorunda kalacağınız cezalar var."

"Umurumda değil. Elimde ne varsa ABD dolarına çevirin ve gelecek hafta hazır edin."

"Gelecek hafta!" Clarke'ın sesi dehşete düşmüş gibiydi. "Anlamıyorum. Bu iş daha bitmedi. Yardıma mı ihtiyacın var? Bir şey mi oldu?"

Şimdi kayınbiraderinin sesi endişeli geliyordu. Bunu Jane'e iletenekti. Heath derin bir nefes aldı ve

Clarke'a göre tüm bu para alışverişinin ölüm kalım meselesi olabileceğini hatırlattı. "Ben iyiyim. Gerçekten yatırım yapmak istediğim bir şirket buldum. Ama bir sorun var. CEO ile temasa geçmeden önce sahte bir şirket kurmanız gerekecek. Bir emeklilik fonu oluşturun. İşine yatırım yapan kişinin ben olduğumu bilmemesi için ne gerekiyorsa yap."

Heath Jolie'ye gerçeği eninde sonunda, duymaya hazır olduğunda söyleyecekti. O zamana kadar onun tamamen sessiz ortağı olacaktı. Jolie'nin ona inanacak birine ihtiyacı vardı ve o da buna kesinlikle inanıyordu.

"Neden olmasın?" Clarke'ın kafası iyice karışmış gibiydi. "Tüm bunlar son derece olağandışı ve etik kurallardan emin değilim..."

Heath dinlemeyi bıraktı. Jolie ondan herhangi bir yatırım istemezdi. Muhtemelen adamın kendisine -zor, aykırı bir kadın- acıdığını düşünecek ve onun "sadakasını" reddedecektir. Kendi seçtiği ve incelediği bir erkek yatırımcıdan sermaye alırdı, yeter ki sözleşme gereği sessiz kalmak. Ama Jolie onu iş ortağı olarak seçmemişti. Sırf başarılı olabileceğini bildiği için ona fon sağlamaya çalışsa da, gururu muhtemelen onun teklifini reddetmesine neden olacaktı. Lanet kadın, kalpsiz babasına inat dünyayı kendi şartlarıyla fethetmeye kararlıydı. Heath onun kendinden bir an bile şüphe etmesini istemiyordu; sadece hayalini gerçekleştirmek istiyordu.

Kahretsin, tek istediği bu değildi. "Onunla evleneceğim."

Clarke bir an için hiçbir şey söylemedi, sadece şaşkın bir sessizlik içinde oturdu. "Sen mi? Yine mi evlendin?"

Heath kıkırdamak zorunda kaldı. "Bu günü göreceğini hiç düşünmemiştin, değil mi? Kız kardeşim çok sevinecek."

Kayınbiraderi, "Kendinden geçmiş," diye onayladı. "Ve ailen ..."

Heyecanlanırlardı, evet. Ve hepsi Jolie'yi severdi.

Kayınbiraderine işiyle ilgili durumu açıkladı. "İşte bu yüzden yardımına ihtiyacım var."
"Olmuş bilin."

On Birinci Bölüm

*On bir numaralı başarı kuralı:
Hızınızı ayarlayın. Durmadan
çalışamazsınız.*

Gardner'ın işe yaramamasına gerçekten üzüldüm," dedi Karis ertesi sabah telefonda.

Jolie pencereden sızan güneş ışığına karşı irkildi ve yatağında döndü. Kahretsin, başı ağrıyordu ve ağzında sanki bulanık bir şey kök salıp büyümüş gibi bir his vardı. Saat sabahın dokuzunu çoktan geçmiş olmalıydı ve genellikle güneş doğana kadar çalışan bir kadın için bu düpedüz tembellik gibi geliyordu. Sadece bir savurganlığa mı ihtiyacı vardı yoksa sıradanlığa doğru inişe mi başlamıştı, karar veremiyordu.

"Heath beni uyarmaya çalıştı. Richard'ın benim ve onun zamanını, gösterişli bir seks görüşmesinden başka bir şey için harcayacağına inanmak istemedim."

"İç çamaşırındaki şey için sana milyonlarca dolar ödemeye hazırdı. Vay be. Bu biraz ters bir iltifat."

Jolie alay etti. "Ciddi bir yatırımcım olmasını tercih ederdim."

"Şüphesiz ama en azından birileri senin pembe parçalarını istiyor. Bugünlerde benimkileri verecek gibi görünmüyorum."

"Sakın bana yeni korumanla meşgul olmaya çalıştığını söyleme." Elbette Heath Cutter'ı onun hakkında uyarmıştı.

kız kardeşinin erkek delisi olma eğilimi. Yine de Jolie, Karis'in mutluluğu tanıdığı erkeklerde aramayı bırakıp kendi içine bakmaya başlamasını umuyordu.

"Oh, Tanrım hayır. Seksi bir erkeğin vücudundaki Oscar the Grouch gibi. Ambalaj iyi olabilir. Tamam, *gerçekten* harika. Ama kedimle daha iyi konuşmalar yapmıştım."

Jolie buna gülmek zorunda kaldı. Neyse ki Karis, annesinin asla yapamadığı bir şekilde, çevresindeki erkeklerin yüzeysel çekiciliğinin ötesine geçmişti. Diana Gale her zaman odadaki en erkeksi, en karizmatik erkeği seçerdi, sanki onun dikkatini çekmek egosu için bir şey yapıyormuş gibi. Bu Karis için ileri bir adımdı ama Jolie kız kardeşinin en azından hayatının geri kalanını -en azından önümüzdeki birkaç yılı- birlikte geçireceği adamdan hoşlanması gerektiğini fark etmesinden dolayı rahatlamıştı.

"Ayrıca, sanırım hayatında bir kadın var. Ve kulağa drama, drama, drama varmış gibi geliyor. İlgilenmemesi benim için sorun değil." Karis durakladı. "Seni şaşırttım mı?"

"Birazcık."

"Güzel." Kız kardeşi kıkırdadı. "Peki bundan sonra ne yapacaksın? Biyolojik baban kapını çalana kadar günlerin sayılı, değil mi?"

Jolie'nin midesi endişeyle gerildi. "Evet. Bir şeyler bulmalı ve hemen yeni bir top atmalıyım. Kendimi bir fincan kahve ve dizüstü bilgisayarım ile kilitleyeceğim."

Heath elinde kapalı bir tabak ve tepside dumanı tüten bir fincanla odaya girerken, "Hayır, değilsin," dedi. "Önümüzdeki iki gün boyunca dinlenecek ve gençleşeceksin."

Sanki aklını kaçırmış gibi kaşlarını çatarak ona baktı. Neyin peşindeydi? "Gitmem gerek kardeşim. Kendine iyi bak."

"Elbette. Unutmadan, dün öğleden sonra sen gittikten sonra ofisteki tuhaf hayranımdan bir 'hediye' daha aldım. Bana içinde en sevdiğim mum olan Yankee Noel Kurabiyesi olan bir hediye paketi bıraktı. Sanki sonuncusunu tükettiğimi ve bir diğerinin beni gülümseteceğini biliyor

gibiydi."

Jolie, Karis'in gizli hayranı hakkında ne düşüneceğinden emin değildi ama kim olduğunu bilmedikleri halde kız kardeşini bu kadar iyi anlıyor gibi görünmesi onu biraz endişelendiriyordu.

öyleydi. "Kart var mı?"

"Evet. Şunu al. *Benim senin için yandığım gibi sen de bunu benim için yak. Aramzagirmeye çalışan herkesi yakacağım.*"

"Pek şiirsel değil."

"Öyle değil," diye onayladı Karis. "Ama neredeyse tatlı." "Ürkütücü bir şekilde." Jolie durakladı.

"Biliyorum ama içimden bir ses onun tehlikeli falan olmadığını söylüyor.

Tamam, muhtemelen bunun annemin uyduracağı bir bahane olduğunu düşünüyorsun ama hayatımda hoşlandığım ve hoşlanmadığım şeylere bu kadar dikkat eden ilk erkek o. Bunun bir anlamı olmalı."

"Evet, o bir sapık. KK, beni oldukça tehdit etti."

Karis iç çekti. "Kulağa öyle geldiğini ve beni de rahatsız ettiğini biliyorum ama aklında tehdit olsaydı böyle tatlı jestler yapamayacağına inanmak zorundayım."

"Bu kesinlikle annemin söyleyeceği bir şeye benziyor."

Heath aniden tepsiyi şifonyerin üzerine koydu, sonra telefonu elinden aldı ve hoparlörü açtı. "İyi misin?"

"İyi. Bu bir mum, bomba değil."

Heath ikna olmuş görünmüyordu. "Cutter hâlâ seninle mi?" "Gölgeinden daha yakın." Karis'in sesi de Mutluyum.

"Son 'hediyene' bakmasını ve beni aramasını söyle."

"Yapacağım. Hepiniz eğlenmeme hiç izin vermiyorsunuz," diye homurdandı. Bu Jolie'nin bir kahkaha atmasını sağladı. "Sonra görüşürüz."

Heath telefonu komodinin üzerine koyarken tepsiyi aldı ve Jolie'ye yatak başlığına yaslanmasını söyledi. Bu manzara Jolie'yi şaşkına çevirdi. "Yatakta kahvaltı mı?"

Tepsiyi onun kucağına koydu. "Bütün hafta boyunca ne yemek yedin ne de yeterince uyudun."

Ve onunla ilgilenmek istedi. Daha önce hiç kimse bu kadar düşünceli bir şey yapmamıştı. Gözyaşları boğazını tıkadı ve bu duyguyu şakayla geçiştirmeye çalıştı. "Uyuyamama kısmı senin hatan. Kırkına merdiven dayamış erkeklerin cinsel dürtülerinin daha az aktif olması gerektiğini sanırdım."

Heath alay etti. "Bu saçmalığı nereden duyduğuna dair hiçbir fikrim yok."

"Bilmiyorum. Şikayet etmiyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim. Ye bakalım. Bitirdiğinde sana sıcak bir banyo hazırlayacağım. Rahatlayacaksın, sonra kanepeye oturup film izleyeceğiz ya da kitap okuyacağız ya da stresini azaltacak her neyse onu yapacağız."

"Ben iyiyim," diye ısrar ederek tabağının kapağını kaldırdı. "Fransız tostı ve pastırma! Mmm . . ." Bir iniltiyle kahvaltısına daldı. Her şeyin tadı harikaydı. "En sevdiklerimden biri. Beni şımartıyorsun."

Bunu neden yapsın ki?

"Şımartmak kelimesini tercih ederim ve geçirdiğin haftadan sonra bunu hak ediyorsun."

Jolie her lokmayı bitirdi ve işinin şu anda içinde bulunduğu felakete rağmen çok acıkmış olduğunu fark etti. Çatalını boş tabağa bıraktığında iç çekerek ona baktı. "Eğer bu korumalık işi senin için işe yaramazsa, seni kişisel şefim ve seks kölem yapabilirim."

Heath sanki gülümsemek istemiyormuş ama kendini tutamıyormuş gibi görünüyordu. "Seks kölesi kısmı kulağa çok ilgi çekici geliyor."

Avuçlarını ve bir dizini şiltenin üzerine indirdi, yüzü onunkinin birkaç santim üzerindeydi. Dudaklarını çene çizgisinde gezdirip kulağına doğru ilerlemeden önce onu nefesini tutmasına neden olan bir saygıyla nazikçe öptü.

Jolie titreyince Heath onun lobunu ısırdı. "Gerçekten de çok ilgi çekici. Bunu keşfedeceğiz." Çekildi ve onu ayağa kaldırdı. "Banyodan sonra."

"Sadece duş alırım."

Yüzünü buruşturdu. "Annem rahatlamak ve yenilenmek için iyi bir ıslanmaya yemin eder. Bir deneyin."

"İşimi kurtarmak için yeni bir plan üzerinde çalıştıktan sonra rahatlayacağım. Kahvaltı gerçekten harikaydı ve uyumak da yardımcı oldu."

"Benimle dalga geçebilir misin, aşkım?" Başını bir parça bıkkınlıkla salladı. "Yirmi dakikalığına daha az bağımsız ve inatçı olabilir misin?"

Kızın hareketli yaşam tarzı onu endişelendiriyor gibi görünüyordu. Umurunda olmasaydı rahatsız etmezdi. Jolie dün geceyi çok az hatırlıyordu. Ona babasından söz etmişti. Çok destekleyici olmuştu. Daha sonra, kızışmış gibi adama sürtünmüştü. Tüm bunlara rağmen adam son derece uyumlu davranmıştı. Onunla birlikte olmak muhtemelen kolay değildi. Ama Heath onun kendisine fırlattığı her şeyi omuz silkerek ve hayattaki inatçı doğru yolunda daha fazla adım atarak karşıladı. Onun ruh halinin, hırslarının ya da geçmişinin kendisini rahatsız etmesine izin vermedi.

Onun için mükemmel sayılırdı. Kahretsin, ona aşık mıydı?

"Pekâlâ. Deneyeceğim," diye kabul etti. "Kahvaltı için teşekkürler."

Heath tepsiyi kucağından kaldırırken onun uzlaşmacılığına şaşırmış görünüyordu. "Bir şey değil. Benimle banyonuzda buluşun."

Adam tepsiyi mutfığa götürürken o da bornozunu giydi ve küçük spa benzeri inzivasına çekildi. Buranın dekorasyonu için fazla para harcamamıştı ama banyosunu çok sevmişti. Kuvars tezgahlar, tik zemin, gri Shaker dolaplar ve yumuşak su renginin rahatlatıcı tonları Duvarlar.

Dişlerini fırçaladıktan ve saçlarını başının üstünde tutturduktan sonra banyo suyunu başlattı. Kitaplarda ve filmlerde insanlar küvete her zaman tuz ya da yağ gibi bir şey eklerdi. Üniversite öğrencisiyken bunu pahalı bir savurganlık, iş sahibi olduktan sonra ise aptalca bir zaman kaybı olarak gördüğü için hiç zahmet etmemişti. Hem kim kendi kirli suyunda oturmak isterdi ki?

Heath biraz sonra aceleyle içeri girdi, elinde oturma odasında bulduğu bir mum ve buharı tüten küvete kattığı bir şişe sıvı vardı. Harika kokuyordu.

Mumu yaktı, suyun sıcaklığını test etti ve sonra elini ona doğru uzattı. "Atla."

Jolie bornozunu çıkardı ve küvete girdi. "Teşekkürler. Bu da ne?"

"Annemin karıştırıp bana gönderdiği ev yapımı bir tarif. Sandal ağacı, gül, portakal, çam ve limon parçacıklarıyla birleştirilmiş taşıyıcı yağdır. Rahatlamak içindir." Biraz kızardı. "Bana da mutluluk için bir tane gönderiyor. Annem, doğru yağlarla yapılacak uzun ve sıcak bir banyonun ruh halinize iyi geleceğine inanır."

"Anlıyorum. Beğenmeseydin sana b u n l a r ı göndermezdi, değil mi?"

Yüzünün kızarması derinleşti. "Ben bununla büyüdüm. Bu kokular bana evimi hatırlatıyor. Yani evet. Bazen, düzgün bir küveti olan bir dairedeysem, içine giriyorum. Bu beni daha az erkek yapar mı?"

Onun meydan okuyan ses tonu, suya batarken sırtmasına neden oldu. Oldukça cennet gibi hissettiriyordu. "Hiç de değil. Evrim geçirmiş gibisin. Neandertal iki nokta oh."

"Büyüleyici." Işıkları kapattı ve ortadan kayboldu. Bir dakika sonra elinde bir lif kabağı ve şekilsiz bir kalıp kokulu sabunla döndü. "Bunları da annem yapar."

Bunları ona vermek yerine, mum ışığı yüzünün güçlü açıları üzerinde titreyerek yakınına diz çöktü. Her iki aleti de suya daldırdı ve sonra onu tepeden tırnağa yıkamaya başladı. Jolie ilk başta rahatlamış görünmüyordu.

Ne görüyordu? Neden ona bu kadar titizlikle bakıyordu?

Nazik temizlik, gergin kaslarının zihnini eriten bir masaja dönüştüğünde, o rahatsız edici sorular çözüldü. Yerlerini daha büyük iki tane aldı. Acaba o Annem hiç bir erkeğin ona bu kadar şefkatli davranıp aşık olduğuna inanmasına neden olduğunu düşünmüş müydü? Peki Jolie, güvenlik nedeniyle Heath'e artık ihtiyaç duymadığında ve Heath hayatından çıkıp gittiğinde ne yapacaktı?

Hayatında ilk kez, bir erkeğin gitmesine izin verme fikri onu gerçekten paniğe sürüklemişti.

"Hey," diye yatıştırdı. "Rahatla. Öngörülen yirmi dakikalık ıslanma süreniz henüz dolmadı."

Arkasına yaslandı ve onun bakımına devam etmesine izin verdi. Evet, bunun aşk olmasından çok korkuyordu ve sonunda insanların neden durmadan onu aradıklarını, onu korumak için büyük çaba sarf ettiklerini, onun için ölmeye ve öldürmeye hazır olduklarını anlamaya başlıyordu.

"Buna şımartmak dediğini biliyorum ama beni gerçekten şımartıyorsun," diye mırıldandı, gözleri kapalıydı. "İyiliğine karşılık vermek için ne yapabilirim?"

"Taleplerimin hepsi cinsel tabii ki."

Gülümsedi. "Doğal olarak. Peki ne istiyorsun? Arabası bozulan ve bir yabancıyı -yani seni- yardım etmeye ikna etmek için *her şeyi* yapacak olan sütyensiz kız kardeş rolünü mü oynayayım?"

"Bu yirmi yıl önce ilgimi çekebilirdi ama ..."
Yüzünü buruşturdu. "Korkarım bu artık işe yaramayacak."

"Bunu duyduğuma sevindim. Peki ne istiyorsun?"

"Daha sonra. Konuşmayı kes. On dört dakikan kaldı."

"Patronluk taslıyorsun."

"Öyle mi düşünüyorsun? Ben de en iyi davranışımı sergilediğimi sanıyordum. Hepsine lanet olsun."

Kıkırdadı. "Nasıl oldu da bir daha hiç evlenmedin?"

Çünkü Jolie'nin görebildiği kadarıyla Anna son derece mutlu bir kadın olmalıydı. Heath sadece bir kadının iyiliğiyle ilgilenmekte değil, aynı zamanda ona tamamen tapıldığını hissettirmekte de çok başarılıydı.

İlk başta cevap vermedi. Uzun bir süre geçti ve Jolie yanlış konuyu seçtiğinden endişelenmeye başladı.

"I . . ." İç çekti. "Yapamadım-"

Daha fazlasını söyleyemeden telefonu yanı başında çaldı. Heath ayağa kalkıp ellerini kuruladıktan sonra telefonuna cevap verdi. "Powell."

Ona orada beklemesini işaret etti ve banyodan çıktı. Jolie uzun dakikalar boyunca ıslandı, kokuların, buharın, hiçbir yerde olmama ve hiçbir şey yapmama ihtiyacının verdiği mutlak hissin tadını çıkardı. *Şimdi* iyi bir banyonun değerini anlıyordu.

Başını küvetin kenarına dayayarak uzun bir süre uyukladı, Heath'le ilgili düşünceler kafasında dönüp duruyordu. Yeniden evlenememişti. Bunu şimdi anlıyordu. Eski karısını çok sevmiş olmalıydı.

Belki de başka kimseyi sevmeyecekti.

Heath odaya döndüğünde bu düşünce kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Cutter kız kardeşinizin aldığı gizemli hediyeleri araştırıyor. O da onlardan hoşlanmıyor. Özellikle de sonuncusu. Ofis güvenliğini henüz tamamlayamadığım o kadar çok sorunumuz olduğunu nereden bilebilir ki?"

"Güzel soru. Peki Creepy McStalker'ın kimliğini bulmak ve ondan kurtulmak için ne yapmalıyız?"

"Kız kardeşin söylediğinden daha fazlasını biliyor olmalı. Cutter bu hafta sonu Karis'i ızgara yapmayı

planlıyor." Jolie, "Bu pek hoş karşılanmayacak," diye uyardı.

"O bir profesyonel. Olayın özüne inecektir. Bu arada, endişelenmenize gerek kalmaması için onu güvende tutacaktır."

Bunu takdir ediyordu. Ama bu bilmeceyi çözdüklerinde kendini çok daha iyi hissedecekti. "Yirmi dakikam doldu mu?"

"Henüz değil. Gözlerini kapat."

İç çekerek adamın istediğini yaptı. Küçük protestosu çoğunlukla göstermelikti. Yıllardır rahatlamamıştı ve aslında bundan zevk alıyordu. Ama onun bu kadar kolay haklı olduğunu düşünmesine izin veremezdi.

Jolie tam dalmak üzereydi ki, kırılan camların sesini ve ardından dairesinin önünden gelen gürültülü bir gümbürtüyü duydu.

O ve Heath dışında kimse yoktu.

Nefes nefese kaldı ve doğrulduğunda onu gergin ve tetikte buldu. "O da neydi öyle?"

Heath bir anda soğukkanlılığını yitirdi, odaklandı. Bir havlu kapıp tezgâhın kenarına fırlattı. "Yavaşça ayağa kalk. Su şırıltısını en aza indir. Giyin. Burada bekle."

"Sence içeri biri mi girdi?" diye fısıldadı.

Bu açık bir olasılıktı ve onu korkutmak istemiyordu.

"Polisi ara." Banyo kapısından dışarı çıktı. "Dikkatli ol," diye seslendi nefes nefese, titreyen bir sesle. "Her zaman."

Silahını kılıfından çıkardı, yatak odasına yöneldi ve orayı temiz buldu. Sonra çömeldi ve koridordan aşağı döndü. Dar yürüme yolu neredeyse tüm birim boyunca uzanıyordu. Buradan koridordaki banyoyu ve iki yanda kapalı duran ev ofisi kapılarını görebiliyordu. Tam önündeki aile odası neredeyse fazla hareketsiz görünüyordu.

Dairenin önüne doğru biraz daha ilerledi ve mutfak görüldü. Kahvaltıda kullandığı tavalar hâlâ ocağın ve tezgâhın etrafına dağılmıştı. Tereyağını dışarıda bırakmıştı. Çevredeki pencerelerden gelen güneş ışığını kıran birkaç cam parçası yere serpilmişti. Bu parıldayan parçalar

daha önce orada. Heath öne doğru bastırdı. Ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Solundaki bir rahatsızlık onu dairenin önüne doğru çekti. Heath mutfağa varınca çömelip duvarın arkasına saklandı, köşeyi dönüp baktı. Her yerde camlar vardı; halının, resmi yemek masasının ve deri sandalyelerin üzerinde. Kapının önündeki paspastan çıkan cam parçaları ışıktaki parlıyordu.

Heath odadaki bütün pencereleri gözden geçirdi ve suçluyu buldu. Sağ tarafındaki camlardan biri kırılmıştı, camın sıçramasına bakılırsa muhtemelen bir mermi tarafından fırlatılmıştı. Bir kaza mı? Topu olan bir mahalle çocuğu mu?

Görünüşte bekâr, kariyer sahibi yetişkinlere adanmış bu komplekste çok fazla çocuk fark etmemişti.

Sonra masanın yarısının altında bir taş gördü. Botlarını hâlâ giydiğine sevinerek oraya koştu. Biri eşek şakası mı yapmıştı? Mahallede beklenmedik bir vandal unsur mu vardı?

Cevabı bulmaya kararlı bir şekilde, botunun burnuyla taşı ters çevirdi. Kırmızı harflerle yazılmış KAHPE kelimesi diğer tarafı kaplıyordu.

Kanı buza dönüştü. Bu zavallı bir şaka ya da yerel bir sokak serserisi değildi. Birisi Jolie'nin nerede çalıştığını ve şimdi nerede yaşadığını biliyordu ve öfkesi ve bir gündemi vardı.

Ayak sesleri arkasında yankılandı. Heath döndü, silahı hazırды, kalbi küt küt atıyordu. Üzerinde aceleyle giyilmiş bir çift yoga pantolonu ve bir sweatshirt olan Jolie soluk soluğa donakaldı.

"Polis beş dakika içinde burada olacak. Neler oluyor?"

"Birileri senin yaralanmanı ya da ölmeni tercih edecekleri bir noktaya varmaya kararlı görünüyor. Seni tehlikeye atmayacağım. Bir çanta hazırla. Burada daha fazla konuşamayız."

"Nereye gidiyoruz?"

Heath tartışmadığı için rahatlamıştı ama yine de geçerli bir soru sormuştu. Kasabada gerçekten iyi olan çok az yer biliyordu.

güvenli. Aklına gelen bir tanesi onu iç çekmeye itti.
"Arabadan birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekecek, sonra bir cevabım olacak."

"Eşyalarımı bavula atmaya başlayacağım."

Burada kalmak konusunda tartışmayacak kadar akıllıydı ve Heath onu bir kez daha takdir etti.

"Polisle işim bittiğinde, gitmeye hazır olun."

Polislerin taşın tehditkâr olmadığına, muhtemelen sitedeki bir çocuğun şakası olduğuna karar vermeleri uzun sürmedi. Heath, Jolie'nin ofisindeki hırsızlık olayından bahsetti ama polis memuru onu duymazdan geldi. Yorgun polis, talihsiz de olsa bu iki olayın birbiriyle bağlantılı olduğundan şüpheliydi. Heath'in içgüdüleri aksini söylüyordu ama bu noktayı vurgulamak onu hiçbir yere götürmeyecekti.

Ve hala bir şüpheli eksigi vardı.

Dün gecedен sonra Heath, Gardner'ın Jolie'yi söndürmeyi reddettiği için ona misilleme yaptığından şüphelenmiş olabilirdi. Ama vandalizm onun yaşında ve sosyal statüsünde bir adam için çocukça görünmekle kalmıyor, bezelye çorbasından sonra Heath, Gardner'ın kimseyi tehdit edecek durumda olduğundan da kuşkulanyordu. Adamın kız kardeşi bu sabah erkenden Jolie'ye mesaj atarak kardeşinin davranışı için bol bol özür dilemişti. Ve görünüşe göre Gardner bazı hassas bölgelerindeki küçük yanıklar için hastaneye gitmişti. Şimdi ağrı kesicilerin etkisinde yatıyormuş.

Heath biraz mutlu olmuştu. Ama bu onu bir sorunla baş başa bırakmıştı. Eğer Richard onun dairesine zarar veremediyse, kim vermişti?

Üniformalı memurun arkasından kapıyı kapatırlarken Jolie, "O polis tam bir aptal," dedi.

"Sanırım tembellikle hayal gücünden yoksunluk arasında bir yerde olmak daha uygun bir tanımlama olur. Ama anlıyorum. İlk bakışta bu iki suç birbiriyle bağlantılı görünmüyor. Farklı yerler, farklı yöntemler. Bir dizi kötü şans gibi görünebilir."

"Geçtiğimiz haftaya kadar polisi aramak için hiç fırsatım olmamıştı. Onlarla tek karşılaşmam aşırı hız yüzünden

oldu.

bilet."

Heath homurdandı. Bu potansiyel tehdidi tartışmak için burada kalmanın bir anlamı yoktu. Sadece bundan sonra olabilecekler için kendilerini daha kolay hedef haline getiriyorlardı. "Haydi gidelim."

Bir spor çantasında getirdiği birkaç şeyi topladıktan sonra panjurları çektiler, kırık pencereyi atılmış bir karton kutu ve biraz ağır hizmet tipi bantla onardılar, kapıyı kilitlediler ve dışarı çıktılar. Jolie park ettiği yerden çıkar çıkmaz Heath cep telefonu ile çalışmaya başladı.

Sean üçüncü zilden sonra cevap verdi. "Gerçekten konuşamam. Hastanedeyim. Callie gerçekten doğuma girdi."

Thorpe ve Sean'ın şu anda ihtiyaç duydukları son şey, kulüpleri Dominion'da tehlikeye atılmalarıydı. Ayrıca, Jolie uyumak için ayak bileklerini birbirine bağlamasını kabul etmiş olsa da, tıbbi masaları, at kuyruğu anal tıkaçları veya kırbaç direklerini o kadar kolay kabul edeceğini sanmıyordu.

"Güvenli bir eve ihtiyacım var. Jolie'nin evi ele geçirildi. Bir fikrin var mı?"

Uzun bir duraklama ve telefonun biraz karıştırılmasından sonra Sean hatta döndü. "Evet, Axel ülke dışında ve evinin anahtarları Thorpe'da. Yoldan uzak, sessiz bir yer. Her türlü konfora sahip olmalı. Anahtarları almak için buraya uğra."

Heath, Sean'ın söylediği adresi ezberledi. "Elimizden geldiğince çabuk orada olacağız."

"Muhtemelen hâlâ bu bebeği bekliyor olacağız. Zaten uzun birkaç saat oldu."

Heath kaşlarını çattı. "Callie iyi mi?"

"Eğer aynı on dakika içinde Thorpe'a ve bana küfredip sonra da ağlamak normalse, o zaman o mükemmel."

Hiçbir fikri yoktu. "İyi şanslar, dostum."

Telefonu kapatır kapatmaz Jolie kaşlarını çatarak ona döndü. "Callie'nin nesi var?" Kırmızı ışıktaki durduğunda çantasını karıştırdı ve telefonunu çıkardı.

"Kahretsin, kırk dakika önce bana mesaj atıp doğum sancısı çektiğini söyledi. Gitmemiz gerek."

Jolie hızlı bir yanıt gönderdi, ardından ışık yeşile döndüğünde yola çıktı.

"Bir anahtar almak için içeri gireceğim, sonra da hastaneden ayrılacağız."

O daha konuşmasını bitirmeden Jolie başını sallamaya başlamıştı. "Hayır, yapmayacağız. Callie'nin yanında olmak istiyorum. Başka ailesi yok ve o benim birkaç kadın arkadaşımından biri. Diğer kadınların çoğu bana kaltak der çünkü ben iddialıyım ve güvensizliğimi koluma takmam. Ona söz verdim. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım."

"Tehlike sizi takip ediyor olabilir."

"Hiçbir şeyin olmayacağı, iyi denetlenen bir tesiste olacağım. Arkadaşıma destek olacağım, ihtiyacı olursa elini tutacağım." Dudaklarını sertçe birbirine bastırdı.

Heath nefesinin altından küfretti. Onun güvenliği için istediği şeyi yapmak istemediği için çok kızması gerektiğini düşünüyordu. Ama onun sadık çizgisini seviyordu. Neredeyse inatçı çizgisi kadar uzun görünüyordu. Toplum içinde sürekli tetikte olma fikri hoşuna gitmiyordu ama bu da koruma olmanın bir parçasıydı. Onun seçimini sevmiyordu ama anlıyor ve saygı duyuyordu.

"Tamam o zaman. Ama dediğimi, dediğim zaman, sorgusuz sualsiz yapacaksın. Bu ölümle yaşam arasındaki fark olabilir. Anlaşıldı mı?"

"Tabii ki."

Dakikalar sonra hastanenin önünde durdular. Jolie arabadan atlayıp çantasını kaptığı gibi doğum servisine koşmadan önce motoru ancak durdurabilmişti. Heath yetişmek için koşmak zorunda kaldı.

Bekleme odasına vardıklarında Thorpe ve Sean'ın volta attığını gördü.

Jolie kayarak önlerinde durdu. "O nasıl? Neler oluyor? Onunla geri dönmene izin verecekler mi? Bir sorun mu var?"

Sean döndü, yüzü yumuşaktı. "Hayır. Bizi buraya seni bulup odasına götürmemiz için gönderdi."

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?" Heath dikkatle Sean'a baktı. "Birilerinin radarında Jolie var." Son birkaç gün içinde meydana gelen olayları özetledi.

"Bunların hiçbirisi hayati tehlike arz etmiyor. Güven bana, dostum. Hamile karımızı mutlu etmek bizim için en iyisi."

"Yoksa bir daha yanına yaklaşmamıza asla izin vermez." Thorpe hoşgörülü bir gülümsemeyle gözlerini devirdi.

"Teşekkür ederim. Onu görmek istiyorum," diye ısrar etti Jolie.

Heath omuz silkti. Bugün duyguları mantığının önüne geçmiş gibi görünüyordu. "Yolu göster..."

Doğum odasına vardıklarında Jolie, Sean ve Thorpe'un etrafından dolanarak Callie'nin yanına geldi. "Merhaba. Nasılsın?"

"Rahatsızım ve çok korkuyorum. Ama bebeğimi kucağıma almaya çok hazırım." Her nasılsa, yüzü tertemiz olmasına ve bütün gece uyumamış gibi görünmesine rağmen Callie hâlâ çok güzeldi. Karnının üzerinde bir fincan buz parçasını dengede tutuyordu ve elinde televizyonun uzaktan kumandası vardı.

"Ne zamandır buradasın?"

"Bu sabah üçten beri. Görünüşe göre yavaş yavaş genişliyorum. Doktor önümüzdeki birkaç saat içinde suyum boşaltmak için gelecek, artık beş yaşındayım."

"Yani bu bebeği gerçekten bugün mü doğuracaksın?"

"Öyle görünüyor. Büyüyen küçük dinamomu yerleştirmek için daha ne kadar genişleyebileceğimi bilmiyorum. Doktorlar iki kilo civarında olacağını düşünüyor. Kız ya da erkek olması umurumda değil. Sadece sağlıklı bir bebek istiyorum."

Jolie, Callie'nin cinsiyetin sürpriz olmasını istediğini zaten biliyordu. Ama onu şaşırtan şey kadının sakinliğiydi. Hayatı sonsuza dek değişmek üzereydi.

"Bana ihtiyacın olduğu sürece burada seninle olacağım."

Callie gözyaşlarına boğuldu. "Kim bilebilirdi ki hamile bir kızın yoga matını nerede bulabileceğini sormanın beni bu kadar iyi bir arkadaş mı?"

"Bana sorduğuna sevindim. Eğer bu benim de ilk dersim olmasaydı, cevabı biliyor olabilirdim."

Gölüştüler, sonra Callie irkildi ve karnını tuttu, sonraki otuz saniye boyunca Jolie'yle birlikte alıştıırılmış bir düzende nefes aldı. Sonunda arkadaşını içini çekti, tüm vücudu gevşedi, sonra adamlarına baktı. "Kasılmalar yaklaşık her beş dakikada bir geliyor. Gittikçe şiddetleniyorlar."

Her biri bir tarafa koşup onun ellerini tuttu. Jolie bu üçlü arasındaki elle tutulur sevgiyi hissedebiliyordu.

"Buradayız, tatlım," diye mırıldandı Sean. "O evlilik yeminleri sonsuza dek diyordu ve ben bunda ciddiye aldım."

"Biliyorum, bebeğim." Callie belli belirsiz gülümsedi. "İkiniz de çok iyiydiniz."

Thorpe eğilip onu alnından öptü. "Nefes alma konusunda iyi gidiyorsun."

Başını salladı. "Pratik yapıyordum."

"Güzel. Sean seninle birlikte çalışacak. Ben de itmene yardım etmek için arkada olacağım."

O sırada hemşire içeri girdi, sanki ilişkiyi hâlâ tam olarak anlamamış ve çok fazla soru sormak istemiyormuş gibi kaşlarını çatarak üçlüye baktı. Callie'nin hayati değerlerini izledi, biraz kan aldı ve sonra bir panoyla geri döndü.

"Doğum belgesi işlemlerini başlatmak için gönderildim. İsminizin tam yazılışı mı?"

Callie cevap verdi ve genç kadın dondu kaldı, yıldızı parladı. "Varis Callindra Howe mu?"

"O," diye onayladı Callie.

Jolie hemşirenin tepkisine şaşırmamıştı. Bir kayanın altında yaşamayanlar, ergenlik çağındayken ailesini öldürdükten sonra kaçan küçük zengin kızın hikâyesini duymuşlardır. O kız, bir zamanlar

ve sevdiklerini başka birinin öldürdüğünü kanıtlamak için çok mücadele etti. Jolie kadınla ilk tanıştığında o da şok olmuştu. Ama o zamandan beri Callindra onun için sadece Callie olmuştu ve çok iyi arkadaş olmuşlardı.

"Evet. Artık Callindra Howe Mackenzie'yim."

"Vay canına. Tanıştığımıza memnun oldum. Bebeğin soyadı Mackenzie mi olacak?"

Callie başını salladı. "Mackenzie-Thorpe, lütfen."

Okuldan yeni çıkmış gibi görünen hemşire iki adam arasında bakıştı. "Bebeğin babası mı?"

O sırada Thorpe devreye girdi, yüz ifadesi ince ama etkili bir uyarıydı. "Bunu belirlemek için doğumdan sonra bebekten örnek alacağız. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, Bay Thorpe'a sorun.

Mackenzie." Callie'nin elini yatağın üzerinde tutan Sean'ı işaret etti. "Ya da beni. Ben Mitchell Thorpe."

Dikkatli hemşire onun Callie'den uzak durması için yaptığı uyarıya kulak verdi. "Sanırım şimdilik bu kadarı yeterli. Çocuk doğduktan ve test edildikten sonra formu dolduracağız. İzninizle."

Telaşlı kadın geri geri odadan çıkınca Callie kaşlarını çattı. "Mitchell, terbiyeli ol. O sadece işini yapıyordu."

"Pek kibarca değil, tatlım."

Callie iç çekti. "Garip olacağını biliyordum. London Santiago beni uyarmıştı, çünkü onun da iki kocası var." Jolie'ye döndü. "Yakın zamanda bir kız bebekleri oldu, o yüzden bana bazı ipuçları verdi."

"Bu yüzden mi bebeğe DNA testi yapacaksınız?"

Aslında plan bu değildi.

"Evet. Bazı iyi noktalara değindi. Yasal ve tıbbi amaçlar için babayı bilmemiz gerekiyor. Bunun ötesinde, umurumuzda değil. O ya da kız hepimize ait."

Sean onun elini sıktı ve sanki Callie onun ayı ve yıldızlarıymış gibi ona baktı. Thorpe kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı ve sessiz vaatlerle dolu bakışlarıyla kızın bakışlarını yakaladı.

Tam o sırada bir kasılma daha oldu.

Biri diğeri kovaladı ve sonraki birkaç saat akıp gitti. Hemşireler vardiya değıştirdi ve doktor öğle yemeğinde, 7'ye kadar genişlemiş olan Callie'yi kontrol etmek için geldi. Suyunu kesmeye hazırlanırken yürümesini söylediklerinde Jolie arkadaşıyla birlikte koridorlarda bir aşağı bir yukarı dolaştı, durup eğilmesine ve rahatsızlığı boyunca nefes almasına yardım etti.

"Heath'le işler nasıl?" Callie kasılmalar arasında sordu.

Heyecan verici. Karmaşık. Belirsiz. "İyi. Benim için endişelenme."

"Mecburum. Size bakmaya cüret eden herkesi dövme, sonra da hepinizi kendi için yutmak istiyor gibi görünüyor."

Jolie kızardı. "Şimdiye kadar gerçekten harikaydı. Yardımsever ve makul."

"O zaman sende sihirli bir iksir olmalı çünkü o genellikle suskun ve uzak durur - rastgele bir kadını tavlamadığı sürece." Callie başını eğdi. "Ama artık bunu yapmıyor, değil mi?"

"Beni korumakla meşgulken cinsel dürtülerini tatmin etmek için kaçıp gidemez."

Ama gerçeğin tamamı bu değildi ve Callie onun cevabını anladı. "Tüm banka bakiyem üzerine bahse girerim ki artık istemiyor. Sana bağımlı gibi bakıyor."

"Bence belki... evet. Tek taraflı değil. Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Oluruna bırak." Callie omuz silkti.

"Zamanlama çok kötü." Tek itirazı bu değildi. Hiç zamanlamanın iyi olduğunu düşünür müydü? Muhtemelen düşünmezdi. "Aşk aramıyordum. Hiçbir zaman da olmadım."

"Hayatınızda düzeni sevdiğinizi biliyorum, nereye gideceğinizi planlamayı tercih ediyorsunuz, böylece bir sonraki görevin ne olduğunu biliyorsunuz. Aşk öyle değildir. İlk başta, daha çok hızlı bir-

hareket eden tren. Yol vahşı, üzücü ve biraz kaygan olabilir, ancak bir kez çekiş gücü kazandığınızda ve nereye gittiğinizi anladığınızda, bu hayatınızın en muhteşem yolculuğudur. Sonuç odaklı bir kadın olduğunuzu biliyorum ama aşkta sonuç diye bir şey yoktur. Varış noktasını düşünme bebeğim. Yolculuğa odaklan. Aşkın güzelliğini orada bulacaksın."

Evet, Jolie bunu anlamaya başlamıştı ve bu ona tamamen yabancı bir düşünce tarzıydı. Yine de Callie'nin haklı olduğundan şüpheleniyordu ve romantizmi önceden edindiği deneyimlerden süzmeye çalışmak işe yaramayacaktı. "Teşekkürler. Bu aşk mı yoksa başka bir şey mi bilmiyorum.

kapat . . ."

Başını salladı. "Böyle şeyleri hissedirim. Belki de sadece hamilelik hormonlarıdır. Artık her şey beni ağlatıyor."

Callie ona sarıldı. Jolie de diğer kadına sarıldı ve kendisinin de ağladığını hissetti. Hiçbir zaman çok fazla kadın arkadaşı olmamıştı. Pijama partileri, makyaj ve dedikodu için her zaman çok hırslı olmuştu. Lisedeyken erkek grupları, aşklar ya da amigo kızların etekleri umurunda bile değildi. Akademik dekatlon takımındaki kızların hepsi sosyal açıdan beceriksizdi, bilimkurgu ve oyunlardan onun asla olamayacağı şekilde etkilenmelerinden bahsetmiyorum bile.

Karis onun kan kardeşi olabilirdi ama Callie kalbinin kardeşiydi. Ve aralarındaki göbek çarpışmasına rağmen, Jolie anne olacağı gün onun yanında olmaktan heyecan duyuyordu.

Hemşire odasını geçip koridorda geri dönerlerken Callie Jolie'ye doğru baktı. "Dün gece potansiyel bir yatırımcıyla yemek yediğini duydum."

"Başka bir deyişle, Heath bu konuda Sean'a bir şey mi söyledi?"

Callie güldü. "Evet, Heath o restoranda güvenlik işlerini halledebilecek insanlarla konuştuğundan emin olmak için bazı yerel bağlantılar istedi. Nasıl gitti?"

"Richard Gardner çıkarıcı bir erkek fahişesi."

"Bunu sana söyleyebilirdim." Callie tısladı.

"Banka hesabının arzularının penisinin arzularından daha ağır basacağını umuyordum."

"Hayır. Bir keresinde bana asıldı. Thorpe ve Sean'ın onu kokteyl partisinin ortasında öldüreceklerini sandım. Tatlım, madem bir yatırımcı arıyordun, neden beni aramadın? Arardım!"

Karnını tutup acı dolu bir nefesle çömeldiğinde, Jolie onun yanına çöktü. "Ne yapabilirim ki? Bir hemşire çağırayım mı?"

Callie uzun bir süre cevap vermedi, sadece acı içinde nefes aldı. "Şimdi daha hızlı geliyorlar, daha şiddetli oluyorlar. Çok uzun süreceğini sanmıyorum."

Jolie, Callie'nin ayağa kalkmasına yardım ederken aynı fikirdeydi. "Hadi seni yatağına geri götürelim."

"Bir dakika içinde." Sesi gergin geliyordu. "Neden beni aramadın?"

"Arkadaşlığımızı riske atmak istemedim. Paranızı garanti edemezdim." Jolie gözyaşlarına boğuldu. "Başka bir yatırımcı bulabilirdim ama başka bir en iyi arkadaş bulamazdım."

Callie gözyaşlarını saklamaya bile çalışmadı. "Aman Tanrım, aptal bir sürtük gibi davranıyor olsan bile bu çok dokunaklı."

Jolie Callie'ye koridorda yardım ederken birlikte gülüştiler. Başını kaldırdığında üç adamın da koridorun sonundan onları korurcasına izlediğini gördü. Thorpe ve Sean Callie'ye doğru koşuyorlardı, yüzlerinden endişe okunuyordu. Callie onlara ulaşmak için duraklayarak bir adım daha atmıştı ki, beklenmedik bir şekilde sıçrayan berrak bir sıvı ayaklarının arasındaki zemini ıslattı.

"Suyum!"

Bu, hemşirelerin koşuşturmasına, adamların endişelenmesine ve Jolie'nin paniklemesine neden oldu. Bir şirketi nasıl idare edeceğini biliyordu.

Yılda yaklaşık on milyon dolar hasılat elde ediyordu. Aktif doğum yapan bir kadınla ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Neyse ki Callie kısa süre sonra yatağına dönmüş ve ilk ıkınma dürtüsüyle savaşıyordu.

Kasılmalar arasında Jolie'ye elini uzattı. İlk kez korkmuş görünüyordu. "Çok şey istediğimi biliyorum ama annem ve kız kardeşim artık hayatta olmadıkları ve bugün yanımda olamayacakları için..."

Callie kadın rahatlığı istiyordu. Jolie hiç Callie'nin yerinde olmamış olsa da, annesi ve kız kardeşi olmadan böylesine önemli bir olayı yaşamayı hayal bile edemiyordu. Kocalar iyi ve güzeldi ama bazen başka bir kadının neler yaşadığını sadece bir kadın anlayabilirdi.

Jolie onun parmaklarını sıktı. "Bana ihtiyacın olduğu sürece buradayım."

"Teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel." Callie biraz terli ama biraz daha rahat görünüyordu. Gözlerinden sevgi parlıyordu.

Ondan sonra işler hızla ilerledi. Callie'nin adamları onun elini tutma, alnını silme, ona buz parçaları yedirme ve ilerlemesini teşvik etme görevlerini üstlendiler. Kırklı yaşlarında işinin ehli bir kadın olan doktor Callie'yi kontrol etti ve neredeyse hazır olduğunu söyledi. Hemşireler içeri girdi. Jolie odanın arka tarafına, Heath'in yanına çekildi. Birlikte sessizce izlediler.

Kasılmalar hiç bitmeyecekmiş gibi görünene kadar bir dakika diğerine karıştı. Callie nefes nefese kalmış, nefes alış verişini düzenlemeye çalışıyordu. Sean, Callie'yle birlikte bu düzen üzerinde çalıştı.

Thorpe onun arkasında pozisyon aldı. Üçü arasında neredeyse sözsüz bir iletişim vardı. Adamlar onun mutluluğunun ve rahatının her şeyden önce geldiğini anlamışlar ve bu amaca hizmet etmediği sürece asla konuşmamışlardı.

Kasılmalar arasındaki birkaç saniye boyunca Sean onun nemli alnına bir öpücük kondurdu. Thorpe onu okşadı.

serin bezlerle sardılar ve saçlarını okşadılar. Her ikisi de onu sevdiklerini ve her gün onunla gurur duyduklarını söylediler.

Bir sonraki kasılma onun minyon bedenini ele geçirdiğinde, Thorpe onun arkasına geçti. Sean nefesleri saydı. Callie homurdandı ve bastırdı.

"Bebek taçlanıyor. Birkaç kez daha ıkın!" diye duyurdu doktor.

Birkaç dakika sonra, bir başka kasılma Callie'nin tüm bedenini sardı, bu seferki bir öncekinin üzerine geliyor gibiydi. Thorpe ona destek olurken o da Sean'ın elini tuttu. Bebeğine hayat vermek için mücadele ederken homurtuları çığlığa dönüştü.

"Sadece biraz daha ..."

"Yapamam." Kasılmalar hafifleyince Callie bitkin bir halde arkasına yaslandı. "Çok acıyor..." Gözyaşlarına boğuldu. "Çok fazla kilo aldım ve vücudum bir balinanın bile utanacağı bir şeye benziyor."

Sean bir gülümsemeyi bastırdı ve onu tekrar öptü. "Sen mükemmelsin, tatlım."

Thorpe kaşlarını çattı. "O haklı. Seni tamamen, şaşırtıcı derecede güzel bulmasaydık, bizi sopayla bu kadar sık dövmek zorunda kalmazdın."

Doktor Callie'ye şefkatle baktı. "Bu şekilde hissedenden ilk anne sen değilsin. Sonuncu da olmayacaksınız. Şu anda hormonal bir durumdasınız ve vücudunuzu tanımıyorsunuz. Ama bebek doğduktan sonra iyileşeceksin. Biraz zaman ver." Callie'nin ilerlemesini tekrar kontrol etti. "Şimdi, hadi. Bence bunu bir kez daha ıkınarak yapabilirsin."

"Çok yorgunum." Ama başını salladı.

"Dün geceki 'yuvalama' yüzünden," dedi Sean, hafifçe azarlayarak.

"Bir dahaki sefere mutfak dolaplarına tırmanıp tencere ve tavalarımızı yeniden düzenlediğinde, bizden birinin sana yardım etmek için orada olduğundan emin ol." *Yoksa bunun bedelini cehennemde öderiz.* Jolie, Thorpe'un sesindeki alt metni duydu. Sonra sert tonu yumuşadı

hayal ettiğinden daha fazla. "Dinlenmeye ihtiyacın vardı. Endişeleniyoruz."

"Biliyorum..." dedi sefilce. "Uyuyamadım."

Jolie arkadaşını hiç bu kadar neşeli ve iyimser görmemişti ve muhtemelen bu ağlamaklı ruh halinin nedeni hormonlar ve yorgunluğun güçlü bir bileşimiydi. Yine de Jolie'nin yüreği ağzına geldi. "Bunu yapabilirsin. Cesaretin var, kadın. Ve annesine ihtiyacı olan bir bebeğe sahip olmak üzeresin. Hepimiz senin için buradayız."

"Gördün mü?" Sean mırıldandı. "Artık neredeyse ebeveyn olduk. Vazgeçemezsin, tatlım. Üçümüzün dört olacağı günü bekliyorduk. Sadece biraz daha."

Thorpe, "Derinlere in, tatlım," diye teşvik etti.

Bir başka kasılma onu kavrarken, sanki kendisine destek olmalarına ihtiyacı varmış gibi adamlarına baktı. Bir kez daha güçlü bir şekilde itmek için enerjisini ve cesaretini toplarken, onlar da söze gerek duymadan güçlü bir şekilde destek verdiler.

Sonra bebeğin feryat figan ağlaması havayı doldurdu.

Jolie onca insan ve ekipmanın arasında pek bir şey göremiyordu ama havadaki mucizeyi hissedebiliyordu. Yeni bir hayat başlamıştı. Umut. Gelecek. Doktor bebeği Callie'nin göğsüne koyduğunda gözyaşları Jolie'nin pembe yanaklarından aşağı süzüldü.

Doktor üçlüye yumuşak bir sesle, "Oğlunuzla tanışın," dedi.

Callie hemen çocuğu vücuduna bastırdı. Thorpe ve Sean da ona bakıyor, küçük başını okşuyor, tombul bacağından aşağı doğru kayarak ağlamasını yatıştırıyorlardı. Callie'yi şaşırtan bir şekilde, her iki adam da açıkça ağladı.

"O çok güzel." Callie'nin sesi titriyordu. Simsiyah saçlı ve mavi gözlü çocuğa bakmaktan kendini alamıyordu.

"İnanılmaz," diye fısıldadı Thorpe.

Sean gülümsedi. "Dünyaya hoş geldin, Asher Daniel Mackenzie-Thorpe."

Doktor bebeği aldı. Hemşireler onu tarttı ve temizledi. Bir kundaktan sonra onu tekrar Callie'ye sundular.

"Yedi kilo, sekiz ons. On dokuz inç. Tebrikler."

Üçlü uzun süre konuşmadı, sadece birlikte yarattıkları hayata hayret ederken birbirlerine sarıldılar.

Jolie'nin bakış açısı yan yattı. Bu aşkın en saf haliydi ve havayı doldurarak boğazını kapattığını hissetti.

Son otuz yıl boyunca, tüm yanlış nedenlerle tüm yanlış şeylere değer vermişti.

Hayat çalışmak, bilanço çıkarmak ya da bir günden diğerine geçebilmekten ibaret değildi. Değerli varlığının her anının tadını çıkarmak ve en derin anlarını sevdikleriyle paylaşmakla ilgiliydi. Uzun süre boyunca mümkün olduğunca içine kapanık olmaya çalışmış, kimseyi yanına yaklaştırmazsa hayal kırıklığının, üzüntünün ya da incinmenin acısını asla hissetmek zorunda kalmayacağını düşünmüştü. Şimdi hayatının boş olduğunu görüyordu çünkü onu gerçekten yaşamaktan çok korkuyordu. Varlığını, kendisini asla sevmeyecek bir babaya layık olduğunu kanıtlamaya, bir daha asla ezilmiş hissetmemek için kendini duvarlara kapatmaya adanmıştı.

Ama acı olmadan neşe, şaşkınlık, umut ya da gerçek aşkı hissedemezdi. Hayatı yaşamaya değer kılan hiçbir şey.

Birden dünyası bulanıklaştı. Yanaklarını sildi, gözyaşlarıyla ıslanmış olduklarını görünce garip bir şekilde afalladı. Yanındaki Heath de tıkanmış görünüyordu. Sonra elini onunkinin içine soktu.

On İkinci Bölüm

*On iki numaralı başarı kuralı:
Planlar yapın . . ama her zaman değişime hazır olun.*

Heath Jolie'yi Axel'in Dallas'taki karanlık evine bıraktığında saat neredeyse ondu. Eski, eklektik bir mahallenin sakin bir sokağındaki Craftsman kulübesi, geniş, açık, neredeyse doğanın bir uzantısı olan insana uyuyordu - Heath ışıkları yakıp kapıları arkalarından kilitlerken dalgınca not etti.

Jolie hastaneden gelirken çok sessizdi. Onun ne düşündüğünü tahmin etmesine gerek yoktu. Doğumun ve aşkın mucizeleri, onu şaşkına çevirdiği kadar onu da derinden etkilemişti. Şimdi ne söyleyeceğinden emin değildi. Ya da ne yapacağından. Sevgi dolu ebeveynlerin kollarında bir hayatın doğuşunu izlemek çok etkileyiciydi. Bu bebek onların derin bağlılığını, iş başındaki yaşam döngüsünü temsil ediyordu. Evet, insanların her gün bebek sahibi olduğunu biliyordu ama Asher'ın doğumunu ilk elden tecrübe etmek Heath'in içini, mantığı dairesel düşüncelerin baş döndürücü girdabında çırpınıp sonra da darmadağın bir halde kaybolurken bile, duyulmak için haykıran duygularla doldurmuştu.

"Axel'in buzdolabında bir şey olduğundan şüpheliyim. Aylardır ortalıkta yok," diye mırıldandı.

Pırıl pırıl parlayan alete pek ilgi göstermedi. "Yemek çağırayım mı?"

Jolie çantasını onun yanındaki tezgâha bıraktı ve biraz kaybolmuş gibi baktı. "Aç değilim."

Aslında o da değildi, en azından yemek için. Sadece sekse de aç değildi. Ama onun dokunuşunu, şefkatini, açık kollarını, bir kadının bir erkeği kabul edebileceği her şekilde onu kabul etmeye istekli olmasını arzuluyordu.

Lanet olsun, duygularının saçmalığından bahsederken sesi deli bir ahmak gibi çıkıyordu. Ama bu duygulara sahip olmamayı dilemek onları daha az gerçek ya da ısrarcı yapmıyordu.

Evin anahtarlarını cebine koydu. O anın güçlü sessizliği kelimelerle ifade edilemeyecek kadar kutsal görünüyordu. Hemen üzerinde, onun nefes alışını duydu. Bu yumuşak ses ona Jolie'nin yakın, savunmasız ve dışı durduğunu hissettiriyordu.

Anlayamadığı ya da açıklayamadığı nedenlerden ötürü, onun artık kendisine ait olduğunu kesin olarak biliyordu. Bunu kabul ettiği anda, beyninin içinde yeni, kesinlikle çılgın arzular köpürdü, yüksek sesle, ısrarcı, acil.

"Jolie?"

Sanki bir sonraki sözlerinin her şeyi değiştirebileceğini hissetmiş gibi dondu kaldı. "Evet."

Sadece bir onaylamadan daha fazlasını duydu. Sesi tamamen kabullenmiş bir şekilde yankılandı. "Ne yapacağımı bilmiyorsun-"

"Biliyorum," diye itiraz etti. "Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Ve evet, senin istediğini istiyorum."

Geleceklerine şimdi başlamak istediğinin farkında mıydı? "Tanık olduğumuz olağanüstü anın bizi alıp götürmesine izin mi veriyoruz?"

Jolie o kadar uzun bir süre tereddüt etti ki, duyduğundan emin olamadı. Ama onun cevabına ihtiyacı vardı. Bağlanmaya, paylaşmaya ve geleceğe duyduğu bu mantıksız özlemde yalnız olamazdı.

"Sanırım Asher'ın doğumunu izlemek bazı şeyleri daha net anlamamı sağladı. Tüm hayatımı enerjime değmeyen bir adamdan nefret ederek ve saygı duyamayacağım bir kadın olmaktan korkarak geçirdim. Tüm düşüncelerimi ve uyanık olduğum saatleri aşağılama ve intikam gibi şeylere adadım. Ve bugünden sonra, bu çok önemsiz görünüyor. Carrington Quinn'e layık olduğumu kanıtlamama gerek yok. Sadece olabileceğim en iyi insan olmaya ve hayatımı beni tatmin edecek şekilde yaşamaya ihtiyacım var."

"Bu çok anlayışlı." Heath bunu anladığı için Jolie'yle gurur duyuyordu. "Ve tamamen haklısın."

"Tek derdim babamı kendi oyununda yenmekse, kazanırsam ama bu arada hayallerimi unutursam ne tür boş bir zafer elde etmiş olurum? Betti benim. Benim için. Çünkü inandığım bir şeyi başarmak istedim ve yaptığım işi seviyorum. Ama bugün hayatın bir iş olmadığını da anladım. Karis bana bunu anlatmaya çalıştı. Bana zarar veremesinler diye insanları bilerek kendimden uzaklaştırdım." İç çekti. "Bazı açılardan, hiç yaşamadım."

"Yıllar önce yaşamayı bıraktım. Anna'yı kaybetmek ..." Kaşlarını çatı ve yüzünü gizlemek, suçluluk duygusunu saklamak için başını öne eğdi. Hâlâ her gün, onun intikamını alamayarak ona haksızlık etmiş gibi hissediyordu.

Jolie bir adım daha yaklaştı. "Eminim bu şimdiye kadar katlandığınız en zor şeydir."

"Onu kaybetmek zordu, evet. Onsuz yaşamak çok daha zor oldu. Korkarım bu konuda pek de iyi bir iş çıkaramadım. Uyuşukluğu uzun zaman önce kabullenmiştim. Önemli bir yarına sahip olacağıma inanmaktan vazgeçtim. Geçmişte ölüm ihtimali yüksek olan işleri kabul ettim çünkü artık hayatımın bir önemi olmadığını düşünüyordum. Callie ve oğlunu gördükten sonra, annemin beni ilk kucağına aldığı anda neler hissetmiş olabileceğini anlıyorum. Terörist ya da suç patronu tarafından öldürülmek benim acıma kolay bir son, annemin acısına ise korkunç derecede zalimce bir ekleme olurdu. Bunu şimdi asla yapmazdım. Thorpe ve Sean'ın bugün yaptıklarını ben de deneyimleyene kadar hayatımın

tamamlanacağını sanmıyorum."

"Evet." Kadın başını salladı ve adam onun yüzünde ikisinin de konuşmak zorunda olmadığı milyonlarca duyguyu görebiliyordu.

İkisi de biliyordu.

"Ben sadece bir gün isimsiz bir kadından çocuk sahibi olmaktan bahsetmiyorum. Senden bahsediyorum. Bizden." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bu çok ani oldu. Bunu hiç beklemiyordum. I-"

"Ben de öyle." Bir adım daha yaklaştı. "Bunu ben istemedim."

Ona doğru ilerledi ve mutfağın ortasında onunla buluştu. "Ben de öyle. Hem de hiç. Hayatımı çok hızlı ve tamamen değiştirdin."

Jolie son bir adım daha yaklaştı, sonra onun yanağını avuçladı. "Aynen. Bunun doğru olduğuna inansam bile ölümüne korkuyorum."

"Betti'yle her şey çok yoğun olduğu için mi?" Başını iki yana salladı. "İş her zaman önemli olacak. Karis bana bunun hayat olmadığını, insanlara ve ilişkilere değer vermem gerektiğini söylemeye çalışsa da, sana kadar neden ve nasıl olduğunu anlayamadım."

"Sana zarar vereceğimden mi endişeleniyorsun?"

"Hayır, hazır olmadığımı. Hiçbir şeyi doğru yapamayacağımı." Elini indirdi ve titreyen bir nefes aldı. "Seni hayal kırıklığına uğratacağımdan."

"Eğer sadece kendin olursan, yapamazsın." Tereddüt etti. "Bir haftadan daha kısa bir süre önce tanışmışken nasıl olur da şimdiden hayatlarımızın geri kalanından bahsedebiliriz?"

Dudağını ısırdı. Kaşları kırıştı. Jolie düşünürken böyle yapardı ve onun keskin zekâsının çalışmasını izlemeyi büyüleyici ile sevimli arasında bir yerde bulurdu. Şimdi nefesini tutmuştu.

"Belki ..." Başını iki yana salladı. "Belki de gerçekte ne istediğimizi anlamak için hayattan ne istemediğimizi deneyimlememiz gerekiyordur."

Kadın haklıydı. Heath'in yakındığı şey sevdiği ve kaybettiği gerçeği değildi. Anna onun için her zaman sıcak bir anı olarak kalacaktı ve o zamanlar onu çok sevmişti. Onun ölümünden sonra yaptığı seçimlerdi asıl

üzüldüğü.

pişmanlık duyuyordu. Son altı yıldır yaşadığı hayattan nefret ediyordu.

"Ben de ölümüne korkuyorum," diye itiraf etti. "İhtiyacın olan şey olamayacağımdan mı?"

"Zaten öylesin," diye güvence verdi. "Gerçekten tehlikeli bir şey olursa seni korumak için orada olamayacağımdan endişeleniyorum. Seni hayal kırıklığına uğratmaya dayanamam."

"Sana inancım tam."

Heath ona doğru uzandı, omzunu, yüzünü kavradı, gözlerinin içine bakana kadar yaklaştı. "Seninle evlenmek niyetindeyim."

Kuru bir gülümseme dudaklarının kenarını kıvırdı. "Birinin karısı olacağımı hiç düşünmemiştim. İnsanların neden yuva kurduklarını, çocuk doğurduklarını, banliyöde bir ev aldıklarını ve hafta sonları için yaşadıklarını anlamıyordum. Şimdi anlıyorum ki onlar Sıradanlığa razı olmuyorlar ya da sürüyü takip etmiyorlar. Fedakârlık ve ödün veriyorlar çünkü ruhlarına hitap eden birini buldular ve hayatlarını her yönden birleştirme cesaretini gösterdiler. İş ve işe gidip gelme, futbol ligleri ve okul aile birliği . . . Bunların hepsi insanların sevdikleri kişiyle birlikte yaşamak ve gelecek nesli birlikte yaratmak için yaptıkları şeylerin bir parçası." Kaşlarını çattı. "Ve vay canına, kulağa gülünç derecede derin geliyor. Bu benim uzun soluklu evet deme şeklimdi."

İkisi de zamansız anlar boyunca birbirlerine baktılar. İkisi de daha önce tahmin etmedikleri önemli bir konuda anlaşmışlardı. Heath ne söyleyeceğinden, nasıl devam edeceğinden emin değildi.

Jolie ilk hamleyi yaptı, kendini ona doğru fırlattı, dudakları memnuniyetle aralandı. Heath tereddüt etmedi, parmaklarını Jolie'nin saçlarına geçirdi ve geri çekerek ağzını ele geçirdi, tıpkı geri kalanını ele geçirmek istediği gibi. Kız onun tişörtünü çekiştirdi. Adam da onun üstünü çekti. Kadın ayakkabılarını tekmeledi. Adam savaş botlarını çıkarmaya çabaladı. Kadın adamın fermuarını tuttu. Adam sütyeninin kancalarını çözdü.

Göğüslerini açtığında siki serbest kaldı ve öpüşmelerini keserek meme ucunu zapt edemediği umutsuz bir açlıkla ağzına aldı. Lanet olsun, bu oluyordu. Kalbi bir tren gibi küt küt atıyordu. İçindeki ihtiyaç, yeri sarsan bir gümbürtüyle gürledi.

Şefkat kalbinin etrafında toplanmış ve kabarmıştı.

Ve hiçbir şey onu Jolie Quinn'i tamamen kendisinin yapmaktan ve onu ne kadar iyi sevebileceğini göstermekten alıkoyamazdı.

Kot pantolonunu tekmeleyerek çıkarırken, pantolonunu kalçalarından aşağı itti, hâlâ diliyle, dişleriyle göğsünün sert tomurcuğuyla alay ediyordu. Onu içine çekiyor, sonra serbest bırakıyordu. Onun tadı, dokusu, lezzeti... her şey ona mükemmel geliyordu. Hayatını içgüdüleriyle kazanmıştı. Bunun doğru olduğunu biliyordu.

Jolie kıpırdandı ve pantolonunu t e k m e l e d i , serbest kalmayı başarana kadar adım attı. O zaman ikisi de kutsanmış bir şekilde çıplaktı ve Heath bir an daha bekleyemedi. Ada onları durdurana kadar onu geriye itti. Tek bir hareketle onu kaldırdı, ayırdı, kalçalarını kavradı ve içine girdi.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun." Çıplak bedeni onun içinde kayarken ilkel bir inilti çıkardı. "Her günümü ve gecemi sana mutluluk vererek geçireceğim, aşkım. Seni çırılçıplak soyacağım, seni ne kadar çok istediğimi göstereceğim ve Oh, lanet olsun."

Heath tekrar suya daldığında eridi ve konuşma yeteneğini kaybetti.

Kadın kalçalarını yukarı kaldırdığında, adam onun kalçalarını kollarının arasına aldı ve tekrar itti. Sonra bir ritim buldu. Jolie ellerinin üzerinde geriye yaslandı ve bacaklarını daha da açtı, adam kendisine en temel şekilde ait olan kadını sahiplenirken arkasına baktı.

Çok güzel görünüyordu, göğüsleri ona doğru uzanıyordu, ağzı zevkten açıktı ve adamın sikini sıkıyordu.

"Daha fazla," diye inledi. "Bana her dokunduğunda, bu ihtiyacın geçeceğini düşünüyorum ama Seni sadece

daha derinde istiyorum,

Daha sert. Seni daha çok istiyorum."

Kalçalarını sıkıca kavradı ve içine vahşice vurdu.

"Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var." Nefes nefese kaldı, nefesleri kesildi, kalbi küt küt atmaya başladı, kanı çalkalanıyordu. O an kendini çok saf, çiğ ve doğal hissediyordu. "Jolie. Jolie... aşkım."

Sert, miyavlayan bir çığlık attı. "Çok yakın. Çok . . . Tanrım, hiç bu kadar ağrımamıştı." Tekrar inledi, sıkıştı, kenetlendi. "Lütfen..."

"Prezervatif takmıyorum," diye hatırlattı ona.

Eğer sonsuza dek sürecek bu çılgın kumarı oynayacaklarsa, bunu gözlerini dört açarak birlikte yapacaklardı.

"Biliyorum." Gözleri ona her şeyi vermesini istiyordu - anı, geleceği. "Farkındayım."

"Ve bunu mu istiyorsun?" "Evet," diye bağırdı.

"Bunu şimdi mi istiyorsun? Benimle bir hayatı, bir çocuğu ve bir evi paylaşmak mı istiyorsun?"

Bir hafta önce Heath bu sözleri söyleyeceğine inanmazdı, hele nefesini tutup kızın evet demesini cehennem gibi umacağına hiç inanmazdı.

"Her şeyi. Hepsini istiyorum. Şimdi istiyorum."

Yeminlerini ederken, dünyaya bir hayat getirirken ve birlikte geçirdikleri günleri sonlandırırken onun elini tuttuğuna dair bir hayal kafasında patladı. Evet, evet. Milyonlarca kez evet. Bu geleceği şimdi kendilerine ait kılmak için duyduğu elektriksel ihtiyaç beyninde yuvarlandı, göğsünde kök saldı ve doğrudan dürtüyü horozuna gönderdi.

Onu işaretlemek için duyduğu şiddetli dürtü reddedilemezdi. Yüzünü onun boynuna gömdü ve kaygan derinliklerine girmek için mücadele etmek zorunda kalana kadar her hamlede onun daha da sıkıldığını hissederek içine girdi. Ama bu onu durdurmadı. Hiçbir şey durduramazdı. Tohumunu yerleştirmek ve bu kadının -ve dünyanın geri kalanının- birbirlerine ait olduklarını bilmesini sağlamak için elinden geleni yapacaktı.

Birden Jolie'nin nefesi kesildi, gerildi, sonra da gırtlaktan gelen bir ıglıkla onun etrafında sarsıldığını hissetti.

Bu Heath'i tamamen çözdü. Hayatında ilk kez, bir kadının içinde engeller olmadan, onu memnun etmek, aşkı paylaşmak ve hayat kurmak için duyduğu en derin arzu dışında hiçbir şey hissetmeden doruğa ulaştı.

Dün gece mutlu olduğuna inanmıştı. Ve öyle de olmuştu - onu derinden şaşırtacak bir şekilde. Şimdi gerçek mutluluğun ne olduğunu daha iyi anlıyordu ve onu asla bırakmaya niyeti yoktu.

Mutfak adasında yaptıkları ateşli, çılgınca seksten sonra, Heath akşam on bire kadar teslimat yapan bir pizzacı buldu. Buharda pişen turta geldiğinde, hâlâ çoğunlukla çıplak bir halde, dokunarak ya da gülümseyerek söylenemeyecek pek bir şey söylemeden kutudan yediler.

Doymuş mideleriyle kıyafetlerini topladılar ve yatak odasına doğru ilerlediler. Oda çoğunlukla kahverengi ve kullanışlıydı ve kesinlikle bir erkeğin alanı gibi görünüyordu. Tıpkı evin geri kalanı gibi rahat bir havası vardı. Heath'le burada her yönden çırılçıplak olmak doğal bir duyguydu.

Çarşaf lar bir a r a büyük şilteden sökülmüşü ve koridordaki dolapta yeni bir takım buldular. Yatağı yaptıktan sonra battaniye bulutunun içine düştüler ve sanki kendi yerçekimleri tarafından itiliyormuş gibi birbirlerine doğru yuvarlandılar.

Heath'in dudakları onunkileri buldu, dili kızın ağzını ele geçirirken derinlere kaydı. Birleşmeleri daha önce olduğu gibi aceleyle tamamlanan bir şey değil, düşünceli, kasıtlı bir şeydi; bahar tazeliğiyle içek açan, aşkı kalplerinde daha derinlere köklendiren kalıcı bir vaat.

Sıcak bir duştan sonra tekrar yatağa girdiler. Jolie Heath'in göğsünü yastık gibi kullanarak ona doğru kıvrıldı. Heath

onu kollarına aldı.

"Bu işi kabul ettiğimde, bu göreve ayırdığım birkaç haftayı değerlendirmeyi ve Dallas'ta mı kalmak yoksa tekrar başka bir yere mi taşınmak istediğime karar vermeyi planlamıştım. Hiçbir fikrim yoktu her şeyi değiştirirsin."

"Bir güvenlik görevlisi tutmak istemedim. Ama iki kapı ötedeki mahalleye hırsız girdi, ayrıca gece geç saatlere kadar ofiste tek başıma çalışıyorum ve Karis beni kendimi riske attığıma ikna etti." Çenesini ellerinin üzerine koydu ve ona baktı. "İlk tanıştığımızda, itiraf etmeliyim ki etkilenmişim."

"Ben de öyleydim, senin gerçek bir top toplayıcı olmana rağmen." Güldü. "Kesinlikle benim tipim değil."

"Bir tipin var mı?" Onun kalıbına uymadığını düşünmek Jolie'yi dehşete düşürdü.

"Beni barda izlediğin o gece, beni doğru tespit ettin. Genelde çekik gözlüleri severim, onlarla ilgilenebilirim." Omuz silkti. "Ben kalben bir koruyucuyum ve sen her şeye sahip gibi görünüyordun. Seninle tanıştıktan on saniye sonra, cevaplar için bir erkeğe bakıp duracak son kadın olduğunu anladım."

"Ve bu seni rahatsız mı etti?" Hoşuna gitmeyen bir endişe onu rahatsız ediyordu ama Heath ona uymak için kendini değiştiremezdi, onun da onu memnun etmek için kendi ruhunu değiştiremeyeceği gibi.

"Şaşırtıcı bir şekilde, hayır. Bağımsızlığınız ilgimi çekti." Başını okşadı ve saçlarını okşadı. "Aslında beni büyüledin. Zihninin çalışmasını izlemeyi seviyorum. Bazen tam olarak ne yapacağını bilmeyi seviyorum. Diğer zamanlarda ise tamamen öngörülemez oluyorsun. Muhtemelen çoğu zaman odadaki en zeki kişi sensin. Ve benimle birlikte olmanı takdir ediyorum çünkü benimle birlikte olmak istiyorsun, benim rehberliğim olmadan gerçek dünyayı zor bulduğun için değil. Bu beklenmedik bir şekilde daha tatlı."

Jolie'nin yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı, hatta vücudunun her köşesine sıcaklık sızdı. Onu gördü ve anladı. Ve Jolie'nin bu zamana kadar

diğer erkekleri korkuttu ya da kaçırdı. "Güzel. Kontrolünü bir erkeğe bırakan bir kadın olmayı hiç hayal etmemiştim. Bunun annem için ne kadar iyi sonuç verdiğini gördüm, sonsuz bir döngü içinde tekrar tekrar."

"Kocalarını ve sevgililerini kötü seçiyor." "Her seferinde." Jolie başını salladı.

"Sen o değilsin. Asla o olamazsın."

"Olmamak için çok çalıştım," diye itiraf etti. "Aslında, hayatım boyunca romantik olarak düşüncesizce tek bir şey bile yapmadım.

hayat . . . sana kadar."

"Bana ne kadar güvendiğinin farkındayım, aşkım. Yatak odasında kontrolü bana verdiğinde bana çok güvenmiştin." Kızardığında, adam gülümsedi. "O ilk gece hoşuna gitmişti."

"Bayıldım," diye itiraf etti. "Çok fazla sorumluluğum var ve pille çalışan erkek arkadaşım ile idare edebildiğim ötesinde cinsel hayatım hakkında nadiren düşünüyorum. Herhangi bir kapasitede teslimiyetle başa çıkabileceğimi hiç düşünmemiştim. Ama kendimi bırakabilirim ve senin beni yakalayacağını biliyorum."

"Her zaman. Sadece güven geliştirdiğimiz için işe yarıyor." İçini çekti ve ellerini kızın omuzlarında birleştirerek onu vücuduna doğru itti. "Bu gece yaptığımız hiçbir şeyi hafife almadığımı bilmeni isterim."

"Biliyorum. Ben de bilmiyorum."

"Bundan sonra nerede yaşayacağımızdan ya da hayatımızın neye benzeyeceğinden tam olarak emin değilim.

Ama kararları birlikte vereceğiz."

Jolie başıyla onayladı. "Kesinlikle. İlk içgüdümü dinlemediğim için memnunum."

"Hangisiydi?"

"Şey ..." Sırıttı. "Seninle tanıştığım da, gördüğüm en yakışıklı adamlardan biri olduğunu düşünmüştüm. Neredeyse seni işe almayacaktım çünkü masamın üzerine çıkıp kıyafetlerini çıkarmak istiyordum."

Heath, içini yumuşak bir ışıltıyla dolduran dolgun bir kahkaha attı. "Dürtülerini korkutucu derecede iyi sakladın. O toplantıdan bir işim olduğundan emin olarak ayrıldım

ama senin için endişelendim.

Beni bahçedeki bir böcek gibi yararlı ama gölet pisliği kadar çekici gördüler."

"Kesinlikle bundan daha ekicisin." Göz kırptı. "Şimdi daha iyi hissetmiyor musun?"

"Kesinlikle dönüştü." Sonra ayıldı. "Aslında yleyim. Senden nce, Anna'nın ölümünden sonra pek ilerleyememiştım. Hayatta daha çok abalamamı, ondan yeniden zevk almamı sağladın."

Adamın sözleri onu alçalttı ve Jolie gözyaşlarını kırptıştırarak akıttı. "Barda seni azarladığımda, bir eş kaybettiğinden haberim yoktu. Arabama gittim ve kız kardeşimin senin hakkında aptalca derlediği raporu okudum. Anna'yı kaybettiğini o zaman öğrendim. Kederinle başa çıkma şeklin hakkında bir şey söylediğim için kendimi çok kötü hissettim."

"Ama haklıydın; bununla başa ıkamıyordum. İyi başa ıkamıyordum.

Kendime bakmam için bana meydan okudunuz. Buna ihtiyacım vardı."

"Kardeşim geçmişinizi kurcaladığı için çok zgnm. Başına koyduğu madde işaretlerini okumadım. Ne kadar kişisel ve müdahaleci olduğunu fark ettikten sonra, kendimi geri kalanını bir kenara koymaya zorladım. Bu raporu derlemek için saatlerini harcamış. Sayfalar dolusu..." Jolie bunu nasıl söyleyeceğinden emin değildi, o yüzden kelimeleri ağzından kaçırdı. "Sanırım zellikle Anna'yı kimin ve neden öldürdüğünü bulmakla ilgileniyordu. Neden amatör hafiye şapkasını takıp bunu çözebileceğini düşündü bilmiyorum. Belki de gizem romanlarını M&M's gibi yuttuğu içindir."

"Keşke olsaydı." Adam içini çekti ve uzun süre yanıt vermedi. Jolie yüzünü buruşturdu ve onunla bu konuyu acı çekmeden konuşana kadar konuyu değiştirmeye hazırlandı.

Bunun yerine, bunu doğrudan karşıladı. "İlerlemeyi zor bulmamın bir nedeni de bu. Onu gömdükten sonra haftalarca çalıştım ve saldırıyı Yuri Garbanov adında bir Rus'un yaptığını anladım. Silahlarla uğraşıyordu. Çoğunlukla yalnız bir kurttu, ancak sokaktaki söylentilere göre Londra'nın lüks bölgelerini ele geçiren ve tasarım

uyuşturucularla kirleten bir uyuşturucu karteline donanım ve kas gücü sağlamaya başlamıştı. Biz

İngilizler silahlar konusunda Amerikalı kuzenlerimizden çok farklı duygulara sahip."

"İkinci yasa değişikliğimiz iş başında," diye espri yaptı.

"Aynen öyle. Ben de onun peşine düştüm ve ... sonu onun için iyi olmadı. Ama asıl soru neden? Neden benim karım? MI5'te çalışırken Garbanov'u tanıyordum ama soruşturmasıyla hiçbir ilgim yoktu. Eski meslektaşlarımdan biri olan Kensforth, İngiltere'ye silah akışını durdurmakla sorumluydu ve Rus'un çok kaypak olduğu ortaya çıktı. Hiçbir şey istediğimiz gibi gitmedi. Kanıtlar bile kayboldu. Garbanov'a erken mezarını gösterdiğimde artık Majesteleri tarafından istihdam edilmemesine rağmen MI5 minnettarlıkla başka yöne baktı. O piçi konuşturmaya çalıştım ama her halükarda ölü bir adam olduğunu ve ona yaptığım hiçbir şeyin uyuşturucu baronlarının yapacağı işkenceden daha kötü olamayacağını biliyordu. Bu yüzden Anna'yı neden hedef aldığı konusunda hala bir fikrim yok."

"Özür dilerim." Bunlar basit sözcüklerdi. Jolie Heath'i yatıştırmak için daha etkili bir şeyler söylemeyi diledi. Ama empatisi samimiydi. Ardından bir öpücük kondurdu. "Umarım bir gün cevapları alırsın."

"Kız kardeşinizin herhangi bir teorisi var mıydı?"

"Olabilir. Dediğim gibi, hepsini okumadım." Telefonuna uzandı ve e-postaları arasında gezinerek Karis'in hafta başında kendisine gönderdiği dosyayı ilette. "Sen bir göz at. Ve lütfen kalpleri, çiçekleri ve onun Beyaz Atlı Prensi olabileceğinize dair çıkarımları görmezden gelin."

"Elbette," diye söz verdi. "Şimdi yanlış anlamalarımızı giderdiğimizize ve ruhlarımızı açığa çıkardığımıza göre, yarın ne yapacağız?"

"Dizüstü bilgisayarımı çıkarıp mali durumumu çözmeye çalışmalı, yeni bir yatırımcı bulana kadar birkaç ay daha yüzdürmeliyim... bir şeyler yapmalıyım. Ama aklıma çılgınca bir fikir geldi." Dudağını ısırte. Tamamen delirdiğini düşünür müydü? Belki de düşünmüştür. Yine de bu doğru geliyordu.

Bundan zaten bahsetmişti.

"Deli mi? Sen tanıdığım en akli başında insan olabilirsin." Ona şüpheci bir bakış fırlattı. "Anlat bana."

"Yarın Vegas'a gitmeye ne dersin?" "Genişlemenizi finanse edecek parayı kumarda kazanmak için mi?" Ona bir bakış gönderdi. "Ben-"

"Hayır. İhtimaller bana karşı yığılmışken oyun oynamayı sevmiyorum." Cesaretini toplamak için nefesini içine çekti. "İkimiz de geleceğimizden ne istediğimizi biliyoruz. Çoktan hamile kalmış olabilirim. Sadece düşünüyordum. Neden bekleyelim ki?"

Anlayışın yüzünü aydınlattığı anı gördü. Adam sıırttı. "Sence Elvis bizimle evlenir miydi?"

Bir haftanın tüm hayatını değıştireceğini kim bilebilirdi?

Geçen Pazartesi Heath yeni ama geçici bir işe başlamıştı. Ertesi Pazartesi ise evli bir adam olarak bambaşka bir hayata başlıyordu. On iki saatlik karısı uçakta onun yanında, başını omzuna yaslamış bir şekilde uyuyordu.

Pazar öğleden sonra Vegas'a vardıklarında alelacele aldıkları, birbirlerine uyan yüzüklerine baktı. İlçe memurunun ofisini bulmuşlar, ruhsat için başvurmuşlar ve masalsı bir balo salonunda ortaçağ piskoposuna benzeyen biri tarafından evlendirilmişlerdi. Kadın, dolabının arkasında bulduğu beyaz bir yazlık elbise giymişti. Adam bir takım elbise bulmuştu. Ne planladıklarını kimseye söylememişler ve sadece bir avuç fotoğraf çektirmişlerdi. Bu düğün tamamen onlar içindi.

Bu kez yeminini ederken, sözlerinin çok daha fazla anlamı vardı. Anna ile yeminlerini etmek kolay olmuştu. Ailesi ve arkadaşlarıyla çevrili bir çiçek tarlasında dururken, bu yeminleri bu kadar kısa sürede test etmek zorunda kalacağına, özellikle de ölümün onları ayıracağına hiç inanmamıştı. Jolie'yle benzer sözcükleri konuşmak onu ciddiyetle, sevgiyle doldurdu. İkisi de

Yarının ne getireceğini bilmiyordu ama ona tutunmaya, onun sadık koruyucusu olmaya çok kararlıydı. Çünkü bu yeminleri bir daha asla söylemeyecekti. Sonsuza dek sürecekti.

Şimdi memnuniyet damarlarında dolaşıyordu. Bu muhteşem, yetenekli, sert, karmaşık kadın onun olduğu için daha mutlu olamazdı.

O uyuklarken - uyku ile pek uğraşmamışlardı -Karis'in kendisi hakkında hazırladığı dosyayı taradı. Bir amatör için iyi işti. Tüm önemli noktaları eklemişti, hatta unuttuğu bir iki okul şakasını bile öğrenmişti. Anne babası, kız kardeşi ve ilk evliliğiyle ilgili üstünkörü bilgiler de dosyanın içine sıkıştırılmıştı. Sonra da Anna'nın ölümüne. Garbanov'un Anna'nın ateşli bir şekilde öldürülmesiyle sonuçlanan saldırıyı gerçekleştiren kişi olduğunu düşünmekte haklıydı. Karis aynı zamanda biraz komplo teorisyeniydi çünkü hiç kimsenin bu büyüklükte bir saldırıyı gerçekleştiremeyeceğinden ve içeriden yardım almadan yakalanmayacağından emindi.

Heath bunu kendisi de merak etmişti. O ve Myles bir ya da iki kez, parmaklarının ucundaki istihbarat ve ardından gelen insan avı göz önüne alındığında, suçluyu yakalamamanın çok daha kolay olması gerektiği konusunda spekülasyon bile yapmışlardı. Beyni tespit etmek ve onu adalete teslim etmek asla imkânsız olmamalıydı.

Karis, Kensforth'un o gün Anna ve Lucy gibi diğer masumların öldürülmesinde parmağı olabileceğini düşünmeye devam etti. Elbette bu işe hiç bulaşmamıştı. Çok iyi bağlantıları vardı. Ama Anna'nın cinayetinden bir yıl sonra, gizemli bir araba kazasında, görünüşe göre daha önce olduğundan bir milyon pound daha zengin olarak ölmüştü.

Heath kaşlarını çattı. Kensforth'un öldüğünü duymuştu, her zaman o hıyarın köşeleri kesen ve biraz fazla kestirme yollara başvuran biri olduğunu düşünmüştü çünkü o kimsenin işten atamayacağı kutsal bir inekti. Kensforth Garbanov'dan ya da uyuşturucu baronlarından para almış mıydı?

Diğer tarafa mı? Kanıtları yok etmek ve bürokratik bürokrasi sağlamak için mi? Birisi aniden vicdanı kabardığı için mi onu ortadan kaldırmıştı ... yoksa yararlılığı sona erdiği için mi?

Her iki durumda da, eğer durum böyleyse, saldırıyı düzenleyen kişi hâlâ serbestti.

Heath kaşlarını çatarak telefonunu bir kenara koydu.

Uçakları indikten sonra, ofise gitmeden önce duş almak için Axel'in evine uğradılar. Jolie daha önce Karis'e mesaj atmış ve kısa süre içinde açıklama yapmak için orada olacağını söylemişti.

Yeni eşi temizlenirken, Heath evlilik haberini vermek için ailesini aradı. Törene katılmak için onları beklemediği için biraz hayal kırıklığına uğramış olabilirler ama genel olarak çok sevindiler ve Jolie'yle tanışmak için sabırsızlanıyorlardı.

Sonra telefonunu birkaç kez elinde evirip çevirdi ve sonunda Myles'ı aramaya karar verdi.

"Aynı hafta içinde senden iki kez haber almak ne hoş," dedi eski dostu selamlama amacıyla. "İşler nasıl gidiyor?"

"Oldukça iyi, aslında."

"Kulağa umut verici geliyor. Anlatın."

Heath, "Tavsiyene uydum," diye söze başladı ve ardından mutlu haberi verdi. "Harika bir his."

"Evli mi? Bu harika bir şey! Sizin için çok heyecanlandım. Onunla tanışmak isterim."

"Tatillerde onu ofisten uzaklaştırıp bir haftalığına falan uğramayı, ailemle tanıştırmayı falan umuyorum. O zaman plan yapmamız gerekecek."

"Kesinlikle! Senin için daha mutlu olamazdım."

"Teşekkürler." Heath sustu ve Jolie'nin hâlâ duşta olduğundan emin olmak için su borularının sesini dinleyerek durakladı. Karis'in teorisi doğru değilse onu gereksiz yere endişelendirmek istemiyordu. . ya da varsa onu da dahil etmek istemiyordu. "Kensforth'un ölümü hakkında ne biliyorsun?"

"O yaşlı piç mi? Tanrım, beş yıldır onu düşünmemiştim. Şerefsiz herif. Güya tek araçlı bir kazada ölmüş.

kaza."

"Duydum. Belki duygusal davranıyorum ya da bir kapanışa ihtiyacım olduğunu fark ettim ama ilk eşlerimizin cinayetlerini çözmek istiyorum. Bu Anna ve Lucy'yi geri getirmeyecek, biliyorum ama onları hayal kırıklığına uğratmış gibi hissetmiş olmalısınız. Anna'yı hayal kırıklığına uğrattığım için her gün mücadele ediyorum. Bunun neden olduğunu bilmek istemiyor musun?"

"Geçmişin zor olduğunu inkâr etmeyeceğim." Myles'ın boğazı düğümlendi. "Hiçbir cevabım olmadığını kabul etmek zor bir yoldu ve hiçbir zaman da olmayabilir. Yeni teorilerim yok. Bazen eski pişmanlıkların unutulmasının en iyisi olduğunu fark ettim."

Heath öyle düşünmüyordu. "Bu kadar korkunç bir şeyi unutmak mümkün değil. Sen her zaman kötü adamların peşinden koşan acımasız bir adamdın. Bunu ilk ve son kez çözmeliyiz. Kensforth'un bir şekilde bu işe karışıp karışmadığını ya da bir bedel karşılığında bunun olmasına izin verip vermediğini hep merak etmişimdir. Bugüne kadar kimin ya da neden yaptığını bilmiyoruz. Rastgele şiddet mantıklı değil. Olay çok iyi planlanmıştı."

"Bu korkunç eylemi planlayan kişinin aklında uyuşturucuyla bağlantılı bir cinayet olduğundan şüpheleniyorum ama o da açılan ateş sonucu öldü. Sorumluluğu üstlenecek kimse kalmadı. Garbanov'u ortadan kaldırarak yarım kalan son işi de tamamladınız."

İşin içindeki oyuncular düşünüldüğünde bu mantıklı görünüyordu. Neredeyse fazla mantıklı. O ve Myles bu teoriyi geçmişte tartışmışlardı. O zaman da, şimdi olduğu gibi, içgüdülerine pek uymuyordu. "Kensforth'un banka hesabında, o güzel Batı Yakası'ndaki evini geçindirirken kendi pozisyonunda kazanabileceğinden çok daha fazla parayla öldüğünü biliyor muydun?"

"Bu yönde bazı söylentiler duymuştum. Ama karısı paradan gelmiyor muydu?"

Heath, "Bu mümkün," diye kabul etti. Piçin özel hayatı hakkında pek bir şey bilmiyordu. İyi arkadaş oldukları da söylenemezdi. "Bunu araştıracağım ve ne bulduğumu sana bildireceğim."

"Bırak onu. Lütfen," dedi Myles usulca. "O korkunç günü anlamak istiyorsun ve yeniden anlatmaktan çekinmiyorsun. Senden bunu istemeye hakkım olmadığını biliyorum ama dur. Bunu tekrar yaşayamam. Şehrin o tarafına öfke nöbeti geçirmeden gidemem. Ya da depresyona girmeden. Camille'i seviyorum ve onun için her gün minnettarım. Ama sadece onunla birlikte olabiliyorum çünkü geçmişî kapalı kapılar ardına kilitlemeyi ve anahtarı zihnimin girintilerine atmayı seçtim. Lucy'ye ve hiç sahip olamadığımız çocuğa son kez veda ettim. Bunu deşmeyin ve beni tekrar o cehennemle baş başa bırakmayın."

Heath şaşkın bir sessizlik içinde oturmuş, kendini şeytan kadar suçlu hissediyordu. Aradığı kapanışın Myles'ın da işine yarayacağını düşünmüştü. Böylece her ikisi de geçmişin tüm kayıp parçalarını bulduklarını, bir araya getirdiklerini ve trajediyle dolu kutuları bantlayarak kapattıklarını bileceklerdi. Belki de sadece anlamaya ihtiyacı vardı, böylece neyi yanlış yaptığını anlayabilir ve sonunda Anna'yı korumadaki başarısızlığıyla yüzleşebilirdi.

Heath, o günlerdeki en yakın arkadaşının travmayla başa çıkmak için bu kadar farklı bir yol izleyeceğini milyon yıl düşünse aklına getirmezdi. Kendisi katılmasa bile Myles'ın bakış açısına saygı duyuyordu. Ama Heath bu işin peşini bırakamazdı.

"Elbette. Özür dilerim. Hiçbir fikrim yoktu."

"Evi terk etmenizin nedenlerinden biri de bu değil mi? Sürekli hatıralar? Sana onu hatırlatan tanıdık bir restoran ya da kişi, hatta bir şişe şarap görmek?"

Haklıydı ve Myles işinden, çevresinden, evinden öylece çekip gidememişti. Adam her zaman ailesinin belkemiği olmuş, hasta anne babasını ve beleşçi kardeşini desteklemişti. Heath daha şefkatli olmayı dileyerek yüzünü buruşturdu. "Unutulmazlar, biliyorum."

"Ve sen de biliyorsun ki buradan ayrılamam. Camille ve benim artık rahat bir hayatımız var. Her şey yoluna giriyor. Zor ama Lucy'yi anlamsız bir cinayet sonucu

kaybettiğimi kabul ediyorum.

Şiddet. Kim olduğunu ve neden olduğunu bilsem bile, onun ölümünü asla anlayamazdım. Öyleyse kimden nefret edileceğini bilmenin gerçekten bir anlamı var mı?"

"Senin için farklı. Anlıyorum. Bu konuyu bir daha açmayacağım." "Hani şu 'bırak uyuyan köpekler uyusun' deyimi var ya? Bırakın yatsınlar," dedi.

yalvardı. "Yaşananları sindirmek için boşuna çabaladığım onca yıl, depresyon ve alkolle mücadele etmeme neden oldu. Bu yüzden o korkunç günü uzak geçmişte bırakmak ve yoluma devam etmek zorunda kaldım."

Heath, Axel'in penceresinden dışarı, kör edici güneş ışığına baktı ve aniden bastıran gözyaşlarına karşı gözlerini kırptırdı. Nedeninden tam olarak emin değildi. Anna'nın yasını tutuyordu. Kendisinin ve Myles'in çok farklı şekillerde katlandıkları keder dolu yıllar için acı çekiyordu. İkisinin de gerçekleştirmedeği bir eylem yüzünden sonsuza dek azalmış gibi görünen dostluğun kaybı için acı çekiyordu.

"Konuyu kapanmış kabul edin."

Myles rahat bir nefes aldı. "Teşekkür ederim."

Zil çaldı ve Jolie sade elmas küpelerini ve zarif saatini takarak odaya girdi. Alyansı ışıktaki göz kırptıyordu. "Her şey yolunda mı?"

"Elbette aşkım. Ailemi aradım. Noel'i Liverpool'da geçirmemizi bekliyorlar." Zorla gülümsedi. "Sen ve annem iyi anlaşacaksınız."

"Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Kızmadılar mı?"

"Onlar olmadan evlendiğimi mi? Yeniden evlenmemi hiç beklemiyorlardı, bu yüzden çok heyecanlandılar." Ayağa kalktı ve onu nazikçe öptü. "Hızlı bir duş alacağım ve yola çıkacağız."

Jolie onun kolunu tuttu. "Biraz sessiz görünüyorsun. Tereddütlerin mi var?"

Heath yumuşadı. Kendi pişmanlıklarının ve geçmişle ilgili endişelerinin Jolie'yle olan ilişkisini etkilemesine izin veremezdi. Belki de bazı açılardan Myles haklıydı. Aralarında çok fazla

Geçmişe takılıp kalmaması için ileriye bakmasını
sağlayacak harika nedenler var.

"Hiç de değil. Kendine bir kahve yap, sonra da ofise
gidip herkese sürpriz yapalım."

On Üçüncü Bölüm

*On üç numaralı başarı kuralı: Bazen şansınız yaver gider ... bazen de gitmez.
Her iki olasılık için de plan yapın.*

JOLIE, Heath'le birlikte Betti'nin süitine girerken anahtarlarını gergin bir şekilde elinde şingırdattı ve kız kardeşini aradı.

Rohan yeni web sitesinin eklentisine tıklayıp duruyordu. Gerard, kalbini mutlu eden bir dizi renkle defterin üzerinde kısa, hızlı vuruşlarla çizimler yaparken olumlu bir şekilde ilham almış görünüyordu. Wisteria masasının üzerindeki keskin çiçek buketini içine çekerek gülümsedi, bu da Jolie'ye resepsiyonistin ve hayatındaki bir dargın bir barışık adamın, onların iyiliği için sonunda sürmesini umduğu başka bir pastoral dönemde olduklarını söylüyordu. Arthur bir yığın fatura arasında gezinirken masasındaki kâğıtları kısa sarsıntılarla tokatladı.

Jolie kaşlarını çattı. Karis'ten iz yoktu. "Herkes merhaba. Kız kardeşim nerede?"

O içeri girdiğinde hepsi başını kaldırdı, sonra sanki biri cevabı biliyormuş ama soru aslında hiçbirinin aklına gelmemiş gibi birbirlerine baktılar.

Arthur hariç herkes. "Erken bir öğle yemeğine gitti. Koruması da peşine takıldı."

Ve homurdanan muhasebecisinin sesi mutlu gelmiyordu. Berbat bir pazartesi mi geçiriyordu? Jolie omuz silkti ve iç geçirdi.

Kız kardeşine düğününü anlatma süreci sinir bozucuydu. Şimdi Karis'in burada olmamasının yarattığı hayal kırıklığı da bir o kadar zorlu görünüyordu. Ve kendi ailesine söylemeden önce ofisin geri kalanına söyleyemezdi. Bu yüzden beklemek zorundaydı.

"Teşekkürler. Bana ihtiyacı olan olursa masamda olacağım."

Jolie kendi alanına kapandı ve nereden başlayacağını bilemeden oturdu. Hafta sonu boyunca çok şey değişmişti, ancak buradaki sorunlar aynı kalmıştı. Mesajlar masasını doldurmuştu. Gerard birkaç umut verici eskiz bırakmıştı. Bilgisayarına dokunduğunda gelen kutusunun dolup taşıdığını gördü. Ama hiçbir şey yeni bir yatırımcı bulmaktan daha önemli değildi.

Birine ihtiyacı vardı ve paraya hemen ihtiyacı vardı. Heath'le geçirdiği çılgın, romantik ve zevk dolu hafta sonundan sonra, gerçeklerle tekrar yüzleşmek için kişisel bulutlarından inmesi gerekiyordu. Ve gerçek şuydu ki, vizyonuna inanacak zengin birini ve geri çekilip bunu gerçekleştirmesine izin verecek cesareti bulamazsa Betti bir anı olarak kalabilirdi.

Arama yapmak için telefonunu eline aldığında, kekeleyen çevir sesi ona sesli mesaj olduğunu söyledi. İyi haberler almayı umarak kodu girdi ve dinledi.

"Jolie, ben Carrington. Baban. Devralma şartlarımı konuşmak için önümüzdeki Salı günü bir öğle yemeği ayarlamak istiyorum. Cömert olmaya ve sıkı çalışmanı ödüllendirmeye hazırım. Zaman ve yer konusunda pazarlık yapmak için o aptal resepsiyonistine beni arattırma. Sırf benden ya da bu uygunsuz gerçeklikten kaçmak istediğiniz için küçük insanlarla uğraşmayacağım. Gururunuzu bir kenara bırakın -bu iş dünyasında sahip olunması gereken değerli bir beceridir- ve beni şahsen arayın. Beni kızdırma riskini göze alamayacak kadar yardımına ihtiyacın var."

Ciddi miydi? Telefonu öyle sert kapattı ki, Heath -ve ofisin yarısı- koşarak geldi. Kızgınlığı

Kocası hariç herkes tekrar koşuşturmaya başladı. "Ne oldu?" diye sordu.

"Sperm donörü sert oynamak istiyor. İyi o zaman. Hayallerimi yıkmak için onu arayıp bir öğle yemeği buluşması ayarlamamın imkanı yok. Ona daha önce gidip kendini becerebileceğini söylemiştim. Şimdi sanırım mesajı aldığından emin olmak için bir gök yazarı tutacağım."

Heath kapıyı kapatarak onları birlikte ofisine hapsetti. Bir şey söyleyecekmiş gibi baktı, sonra başını salladı. "Sen akıllı ve kararlısın. Bu iş yürüyecek."

Jolie ne kadar tedirgin hissederse hissetsin, Heath'in hayatına getirdiği nimetler için şükretmesi gerekiyordu. Babası ortada yoktu, annesi en büyük kızının başarılarından çok çeşitli aşk lar ıyla ilgileniyordu, küçük kardeşlerinin onun rehberliğine ihtiyacı vardı. Sırf ona inandıkları için yanında olan hiç kimse olmamıştı.

"Teşekkür ederim." Ayağa kalktı ve kollarını ona doladı. "Bu benim için dünyalara bedel."

"Bir şey değil. Aç mısın?"

Aç olduğunu söylemek için ağzını açtığında güneş ışığı çevresel görüşünde hareket eden metalden yansıdı. Jolie döndüğünde Karis'in arabasının otoparka girdiğini gördü. Neden bu kadar gergin olduğundan bile emin olmadan titrek bir nefes aldı. Aslında gergindi. Her ne kadar kız kardeşini düşüncesiz aşk hayatı yüzünden azarlamış olsa da, Jolie Karis'in de ona birkaç çift lafı olacağından emindi. Muhtemelen bunları hak etmişti. Doğru olduğunu düşündüğü için evliliğe a d ı m atmıştı.

Annesinin bunu söylediğini kaç kez duymuştu?

Daha da kötüsü, boşandıktan sonra annesi en son eski kocasının onu hiç sevmediğini nihayet anlayacaktı.

Jolie başını iki yana salladı... ta ki bu sözleri bir kez bile söylememiş bir adama hayatını adadığını fark edene kadar.

Acaba Asher'ın doğumunun yarattığı yoğun deneyim ve kendi duygusal birlikteliklerinin etkisiyle çok mu hızlı hareket etmişlerdi? Tanrım, kendini ikinci kez sorgulamaktan nefret ediyordu. Bunu nadiren yapardı ama iş dünyası gönül meselelerinden çok daha basitti.

"Bence konuşmalıyız. Bilmiyorum, konuşmalıyız." "Pekâlâ." Kaşlarını çattı.
"Ne hakkında?"

Onun bağlılığından gerçekten şüphe ediyor muydu? Kalbinden? Hayır. Sadece üç küçük kelime söylememiş olması, bu duyguyu hissetmediğinin kanıtı sayılmazdı. Heath Powell'dan daha iyi bir adam tanımamıştı ve tek bir şüphe anının bile onu raydan çıkarmasına izin vermeyi reddetti. Aklını başına toplaması, olmuş bitmiş şeyleri yeniden düşünmeyi bırakması ve Betti'ye odaklanması gerekiyordu.

"Bir daha düşündüm de, sadece yorgunum ve Karis'in tepkisi konusunda biraz gerginim. Keşke ona haberlerimizi ofiste vermek zorunda olmasaydık ama bunu ne kadar ertelersem o kadar üzülecek. Onu bilgilendirdikten sonra annemi arayabilirim." Çünkü önce annesini arasaydı, Diana hemen Karis'i arar ve her şeyi anlatırdı. "Tanrım, belki babama söylersem, beni becermeye çalışırken bir de tost makinesi atar."

Heath güldü. "Onun tost makinesine ihtiyacın yok."

"Haklısın, istemiyorum." İçini çekti ve onun elini tuttu.
"Gidelim mi?"

"Kesinlikle. Karis bizim için mutlu olacak. Merak etme."
Jolie içtenlikle öyle olmasını umuyordu.

Birlikte kapıdan çıktılar ve mavi güzelliğiyle neredeyse kör edici olan keskin Ekim güneşine doğru ilerlediler. Eğer bu kadar tedirgin olmasaydı, hafif bir esintiyle ılık ve ağaçlar neredeyse parlayacak kadar yeşil yapraklarla mükemmel bir gün olabilirdi.

Ve eğer biri otoparkta ona ateş açmak için o anı seçmemiş olsaydı.

İlk kurşun havada çınladığında Heath anında tepki verdi. Jolie'yi yere yatırdı ve vücudunu kendi vücuduyla koruyarak onu sardı. İçgüdüleri devreye girdi ve hayatta kalmak için gerekli olanlar dışındaki tüm fonksiyonlarını kapattı. Görüşü keskinleştirdi. Kulakları daha da keskinleştirdi.

O bir avcı oldu.

"Yere yatın!" diye bağırdı diğerlerine.

On adım ötede, Cutter Karis'i çoktan asfalt zemine götürmüş ve onu korumaya almıştı.

Heath'in kalbi göğsünde gümbürdüyor, kulaklarındaki uğultuyu güçlendiriyordu. Damarlarında dolaşan adrenalin onu yakıp kavuruyordu. Jolie'nin yüzünü aceleyle taradı. "İyi misin?"

Korkmuş ve ne diyeceğini bilemez halde görünüyordu ama başını salladı.

Onun bir şey söylemesini istiyordu ama kafasına birden fazla kurşun yemiş ya da Anna gibi derisine şarapnel gibi beton saplanmış olsaydı, başını sallayacak kadar bile hayatta olamazdı. Heath kendine nefes almasını ve panik çıkmazından çıkmasını söylemeye çalıştı. Her şey yolundaydı ve Jolie'yi zamanında kurtarmıştı.

Tek düşünebildiği, yeterince hızlı tepki vermemiş olsaydı, bir karısını daha gömüyor olabileceğiydi.

Kafasını kaldırıp baktığında, birkaç dakika önce yanında durduğu arabanın camının hemen üzerinde kurşun izleri vardı. Kalbi durdu.

Heath sevdiği kadın için tekrar yas tutmayı reddetti.

"Cutter, bayanları içeri götür."

"Anlaşıldı."

Heath ayağa kalkmak üzereyken Jolie onun kolunu yakaladı. "Ne yapıyorsun?"

Ama yüzündeki dehşet bildiğini gösteriyordu. "Benim işim."

İtiraz edecekti. Ve buna izin veremezdi. Jolie anlamalıydı ki eğer ona bir şey olursa

onu tamamen ezecekti. Anna'nın kaybı çok zor olmuştu. İlk başlarda, şişeden çıkmak istemediği haftalar geçirmişti. Öfkesinin boğucu etkisinden kurtulamamıştı. Sonunda, gerçekten hayatına devam etmek için bir neden bulmuştu. Böylece onunla evlendi.

Tek bir kurşunun Jolie'yi bu dünyadan silip atabileceği ve onu bu olayın sonuçlarıyla tekrar baş etmek zorunda bırakabileceği düşüncesi içini karanlık, buz gibi bir öfkeyle doldurdu.

Kadının elinden kurtulduktan sonra çömeldi, gölgeler ve yeşilliklerle gizlenmiş arazide hızla ilerleyerek uzaktan gördüğü metal parıltısının peşine düştü. Tetikçi muhtemelen çoktan kaçmıştı. Ama Heath adamın yavaş kaçışını umuyordu, böylece o piçi öldürebilecekti.

Silahını çekip bölgeyi araştırdı, yakındaki endüstriyel binaların etrafında gizlice dolaştı, çalıların arasından sessizce geçerek tetikçinin konumunu belirledi. Heath, suikastçinin üç dakika önce durduğundan şüphelendiği yerde durup yolun karşısına baktığında, dehşet ve daha önce hiç hissetmediği bir öfke karnına tekmeyi bastı.

Karis'in pozisyonu bir ağaç tarafından engellenmişti. Ateş edenin onu hedef almış olmasına imkân yoktu. Belli ki Jolie'yi öldürmek istemişti. Bir santim sağa dönse, Heath başka bir cenaze töreni planlıyor olacaktı.

Tetikçi işi bıraktığında geride hiçbir şey bırakmamış, boş kovanları bile almış ve ayakkabılarının izlerini topraktan silmişti.

Profesyonel.

Heath çevresini inceleyerek suçlunun nereye kaçmış olabileceğine karar vermeye çalıştı, ama betona çarptıktan sonra takip edemeyeceği kadar çok yön ve olasılık gördü. Bir çıkmaz sokak.

İçindeki eğitilmiş ajan bu pisliği avlamak için yanıp tutuşuyordu. İçindeki adam sadece karısına ulaşmak ve ona sarılmak istiyordu.

"Lanet olası orospu çocuğu." Yakındaki çite bir yumruk indirdi ve Betti'ye doğru yürüdü.

İçeride kaos hüküm sürüyordu. Polis yine yoldaydı. Karis histerik bir şekilde ağlıyordu ama Cutter onun dramı karşısında sakin görünüyordu. Gerard el kol hareketleri ve Fransızca mırıldanmalarla odada volta atıyordu. Rohan, işyerine bir haftadan kısa bir süre içinde iki kez şiddet geldiğine inanamıyormuş gibi gözlerini kırptırdı. Arthur sadece oturdu ve uyuşmuş bir şekilde baktı.

Karısını görmedi. Heath'in kalbi durdu. "Jolie nerede?"

"Banyo," diye yanıtladı Cutter, Karis inlerken onu garip bir şekilde tutarak. "Ona oraya kadar eşlik ettim ve etrafın temiz olduğundan emin oldum."

Heath koşmaya başladı ve kapıyı çarparak kadınlar tuvaletine girdi. Evet, binada başka birinin de bu tuvaleti kullanıyor olabileceğini biliyordu ama umurunda değildi. "Jolie?"

Karnından gelen sesi duydu. Dün gecedan beri bir şey yememişti, bu yüzden kusacak bir şeyi yoktu. Adrenalin çarpması vücudunun dengesini çok kötü bir şekilde bozmuştu. Onun acı çektiğini duymak kalbini parçaladı.

Bir an bile düşünmeden arkadaki geniş bölmenin kapısını tekmeleyerek açtı ve ona doğru koştu. "Aşkım?"

Solgun ve titrek görünüyordu, sanki umutsuzca kendini bir arada tutmaya çalışıyordu.

"Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim," diye yemin etti.

Sonra kadının ona inanmak için hiçbir nedeni olmadığını fark etti. Anna'nın nasıl öldüğünü ve onu kurtarmadığını çok iyi biliyordu.

Jolie ayağa kalkıp lavabodan ağzına ve yüzüne soğuk su sıçratırken ona göz kırptı. "Biliyorum. Cutter beni ofise, pencerelerden uzağa sürükledi. -"

"Olması gerektiği gibi."

"Ama seni göremedim. Ne olduğunu bilmiyordum. I . . ." Kendini ona doğru attı.

Heath kollarını onun boynuna doladı, alçakgönüllülüğün ötesindeydi. Biri ona ateş etmişti ve o da onun için mi endişelenmişti?

Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Hedef ben değildim. Bunu anlıyor musun?"

"Iskaladılar. Biri bana neden ateş etsin bilmiyorum ama-

"Potansiyel şüphelilerin üzerinden tekrar geçmeliyiz."

"Biliyorum. Ama düşünmeden edemiyorum... Ya tetikçi onun yerine sana zarar verseydi?"

"Şşş. Ben iyiyim. Unutma, bu benim işim. Derin nefes al, aşkım. Hadi gidelim."

"Sadece bir dakika." Nefes nefese kaldı. "Cutter bana burada yardım etmek zorunda kaldı. Bacaklarım titriyor."

Heath, Jolie'yi kollarının arasına alıp göğsüne yaslamak için eğildiğinde kalbinin yeniden göğsünde sıkıştığını hissetti.

"Seni buradan çıkaracağım." "Polis . . ."

"Cutter onları bilgilendirebilir. Bizi daha sonra arayabilirler. Şu anda senin için endişeleniyorum."

Jolie yine itiraz etmedi, sadece adam onu ofisten geçirirken yüzünü onun boynuna gömdü. Bu ona Jolie'nin ne kadar sarsılmış o l d u ğ u n u bir kez daha göstermişti.

Resepsiyon bölümünü geçtiklerinde kız kardeşini gördü. "Sen iyi misin?"

Karis cevap veremeyecek kadar hıçkırmakla meşguldü.

"O iyi," diye ekledi Cutter. "Sarsılmış. Polisle işimiz biter bitmez onu eve götüreceğim."

"Sana adresi mesaj atarım. Onu oraya getir," diye ısrar etti Heath. "Birlikte çalışmalı, bu konuyu daha önce düşünmediğimiz açılardan incelemeli ve bir şeyler bulmaya başlamalıyız."

İki adam birbirlerine başlarıyla selam verdiler ve Heath Jolie'yi içeride bırakıp arabasında ve otoparkta bir şey olup olmadığını kontrol etti.

Arabasını getirmeden önce muhtemelen tehlikeliydi. İyi bir İngiliz olarak yolun karşı tarafında araba kullanmaktan hoşlanmasa da, bunu daha önce de yapmıştı. İdare ederdi.

Dakikalar sonra arabayı kapının yanına park etti, motor rölantide çalışıyordu. Onu yolcu koltuğuna götürdü ve kendi bedeniyle onu sokaktan ve olası tehlikelerden korudu.

Sonra onu arabaya yerleştirdi, koşarak kendi koltuğuna geçti ve yola koyuldu.

Direksiyonu kavrarken parmak eklemleri bembeyazdı. "Hayatındaki biri seni sadece korkutmak değil, sana zarar vermek istiyor. Tanıdığınız *herkese* dikkatlice bakmamız gerekiyor."

Ona titrek bir baş sallama hareketi yaptı. "Annemi ve kız kardeşimi eliyorum. Annem Kilgore'da, yani Doğu Teksas'ta. Üç saat uzaklıkta... ve gerçekten, neden? Yaralanırsam ya da ölürsem acil durum parasını kaybetmek dışında hiçbir şey kazanamaz."

Heath başıyla onayladı. "Kız kardeşinin bu işle bir ilgisi olmadığına ben de katılıyorum. O şiddet yanlısı biri değil ve paraya da pek değer vermiyor."

"İyi bir çatısı ve yeterince yiyeceği olduğu sürece Karis mutlu. O oldukça tipik bir Y kuşağı. Aksesuarlarının Tiffany ya da Chanel olması umurunda değil. Teknolojik aletler istiyor. Geri kalan her şeyin işlevsel ve sağlam olması yeterli."

Heath'in değerlendirmesi de bu yöndeydi. "Baban mı?"

Bu soru göğsünün sıkışmasına neden oldu. Bu pisliğin küçük bir çocuğa nasıl olup da onun en aptalca hatası olduğunu söyleyip yirmi beş yıl boyunca çekip gidebildiğini anlamak onun için zaten yeterince zordu, ama onun ölmesini isteyebileceğini hayal etmek Jolie'nin bunu anlamakta güçlük çektiği açıktı. Yine de olabildiğince mantıklı olmaya çalıştı.

"Hiç sanmıyorum. Çoğunlukla şirketi elimden almaya çalıştığı ve bir numaralı hedefinin her zaman para olduğu için. Eğer ben ölürsem, Karis her şeyi alır."

Onu. Ve nasıl hissettiğimi biliyor. Betti'yi ona satmadan önce çözerdi. Ayrıca, Carrington Quinn ellerini kirletecek biri değil. Oh, suda mali kan olduğunda saldırmayı sever. Ama cinayet gibi fiziksel bir şeye başvuracağından şüpheliyim."

Heath hiç tanımadığı bu adamdan ne kadar nefret etse de, onun mantığını anlıyordu. "Birini kiralayabilir ama bunun artık hiçbir anlamı yok. Hâlâ pazarlıklarınızda üstünlüğün kendisinde olduğunu düşünüyor, bu yüzden cinayete başvurmak aslında onun konumunu zayıflatabilir. Onu listeden çıkaracağız. Gardner'ın kız kardeşinden adamın yaralarının fail olamayacak kadar ağır olduğunu biliyoruz."

Ancak bu değerlendirme Heath'in başa döndüğü anlamına geliyordu.

"Doğru. Dediğimiz gibi, pencereme taş atacak biri değil. Ayrıca, Karis'i çok az tanıyor, bu yüzden ona verdiği garip hediyelerin hiçbir anlamı yok."

Heath içini çekti. "Olaya daha geniş açıdan bakalım. Kız kardeşin için hediyeler, bilgisayarını hedef alan bir hırsızlık, vandalizm, sonra ..." Hâlâ kafasının içinde yankılanan o korkunç silah sesi, keskin nişancı tüfeğinin her geri tepişinde midesinin sıkışmasına neden oluyordu. "Sonra bugünkü olay."

Bunlar çok farklı yöntemlerdi ve ona işkence edenin kafasını karıştırmak dışında ne yapmaya çalıştığını hayal bile edemiyordu.

"Ben bir düzen göremiyorum."

"Karis için bıraktığı notlar en fazla bilgiyi sağlıyor. Bu adam onunla birlikte olmak istiyor. Ve senin ona engel olacağını düşünüyor. Seni öldürecek kadar mı, bilmiyorum."

"Neden durayım ki ..." Sözüünü yarıda kesti. "Tamam, geçmişte Karis'in birkaç erkek arkadaş adayını kovaladım."

"Belki de onlardan biridir?" Kaşlarını çattı. "Ama son zamanlarda hiçbirini bir kenara itmediğinizi kendiniz söylediniz."

"Doğru. Peki neden şimdi? Ve neden gündemini şiddetle zorluyor? Belki de birileri personel arasındaki flört karşıtı politikama kızmıştır. Eğer durum buysa, kimin sorumlu olduğunu biliyorum."

"Arthur mu? Sizce gerçekten cinayete teşebbüs edecek kadar dengesiz mi?"

"Bilemiyorum. Sosyal açıdan garip biri gibi görünüyor ama bu beni öldürmeye çalışacağı anlamına mı geliyor?" Zihni yarışıyor gibiydi, sonra iç çekti. "Hayır. O olamaz. Sokağın karşısından silah sesleri gelmeye başladığında ofisteydi."

"Arthur gözümün önünde olmasaydı bile tetiği onun çekmediğini zaten bilirdim. O kalibrede bir silahı kullanmak için gereken soğukkanlılık ve beceriye sahip olduğundan şüpheliyim. Ama profesyonel birini tutmuş olması mümkün."

"Nasıl? Parası ya da bağlantıları olduğundan şüpheliyim."

Heath alaycı bir tavırla, "Belki bir tanıdığı vardır," diye karşılık verdi. Kız alay etti. "Ciddiyim."

"Şaka bir yana, belki de internette bunu ucuza yapacak birini bulmuştur. Ya da başka bir iyilik karşılığında."

"Vergilerini ödemek gibi mi? Video oyunlarını yenmek gibi mi?" Heath başını salladı. "Hayır, haklısın. Akla yatkın değil." "Ayrıca, kız kardeşimle çıkmak istiyorsa, kabul edelim."

Beni öldürmek onun kalbine giden yol değil."

"Arthur hayal ettiğimizden daha sapkın değilse, haklısın. Düşünmeye devam edelim."

Hâlâ bembeyaz ve titrek görünüyordu ve Heath, Betti'nin ofisi ile Axel'in evi arasında kat etmek zorunda olduğu on iki milin her birine içerliyordu. Konsolun karşısına uzanıp onun elini tuttu. Kadın da ona zayıf bir sıkmayla karşılık verdi.

"Tüm bu heyecan içinde kız kardeşime haberlerimizi söyleme fırsatımız olmadı."

"Yapacağız," diye söz verdi.

Bunun onun için neden önemli olduğunu anlıyordu ama Karis'i romantik hayatları konusunda bilgilendirmek Heath'in şu anda en az ilgilendiği konuydu. Önemli olan tek şey, birilerinin neden Jolie'ye zarar vermek istediğini, neden Jolie'yi öldürmeye teşebbüs etmek için oyunlarını hızlandırdıklarını bulmaktı. ve sonsuza dek mutlu yaşayabilmeleri için onu nasıl hayatta tutacakları.

HEATH, Axel'in evine vardıklarında onu su içmeye ve uzanmaya zorladı. Onu kaşıkladı, derin nefes almasını sağladı ve kapı çalınana kadar ona sarıldı.

Sesi duyunca ayağa fırladı. Silahını kılıfından çekip ön pencereden dışarı bakmak için evin içine doğru koşarken kalbi hızla çarpıyordu.

İçini çekti, gerginliği dışarı taşıyordu. "Bunlar Karis ve Cutter."

Karısı hemen arkasındaydı ve tokmağa uzandı. Heath ondan önce davranıp onu hem kapının hem de kendisinin arkasına itti ve ikili içeri girerken sokağı taradı.

"Sizi takip eden var mı?" diye sordu.

Cutter başını sallayarak Karis'i içeri soktu ve kendi vücuduyla Karis'in vücudunu kapatarak onu takip etti. "Her yer temiz."

"Jolie." Karis ona doğru koştu ve iki kadın büyük bir sevgi ve rahatlamayla birbirlerine sarıldılar.

Son beş gün içinde kız kardeşler iki kez tehlikeye girmişti. Heath'in tahminine göre bu iki kez çok fazlaydı.

"Sen iyi misin?" Jolie kız kardeşinin yüzünü tarayabilecek kadar geri çekildi.

"İyi. Kimse bana ateş etmedi," diye belirtti Karis. "Senin için endişeleniyorum."

Heath kapıyı kilitledi ve kadınları, arka bahçede dolaşmadıkları sürece kimsenin içeriyi göremeyeceği oturma odasına doğru yönlendirdi. Ama sonra

onları da görecekti. "Pencerelerin yakınında oyalanmayalım."

Evin içine doğru ilerlediler ve herkes oturdu, Karis ve Cutter da iki büyük sandalyeye. Jolie kanepeye uzandı, Heath de onun yanına oturdu ve elini uzattı. Onu tanıyalı daha bir hafta bile olmamıştı. Şimdiden hayatta ait olduğu bir yeri, yanında bir eşi olduğunu hissediyordu. Kız ona doğru baktı ve bugün yaşadığı onca şeye rağmen yüz ifadesi hâlâ onun yanında kendini güvende hissettiğini söylüyordu. Güvenle parlıyordu.

Bu onu hem öldürdü hem de alçalttı.

"Polisin icabına baktın mı?" Heath sordu. "Evet.

Hiçbir şey bulamadılar.

Ve elbette geçen hafta Jolie'nin ofisine yapılan hırsızlıkla ya da Cumartesi günü penceresinden giren taşla bir ilgisi yok."

"Tabii ki hayır." Heath gözlerini devirdi. *Embesiller*.

"Eğer yardımdan çok köstek olacaklarsa, etraflarından dolanırım."

"Kimse yaralanmadı ve bir tetikçi olduğuna dair yeterli fiziksel kanıt bulamadılar. Takım elbiselerden biri Jolie'nin son zamanlarda çok şey yaşadığını, bu yüzden biraz ... heyecanlı olabileceğini öne sürdü. Muhtemelen başka bir şeydi, eski bir arabanın geri tepmesi gibi."

Heath yumruklarını sıktı. "Bu tamamen saçmalık. Bu sesler arasındaki farkı biliyorum."

"Ben de öyle ve tartıştım." Başını iki yana salladı. "Ama ortada bir olay olduğunu kabul etmiyorlar, bu yüzden dava onların gözünde pek de önemli değil."

"Lanet olsun." Heath karısına daha sıkı sarıldı, onu suikastçiden ve ona zarar vermek isteyen diğer herkesten korumaya yemin etti.

Cutter Jolie'ye doğru baktı. "Asıl soru şu: Neden biri sana zarar vermek istesin?"

Heath'in defalarca sorduğu aynı soruydu bu.

Omuz silkti. "Aklıma bir şey gelmiyor. Ölümümünden fayda sağlayacak birini kesinlikle düşünemiyorum."

"Oh, bilmiyorum. SweetieBow'daki kızlar önümüzdeki on dakika içinde korkunç bir şekilde ölmeni çok isterler," diye espri yaptı Karis.

"Rakiplerimizden biri," diye ekledi. "Şey, SweetieBow kardeşler Minneapolis'te yaşıyor, bu yüzden buraya gelip bu kadar sorun çıkarmaları zor olurdu."

"Eğer ciddiyseler, bugün tetiği çekmesi için birini tutabilirlerdi." Cutter, Heath ve Jolie'nin daha önce çiğnedikleri zeminin üzerinde tekrar yürüdü.

"Bu doğru. Ama onları başarıdan alıkoyduğuma inansalar bile Karis'e hediye vermezlerdi."

"Ya birden fazla kişiyle karşı karşıyaysak?" Heath onun yanında düşündü. "Ya hediyelerden ve örtülü tehditlerden biri sorumluydu? Geçen Çarşamba bir başkası içeri girdi ve bugün Jolie'ye ateş etti. Bu farklı yöntemleri ve tehlike derecelerini açıklar."

Karis kaşlarını çatı. "Yani, bir adam bana gizli bir şekilde hayranlık duydu ve bana daktilo notlarıyla havalı şeyler bırakırken, tamamen farklı biri Jolie'yi korkutmaya mı çalıştı?"

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi Cutter. "Karis'in aldığı tüm rastgele teklifleri bir kenara bırakıp -bu arada benim param Arthur'un senin hayranın olduğu yönünde- hakkında en az şey bildiğimiz ama en tehlikeli olan olaylara odaklanmayı öneriyorum."

"Arthur mu?" Karis geri çekildi, çünkü muhasebeci/video oyunu ineğinin romantik bir ilgi alanı olabileceği hiç aklına gelmemişti.

"İyi düşünmüşsün." Heath onu görmezden gelerek başını salladı. "Bildiklerimizi gözden geçirelim."

"Ne kadar yardımcı olabileceğimden emin değilim," diye itiraf etti Jolie. "Birinin beni öldürmek istediğine hala inanamıyorum. *Ben*. İlk olarak, hırsızlık sırasında, bu kişi bilgisayarımı ve

üzerinde ne varsa. Sonra ne yaptı? Pencereme bir taş atarak bana hakaret etti. Bu hangi amaca hizmet etti? Sonra bugün beni öldürmeye çalıştı. Sanki beni korkutmak istedi ve bu işe yaramayınca sinirlendi.

Rock'ın diğerlerinden çok daha çocuksu olması dışında."

"Haklı olduğu bir nokta var." Cutter başıyla onayladı.

"Rock sanki

Birinin hayal kırıklığı. Bunu da şimdilik bir kenara bırakalım. Birinin sizi neden korkutmak isteyebileceğini düşünebiliyor musunuz?"

"Cuma gecesinden önce, bir yatırımcıyı güvence altına almak derdim. Ama Gardner'la yollarımızı alenen ayırdıktan *sonra* biri beni vurmaya çalıştığından beri-"

Heath gururlu bir sırtışla, "Bu hafif kalır," diye araya girdi. "Bazı Tweetler oldukça komikti."

Jolie gözlerini devirdi. "Bu adamın benden başka nelerden korkmamı istediğini hayal bile edemiyorum."

Karis, "Belki de bir rakip sadece dikkatinizi dağıtmak ve operasyonlarınızı sekteye uğratmak istiyordur," diye önerdi.

"Bana ateş ederek mi? Bu dikkat dağıtmaktan daha fazlası. Ve neden haneye tecavüz gibi ciddi bir suç işledikten sonra oturma odamın penceresine taş atmaya karar versin, sonra da cinayete teşebbüs etsin? Olayların sırası önemsizden hayati tehlikeye doğru ilerlemiyor. Sanki 'bunlardan hangisi diğerine benzemiyor' oyunu oynuyormuşum gibi hissediyorum."

Heath başını salladı. "Belki de üretiminizi kimin durdurmak isteyebileceğine daha fazla odaklanmalıyız. Ya da başarınıza kızabilecek birine."

"Bunu konuşmuştuk." Ayağa kalktı ve huzursuzca yürümeye başladı. "Kimseyi düşünemiyorum. Evet, hedefim bir gün dünyayı ele geçirmek ama henüz o noktada değilim. Yükselirken o kadar çok düşman edinmiş olamam."

Heath'e de öyle görünmüyordu. Bütün bu durum başını kaşımaya neden olmuştu.

"Siz hanımlar bana bir yerlerde bir şişe su bulabilir misiniz acaba?" Cutter sordu.

Karis kaşlarını kaldırdı. "Mutfak yirmi adımdan daha kısa bir mesafede. İkimizin de sana bir içki getirmesini ister misin?"

Cutter iç çekti. "Sen duymadan senin hakkında başka nasıl konuşabilirim ki?"

Heath gülümsemek zorunda kaldı. İki kız kardeş de ince ipuçlarını iyi algılayamıyordu.

"Peki." Jolie Karis'in elini tuttu ve onu mutfağa doğru çekti. "Sizi biraz yalnız bırakalım."

Erkekler kadınların mutfağa ulaşmasını beklerken sessizlik çöktü. Aralarında duvar olmadığı için ikisi de gözlerini suçlarından ayıramıyordu. Cutter, Karis'i cerrahi bir bakışla izledi.

"Siz ikiniz nasıl geçiniyorsunuz?" Heath sesini alçalttı.

Diğer adam omuz silkti. "Kişisel alanına girmeme içerliyor. Sen ve Jolie ikiniz de bana asılacağı konusunda beni uyarmıştınız. Şimdiye kadar aramıza mesafe koymak için elinden geleni yaptı."

Heath kaşlarını çattı. "Bundan memnun olacağınızı düşünmüştüm."

Cutter tereddüt etti. "Sadece... şu anda zor bir dönemden geçiyor gibi görünüyor. Nedenini bilmiyorum. Durumunu daha da zorlaştırdığım için üzgünüm ama-"

"Onun güvenliği her şeyden önce gelir. Her zaman."

"Doğru." Cutter Heath'in sol yüzük parmağındaki kordona baktı. "Jolie'yle ne zaman evlendiniz? Ve Karis neden bilmiyor?"

"Dün. Ona bugün söyleyecektik ama sonra ortalık karıştı."

"Kesinlikle öyle. Bak . . ." Cutter iç çekti. "Karis senin hakkında derlediği raporu benimle paylaştı."

Lanet olsun, artık herkes onun özel hayatını biliyor muydu?

"Burnumu soktuğum için özür dilerim. Okumak istemedim," diye güvence verdi Cutter. "Ama ... aklına çılgınca bir fikir geldi ve ben de bunun bir geçerliliği olup olmadığını görmek istedim."

Karis'in çılgınca bir fikri olması zorlama değildi. Kutunun dışında düşündü çünkü kutu onun için gerçekten var değildi.

Heath, "Devam et," dedi.

"Hazırladığı dosyayı okuduktan sonra ne demek istediğini anladım. Beni dinleyin. Ya ..." İçini çekti ve potansiyel olarak rahatsız edici bir düşüncüyü nasıl aktaracağına karar vermeye çalışıyormuş gibi arkasına yaslandı. "Peki, geçen hafta Jolie'nin başına gelenlerin Betti'yle hiçbir ilgisi olmayıp tamamen seninle ilgili olması mümkün mü?"

Bu Heath'i şok etti. "Ben mi? Ne demek istiyorsun?"

"Tatsız olaylar sen onun için çalışmaya başladığında başladı, değil mi?"

"Bunu kabul ediyorum ama arkadaşlarımdan ya da ailemin hiçbiri onunla tanışmadı. Bu sabaha kadar onun hayatımda olduğunu bilmiyorlardı."

"Ama geçmişin Merhum eşinizin çözölemeyen cinayeti ... Siz onunla evlenene kadar kimse Jolie'yi öldürmeye çalışmadı."

Heath dondu kaldı. Yeniden evlenmesini kimsenin umursayacağını düşünemiyordu. "Onu ortadan kaldırarak hayatımı çekilmez hale getirmeye kim karar verir ki? Ayrıca, eğer amaçları buysa, neden bilgisayarını çalmaya çalışsınlar ki? Neden penceresine bir taş atıp ona kibarıktan uzak bir şekilde seslendiler?"

"Bilmiyorum. Şu anda hiçbir şey mantıklı gelmiyor ama cevap tam orada. Bunu hissedebiliyorum. Önemli bir detayı ya da ipucunu gözden kaçırdığımızı biliyorum."

Cutter muhtemelen haklıydı ve gerçek Heath'in ulaşamayacağı bir yerdeydi.

"Biraz araştıralım, Arthur'la konuşalım. Eğer Karis'in 'hayranı' oysa, o zaman bu olayları bir kenara bırakıp Jolie'yi en çok tehdit eden olaylara odaklanabiliriz."

Heath devam edemeden telefonu çaldı. Stone Sutter kart okuyucuların son kurulumuna yardım etmek için Betti'ye

gelmişti ama ofisteki hiç kimse nerede olduğunu bilmiyordu.

Heath gitmişti. Axel'in adresini mesaj atıp Arthur ve Jolie'nin bilgisayarıyla birlikte gelmesini istedi.

Heath neşeli bir cevaptan sonra, bazı cevapları beklemek için yerleşti. Sadece bulduğu şeyin onu daha fazla endişelendirmemesini umuyordu.

Bölüm On Dört

On dört numaralı başarı kuralı: Önden liderlik edin.

Ne hakkında konuştuklarını sanıyorsun?" Karis buzdolabının yanında fısıldayarak adamlara baktı.

Kim beni öldürmeye çalışıyor. "Belli ki bizim dahil olmamızı istememişler ama neyse. Zaten uzun bir gün oldu. Bir şişe şarap açıyorum."

Kız kardeşinin cevabını beklemedi, kilerde açılmamış bir kutu buğday krakeri buldu ve yakındaki dolaptan iki bardak aldı. Gurme değildi ama titreyen sinirlerini yatıştırabilirdi.

"Merlot olur mu?" Jolie şarap dolabına doğru yürüdü.

"Saat öğleden sonra iki. İş gün bitmedi."

"Umurumda değil." Bu sabah erken saatlerde Vegas'ta muhteşem bir otel odasında yeni evli bir kadın olarak uyanmıştı. Sabahına bir gelin olarak başlamıştı, sözde hayallerindeki adamla fantastik hayatına başlıyordu. Bu öğleden sonra, işler farklı ilerleseydi, gününü morgda soğuk bir levhada sonlandıracaktı. Bok yığınının bir de yakında yeni bir yatırımcı bulamazsa, hayatının mahvolacağı gerçeği eklenmişti.

Babası tarafından yutulacaktı. Bu yüzden şarap şu an kulağa harika geliyordu. "İçiyor musun, içmiyor musun?"

Karis omuz silkti. "Eğer istersen, tabii ki."

Jolie sol eliyle şarap şişesini kavradı ve diğer eliyle yakındaki bir çekmecedeki tirbuşon aradı.

Küçük kız kardeşi nefes nefese kalmış, parmağına bakıyordu. "Aman Tanrım. Yapmadın. Yapmadın, değil mi?" Karis adamlara doğru atıldı ve Heath'in eline bakmak için durdu. "Aman Tanrım. Sen yaptın!"

Jolie gözlerini kapattı. Lanet olsun. Tetikçi onu sarstıktan ve kaos başladıktan sonra Karis'i oturtup haberi verme şansını bulamamıştı.

"Yaptık." Jolie odayı geçti. "Heath ve ben hafta sonu Vegas'a gittik ve evlendik."

Karis onun bileğini tuttu ve mutfığa, adamlardan uzağa sürükledi. "Senin adına sevindim ama beni arasan canın yanar mıydı? Seni seven ailenden herhangi birini arayıp ... oh, bilmiyorum, belki de özel gününü paylaşmak için orada olmak ister miyiz?"

Hayır. Karis'in sunakta yanında durduğunu, sade ama güzel bir nedime elbisesi giydiğini, annesinin sade bir kilisenin ön sıralarında gözyaşlarını sildiğini hayal etmeye çalıştı. Eğer birinin duygularını incittiye bir pişmanlık duygusu göğsünü burktu ama o ve Heath şatafat ve tören istememişlerdi.

"Anlıyorum ama biz bunu kendimiz için yaptık. Çünkü birlikte mutlu olmaya hazırdık."

Kız kardeşi omuz silkerek durumu kabul etti. "Özür dilerim. Bu benim bencil tarafımın konuşmasıydı. Bu önemli gününüzü benimle paylaşacak kadar sizin için önemli olmak istedim."

"Öylesin. Kimsenin düğünümüze katılmasını engellemek için kaçmadık, KK. Sadece beklemek istemedik. Eğer seni mutlu edecekse, bize bir resepsiyon planlayabilirsin."

Şükran Günü. Austin o zaman evde olacak," dedi Los Angeles'ta yaşayan kardeşleri için. "Harika olacak."

"Elbette." Karis hâlâ şaşkın görünüyordu. "Ama evlenmek için neden acele ediyorsun? Bana hep biri sana yeterince değer veriyorsa, emin olana kadar bekleyeceğini söyledin. Yani, annem bunca kez evlendikten sonra senin bu kadar çabuk atlayacağını hiç düşünmemiştim."

Jolie kız kardeşine Heath'le evlenmenin doğru olduğunu bildiğini nasıl açıklayacağını bilmiyordu. Sonunda kendisine pislik gibi davranacak ve kalbini kıracak yeni bir adamla birlikte olduğunda annesinin kullandığı tüm kelimeleri ve cümleleri kullanacaktı.

"Ben de öyle olacağını hiç düşünmemiştim," dedi usulca. "Bu sana nasıl hissettiğimi açıklamalı. O harika, destekleyici, nazık, seksi, zeki biri."

Karis'in genç yüzünde bir parça kıskançlık belirdi. "Lanet olsun, şu anda aklım başımda, düşümü almış ve düzenli bir işim olmasına razıyım."

"Zamanın var," diye söz verdi Jolie. "Biri çıkacaktır karşına. Doğru biri. Cutter'la aranızda hâlâ bir şey yok mu?"

"Hayır." Mutfak tezgahına yaslandı. "Telefon konuşmalarına kulak misafiri oldum. Bir aşk üçgeninin içindeymiş gibi görünüyor. Kadın her kimse, onu çok seviyor."

Şimdi Karis'in sesi düpedüz hüznüydü. Jolie onun ellerini tuttu. "Bu da olacak. Bu arada sen kendine odaklan. Hayattan ne istediğine karar ver ki o resme girdiğinde çerçeveye uyup uymadığını anlayabilesin."

Kız kardeşi iç çekti. "Haklısın. Annemi arayıp ona iyi haberi verelim mi?"

Jolie, Diana boşanmanın ortasındaiken evlenmek hakkında konuşmaktan nefret ediyordu ama ... "Hadi yapalım."

Yaklaşık bir saat sonra kapı çaldı. Saçları kırlaşmış, bol kaslarını mürekkeple boyamış ve tehlikeli bir bakışa sahip zayıf bir yabancı, elinde bilgisayarıyla kapıda duruyordu. Arthur elinde bir kutuyla onun yanında oyalanıyordu.

Kocası döndü. "Jolie, Stone Sutter'la tanış. Kendisi harika bir teknoloji uzmanıdır ve ofisinizin güvenlik sistemini başlatabilmemiz için veritabanı kayıtlarını yüklemeyi bitirecek. Ayrıca bilgisayarınıza da bir göz atmasını istiyorum, bakalım o savunmaları da yükseltebilecek miyiz?"

"Stone, Jolie benim karım. Dün evlendik." "Tebrikler, dostum!"

Stone elini uzattı. "Bir Evliliğe yeni adım atmış biri için mutluluktur. Keyfini çıkarın. . ."

"Lily nasıl o zaman?" Heath adamların eve girmesine izin vererek sordu.

"Harika. Tecavüz mağduru gençler ve aileleri için bir destek grubu kurdu. Bir fark yarattığı için çok mutlu. Hamile kalmaya çalışıyoruz. O hazır, ... iyi zamanlar." İki başparmağını kaldırdı.

"Mükemmel. Ona selamlarımı iletin."

"Neden buradayım?" Arthur, girişte garip bir şekilde durmuş, elinde iki çeşit bantla bir arada tutulan, üzerinde bir kimya şirketinin logosu bulunan yıpranmış bir karton kutu tutarak sordu.

"Çünkü Stone'dan seni getirmesini ben istedim," diye ekledi Heath. "O kutuyu neden tutuyorsun?"

"Daha önce gizemli bir şekilde odacıklardan birinde belirdi. FedEx elemanının bıraktığı bir şeye benzemiyordu çünkü birisi internetten havalı şeyler sipariş etmişti."

Stone haklıydı. Yamalı, hırpalanmış, hatta belki de tehlikeli görünüyordu.

"Ofisteki diğer herkes kutunun şüpheli olabileceğinden korkuyor gibiydi." Stone omuz silkti. "Ben de onu buraya getirdim. Web geliştiricisinden, çılgın Fransız'dan ve hıçkıra hıçkıra ağlayan resepsiyonistinizden daha donanımlı olduğumuzu düşündüm."

Yani Wisteria ve erkek arkadaşı çoktan gitmişler miydi? Jolie iç çekti.

Heath Arthur'a döndü. "Bu Karis'in masasında mıydı?"

Yutkundu. "Ben ... um, evet. Orada değildim, o yüzden kimin bıraktığı hakkında bir fikrim yok."

Heath alaycı bir tavırla, "Tabii ki hayır," dedi. "Bunu bir daha deneyelim, olur mu? Karis'e bu kutuyu bıraktın - ve diğer bütün yeni hediyeleri de."

Arthur'un rengi soldu. "Ne demek istediğini anlamıyorum." "Saçmalık. Biliyorsun." Heath kaşlarını kaldırdı. "Olabilir

"Şimdi itiraf edersen herkes için daha iyi olur."

Muhasebeci oflayıp pufladı, bakışlarını kaçırmadan önce Karis'e bir göz atma riskini göze aldı. "Pekâlâ, lanet olsun! Jolie'yle iş arkadaşlarımla çıkmama izin vermeyen politika hakkında konuşmak niyetindeydim ama geçen hafta dosya odasında olanlardan sonra politikanın artık geçerli olup olmadığını merak ettim. Siz ikiniz artık evli misiniz? Sanırım bu benim sorumu yanıtlıyor."

Jolie, Heath'le olan ilişkisini ofiste daha iyi idare etmiş olmayı dilerdi ama onunla geçirdiği zamandan bir an bile pişmanlık duymadı.

"Bana hediyeler bırakan sen miydin?" Karis ağzı açık kaldı. "Laleler mi?"

"Elbette. Yüz yüze söyleyemeyecek kadar dilimin tutulmuş olduğu şeyleri aktaracaklarını umuyordum. Neden onları sana verdiğini düşündün, anlayamıyorum." Arthur eliyle Heath'i işaret etti.

Heath, "Bu konuda senin de benim de kafamız aynı derecede karışık, seni temin ederim," diye karşılık verdi. "Şeker mi?"

"Evet."

"Mum da mı?" Karis sordu.

Jolie onun kız kardeşinin tipi olmadığını bilip bilmediğini merak ediyordu. Karis onları tıpkı anneleri gibi kaslı, kaygan ve karizma dolu severdi.

"Başka kim olabilirdi ki?" Arthur yalvardı.

"Hoşlandığınız ve hoşlanmadığınız şeylere dikkat ediyorum. Sen ne zaman

Ben'le bir süre önce ayrıldık. Belki de bu benim için bir şanstır diye düşündüm. Bu yüzden haftalarca seni inceledim. Sana bir sayı uzmanı ve oyun meraklısı olmaktan daha fazlası olduğumu göstermek istedim. Düşünceli ve romantik olabilirim." Bir cilveyle Heath ve Jolie'ye döndü. "Ama siz ikiniz notlarıma en tehditkâr anlamları yükleyip durdunuz."

"Jolie'yi tehdit etmekten başka bir şey yapmadılar, yani evet. Endişeliydik." Heath onu tarttı. "Cumartesi günü penceresinden giren ve üzerinde kırmızı harflerle 'kaltak' yazan taş mı?"

Arthur durakladı, dudakları inatçı bir çizgiyle birbirine yapışmıştı. Sonra pişmanlık kaşlarını çattı. "Kızgındım. Özür dilerim. Zararı ödeyeceğim. Sadece... Hafta sonunu Karis'le geçirebilirdim. Eğer benimle polîçe hakkında konuşmuş olsaydın, beni asla sevmeyeceğine dair endişem çoktan sona ermiş olabilirdi."

"Haklısın ve sana zaman ayırmadığım için pişmanım." Jolie kaşlarını çattı. "Ama sen beni birinin bana zarar vermek istediğine inandırdın."

"Hayır. Buna ikiniz karar verdiniz. Aksini bilmesem, romantik olmayan insanlar olduğunuzu söyledim."

"Neden bana çıkma teklif etmedin?" Karis sordu. "İstedim." Gözlerini kaçırdı. "Her zaman iyi değilimdir kelimelerle."

"Beni tanımak için bunca zaman harcadın ve gururum okşandı. Ama seni tanımama hiç izin vermezsen sana nasıl aşık olabilirdim ki?"

Arthur sanki bu hiç aklına gelmemiş gibi Karis'e baktı. "Bu Sanırım şefkatli olabileceğimi bilseydiniz beni deneyebileceğinizi umuyordum."

Karis başını salladı. "Bana yağ çekmenin sana bir faydası olmaz. Hayatım boyunca annemin yanlış adamlara aşık olduğunu gördüm. Ve sonu hep korkunç oldu. Ben benimle tatlı tatlı konuşmasına izin verdiğim son adamdı. Bir gün uyandığımda, ben onun yanında yatarken başka biriyle mesajlaştığını gördüm. Bir süreliğine kalbimin kırılmasına izin verdim. Hırsız

geçen gece beni ofiste köşeye sıkıştırdı ve ölebileceğimden endişelendim, annemden çok ablam gibi olma zamanının geldiğine karar verdim. Hayatımı toparlamaya karar verdim." Jolie'ye döndü. "Dün üniversiteye kaydoldum. Tatilden sonra başlayacağım. Derslere geceleri katılacağım. Hayatımda bir şeyler yapmaya hazırım. Ve bir gün, Beyaz Atlı Prensime gelecek. Ama beni tamamlaması için ona ihtiyacım olmayacak. Kendi başıma tam bir insan olacağım."

Jolie gururla kabardı. Garip bir şekilde annelik duygusuydu ama aynı zamanda iyi bir arkadaşı için duyduğu heyecana benziyordu.

"Seninle çok gurur duyuyorum." Kız kardeşine kocaman sarıldı ve gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissetti.

"Her şey için gerçekten özür dilerim," diye teklif etti Arthur. "Akıllı davrandığımı sanıyordum ama Demek istediğini anlıyorum. Baştan başlayabilir miyiz, Karis? Belki yemeğe çıkarız? Tabii patronumuz randevu yasağını kaldırır ve benim de hâlâ bir işim olursa."

Eski kadın onu anında kovardı. Yeni kadının yaklaşımı çok daha farklıydı. "Herkes insan. Hatalar yaparız. Bunu ikinci ve son şansın olarak düşün. Doksan gün boyunca gözetim altındasın. Ama başka sorunlar, ofisteki gizemli kutular ya da penceremden giren taşlar olmazsa, o zaman hala çalışıyorsun.

Sen büyük bir değersin ve seni kaybetmek istemem. Kız kardeşimle aranızda ne olacağı ikinize kalmış."

Karis tereddüt etti. "Belki arkadaş olarak başlarız, bakalım nereye varacak."

Arthur'un duymak istediği cevap bu değildi ama bunu nezaketle kabul etti. "Bu hoşuma giderdi."

Birkaç saat sonra, Karis ve Arthur büyük ekranlı bir sinema odasına girdiler ve muhasebecinin onu oyun oynadığı kıyamet sonrası dünyayla tanıştırabilmesi için konsolunu bağladılar. Onları saatlerdir kimse görmemişti, bu yüzden Heath iyi anlaştıklarını tahmin etti. Jolie

Mutfak masasında elinde kâğıtları ve cep telefonuyla sessizce çalışıyor, birbiri ardına telefon görüşmeleri yapıyor, yeni bir yatırımcı bulmak için çalılıkları dövüyordu.

Heath işine, yani onu hayatta tutmaya odaklanmıştı. Arthur en sıkıntılı iki olay dışında her şeyi itiraf etmişti: haneye tecavüz ve silahlı saldırı girişimi. Heath bunlar için muhasebeciyi suçlayamıyorsa, şüphesini başka nereye yönelteceğinden emin değildi.

Stone Jolie'nin bilgisayarını tıkırdatıyor, kaşlarını çatan oluklar her an daha da derinleşiyordu. "Tamam, bu çok kötü."

"Ne?" Heath gerçekten de daha fazla kötü haber istemiyordu. Sadece karısını yatağına götürmek, kapıyı kapatmak ve dünyanın geri kalanını unutmak istiyordu.

"Geçen Çarşamba akşamı, birisi eşinizin sistemine girdi ve bir sürü veri madenciliği yazılımı ve izleme çerezi yüklemeye başladı. Temel olarak, onun her tuş vuruşunu ve sorgusunu bilmek istediler." Stone başını salladı. "A m a yüklemeyi başlatan kişi bitirmemiş."

"Biz onları engelledik. Jolie ve ben hırsızlık sırasında ilk yaklaştığımızda polisi orada yendik. Karis içeride tek başınaydı."

"Korkmuştu," diye ekledi Cutter. "Bana söyledi."

"Kesinlikle. Jolie onun için korkuyordu ve ben de Karis'i canlı çıkarmak için. Ama oraya vardığımızda bir adamı bilgisayarında bir şeyler yazarken bulduk. Sözünü kestik, o da makineyi çalmaya çalıştı."

"Burada çok istediği bir şey var."

Heath dişlerini gıcırdatarak volta attı. "Ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok. İlk başta işle ilgili bir şey olduğunu düşündük ama-"

"Bundan emin değilim." Stone birkaç tuşa daha dokundu. Sonra birkaç tane daha. Şaşkınlığı endişeye dönüştü. "En çok Çarşamba gününden önceki ve sonraki yedi günlük dönemdeki tarama geçmişiyle ilgileniyor gibi görünüyor. Kadın

İnternette bir şey arıyor ve bu sorgulara odaklanmış görünüyor."

"Ne gibi?" Kumaşlar? Trendler? Krediler? Yatırım tavsiyeleri? Stone ona sert bir bakış fırlattı. "Bu süre zarfında en çok aranan kişi sizdiniz."

Cutter homurdandı. "Sana söylemiştim demekten nefret ediyorum..."

Heath bu haberi sindirmeye çalıştı ama bir anlam veremedi. Evet, Karis görünüşe göre kız kardeşinin bilgisayarını kullanarak onun hakkında araştırma yapmıştı ama bunu umursayacak kim kalmıştı ki?

Anna'nın ailesi muhtemelen ondan nefret etmek için en meşru nedene sahipti. Tek kızlarını korumakta başarısız olmuştu. Ama onlar Anna'dan önce ölmüşlerdi. Diğer tek şüphelisi Kensforth da ölmüştü. Hatta Myles'tan bile şüphelenebilirdi. Ama adam bir kıta uzakta, hayatına devam etmeye çalışıyordu. Elbette Jolie'yi öldürmesi için birini tutacak bağlantıları vardı ama neden Jolie? Neden şimdi? O gün Heath'in kaybettiğinden çok daha fazlasını kaybetmişti ve hâlâ kendi yöntemleriyle yas tutuyor gibiydi.

Kim kaldı?

Anna ve Lucy'yi öldüren saldırıların beyni. O isimsiz, yüz­süz, dumandan bile daha zor görünen gölge. Heath lanet okudu. Çok geç olmadan bu gizemi çözmeliydi; kendisi için, Anna için, Jolie'yle geleceği için.

"Bilgisayardan bize daha fazla bilgi verebilecek başka bir şey bulabilir misiniz? Hırsız Jolie'nin internet aramalarını nasıl izlemeyi planlıyordu? Herhangi bir bağlantı, kimlik ya da-"

"Hayır, üzgünüm. Dediğim gibi, işe başladı. Ama bitirmemiş. Burada devam etmem için yeterli bilgi yok, sadece Jolie'nin kendi Wi-Fi'ını kullanarak bilinen bir hacker sitesinden indirdiği birkaç dosya var."

Yani siber parmak izi yoktu. Kader ve panik ilmiği birbirine dolanmış, onu yavaşça boğuyordu. "Denediğiniz için teşekkürler."

Stone birkaç kartvizit attı. "Aklınıza başka bir şey gelirse ya da başka sorularınız olursa beni arayın."

"Teşekkürler. Başka bir öneriniz var mı?"

"Evet, silahlarınızı doldurun. Bu konuda içimde kötü bir his var."

Heath de öyle yaptı. "Sean'la birlikte yarım kalan bir işi takip edeceğim. Betti'ye giren hırsız yaya olarak kaçmış. Ama hala şehirden yakalamış olabilecekleri trafik kamerası görüntüleri hakkında haber bekliyoruz."

"Eminim bebekle çok meşguldür. Dün hastaneden eve geldiler," dedi Stone.

"Callie bana fotoğraflarını gönderdi," diye ekledi Jolie. "O çok değerli. Umarım yakında onları ziyaret edebilirim."

Bu dava çözüldükten ve tehlike sona erdikten sonra mı? "Elbette. Bu arada, bu gece Sean'ı arayıp yeni bir şey öğrenip öğrenmediğini soracağım."

Ama daha cihaz çalmadan Sean'ın sesli mesajını aldı.

İç çekerek telefonu kapattı ve yarın yeni bir başlangıç yapacaklarını düşündü. Öğle yemeği yemediği için midesi gurulduyordu. Jolie cep telefonunun üzerine eğilmiş, gözleri gerilmiş gibi kısılmıştı. Ne kadar yorgun olduklarına ya da başka neler olup bittiğine bakmaksızın, ona sarılma ihtiyacı gün boyunca yavaş yavaş artmıştı. Ona sahip olmalıydı, hava gibi, yemek gibi.

Aşk gibi.

Stone Arthur'u da yanında sürükleyerek ayrıldığında, Karis ve Cutter üst kattaki ayrı yatak odalarına çekildiler. Heath Jolie'ye yaklaştı, elini tuttu ve onu ayağa kaldırdı. "Benimle gel, karıcığım."

On Beşinci Bölüm

*On beş numaralı başarı kuralı:
Kazandıklarınızı kutlayın.*

HEATH'in sesi tüm vücudunu karıncalandırdı. Dört basit kelime ve Jolie tam bir macun olmuştu.

Bacakları titreyerek ayağa kalktı ve elini onun elinin içine koyarak yan gözle ona şuh bir bakış gönderdi. "Nereye gidiyoruz?"

Biliyordu ama onun bunu söylediğini duymak için yanıp tutuşuyordu.

"Bizim yatağımız. Telefonunu masanın üzerine bırak." Sesi alçalmış, emredici bir hal almıştı.

Jolie ürperdi. Uyuması gereken zamanlarda bile telefonunu yanından ayırmamak gibi korkunç bir alışkanlığı vardı. Sık sık gecenin bir yarısı e-postalar, önemli haberler, hatta Betti'den bahsedene Twitter bildirimleri. Ama onunla tanıştığında beri yaptığı gibi, Heath önceliklerini yeniden sıraladı ve sadece iş hakkında düşünmesini imkânsız hale getirdi.

"Pekâlâ." Ürpererek ayağa kalktı ve cihaza sırtını döndü.

Onu koridordan aşağı, ebeveyn yatak odasına doğru götürürken, bir kolunu beline doladı. Avuç içi vücudunda bir iz bıraktı, doğruca kışına. Yanağını avuçladı, boynunu ısırarak için eğildi ve onu duvara yasladı.

"Yatağı bulmak için bekleyebilir miyim bilmiyorum, aşkım." Sesi huysuz ve sabırsızdı. "Sana dokunmam ve iyi olduğundan ve hâlâ benim olduğundan emin olmam gerek." Yüzünü iri ellerinin arasına alarak onu öptü; kaşlarını çatarak geri çekilmeden önce dudaklarını derinlemesine okşadı. Onu daha sıkı kavradı. "O silah sesini duyduğumda ne düşündüğümü biliyor olmalısın."

Jolie bunu çok iyi biliyordu ve tarihin tekerrür edebileceği korkusuyla yaşadığı endişe ve adrenalini ancak hayal edebiliyordu. "Trajik bir şey olmadı. Ben buradayım. Seninim."

Sözlerini başka bir öpücükle mühürledi ve adam onu daha sıkı tuttu, dudaklarını çenesinde, kulağında gezdirdi, boynuna indi, tattı, ısırdı, tadını çıkardı. Başını tekrar kaldırıp ağzını bir kez daha yakaladığında, nefes nefese kalmış ve onu içinde hissetmek için çaresizce gömleğini çekiştiriyordu.

"Şimdi ..." Sormuyordu.

"Henüz değil. Benim için bir şey yapmanı istiyorum, aşkım." Kesik kesik bir nefes verdi. "Güven bana."

"İstiyorum."

"Her parçanla. Denemek istiyorum. Lanet olsun." Heath sanki ona yeterince yaklaşamıyormuş gibi alınlarını birbirine bastırdı. "Bugün o kurşunlar seni hedef aldığında kendimi tamamen aklımı kaçırmış gibi hissettim. Bütün gün gerçekleri bir araya getirmeye çalıştık ama hiçbir şey mantıklı gelmiyor.

Bunların hiçbirisi benim kontrol edebileceğim şeyler değil. Öyle bir şeye ihtiyacım var. Kendinizi bana teslim edin - zevkinizi, bedeninizi, iradenizi."

Jolie zihinsel olarak, birisinin onun üzerinde egemenlik kurmasına izin vermeyi zor buluyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, zihinsel engelin üstesinden geldiği ve yatakta Heath'e kendini bıraktığı tek seferde, bundan hoşlanmıştı. Ama bu sefer daha zor olacaktı. Her şeyi isteyecekti. Gözlerindeki açlık bunu açıkça gösteriyordu.

Tüm benliğini teslim edebileceğinden bile emin değildi ama onu denemeyecek kadar çok seviyordu.

"İhtiyacınız olan her şeyi size vermek için elimden geleni

yapacağım."

"Bir şey var mı?"

"Sana güveniyorum." Onun yüzünü avuçladı. Onu asla Carrington Quinn gibi incitmeyecekti. Ya da annesinin düşüncesiz, aldatan eski sevgilileri gibi onu ezmezdi.

"Yedi yıldır kimseye üstünlük sağlayamadım. Gördüm, başkalarının etrafında güç alışverişinde bulundum. Dünyevi eşyalarımın çoğu hala Thorpe'un kulübünde. Ama Anna'dan beri kimseye güvenmedim ya da bunu deneyecek kadar önemsemedim. Bu senin için bir şeyi değiştirir mi?"

"Bu size daha az güvenmemi mi sağlıyor, çünkü ... ne? Pratik yapmıyor musun?" Başını iki yana salladı. "Hayır. Beni seçtiğin ve bana güvendiğin için çok duygulandım."

Onu bedenine doğru çekerken gülümsedi. Kimsenin onu kaldırmasına alışık değildi. Herkes onu cesur, yetenekli ve güçlü olarak görüyordu. Ama bu adamın ona değer vermesi, ona dünyasındaki en özel, en kırılgan kadınmış gibi davranması için yanıp tutuşuyordu.

Onu yatağa götürüp yatırdığında, giysileri uzun öpücükler, süpürücü dokunuşlar ve parmak uçlarının yumuşak darbeleriyle eriyip gitti. Ona yardım etti ve her geçen an, onun da kendisi kadar teni ortaya çıkarmasını sağladı.

Çırılçıplak ve nefes nefese kaldıklarında, onun yanağını okşadı ve baktı. Sonra tavrı sertleşti. Sesi neredeyse yasaklayıcı bir şeye dönüştü. "Bana ellerini ver."

Jolie ne onu ne de kalbinin güm güm atmasını sorguladı. O sadece adamın emrettiğini yaptı.

Her iki avucunu da öptü, sonra bir kolunu yatağın köşesine doğru düz bir şekilde uzattı ve daha önce fark etmediği yastıklı bir kelepçeyle bağladı. Kelepçeyi karyolanın üzerinde göremediği bir şeye bağladı. İşlemi diğeriyle de tekrarladı. Ardından ayak bileklerine kelepçe takıldığında nefesi kesildi.

Birdenbire çırılçıplak, onun zevki için yayılmış, bekliyordu. Onu bağlamaktan başka bir şey yapmamış olmasına rağmen

Jolie'nin kalbi hızlandı. Nefes alış verişi hızlandı. İç organları erimeye başladı.

"Kısıtlamaları nereden aldın?" Soruyu nefes nefese söylemeyi başardı.

"Axel'in evi," dedi dudakları kızın teninde gezinirken. "Dominion'da güvenlik görevlisi olarak çalışıyor, o yüzden kendine has birkaç eğilimi var."

"Ah." Ama zihnini en çok meşgul eden sorunun Axel'le hiçbir ilgisi yoktu. "Peki ya seninki? Bir kadını zapt etmekten hoşlanıyor musun?"

Ürperdi. "Eskiden kontrolü tamamen elimde tutmaktan hoşlanırdım. Seninleyken, çok daha fazlası. İlk günden beri Anna'nın güvenini kazanmıştım. Rehberlik istedi, ben de verdim. Sana rehberlik etmek bir kediye gütmek gibi olabilir, zor ile imkânsız arasında bir yerde."

Jolie gülmek zorunda kaldı çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu.

"Çoğu zaman benim müdahalemi istemezsiniz," diye devam etti. "Buna ihtiyacınız yok."

"Ama sana sandığından daha çok ihtiyacım var," diye itiraf etti. "Hayatın tehlikedeyken-"

"Bundan daha fazlası var. Beni anlıyorsun ve bu hayal edebileceğinden çok daha destansı bir şey."

"İradeni ve gücünü bana vermeyi seçiyor olman -sadece teslim olmak senin doğanda olduğu için değil, güvenini kazandığım için- çok şey ifade ediyor."

Jolie ona gülümsedi ve sanki parladığını hissetti. Vücudu da en az kalbi kadar yumuşamıştı. "Şimdi ne olacak?"

"Beni ve sana vermem gereken her şeyi al."

Sırtını dikleştirdi ve dizlerini açarak teklif etti. "Ben seninim."

Heath en üstten başladı, parmaklarını saçlarını, yanaklarını, çenesini, dudaklarını, boynunu öperken göğüslerine doğru ilerledi. Oraya vardığında, çimdikledi, yaladı, emdi, ısırdı. Jolie meme uçlarının bu kadar hassas olduğunu hatırlamıyordu. Onlarla ileri geri oynadı, dilini gezdirdi, ağzının derinliklerine çekti. Emme gücü

Klitorisi ağrıyordu. Kıpırdandı, kendini kaygan ve şişmiş hissediyor, adamın içine girmesini, derinlere dalmasını, böylece iki insanın olabileceği kadar yakın olmalarını diliyordu.

Ama onu bekletti. Dudaklarını göğüslerinin kıvrımlarının altından, göbeğine kadar yalayarak göbeğinin üzerinden geçirdi ve daha aşağıya inerek amcığının üzerinde gezindi.

Aç bir iç çekişle nefes aldığı anda sıcaklık sıvı sıcaklığa dönüştü. "Günlerdir seni tekrar tatmak istiyordum."

"Çok meşguldük."

"Hayal görmüyorum. Her zaman meşgul olacağız, aşkım. Ama sana dilimin altında ihtiyacım var. Seni zevke sürüklemem ve benim için parçalanmanı izlemem gerek."

Daha sonra diliyle hassas klitorisini dürttü ve onu anlık bir hisle sarstı. Uzun kollarıyla kadının vücuduna uzandı, bir eliyle göğüslerini kavrarken diğer eliyle de ağzıyla amına işkence etti.

"Evet!" diye haykırdı.

Heath sanki bütün gün çalışmış gibi, sanki hiçbir şey onun kendinden geçmesinden daha önemli değilmiş gibi onu yavaşça çalıştırdı. Onun düşmesine asla izin vermedi, sadece onu yukarı doğru sarmal bir şekilde gönderdi. Jolie'nin sabırsızlığı artmıştı. Kollarını ve bacaklarını ona dolamak, onu içine çekmek istiyordu; bu işkenceyi sona erdirecek herhangi bir şey. Onu derinden hissetmek için her şeyi yapardı.

"Benimle savaşmayı bırak," diye mırıldandı onun kalçasına karşı. "Seni kendi zamanımda, kendi yöntemimle alacağım. Sen benim kontrolümdesin. Bırak beni."

Başka bir erkek olsa alay eder ve ona kendini becermesini söylerdi. Ama Heath... Her parçasını ona teslim etmeyi arzuluyordu çünkü onun ihtiyaçlarını kendininkilerden daha çok önemsiyordu.

Bu ne zaman olmuştu? Ve dehşete kapılmak yerine, onunla her zaman hissettiği yakınlığı, samimiyeti, inanılmaz coşku vızıltısını kucakladı.

Bir kez daha kıpırdandıktan ve bağlarına karşı biraz daha zorlandıktan sonra Jolie hiçbir yere gitmediğini fark etti ve

gerçekten istemedi. Bunun yerine derin bir nefes aldı, ciğerlerine dolmasına ve kan dolaşımına karışmasına izin verdi,

ve zihnini sakinleştirdi. Bedenini ve iradesini bu adama veriyordu. Bunu ondan çalmak istemiyordu. Onu elinden almak zorunda kalmamalıydı.

Dudaklarının teninin üzerinde alaycı gezintisine, dilinin bacaklarının arasına sokulmasına, etini emerken klitorisini sertçe çekmesine odaklanarak eridi, onu iradesine boyun eğdirirken şehvetli işkencesinden zevk aldı.

Jolie, adamın bu hisleri ona ne zaman ve nasıl vereceğini kontrol edemiyordu. Tat almaktan ve eziyet etmekten, onu zevkin uçurumuna doğru sürüklemekten, damarlarını uyuşturan, nefes nefese kalmasına, gerilmesine ve terlemesine neden olan kavurucu sıcaklığa yaklaştırmaktan tamamen memnun görünüyordu. Adamın ona nerede dokunduğu, ne kadar oyalandığı konusunda kesinlikle söz hakkı yoktu.

Kesinlikle boşalması konusunda değil. Bu yetkiyi onun üzerinde defalarca kullandı, onu mutluluğun sınırına kadar yükseltti, sıcaklığın akıntısıyla onu sıyırdı, dikkatini klitorisinden veya meme uçlarından uzaklaştırmadan önce neredeyse tatmin olmasına izin verdi, şimdi her ikisi de zonklayacak kadar sertti.

Sonra geri çekildi ve kadın yeniden kaynama noktasına gelene kadar onu uyuşturucu öpücüklere boğdu. Doruğa ulaşma dürtüsü keskin, acı verici bir ağrıdan yavaş bir yanmaya dönüştüğünde ve dudaklarının birbirine geçmesi kendi başına bir zevk haline gelene kadar kendini onun öpücüğüne kaptırdığında, o zaman vücudundan aşağıya doğru kayarak dilinin hassas yumru üzerindeki boğucu işkencesine devam etti ve acı verici döngüyü bir kez daha tekrarladı.

Bağlarına sarılıp yalvarmaktan kendini alamadı.
"Heath . . ."

"Evet, aşkım? Ne oldu?"

Sormak zorunda mıydı? Hayır, bu alay etmenin bir parçasıydı. Bu, onun vücudu üzerindeki gücünün tadını çıkarmasıydı.

"Ben de gelmek istiyorum."

"İsteddiğini biliyorum. Ama henüz *braihtiyacın* yok. Ve ne zaman geleceğini ben söylerim, değil mi? Bu hakkı bana sen verdin." Adam kadının kalçalarını yatağa sabitleyerek, sahip olduğu azıcık hareket özgürlüğünü de elinden aldı. "Henüz hazır değilim." Ona sırtıttı, dudaklarının kenarlarında bir muziplik oynayıyordu. "Ama davanı istediğin kadar yüksek sesle savunmaktan çekinme."

Jolie dudaklarını birbirine bastırdı. Kontrolünü kaybetmekten hoşlanmayan inatçı yanı onun konuşmasından kesinlikle nefret ediyor ve gözlerini oymak istiyordu. Evet, bu muhtemelen cinsel hayal kırıklığının konuşmasıydı. Ama adam sadece onun vücuduyla uğraşmıyordu. Kafasını da karıştırıyordu.

Jolie rahmetli karısına hiç benzemiyordu; Anna'nın yapacağı her şeyi yapmayı reddediyordu. Heath bilsin ya da bilmesin, o da bundan daha fazlasını istiyordu. Onu sağlam bir fidan gibi test etmeye çalıştı. Eğilmeyi arzuluyordu ama asla kırılmayı değil.

-Onu. Onu ikna edene ya da baştan çıkarana kadar iradesini ortaya koymanın kedi-fare ön sevişmesini seviyordu.

Kontrol için savaşmak da onun hızına daha uygundu. Sonunda kaybetse bile, o kazanacaktı.

Jolie gülümsedi. "Unut gitsin. Bunu yapmayacağım."

"Gerçekten mi?" Oynadığı ve emdiği için zaten çok hassas olan meme uçlarından birini okşadı. Bu hareket onu bir nefesi ısırma zorladı. "Yani bana yalvarman için yapabileceğim hiçbir şey yok mu?"

Jolie dişlerini sıktı. Muhtemelen daha fazlası işe yarayacaktı. Tanrı biliyordu ki, eğer dilini tekrar klitorisinin üzerine koyarsa, bu onu merhamet ve siki için yalvarmaya itebilirdi. Ama kahretsin, mecbur kalırsa dilini ısıracaktı. Savaşmadan teslim olmayacaktı.

"Hayır, hayır. Sana istediğini düşündüğüm bir şeyi vermeyi seçiyordum ama bu konuda kibirli bir piç olacaksan ..." Omuz silkerek gözlerini kaçırdı.

Adamın derin kahkahası içini ısıttı. "Henüz kibirli piçi görmedin, aşkım. Bu benim seninle nazikçe oynamamdı."

"Gerçekten mi? Bu bir çekiç kadar nazikti. Düşündüğün kadar ince değilsin."

"Belki değilsin ama berbat bir yalancısın." Dudakları kızın amcığının üzerinde fısıldadı.

Titrememeye çalıştı.

"Şu haline bak. . ." Geniş elleriyle göğüslerini okşadı, meme uçlarında gezindi. "Çok kızarmışsın. Çok gerginsin." Dilini tekrar kıvrımlarının arasında gezdirdi. "Çok şişmiş ve ıslak."

"Beni tahrik edemezsin demedim. Beni kıramayacağımı söyledim."

"Bana meydan okuma. Seni serbest bırakmadan önce benim için yalvardığını duymak niyetindeyim. Bunu yapana kadar bu yataktan ayrılmayacağız."

Jolie gizlice gülümsedi. *Goody* . . . "Çok güçlü bir iradem var."

"Ayrıca çok gevşek bir diliniz var, bu da size yemenizi sağlayacağım kelimeleri söyletiyor."

"Her neyse ..." Gözlerini deviriyormuş gibi görünmeye çalıştı. Ama aslında zevkten başının arkasına düşüyorlardı.

Vücudu gerildi. Bakışları keskinleşti. Onun içindeki yırtıcının başını kaldırdığını, sert oynamaya hazır olduğunu gördü.

Onunla ve bu anla ilgili her şey kanını hızlandırdı. Kalbi dönüyordu.

"Bir kadının püf noktası, tam olarak nerede hassas olduğunu bulmak ve bunu kullanmaktır. Geçtiğimiz hafta boyunca senin hakkında epey şey öğrendim, karıcığım." Adam kadının vücudunda yukarı doğru kayarak onu kendi vücuduyla sardı.

Jolie zaten hassastı ama bu ten tene temas, sanki yüzeyinin her santimi bir zevk reseptörüymüş gibi hissetmesine neden oldu. Adam ona sürtünürken oluşan sürtünme bile vücudunun gerilmesine, nefesinin hızlanmasına neden oluyordu. Sonra başını onun boynuna gömüp sadece nefes alarak hisleri artırdı.

"Burada çok hassassın," diye fısıldadı kulağının dibine. Sonra onun lobunu ısırđı. "Burayı da."

İstemsizce onun altında titredi.

"Hmm," diye mırıldandı onun tenine karşı. "Sen de bundan hoşlanıyorsun."

Dudaklarını dudaklarının üzerinde gezdirmeden önce çenesini öptü, gezindi, nefes aldı, alay etti ama asla tam olarak öpmedi. Çok yakın ama çok uzaktı. Daha fazlası için çaresiz kalan Jolie karşı koymaya, başını kaldırmaya, öpücüğü zorlamaya çalıştı.

Azarlayıcı bir kaş çatmayla geri çekildi. "Bu benim sana vermem için, senin alman için değıl."

"Beni ya istersin ya da istemezsin." Onu dürtükledi. "Oh, sanırım ikimiz de ne kadar çok istediğimi biliyoruz Sen." Ereksiyonunun çelik gibi çıkıntısını doğrudan bacaklarının arasına bastırdı, emin olmama ihtimaline karşı bunu kanıtladı.

Jolie kendini durduramadan önce zevk dolu bir iç çekti.

"Tıpkı ikimizin de senin beni istediğini bildiğimiz gibi." Aletiyle onu tekrar dürttü, hatasız bir şekilde en hassas noktasına sürtündü.

Jolie bir iniltiyi bastırmak için dudağını ısırđı. Ayak parmakları kıvrıldı. Çarşafı tuttu.

"Asıl soru şu: Kendinizin her parçasını teslim etmeniz için ne gerekiyor?"

Çok yaklaşmıştı. Diğer tarafta beklediğini bildiğı o muhteşem orgazm için bu itme-çekme mücadelesinden vazgeçmeye çok yaklaşmıştı bile.

Ama ona baktığında gözleri parlıyordu. Canlı görünüyordu. Anın içinde. Mutlu görünüyordu. Bundan büyük keyif alıyordu.

Direnmek için derinlere indi.

"Asla bilemezsin," diye karşılık verdi.

Sanki onun kuruntularını çok sevimli bulduğunu söylemek istercesine güldü. "Oh, yapacağım. Sık sık."

Ne tatlı bir tehdit.

İçini çekerek ona gülümsedi. "Bekliyorum."

Yatağın etrafına saçılmış atılmış yastıklardan birini kaptı ve kalçalarının altına soktu, ardından görüş alanının hemen dışında bir şeyi ayarlayarak kelepçelerinin yatağa bağlanmasında biraz gevşeklik sağladı. Dizlerini daha geniş bükerek onu tamamen açtı. "Pek sabırlı değilsin."

Bu sözler beyninde yüzerken, sikinin başıyla onun kaygan açıklığını buldu ve şok olmuş bir nefesi sürüklemesine neden olan bir güç ve irade ile içeri itti. Bu pozisyonda, onu neredeyse sınırına kadar gerdi. Onun her yerini istila ettiğini, şaftının her bir santimini sinir uçlarına doğru sürüklediğini, tüm vücudunu elektriklendirdiğini hissetti.

Onun üzerinde, gözlerini sıkıca kapadı ve dondu kaldı. "Lanet olsun."

Sesi titriyordu ve onu etkilediğini bilmek Jolie'nin daha da çok çabalamasına neden oldu.

Onun altında kenetlendi, kalçalarını salladı, omzundan boynuna doğru öptü ve kulağına yerleşti. "Senin etrafında kendimi iyi hissediyor muyum? Gün boyunca bunu düşünüyor musun? Gece geç saatlerde? İçime boşalmadan hemen önce senin için haykırdığımda nasıl ses çıkaracağımı hayal ediyor musun?"

Heath o zaman küfür etti, kontrol mücadelesini vurgulayan kısa ve kaba bir şey.

"Seni nasıl soyacağımı ve yalvartacağımı hayal ediyorum," diye homurdandı derinlere doğru iterken. "Ancak o zaman içine boşalmadan önce sana arzuladığın şeyi vereceğim."

Adam okşayarak daha derine inmeye başlamadan önce Jolie'nin cevap verme fırsatı olmamıştı. Eğer bir matkabın tüm ustalığıyla içeri itmiş olsaydı, muhtemelen orgazma doğru tatlı tırmanışını sürdürmeye direnebilirdi. Belki de. Ama bir kez daha, onu ne kadar iyi tanıdığını pekmez kaymağıyla içeri girerek kanıtladı. Yumuşak bir kayma ve sert bir iç çekişle tekrar içeri kaymadan önce neredeyse tamamen geri çekilme yolunu sürükledi.

Çabasının ona pahalıya mal olduğunu söyleyebilirdi. Adam gerildi. Nefes alış veriş i düzensizleşti. Kalçalarındaki parmakları sıkılaştı. Ama inanılmaz bir kontrol sergiledi, acele etmedi, vurmadı, ona her santimini hissettirmek için her fırsat ı kullandı.

Tekrar tekrar geri çekildi, derinlere daldı, o kadar yavaş bir ritim kurdu ki, her hissi büyüttü. Onu tamamen zapt etmişti, bu yüzden ona pençe atamıyor ya da bacaklarını ona dolayamıyordu. Sessiz bir yalvarışla kalçalarını ona doğru fırlatamıyordu bile çünkü adam onu iri bedeniyle ağırlaştırıyor, her yönden kontrol ediyordu.

Jolie onun altında gerilmekten, başını savurmaktan ve bu yakıcı işkenceye son vermesi için yakarışlarını zapt etmeye çalışmaktan başka bir şey yapamıyordu.

Dudaklarını yakaladı, dili itişlerinin ritmini taklit ediyor ve onu tamamen ateşliyordu. Her yerde birbirlerine bağıydılar; dudaklar, bedenler, ruhlar. Başka bir insanla hiç bu kadar dolu hissetmemişti.

Hiç bu kadar yakın hissetmemişti.

Hızını artırdı, yatağın kenarlarını kavradı ve kaldıraç kullanarak kadının içine doğru ilerledi. Kasları şişmişti. Çabayla homurdandı. Sonra onun gözlerinin içine baktı. Onun kendisine yalvarmasını istiyor olabilirdi ama yüzündeki her şey Jolie'yi sevgisi ve bağlılığı için yalvarıyordu. Bir hafta önce gerçek özlemin neye benzediğini bilemezdi ama adam ihtiyacını çıplak bir dürüstlikle ortaya koyuyordu. Gösteriş yapmıyor ya da saklanmaya çalışmıyordu. Elbette, oyunlar oynuyordu. İkisi de bundan zevk alıyordu. Ama sonuçta, sadece onunla birlikte olmak istiyordu.

Hayatının geri kalanında ondan başka bir yerde olmak istemeyi hayal bile edemiyordu.

Bir daha onsuz olabileceği düşüncesi dudaklarını ayırmasına ve teslim olmasına neden oldu. "Lütfen, Heath. Lütfen..." Gözlerini sonsuz kuyulardan ayıramıyordu.

karanlık gözleri, onu sonsuza dek derinliklerine
çekiyordu. "Bana ihtiyacım olanı ver."

"Orgazm mı?" Bu zevkin onun için ne anlama geldiğini
görmek için ona meydan okuyordu.

"Sen," diye nefes aldı. "Benimle ol. Benimle kal. Önemse."

İnledi. "İstiyorum, aşkım. Beni ve sana verdiğim her şeyi
al."

"Tek istediğim bu."

Daha sert, nihayet daha hızlı itti, şimdi onun altında
kıvrınmasına neden olan derin bir noktaya çarptı,
yaklaşan patlamayla seğirdi, inledi. Sadece bir nefes daha,
bir öpücük daha, bir vuruş daha ...

"Heath!" Jolie kendini daha fazla tutamadı. "Seni
istiyorum. Her zaman. Lütfen."

Sonra zevk doruğa ulaştı ve onu geride tutan her şeyi
sildi -gurur, korku, güvensizlik. Bunların yerini tutkusunun
sıcaklığı ve bağlılığının kararlılığı aldı. Adam uzun bir
inilti çıkarıp kendini bıraktığında, onun içine aktığını
hissetti.

Sustuklarında odayı sadece nefes alışlarının sesi
dolduruyordu. Adam kızın saçlarını yüzünden okşayarak
uzaklaştırdı ve ona bir mucizeymiş gibi baktı. Onu öyle
nazikçe öptü ki, gözlerinden yaşlar süzüldü. Şefkati elle
tutulur gibiydi, o an zamansız ve belirleyiciydi.

Onunla çiğ olmak dokunaklıydı, güzeldi.

Sertçe yutkundu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Bunu hayatımda hiçbir erkeğe
söylememiştim.

Ama seni sonsuza dek seveceğim."

Duygu Heath'in yüzünü yumuşattı. Kadının ellerini
bıraktı ve avuçlarından birini göğsüne, kalbinin düzenli
atışının üzerine yasladı. "Umarım seversin. Seni o kadar
uzun süre ve daha çok seveceğim."

JOLIE ofisindeki şık cam masanın arkasına oturdu ve hâlâ şok içinde gözlerini kırptırarak telefonu kapattı. Aramanın zamanlaması inanılmazdı. Mükemmeldi. Çok tesadüfi.

Tesadüf olmalı.

Hayatının diğer her bölümü pırıl pırıl ve muhteşemdi. Heath elbette en parlak noktaydı. Karis bile geleceği için daha iyi kararlar alıyordu. Arthur'la temkinli bir şekilde bir şeyler geliştiriyorlarmış gibi görünüyordu. Ve muhasebecisi her şeyi berbat etmiş olsa da, yine de kız kardeşinin erkek arkadaşlarının çoğundan büyük bir adım öndeydi.

Ve şimdi bu telefon görüşmesi onun tüm hayatını tamamlıyordu.

Ayağa fırladı ve resepsiyona koştuğunda Heath'i Wisteria'nın bilgisayarının başında, ofis kapılarındaki kart okuyucuları tamamen işlevsel hale getirmek için son veritabanı dosyalarını yüklerken buldu.

"Heath?"

Döndü. Hissettiği tüm şoku yüzüne yansıtan bir ifade takınmış olmalıydı çünkü adam ayağa fırladı. "Sorun nedir?"

"Bir şey yok. Bu iyi bir haber. I . . ." Adam fark edip yüz ifadesine karşılık verene kadar gülümsedi. "Her şey yoluna girecek. Betti ile yani. Az önce Avrupa fonlarından oluşan bir konsorsiyumdan, Quantum'dan bir telefon aldım. Bir şekilde yatırımcı aradığımı duymuşlar ve hala sermaye arayıp aramadığımı sordular. Clarke Winston adındaki bu adamla neredeyse bir saat konuştum. Üstünkörü bir araştırma yaptım ve yasal görünüyorlar. Bana gönül rahatlığıyla imzalayabileceğim bir yatırımcı sözleşmesi ile evrak gönderdi bile. Sessiz ortak olmak istiyorlar ve beş yıl boyunca fonlardan herhangi bir getiri görmeyi beklemiyorlar. Bu bir rüya gibi. Buna inanabiliyor musunuz?"

"Mutlusun o zaman?"

"Mest oldum. Bunlar umduğumdan daha iyi şartlar. Hepsinden iyisi, bana hemen para gönderebiliyorlar. Satıcılarımı ve üreticilerimi arayıp onlara iyi haber verebilirim.

Haberler. Betti'nin bir sonraki aşamasına başlayabiliriz. Bu inanılmaz bir şey! Dualarımın karşılığı bu."

Heath onu kollarının arasına aldı ve alnından öptü. "Bunu daha çok hak eden birinin başına gelemezdi. Tebrikler."

"Bundan en iyi şekilde yararlanmak için çok çalışacağım."

"Bundan hiç şüphem yok, aşkım. Beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsun."

Gülümsedi ve onun yüzünü avuçladı. "Bu gece bunu kutlamalıyız."

Heath daha yakına eğildi, kara gözleri onu delip geçti. "Aklında ne var? Eğer önerilere açıksan, benim de birkaç önerim var."

"Eminim biliyorsundur. Sonra görüşürüz. Bu telefon görüşmesinden sonra yapılacaklar listem bir mil uzunluğunda..." Başını salladı, hâlâ inanamıyordu. "Bu grubun nasıl ya da neden benim üzerime odaklandığından tam olarak emin değilim, ama bir hediye atının ağzına bakmıyorum."

"Belki *de D Magazine* makalesi *yüzündendir*," diye önerdi. "Seni kıyafetlerin ikinci gelişi gibi gösterdiler, biliyorsun."

"Olabilir. Oldukça harika bir basındı."

"Pekala, o zaman siz gidin. Hâlâ tüm bu ekipmanı kuruyor ve test ediyorum. Sen şimdi meşgul ol ki biz de sonra meşgul olalım." Göz kırptı.

"Tamamdır. Çok heyecanlıyım! Evrakların imzalanması ve paranın yatırılması için sabırsızlanıyorum. Bu iş bittiği an,

İki telefon görüşmesi yapacağım. İlki Richard Gardner'a, umarım penisinin ömür boyu su topladığını, böylece başka masum biriyle yatamayacağını söyleyeceğim. iş kadını. İkinci telefon görüşmem sperm donörümle olacak ve ona ihtiyacım olmadığını, ona hiç ihtiyacım olmadığını ve -unuttuysa- gidip kendini becerebileceğini söyleyeceğim."

"Mükemmel." Heath ona gururla gülümsedi ve Jolie sadece Betti için değil, onlar için de heyecanlandı.

Birlikte parlak bir gelecekleri olacaktı. Ve onun başarısı tarafından tehdit edilmeyecek kadar güçlü, anlayışlı bir kocaya sahip olmak.

Çünkü hedeflerine kendi başına ulaşabileceğine inanıyordu. Bu onun için her şey demekti.

"Öyle değil mi?" Gülümsemesini engelleyemiyordu. Başarı muhteşem hissettiriyordu. Bu aynı zamanda en iyi intikam olacaktı. Richard Gardner'ın artık bir önemi yoktu. Carrington Quinn bir daha asla önemli olmayacaktı.

Kendini haklı hissetmeyi siktir et. Jolie özgür hissetti.

Ofiste etrafına bakınırken, Heath onun omuzlarını kavradı ve etrafını çevirdi. Diğer herkes ya masalarından uzaklaşmış ya da kafalarını bir şeylere gömmüşlerdi.

"Git." Kızın kışına hafif bir şaplak attı. "Bu gece planladığın her şeyi harika bir akşam yemeğinden sonra bana anlatabilirsin. Çıplak olarak."

Jolie gülerek Karis'i ve diğer personeli bulmak ve görünüşe göre bir kurtarıcıları olduğunu haber vermek için oradan ayrıldı.

Ertesi sabah erkenden, Heath'in telefonunun vızıltısı onu derin uykusundan uyandırdı. İnledi ve yuvarlandı, Jolie'yi yanında bulduğunda anında rahatladı, telefonunun rahatsız edici titreşimiyle zar zor kıpırdanıyordu.

Dün gece onunla tekrar sevişmek için birden fazla kez uyandırmıştı. Ona doyamamak onu şaşırtmamıştı. Seksi seviyordu. Yeni evliydi. Kadın büyüleyiciydi. Onu tekrar tekrar ona ulaşmaya iten şey yakınlıktı. Sadece büyümekle kalmıyor, o kadar hızlı çoğalıyordu ki ona her dokunduğunda nefesini tutmakta zorlanıyordu. Her düzeyde birbirlerine dolanmışlardı, ruhlarına kadar sarmaş dolaş olmuşlardı.

Kahretsin, kalp meseleleri hakkında konuşurken sesi gülünç geliyordu. Ama bu şu gerçeği değiştirmiyordu.

Onunla geçirdiği her an aşkını daha da derinleştiriyordu.

Telefon tekrar çaldı ve bir iniltiyle el yordamıyla telefonu aradı. Huzurlarını bozmak isteyen biri tarafından uyandırılmaktansa, karısına olan tutkusu tarafından uyandırılmayı on kez tercih ederdi.

"Ne?" diye havladı.

"Ben Sean. Sana daha erken dönemediğim için üzgünüm. Bu bebek çok yorucu. Neden her seferinde sadece iki saat uyuyor?"

Geçen gün Sean'a bıraktığı sesli mesajın korkunç nedenine rağmen Heath sırtarak yataktan kalktı ve kot pantolonunu savurdu. "Sesin yorgunluktan da öte geliyor."

"ünkü öyleyim. Callie elinden geleni yapıyor ama dinlenmeye ihtiyacı var. Ateşi var, ona bakıyoruz. Thorpe ve ben bez değiştirmeye ve kundaklamayı anlamaya çalışıyoruz. Asher'ı gezdiriyor, onunla konuşuyor ve mırıldanıyoruz, onunla ilgilenebilmek için sırayla uyuyoruz. Kahretsin, Santiago kardeşler bana bir bebeğe ebeveynlik yapmanın ne kadar zor olduğunu anlattıklarında daha dikkatli olmalıymışım."

Adamın sesi ne kadar inatçı ve yorgun çıkarsa çıksın, Heath yine de onu kıskanıyordu. "ok güzel bir bebek."

"İnanılmazdı. Callie'nin doğumunu izlemek asla unutamayacağım bir şeydi ve bunu dünyadaki tüm uykulara değişmezdim."

Heath de bundan şüphelenmişti. "Tebrikler."

"Teşekkür ederim. Ama ben seni bir kadına ihtiyacım var diye yakınmak için aramadım. şekerleme. Sonunda sokak kamerası görüntülerinden bazı bilgiler edindim. Jim Dulin ismi sana bir şey ifade ediyor mu?"

"Hayır." Kahve makinesine yönelirken kaşlarını çattı. "Olmalı mı?"

"O sizin hırsızınıız. Bu arada, Betti'nin mahallesindeki işyerlerini soyan adam da o değil. O adamı dün gece Condom Sense mağazasına girerken yakaladılar."

"Bahse girerim onlardan bilgisayar almıyordu."

Sean güldü. "Hayır. Her neyse, Jim Dulin, bir kartona sarılabilecek kadar uzun bir sabıka kaydı olan kiralık bir

haydut.

tuvalet kağıdı kabuğu, ekstra bir jumbo rulo olurdu. Bir sürü hırsızlık ve haneye tecavüz, biraz B ve E ve saldırı. Ağırlaştırılmış soygun, tabii ki. Yasadışı ateşli silah bulundurmak."

"Teksas'ta böyle bir suçlama var mı?"

"Eğer hüküm giymiş bir suçluysanız. Ayrıca eskiden keskin nişancı olarak orduda eğitim almış."

Bu da Jolie'yi vurmaya çalışanın o olmasını tamamen mümkün kılıyordu. "Lanet olsun."

"Yeraltında çok derine inecek zamanı olduğunu sanmıyorum. Polis onun bilinen son adresini bulmaya çalışıyor ama ben bir yol buldum ve bunu buldum." Bir sokak numarası ve isim saydı. "Dulin en son dün orada görülmüş. Şehrin keyifsiz bir bölgesinde. Sürpriz, sürpriz. Burası haftalık kiralanan bir yer." "Teşekkürler. Oradan başlayacağım. Minnettarım."

"Sorun değil. Bir zamanlar Callie'yi hayatta tutmak için her şeyi riske atmıştım. Bu endişenin nasıl bir his olduğunu bilirim. Umarım bu adamı çabuk bulursunuz."

Zil çaldı ve Heath yatak odasına döndüğünde karısını yuvarlanıp gerinirken buldu. "Kimdi o?"

Açıkladı. "Ben oraya gidip ne bulabileceğime bakacağım. Cutter'la kal. O seni ve Karis'i ofise götürecektir. Tabii seni burada kalıp bugüne çalışmaya ikna edemezsem?"

"Bunu yapamam. Ben patronum. Yönetmem gereken bir personelim ve yürütmem gereken bir işim var."

"Bunu söyleyeceğini biliyordum." Heath içini çekti.

"Pazartesi günkü silahlı saldırının bir kaza ya da şans eseri olma ihtimali var mı sizce?"

"Dürüst olmak gerekirse, hayır. Keşke öyle olsaydı. Daha çok uyur ve daha az endişelenirdim. Ne dediğimi unutma, Cutter'la kal." Onu öpmek için eğildi. "Uzun sürmeyecek. Bugün iyi bir kız ol ki bu gece sana çok kötü bir kız gibi davranabileyim."

Adam göz kırptığında, kadın güldü. Bu görüntüye bayılırdı. Jolie'nin hayatında gülecek o kadar az şey vardı ki.

"Tamamdır." Jolie onun kolunu tuttu ve endişeli gözlerle ona baktı. "Dikkatli ol."

"Elbette." Onu alnından öptü.

Heath duş almak için zaman ayırmadı. Sadece kalan giysilerini giydi, Cutter'la durum hakkında kısa bir konuşma yaptı ve sonra bisikletine atladı.

Sean'ın verdiği adrese doğru ilerlerken sabah havası tenini ısıırıyordu. Sadece birkaç mil ötedeydi ama koca bir dünya da olabilirdi. Fahişeler etrafta dolanıyordu, çoğu muhtemelen müşterilerle ve uyuşturucuyla geçen sefahat dolu bir gecenin ardından motelden ayrılmıştı. Keşler, üst katlara çıkan beton merdivenlerde sızmış, sabah soğuşundan ve yakındaki caddedeki gürültülü trafikten habersiz görünüyordlardı. Buruşuk bir elbise gömleği giymiş iri dövmeleli adamın kel kafasını ter beziyle silmesinden de anlaşılabileceği üzere, yönetim başka tarafa bakıyordu

Ofisten, etrafındaki katliamı görmezden gelerek otoparkın kenarındaki külüstür bir kamyonu doğru ilerlerken havlu.

Heath başını salladı. İnsan buraya nasıl düşerdi, geleceğe dair hiçbir umudu olmayan toplumun süprüntülerine hizmet ederek?

Bu o olabilirdi, fark etti. Kendini öfkесinden kurtarmasaydı, toparlanıp yoluna devam etmek için kendini zorlamasaydı. Umursamayı bırakır ve sadece günden güne yaşamaya devam eder, hayatın onu artık hiçbir şeyin önemi kalmadığı için ortadan kaybolabileceği bir yere götürmesini umardı.

Neyse ki ısrar etmişti. Yoksa Jolie'yle asla tanışamazdı.

Heath çöp dolu merdivenlere yöneldi. Yaşlı bir adam bir şişe ucuz şarap içiyor, bir yandan da balkonun kenarından aşağıdaki birinin arabasının üzerine işiyordu. Gençliğinin ötesinde yaşlı görünen bir fahişe yanından geçerken yüzünü gölgeye gömdü, ama bu morlukları gizlemedi. Onun müdahalesine ihtiyacı olsa bile, bunu takdir etmezdi.

Kaşlarını çattı ve Sean'ın ona verdiği oda numarasını bularak ilerledi. Perdeler çekilmiş. Hiçbir iz yoktu.

İçerideki hareket.

Kırk yaşlarında yorgun bir kadını, bir kayayı yokuş yukarı iter gibi kapıdan kapıya temizlik arabasını iterken buldu.

"Bir dakika lütfen?" diye sordu.

Kadın ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Ne istiyorsun?"

"Kayıp bir kişiyi arıyorum," diye doğaçlama yaptı.

Ve bu bir anlamda doğruydı. Sean'a göre, Jim Dulin'i yaklaşık yirmi dört saattir kimse görmemişti.

"Size yardımcı olamam. Gündüz müdürü Eddie ile konuşmanız gerekecek."

Yönetimden kaçınmayı tercih ederdi. Üstelik bu kadın onun çaresizliğinden çok daha fazla faydalanacaktı.

"Emin misiniz?" Yüz dolar çıkardı. "Sadece bir odaya göz atmam ve kayıp birini bulup bulamayacağımı görmem gerekiyor."

"Polis misin?" Kaşlarını çatı.

"Özel göz." *Bir çeşit*. "Çok endişeli bir müşterim var."

Parayı gördü, gözleri şüpheyle kısılmıştı. "Beni kovdurmaya mı çalışıyorsun?"

"Hiç de değil. Sen bana yardım edersen, ben de sana yardım ederim." Parayı uzattı. "Patronun asla bilmeyecek ve benden bir daha haber alamayacaksın."

Etrafına bakındı, sonra adamın elinden parayı kaptı ve başına sardığı mendilin içine sıkıştırdı. "Hangi oda?"

Numarayı fısıldadı. "Sadece birkaç dakikaya ihtiyacım var." "Ana anahtarı odamda asılı olan zincirde tutuyorum.

kemer halkası." Başını kıpırdatmadan bakışlarını gizlice aşağıya çevirdi. "Eğer onu araklayacak olsaydın, arabamı yeniden dolduracağım için birkaç dakika fark etmeyebilirdim."

"Mükemmel. Ve parmaklarım kaygan olduğu için, eminim onu odanın hemen dışına bırakacağım.

Bul onu."

Kadın başıyla onu onayladı ve yavaşça uzaklaştı. Heath, eğlence olsun diye yankesicilik yapmayı öğrendiği için gençliğini boşa harcamış olmasına şükretti. Hizmetçinin oda anahtarını almak ve el arabasından bir çift lateks eldiven kapmak çocuk oynucağıydı.

Gölgelere tutunarak Dulin'in odasına doğru ilerledi ve içeri girdi.

Bir şeylerin ters gittiğini hemen anladı. Havalandırma son ses açık olmasına rağmen ortam çok durgundu. Kimse ne halt ettiğini sormak için öne atılmadı. içeri daldı. Yataklarda kimse yatmıyordu. Duş çalışmıyordu. Hiçbir şey kıpırdamıyordu.

Heath ölümün nasıl bir his olduğunu biliyordu ve yakın zamanda burayı ziyarete gelmişti.

Sürünerek odaya girdi ve ikinci kraliçe yatağın yanından geçti. Orada, şilte ile duvar arasına sıkışmış otuzlu yaşlarında bir adamın cesedi yatıyordu. Yüzü beyazdı, balmumuydu. Muhtemelen başının arkasındaki bir kurşun yarısından akan kan, kirli, desenli halıda birikmişti.

Cesedin durumuna bakılırsa, adam muhtemelen sekiz ila on iki saat arasında bir süre önce ölmüştü. Katil, çürüyen cesedin hemen kokmaması için klimanın sesini sonuna kadar açmıştı ama pis koku odaya yayılmaya başlamıştı.

Heath yüzünü buruşturarak lateks eldivenleri giydi ve cesede doğru eğildi. Bu yanlış giden bir hırsızlık değildi. Arka cebindeki cüzdanın içinde hâlâ birkaç yüz dolar vardı. Ve bir ehliyet. O gerçekten de James Dulin'di. Resim ve eşkal uyuşuyordu.

Lanet olsun, artık bu adi suçluya Betti'ye neden girdiği ve Jolie'ye ateş edenin kendisi olup olmadığı hakkında sorular soramazdı. Dulin'in öldürülmüş olduğu gerçeği yeterince tedirgin ediciydi. Belki de Jolie'nin önce bilgisayarını, sonra da hayatını çalmak için para alan adamın kendisinin öldürülmüş olması bir tesadüftü.

MI5'te geçirdiği yıllar boyunca Heath tesadüflerin hiçbir zaman ilk göründükleri kadar rastlantısal olmadıklarını fark etmişti.

Cesedin geri kalanını aradı. Bir 22'lik kılıfta duruyordu. Cebine birkaç mermi tıktırmıştı. Orada olabilecek başka bir şey uygun bir şekilde kayıptı.

Dulin ayakkabısının içine ince bir anahtar sıkıştırmıştı. Heath onu inceledi ve daha iyi günler görmüş olan gevşek karartma perdelerinin altından sızan zayıf güneş ışığına tuttu. Bu bir kasa ya da dolap anahtarı değildi. Daha küçüktü, belki bir bavulu açabilirdi.

Dulin'in kalçasının altına sıkışmış olan adamın telefonunu buldu, sanki elindeymiş de üzerine düşmeden hemen önce yere düşmüş gibiydi. Telefonun şifresi yoktu, bu da Heath'e telefonu pek kullanmadığını gösteriyordu. Elbette, bağlantılarında sadece iki kişi vardı: Barbara ve Addison. İlki kız kardeşiydi, İletişim dosyasındaki bilgilere dayanarak. Addison onun kızıydı, belki yedi ya da sekiz yaşındaydı ve Barbara teyzesiyle yaşıyordu. Telefona gelen ve giden tüm aramalar bu iki cep telefonu numarasına aitti. Elindeki birkaç resim de ikisine aitti.

İç çekti. Geride kalan aileler genellikle en çok etkilenenlerdi çünkü çoğu zaman yakınlarının bir suçlu olduğunu biliyorlardı ama ölüm sonunda sevdiklerinin hayatını değiştireceğine dair umutlarını kırdı.

Heath telefonu yine cesedin altına, yaklaşık olarak bulduğu yere sıkıştırdı. Müfettişler Dulin'in cesediyle karşılaştıklarında, en yakın akrabasıyla temasa geçmek isteyeceklerdi. Onları bulmanın en kolay yolu bu olurdu. Fakat

Bu adam karanlık yeraltı dünyasıyla bağlantısı olmadan iş yapamazdı ve izinin sürülmesini istemezdi.

Dulin'in bir yerlerde kullan-at telefonu vardı, muhtemelen odada. Heath sadece onu bulmak zorundaydı.

Yatakların altında, banyoda, bitişikteki lavabonun altında hiçbir şey yoktu. Dolapta giysiler dışında hiçbir şey yoktu.

ve atılmış bir bavul. Çekmecelerde birkaç çift boxer ve bir İncil vardı.

Heath mutfağa yöneldi ve çekmeceleri çekip açtı, dolapların içinde dolaştı. Hiçbir şey bulamayınca fırına baktı. Bir fırın tepsisinin içinde küçük bir metal kilit kutusu duruyordu.

Fırın rafını dışarı kaydırarak, Dulin'in cesedinde bulduğu anahtarı cebinde aradı. Anahtar kutunun üzerindeki küçük kilide tam oturmuştu. Heath kaşlarını çattı. Yüksek güvenlikti değildi. Suçlu neden burada bir şey saklayabileceğini düşünmüştü ki? Belki de o kadar zeki değildi. Heath artık bunu asla bilemeyecekti.

Kapağı açtı ve yaklaşık on bin dolar nakit para, üç sahte pasaport -hepsi kötü yapılmıştı çünkü Dulin aslında bir Rus diplomattan çok bir cahile benziyordu- ve bir kullan-at telefon buldu.

Kutudan tek kullanımlık cep telefonunu çıkarıp aramalara göz attı. Çoğu denizaşırı bir cep telefonuna yapılmış, hepsine 44 tuşlama koduyla ulaşılmıştı. Birleşik Krallık.

Bir şok ve endişe dalgası vücuduna çarptı. Cutter haklıydı. Jolie'nin başına gelenler onun geçmişiyle değil, kendi geçmişiyle ilgiliydi. MI5'ta çalıştığı on yıl boyunca pek çok tehlikeli suçluyu içeri tıkmıştı. Onlardan herhangi biri cezasını çekmiş ya da kaçmış ve ödeşmeye karar vermiş olabilirdi.

Ama sadece bir vaka onu yıllarca acımasızca rahatsız etmişti. Sadece tek bir vaka onu sinirlendirecek güce sahipti.

Bir şekilde, bir şekilde, bunun Anna'nın cinayetiyle bir ilgisi vardı.

Yutkunarak arama geçmişine baktı. Geçen Çarşamba gün ü n ü başlayan bir dizi arama, Pazartesi sabahı saat onda yapılan bir aramayla doruğa ulaşmıştı. Bu aramayla Pazartesi günü öğleden sonra üçte yapılan son arama arasında sessiz bir dönem geçmişti - Jolie'nin öldürülmeye çalışılmasından kısa bir süre sonra. O zamandan beri her şey sessizdi ve Heath bunun nedenini bildiğinden şüpheleniyordu.

Bu brülör, karısına zarar vermek isteyenlerle kendisi

arasındaki tek bağlantıydı.
Hiç tereddüt etmedi.

Tuşları karıştırarak cihazdaki en sık aranan numarayı tekrar aradı ve bekledi. Üçüncü çalışta, bir adam temkinli bir "Ne?" ile cevap verdi.

Tanıdık ses onu ürpertti. Heath tek kelime etmedi. Düşünceleri hızlandı, avuçları terledi, başı inanamamaktan döndü.

Diğer uçtaki adam içini çekti. "Onu yalnız bırakamazdın, değil mi? Umarım cenaze kıyafetinizi hazırlamışsınızdır. İhtiyacın olacak."

Korku Heath'in tüm vücudunda patladı, etkisi bağırsaklarında nükleer bir patlama gibi oldu. Jolie'ye hemen ulaşmalıydı.

Heath adamın neyin peşinde olduğundan ya da neden her şeyi tehdit ettiğinden emin değildi ama kimse Jolie'nin kanının bir damlasını bile dökmeyecekti.

Telefonu kapatan Heath her şeyi yerine yerleştirdi, kapıdan dışarı fırladı ve giderken anahtarı düşürdü. Bisikletine doğru çılgınca koşarken, Cutter'a tehlikenin yaklaştığını bildiren bir mesaj attı. Sonra kullan-at telefonu cebine, lateks eldivenleri de yakındaki bir çöp konteynerine attı.

Karısına ulaşması yarım saatini, belki de daha fazlasını alacaktı. Tek umudu Jolie'ye herkesten önce ulaşabilmekti.

On Altıncı Bölüm

*Başarı için on altı numaralı
kural: Esnek ve uyarlanabilir
olun.*

Sabah güneşi Betti'nin süitinin ön pencerelerinden içeri süzölürken Jolie yatırımcı sözleşmesini üçüncü kez gözden geçirdi. Dün gece notlar almış ve yanıtlar için Clarke Winston'a e-posta göndermişti. Bu sabah erkenden onu bekliyorlardı. Ara sıra danıştığı bir avukatı aramış ve ondan belgeye bir göz atmasını istemişti. Şok olmuştu, bir saat içinde geri aramıştı.

bunun altın bir anlaşma olduğunu ve kabul etmemenin aptallık olacağını söyledi.

Bugün, tam da bunu yapmayı planlıyordu.

Bir an sonra Wisteria kapıyı çaldı ve uzun yüzü ofis kapısının yanındaki yan pencereden göründü. Belli ki zavallı kadın yine ağlıyordu ve Jolie artık resepsiyon görevlisine erkeklerden uzak durmasını söylemek istemiyordu. Bu asla işe yaramazdı. Ayrıca, romantizmin cazibesini şimdi daha iyi anlıyordu. Tanrım, Heath'i her geçen gün daha çok seviyordu; herhangi bir erkeği sevebileceğini hiç düşünmediği kadar. Onurlu biri olduğunu kanıtlamıştı. Ona güveniyor ve saygı duyuyordu. Ve ona gülmesini hatırlattı. Mükemmel bir adam değildi ama onun için mükemmel biriydi. Jolie de Wisteria'nın kendisi için bunu bulmasını diliyordu.

Ayağa kalkarak kapıyı kırdı. "Evet? Bir sözleşme okuyorum. Sadece acil durumlar için."

"Bu acil bir durum. Bir ziyaretçiniz var." Wisteria kapıyı araladığında lacivert takım elbiseli, şık gömlekli, şık evrak çantalı bir adamla karşılaştı. Otuzlu yaşlarının sonunda, mavi gözlü, sarı ile kahverengi arasında bir saç, iyi kesilmiş sakal. Oldukça çekici. "Sizinle Kuantum Konsorsiyumu hakkında konuşmak için burada."

Jolie durakladı. Clarke bir temsilci göndereceklerinden bahsetmemişti. Bu sürpriz ziyaret gizli bir önkoşul muydu? Onunla daha fazla görüşmek mi istiyorlardı? Operasyonlarını denetlemek mi?

"Merhaba, Bayan Quinn." Elini uzatırken sesi İngiliz gibi çıkıyordu.

"Merhaba." Elini sıktı. "Aslında ben artık Bayan Powell'ım. Yeni evlendim. Ama bana Jolie deyin. İçeri gel ve otur. Geleceğinizi bilmiyordum. Adın ne senin?"

Kapıyı arkalarından kapatarak onları ofisine hapsetti. Kendisine uzattığı misafir koltuğuna doğru odanın içinden geçerken ayağı feci şekilde takıldı ve elleri ve dizleri üzerine yığıldı, evrak çantası halının üzerinde yuvarlandı.

Jolie ona yardım etmek için koştu. "İyi misin?"

Utangaç bir sırtışıla gözlüklerini burnunun üstüne itti ve kendini toparladı. "Yakın zamanda geçirdiğim bir sakatlıktan sonra korkarım biraz sakarım. Teşekkür ederim."

O otururken Jolie de masanın etrafında dönerek kendi büyük deri koltuğuna geçti. "Demek Quantum'la birliktesin?"

"Clarke'ın sizinle yaptığı konuşmalara eklemeyi ihmal ettiği bazı bilgilerim var. Anlaşmanın sizin bilmediğiniz kısımlarını tartışmak zorunda olduğumu hissettim."

"Mesela ...?"

Onu ölçüp biçti. Cinsel bir partner gibi değil, sanki onun kapasitesini belirlemeye çalışıyordu. Jolie sinirlendi. Clarke nazik ve iş yapması kolay biriydi. Bu adam onu sinirlendirmişti.

"Düşündüğünüz sermayenin nereden geldiğini biliyor musunuz?"

Sorusunun imaları kaşlarını çatmasına neden oldu. "Bu genel bir yatırım fonu değil mi?"

Derin bir sıkıntı içindeymiş gibi iç çekti. "Tahmin ettiğim gibi. En ufak bir ipucunuz bile yok. Karanlıkta kalmana izin veremem."

"Karanlıkta nasıl?"

"Bay Winston yatırımcınızı temsil ediyor çünkü akrabalar."

Clarke bundan bahsetmemiştir ama diğer her konuda tamamen profesyonel davranmıştır. Omuz silkti. "Pekâlâ."

"Tabii ki anlamıyorsun. Bu işi berbat ediyorum." Başını salladı. "Bay Winston yeni kocanızın kız kardeşiyle evli bir yatırım komisyoncusu. Bay Powell size danışmadan şirketinizin büyümesini finanse etmeyi planlıyordu."

Jolie donup kaldı, şok içinde kayboldu. "Clarke Heath'in kayınbiraderi mi?"

"Kesinlikle."

"Yani Clarke Kuantum Konsorsiyumunu temsil etmiyor mu?" "Teknik olarak öyle." O kadar üzgün görünüyordu ki
Kötü haberlerin taşıyıcısı. "Ama korkarım üç gün önce neredeyse hiç yoktu."

Artık onun yanıldığını biliyordu. "Araştırdım. Bu fon sekiz yıl önce oluşturulmuş."

"Kağıt üzerinde evet. Ama faal değil. Belgeleri bulamamış olabilirsiniz çünkü grup her zaman özel mülkiyete aitti, bu yüzden çok az kamu kaydı mevcut."

Jolie'nin vardığı sonuç da buydu. Ama Clarke çok saygın bir Avrupa komisyoncusu için çalışıyordu. Skandal ya da karanlık işlerle ilgili en ufak bir ipucu yoktu. Ve elbette Heath'in kendisiyle konuşmadan Quantum'u kullanarak işine burnunu sokacağını hiç düşünmemiştir. Heath'in o kadar parası olduğunu bile bilmiyordu.

"Ve sizce kocam benim haberim olmadan Betti'nin genişlemesi için bana milyonlarca dolar vermeyi mi planladı?"

"Korkarım öyle."

Onun hayallerini gerçekleştirmek istediği için mi? Gardner'ın saçmalıklarından sonra Heath onun başarılı olmasını umduğu için mi? Yoksa ona acıdığı için mi? Jolie emin değildi. Neden ona planlarından söz etmemişti?

Onun yardımını olmadan hayallerine ulaşamayacağını mı düşünüyordu?

Bu olasılık aklından geçerken Jolie sandalyesine geri yaslandı. Adamın onu gözden çıkardığına inanmamaya çalıştı. Ona ihanet ettiğine. Daha önce ona hiç yalan söylememişti, hayatını kolaylaştıracak olsa bile. Ama en başından beri sermayeyi kimin sağladığını biliyorsa neden yeni bir yatırımcı bulduğu için onu tebrik etsin ki?

Yine de Jolie ofisindeki bu adamı tanımıyordu. Belki de yanıliyordu. Belki de anlamadığı bir bok çanağını karıştırıyordu.

"Sana inanmıyorum."

"Sadakatin takdire şayan. Yeni kocanız hakkında ne kadar şey biliyorsunuz? Çok zengin bir adam olduğunu, yaklaşık on milyon sterlin değerinde olduğunu biliyor muydunuz?"

Çenesi düştü. "İmkansız. O kadar parası olsaydı asla benimle çalışmayı kabul etmezdi."

"Evet, yapardı. Bunu yıllardır yapıyor. İlk karısının ölümünün ardından, Anna'nın ailesinin geride bıraktığı büyük mirası devraldı. Ayrıca yüklü bir hayat sigortası poliçesi de almış. Her iki meblağı da kayınbiraderi tarafından yönetilen kurnaz yatırımlara aktarmış. O paraya şimdiye kadar neden dokunmadığını ancak tahmin edebilirim."

"Sen de kimsin? Bunları nereden biliyor olabilirsin?"

"Ben Myles Beaker."

Bu ismin bir anlamı olmalı mıydı? "Ve?" "Heath'in benden bahsetmediğini görüyorum. Eminim bahsederdi. suçluluk duygusundan kurtulmayı tercih eder." İçini çekti sanki

buraya gelip yeni evli kadının balonunu patlattığı için derin bir pişmanlık duyuyordu. "MI5 ile çalışırken Heath'in ortağıydım."

"Yani Quantum'la birlikte değil misin?"

"Üzgünüm, hayır. Beni görmeni sağlamak için uygun bir hikâyeye ihtiyacım vardı. Gerçeği açıklamak zorundayım. Görüyorsunuz, Heath ve ben aynı korkunç günde eşlerimizi kaybettik. Anna öldü, bunu bildiğinizi sanıyorum. Ama benim Lucy'm ve doğmamış çocuğumuz da öldürüldü."

Adam kendini toparlamak için bir an durdu ve Jolie yumuşamasına engel olamadı. "Acele etmeyin."

Başını salladı, görünüşe göre i l e r l e m e y e kararlıydı. "Onları kimin ve neden öldürdüğünü bulmak için yıllarca beynimi yordum. Rastgele bir saldırı mantıklı gelmiyordu. Her nasılsa, o masum kadınlar şiddetin merkez üssündeydi. Her şey iyi planlanmış, profesyonelce yürütülmüştü. Ben kederli bir adamım. Cevaplar istiyorum. O trajik günden beri çok mücadele ettim. Kazdım ve araştırdım. Her yeri didik didik aradım. Heath'in Anna'yı para için öldürmüş olabileceği sonucuna vardım. Lucy ve doğmamış çocuğumuz onun açgözlülüğü yüzünden sadece ikincil zararlardı. Ve şimdi korkarım ki aynı kaderi sizin için de planlıyor."

O anda Jolie'nin telefonu çaldı. Ekrana baktı. Heath. Neredeyse cihazı kapıp sorular sormaya başlayacaktı. Gerçekten de Betti'ye gizlice yatırım yapmaya niyetlenmiş miydi? Neden?

Heath'in Anna'yı öldürdüğü konusunda yabancının haklı olduğuna inanmıyordu. Ne de olsa ilk karısının ölümünü anlatırken çok öfkeli ve parçalanmış görünüyordu. Jolie'nin içgüdüleri -ve kalbi- onun bütün bunları taklit edebileceğine inanmak istemiyordu. Ama Heath'i tanıyalı daha bir hafta bile olmamıştı. Onun aldatmacasını düşünmekten ne kadar nefret etse de, saf olmayı göze alamazdı. Beaker'ı dinleyecek, bu teorinin nereye varacağını görecekti. Bu şekilde, yeni arkadaşına soracağı doğru soruları bilecekti.

eski ortağı bunun herhangi bir bölümünün doğru olduğunu kanıtlayabilirse diye.

Aramayı reddederek telefonunu sessize aldı. "Kocamın ilk karısını para için öldürdüğünü ve şimdi de beni kendi karım için öldürmek istediğini mi söylüyorsunuz?"

"Kesinlikle."

Gerçekleri gözden geçirme zamanı. Hem seksi hem de evliliği o başlatmıştı... ama Heath onun kafasına bu önerileri yerleştirmişti. Potansiyel bir şarlatanın geldiğini göremeyecek kadar kendinden emin miydi ve sonuçlarını boşverin, Heath onu iyi hissettirdiği için mi evliliğe atlamıştı? Ona hayatının en iyi seksini yaşattığı için mi? Annesi bu oyuna kesinlikle birden fazla kez gelmişti ve sonuçları felaket olmuştu.

Artık gergin olan Jolie parmaklarını masasına vurdu. Heath onu öldürmek isteseydi, onu hamile bırakmaya bu kadar hevesli olmazdı. Tabii onu bunun önemli olacağı kadar uzun süre hayatta bırakmaya niyeti yoksa.

Belki de Beaker çaresiz bir adamdı ve kaybı için suçlayacak birini arıyordu. Belki de söylediklerine inanıyor ve onu Anna'nın kaderinden "kurtarmaya" çalışıyordu. Ya da belki de baltasını taşa vurmuş bir pislikti.

Beaker, "O paralı askerin de ötesinde," diye ekledi.

"Ve önce bana para vererek paramı mı almak istiyor?" Bunun saçmalığı ona çarptı.

"Evet, sizinle evlenerek ve şirketinize yatırım yaparak, size bir şey olduğunda muhtemelen fonlarınız üzerinde her türlü hakka sahip olacak. Ayrıca Betti üzerinde de çok güçlü bir hakkı olacaktır. Sanırım herhangi bir evlilik öncesi anlaşmanız yok?"

"Hayır." Son birkaç yıla kadar hiç fazla parası olmamıştı. Bazen artık öğrenci kredilerini ödemek için mücadele etmediğini unutuyordu.

Beaker ona üstün bir ifade takındı. "İşte böyle. Vasiyetinizde hayırsever olarak belirttiğiniz kişiler

Çünkü Heath hem kocanız hem de birincil yatırımcınız olacak."

Yasalar eyaletten eyalete değişiyordu ... ama onun ne demek istediğini anladı. "Bu oldukça iyi bir teori."

"Anna, Lucy ve bebeğimizi soğukkanlılıkla öldürdükten sonra, servetini ikiye katlamak için sizi de öldürebileceğinden hiç şüphem yok."

"Bana bir kez bile paradan bahsetmedi."

"Tabii ki hayır. Büyük vurgunlar yapabilecekken neden orada burada küçük miktarlarla uğraşsın ki? Betti'nin değeri ne şimdi?

Otuz milyon dolara kadar satabileceğinize dair tahminler gördüm," dedi, aksanı kırılmıştı. "Bu doğru mu?"

Son değerlemesi onu o civarda bir yere koyuyordu. Adını hiç duymadığı bir adam için Beaker onun hakkında oldukça bilgili görünüyordu. "Neden bilmek istiyorsun?"

"Demek istediğim, bunun farkında. Ve sen onun bir sonraki hedefisin."

Jolie geçen hafta boyunca, kocasının kalbinin ve ruhunun etrafındaki boşlukları doldurduğu tüm şaşırtıcı, dokunaklı, şefkatli yolları düşündü. Ya onun için mükemmel bir adamdı ... ya da destansı boyutlarda bir dolandırıcıydı. Onu işe almadan önce Heath'in geçmişini yakından incelememişti. Callie'nin sadık kocası onu tavsiye etmişti. Sean iyi bir saçmalık ölçeri olan mantıklı bir adamdı. Bir suçluyu tavsiye etmezdi, değil mi? Bilseydi önermezdi.

"Şüpheci görünüyorsun," diye araya girdi Beaker. "Kocanızın sizin bilginiz ya da rızanız olmadan Betti'ye yatırım yapmaya niyetlendiğini kanıtlayabilirim."

"Gerçekten mi?"

Myles cebinden telefonunu çıkardı ve aralarındaki masanın üzerine koydu. Ekranı birkaç kez dokunduğunda Jolie kendini tanıdık bir ses dinlerken buldu.

"Selam, Heath. Ben Clarke. Yeni eşinizle konuşma fırsatım oldu. Jolie çok hoş bir kadın. Çok zeki. Etkilendim. Kız kardeşiniz onunla tanışacağı için çok heyecanlı. Jane'i Noel'e kadar zapt edebilir miyim bilmiyorum. Jolie'yle tanışmayı çok istiyor." Sesi eğlenmiş gibiydi. "İyi haber şu ki, sana ait her şeyi tasfiye etmeyi başardım. Talep edildi. Teklifi ve sözleşmeyi uzatmak için bugün onunla temasa geçeceğim. Ona yatırımcısı olduğunuzu söylemek istemezseniz, süreç boyunca sizi bilgilendirmeye devam edeceğim. Bir evliliğe başlamanın en iyi yolunun kurnazlık olduğunu düşünemiyorum."

Beaker kaydı sonlandırmak için ekrana dokundu. Ancak bu şokun Jolie'nin soğukkanlılığını parçalamasına engel olmadı.

Heath gerçekten de kayınbiraderini Betti'ye para vermek için kullanmıştı, ama bunu ona söylemeye niyeti yoktu. Sersemlemiş bir halde arkasına yaslandı. Beaker başka neyi doğru tahmin etmişti? Cinayet olmadığı kesin, değil mi?

"O sesli mesajı nasıl aldın?"

Ona neredeyse acıyan bir ifade gönderdi. "Bir casus olarak çok uzun yıllar geçirdim. Korkarım bazı alışkanlıklar zor ölüyor."

Jolie kocasının suçlu olduğunu kanıtlamak için bu kadar ileri gitmesinden hoşlanmamıştı ama ses kaydının gerçek olduğunu da inkâr edemezdi. "Betti'ye yatırım yapma konusunda beni kandırmış gibi görünüyor, kabul ediyorum. Ama yatırımcıdan katile giden uzun bir yol var."

"Şüphecililiğiniz anlaşılabilir. Ben de inanmak istemedim. Biz ortaktık ve en iyi arkadaşlık. Eşlerimiz çok yakındı. Birbirimize hayatlarımız konusunda defalarca güvenmiştik. İnanın bana, Heath'in kendi çıkarları için her şeyi mahvettiğini anladığımda kimse benden daha fazla şaşırmadı."

Erkeklerin bazen bencil yalancılar olabileceğini biliyordu. Jolie bu gerçeği defalarca görmüş, çocukluğu boyunca bir asansördeki kötü müzik gibi tekrar etmişti.

"Heath'in hamile karınızı öldürdüğünü kanıtlayabiliyorsanız, neden gerekli makamlara

başvurmadınız? Gitmelisiniz.

bu meseleyi adalete teslim etmek için kiminle irtibata geçeceğimizi tam olarak biliyoruz."

"Çünkü Heath beni öldürecek. Telefonundaki arama geçmişine bak. Geçen hafta iki kez aramış, ikisinde de beni tehdit etmiş. Açıkçası, çok az insan beni öldürebilecek yeteneğe sahiptir. Ben pek korkmam. Ama kocanızın tehlikeli ve acımasız bir tarafı var."

"Yetkililer sizi koruyamaz mı?"

"Hem bozuk hem de yozlaşmış bir sisteme hâlâ inanan biri gibi konuştun." Beaker bir kahkaha attı. "Heath'in herkese ödeme yapacak parası var. İlk seferinde bu sayede paçayı kurtardı, biliyorsun."

"Sana inanmışım gibi davranalım. Ne istiyorsun?"

Ellerini kucığında kavuşturmuş, şaşkın görünüyordu.

"Yok bir şey. Sadece sizi uyarmak

zorundaydım." "Beni tanımıyorsun."

"Onun açgözlülüğüne hizmet etmek için başka bir kadının kesilmesine seyirci kalsaydım kendimle yaşayamazdım."

İçgüdülerini alevlenmeye devam ediyordu. Yoksa bu, romantizm ve aşkın hem gerçek hem de kalıcı olabileceğine dair umudu muydu? Sonuçta, Heath'ten korktuğunu iddia ederken neden Clarke'ın telefonunu hackleme riskine girsin ki? Yeni kocası da bir casustu. Beaker'ın bu tür kayıtları elde edebileceği tüm yolları biliyordu. Çok titiz biriydi ve saklayacak karanlık işleri varsa böyle bir şeyi izliyor olmalıydı.

"Kanıtınızı görmek istiyorum."

Kadının talebi onu şaşırtmış gibiydi. "Diğerleri burada değil. Benimle köşedeki otelime gelebilirsiniz. Sizi daha rahat ettirecekse her şeyi lobiye getiririm ve kanıtları sizinle birlikte gözden geçiririm."

Jolie başını salladı. Tanımadığı bir adamla hiçbir yere gitmiyordu. "Onu buraya getirmen gerekecek."

Pişmanlık anında yüzünü kapladı. "İmkansız. Heath döner dönmez, biri ona benim

Ofisinize. Sizi rahatlatmak için her türlü yalanı uyduracak ve beni kuruntulu ile tehlikeli arasında bir yerde gösterecek. Beni gözden düşürdükten sonra, bir daha sana bir mil bile yaklaşmayacağımdan emin olacak. Sonunda, elbette, çok geç olacak."

"Ben kendi kararlarını veren yetişkin bir kadınıym. Buraya kanıtla döneceğinize söz vererseniz, hiçbir şey ve hiç kimse sizinle görüşmeme engel olamaz, en azından kocam. O benim hayat ortağım, bekçim değil. Seni dinlememi istiyorsan, şartlarım bunlar."

"Buraya gelerek çok büyük bir risk aldım. Eğer geri dönersem, beni kesinlikle öldürür." İçini çekti, ayağa kalktı, başını hüznle salladı, sanki onun anlamasını istermiş gibi. "İyi şanslar. Güvende kal."

Beaker gitmek için döndü. Jolie işini ya da hayatını riske atmak istemiyordu ama bu yabancıyla on dakika önce tanışmıştı. Sonsuza dek sevmeye yemin ettiği adam dururken ona nasıl inanabilirdi ki?

Kapıya ulaştığında arkasına baktı. "Umarım yanıliyorumdur, Bayan Quinn. Belki de öyleyimdir. Ne de olsa evlendiğinizden beri kimse sizi öldürmeye çalışmadı, yani-"

"Birisi yaptı." Kelimeler kaşlarını çatarak ağzından döküldü. "Pazartesi günü, ofisimin dışında. Ama Heath yanımda duruyordu. Onun bu girişimle bir ilgisi olması mümkün değil."

"Oh, sevgili kadınıym. Suç ortakları var. Onlar olmadan, ilk eşlerimizi öldürmek için gerekli olan 'saldırımı' gerçekleştirmesi mümkün değildi. Başka bir suç ortağı daha vardı.

MI5 ajanı onunla birlikte, Kensforth. Bir şey çağrıştırdı mı? Hayır. Bunu da kanıtlayabilirim." Beaker çok ciddi görünüyordu.

"Bir yıkım uzmanı, birkaç gözcü ve bir suikastçısı vardı. Muhtemelen birkaç gün önce de aynı tetikçiyi kullanmıştı ama adamın ıskalamasına şaşırdım. Anna ve Lucy'ye karşı son derece isabetliydi. On dakika. Lütfen."

İçinden bir ses Jolie'ye direnmesini söylüyordu. "Buraya gel de bir bakayım."

"Evlendiğiniz adamın mükemmel bir koca ve sadık bir sevgili olduğuna inanmak istediğinizi biliyorum. Ama kesinlikle geçmişinizde bir ya da iki çekici adamla tanıştınız, belki de onun tarafından kandırıldınız? Onun tarafından kandırıldınız mı? Heath tam bir profesyonel. Size tam olarak ne yapacağınızı söyleyecektir. güveninizi kazanmak için duymak istiyorum. Onu Anna ile izledim. İlk elden biliyorum."

Jolie kaşlarını çatı. Çekici bir adam tarafından kandırılmış mıydı? Hayır, hiç olmamıştı. Ama annesi defalarca yakışıklı ve karizmatik erkeklerin tuzağına düşmüştü. Jolie çocukken daha akıllı olacağına, asla körü körüne güvenmeyeceğine ya da yalancı bir yılan tarafından kandırılmayacağına yemin etmişti. Bir erkekle ciddi bir ilişki kurmaya karar verirse her şeyi sorgulamaya yemin etmişti, böylece doğru soruları soramayacak kadar aşık olduğu için asla gafil avlanmayacak ve ezilmeyecekti.

Geçen haftaya dönüp baktığında Jolie kendine verdiği sözü tutmadığını fark etti. Sorgulamadan güvenmiş, kendini o ana kaptırmış ve aşık olmanın ne kadar iyi hissettirdiği dışında hiçbir şey düşünmemişti.

Jolie muazzam bir hata yaptığını düşünmekten nefret ediyordu ama Beaker'ın kanıtlarına bakmazsa onun haklı olup olmadığını hep merak edecek miydi? Hatta onu görmezden gelmenin pişmanlığıyla mı yaşayacaktı?

Tüm iddialarını halka açık bir yerde on dakika içinde kanıtlayabiliyorsa, kadının kaybedecek neyi vardı ki?

"Pekâlâ. Hangi otel?"

Beaker ona ismi verdi ve o da Cutter'a hızlı bir mesaj gönderdi. Mesajını hemen kabul etmemesi tuhaftı ama Karis'le de meşgul olabilirdi.

Jolie omuz silkerek telefonunu aldı ve omzuna astığı çantasına yerleştirdi. "Kendi arabamı alacağım ve seninle lobide buluşacağım."

Rahatlamış görünüyordu. Yeniden canlanmış. "Muhteşem. Her şeyi kanıtlayacağım. Göreceksiniz."

Gerçekten yapamayacağını umuyordu. Heath'in onu her şekilde kandırdığını öğrenmek onu öldürecekti.

Dehşet içinde karnını ısırarak Beaker'ı ofisinden dışarı kadar takip etti. Wisteria masasında değildi. Gerard kulaklıkları ve eskiz defteriyle yine dünyayı susturmuştu. Rohan, Karis ve Arthur bir geliştirme toplantısında olmalıydılar. Endişelenecek bir şey yoktu. Cutter nereye gittiğini biliyordu.

Otoparkta, Beaker'ın arabası onunkinin yanına park edilmişti. Onun yanında yürüdü, etrafı dikkatle taradı, bir o yana bir bu yana baktı. Sanki bir bela bekliyormuş gibiydi.

Aracının kapısına vardıklarında, adam onun arkasında durdu. "Sanırım benimle gelsen daha iyi olur."

"Hayır. Kendi aracımla gideceğim-"

"Bin şu lanet arabaya." Sesindeki nazik endişe ve kederli ağlama gitmiş, yerini sert bir hırıltı almıştı. Silahının namlusunu kadının sırtına dayayarak ne demek istediğini vurguladı. "Şimdi."

Jolie'nin kalbi durdu. Bu gerçekleşiyor olamazdı. Omzunun üzerinden bir bakış, adamın onu öldürmekten kesinlikle çekinmediğini doğruladı. "C-Cutter buradan seninle ayrılacağımı biliyor."

Myles alay etti. "Cutter erkekler tuvaletinde talihsiz bir kaza geçirdi. Kimseye bir şey söylemeyecek."

Panik onu ele geçirmeye çalıştı ve hemen ardından pişmanlık geldi. Keşke içgüdülerine kulak verseydim, Heath'in daha önceki çağrısına uysaydım diye hayıflandı. Aşka, evlendiği adama inanamayacak kadar alaycı mıydı?

Bu karmaşadan ölmeden nasıl kurtulacaktı?

"Seninle arabaya binmeyeceğim. Beni burada, otoparkta öldürmen gerekecek." Çünkü ateş etmeye başlayacak cesareti olsaydı, binadan biri koşarak gelirdi. Evet, yaralanırdı, hatta belki de ölürdü. Ama ona tecavüz edemez ya da işkence yapamazdı. Kocasını kendi isteğine göre dans ettirmek için onu Heath'in başının üzerinde tutamazdı.

"Eğer içeri girmezseniz, dün gece yerleştirdiğim bombayla kız kardeşiniz de dahil olmak üzere Betti'nin ofisindeki herkesi havaya uçuracağım."

Yeni bir korku dalgası onu sardı. "Sana inanmıyorum."

Beaker onun saçını çekti ve ona bakması için yüzünü geriye yatırdı. "Beni denemek ister misin?"

Hayır. Hayır, yapmadı. Önsezisi yüzünden herkesi riske atamazdı. "Ben de seninle geleceğim."

"Ben de öyle düşünmüştüm. İşte iyi bir kız." Kapıyı açtı. "Şimdi kocana acı çektirelim, olur mu?"

On Yedinci Bölüm

On yedi numaralı başarı kuralı: Başarılı olmaya karar verin.

HEATH, Betti'nin ofisine doğru olabildiğince hızlı bir şekilde ilerlerken trafiğin yoğun olduğu saatlerde bir o yana bir bu yana savruldu. Ter alnından akıyor, şakağından aşağı damlıyordu. Kalbi hızla çarpıyordu. Jolie neden telefonuna cevap vermemişti? Cutter da neden cevap vermemişti? Wisteria masasında değildi. Karis'i aramaya çalışmış ama cevap vermemişti. Onun yerine, Arthur'la meşgul olduğunu belirten bir mesaj atmıştı. ve ardından bir göz kırpması simgesi. Acil durum mesajına karşılık vermemişti.

Heath bir küfür savurarak ışıklarda durdu ve telefonunu tekrar çıkardı. Jolie'nin telefonunu takip etmeye çalışırken tepesindeki kör edici güneş ışığı ekranı görmesini zorlaştırıyordu. Ekran onu Central Expressway'in hemen dışında, Betti'nin ofisinin yaklaşık beş mil kuzeyinde, sabit bir yerde gösteriyordu. Neden oraya gitsin ki? Erken bir öğle yemeği mi? Doktor randevusu mu? Alışverişi mi? Neden bunların hiçbirini ona söylememişti?

Mantıklı olan tek bir sebep vardı: Myles bir şekilde Jolie'yi avucunun içine almıştı.

Lanet olsun, ona ulaşmalıydı. Paniğe kapılmaktan nefret ediyordu ama Myles Heath'in geçmişlerindeki bulmacanın en azından bir kısmını çözdüğünü bildiğine göre

öldürmek için harekete geçti. Çünkü yedi yıl önce hiç tereddüt etmemişti. Heath hemen Lafayette'teki Hunter Edgington'ı aradı.

"Selam dostum," diye selamladı eski SEAL. "Cutter'la her şey yolunda mı?"

"Telefonuna cevap vermiyor. Betti'den kimse açmıyor. İş çıkış saatinde lanet otoyolda mahsur kaldım ve ilk karımı öldüren adamın ikinci karımı da öldürmeye çalıştığından oldukça eminim."

"Bekle. Yine mi evlendin? Tamam, önemli değil. İkinci karın kim?"

"Jolie," diye dişlerini sıktı. "MI5'teki eski ortağım Myles Beaker'ın elinde olduğundan şüpheleniyorum. Anna'nın ölümünden onun sorumlu olduğunu yeni fark ettim ve şimdi ..."

Heath yutkundu, bu cümleyi bitirebileceğinden emin değildi. Neyse ki buna gerek kalmadı.

"Resmi aldım," dedi Hunter. "Onları nerede bulabileceğimiz hakkında bir fikrin var mı?"

"Pek sayılmaz. Buraya çabuk gelebilecek birini tanıyor musun? Beaker kurnaz bir piç. Onun hakkında bilgi sahibi olduğumu biliyor, bu yüzden muhtemelen Jolie'nin hayatına karşılık benim sessizliğimi takas etmek isteyecektir. Ama henüz benimle iletişime geçmedi. Sanırım zamanımız var ama fazla değil."

"Desteğe ihtiyacın var." Hunter durumu hemen değerlendirdi. "Bana izin ver . . . Logan!" diye seslendi, kendisi de eski bir SEAL olan küçük kardeşine. "Xander'a mesaj at ve uçağını tekrar ödünç alıp alamayacağımızı sor. Acil durum."

"Hallediyorum."

"Uçak mı?" Xander kimdi ki emrinde bir uçak vardı?

Heath, Edgington kardeşlerin gelmesinin zaman alacağını biliyordu ama sonuç aldılar.

"Evet, Xander Santiago ve kardeşi Javier'in bir savunma müteahhitliği şirketi var, dolayısıyla bir jetleri var. Sanırım onlar iş için kullandıkları kadar biz de görevler için kullanıyoruz."

Hunter espri yaptı. "Gerçekten çok kullanışlı. Dallas'a geliyorum. Logan da var. Yardım edebildiğimiz kadar çok kişiyi bir araya getireceğiz."

"Xander uçağın bizim olduğunu söylüyor," diye seslendi Logan arka plandan.

Hunter, "Harika," diye cevap verdi. "Yola çıkıyoruz."

Heath ilk umut ışığını hissetti. "Ne kadar çabuk burada olabilirsin?"

"Louisiana hemen yan tarafta. En fazla iki saat."

"Bana havaalanının adını mesaj at, ben de arabayı hazırlayayım." Heath bunu nasıl yapacağından emin değildi ama bir yolunu bulacaktı.

"Gerek yok. Xander orada bir filo hazır tutuyor. Dallas'a sık sık gelir."

"Teşekkür ederim." Kalbinin derinliklerinden. Ruhundan bir ağırlık kalkmıştı. Hayır, Jolie henüz güvende değildi ama bu adamlarla hayatta kalma şansı çok daha yüksekti.

"Rica ederim. Elimde çantam var. Logan da öyle. Eşlerimize gideceğimizi mesajla bildirdik. Yolda Tyler Murphy'yi alacağım. O da var. Beaker'dan haber alınca bize haber verin."

Heath o anı hem bekliyor hem de korkuyordu. "Yapacağım."

"Xander'ın uçağında Wi-Fi var, böylece mesaj alabiliriz. Bize nerede buluşacağımızı söyleyebilirsiniz."

Görüşme biter bitmez Heath nasıl devam edeceğine karar vermeye çalıştı. Jolie'nin telefonunu takip edecekti, ki telefon son kez sinyal verdiğinden beri hareket etmemişti, ya da Betti'ye gidecekti. Polisin yakında ofisine geleceğini düşünerek cep telefonunu takip etti.

Olay yerine ulaştığında, otoyolun yanında terk edilmiş bir bina buldu. Otopark boştu. Kadının aracını ya da kendisine dair herhangi bir ipucu göremedi. Ama telefonunu asfalta atılmış halde buldu, sanki biri cihazı atmış gibiydi, belki de takip edilebildiği için hareket halindeki bir arabadan atılmıştı.

Heath'i yeni bir korku sardı.

Parmak izi kalmasın diye gömleğinin kenarıyla cep telefonunu aldı. Paramparça olmuş ekrana bakarken Heath'in kanı yeniden buza dönüştü. Jolie kendini dış dünyadan asla kasıtlı olarak soyutlamazdı. İşi için, kız kardeşi için, acil durumlar için her zaman iletişim halinde olmak isterdi. Ama Myles, bir kez karısını kaybetmiş bir adamın yeni karısının güvenliği konusunda paranoyak olacağını ve kendisi yanında olamadığında ona göz kulak olmak için mümkün olan her şeyi yapacağını kesinlikle bilirdi.

Heath, Myles'ın onun elinden hücreyi aldığını ve can simidini pencereden dışarı fırlattığını hayal etti. Kadının hissedeceği dehşeti hayal edebiliyordu. Bu onu neredeyse güçten düşürüyordu. Hemen ardından suçluluk duygusu geldi. Jolie'yi nasıl yüzüstü bırakabilirdi? Myles'ın bir katil olma ihtimalini -bu kadar uzun süre- nasıl göz ardı edebilmişti?

Öte yandan, hangi kederli dul, en yakın arkadaşının kendi karısını ve doğmamış bebeğini öldürecek kadar ileri gidebileceğini hayal eder? Peki ne için? Heath'in hiçbir fikri yoktu.

Korkusunu bastıran Heath 911'i aradı. "Bir adam kaçırma olayı var."

Hayır, Myles'ın hangi arabayı kullandığını, ne giydiğini ya da onu nereye götürebileceğini bilmiyordu. Belki Betti'den biri onları görmüş ya da bir şeyler duymuştu? Santral memuru polisin söz konusu yere doğru yola çıktığını ve eğer yeni bir bilgiye sahipse, oraya vardığında bu birimleri bilgilendirmesi gerektiğini söyledi.

Heath oraya gitmek için acele etti. Buna bir daha katlanamazdı. -Kayıp, umutsuzluk, başarısızlık hissi. Yutan suçluluk duygusu. Ama daha da kötüsü, Jolie'yi kaybedemezdi. O yalnızca yol gösterdiği, üzerine titredığı ve değer verdiği bir eş değildi. O bir ortaktı, eşitiydi, entelektüel meydan okumasıydı. Onu yeniden yaşamaya ve her zamankinden daha iyi olmaya motive ediyordu.

Onu kaybederse ne yapar?

On dakikalık bir dolambaçlı yoldan sonra, Betti'ye doğru hızla ilerledi. Bisikletini park etme zahmetine bile girmeden atladı ve süite koştu. Kapının hemen içinde Wisteria'nın şok içinde göz kırptığını, Karis'in ağladığını, Arthur'un onu teselli etmeye çalıştığını, Gerard ve Rohan'ın bunu durdurmak için kimin ne yapabileceğini tartıştığını ve Cutter'ın kafasına hızla kızaran bir bandaj sarılmış halde sedyeyle götürüldüğünü gördü.

Üniformalı bir memur yaklaştı. "Siz kimsiniz?" "Ben arayan kişiyim. Karım kayıp. Jolie Quinn. Şimdi de Powell. 1.80 boyunda, kahverengi saçlı, yeşil gözlü, otuz yaşında-"

"Kız kardeşi az önce bizi bilgilendirdi. Nerelerdeydin?" diye sordu polis şüpheyle.

Heath neredeyse inliyordu. Polis kaçırma ya da cinayet olaylarında neredeyse her zaman eşten şüphelenir, bunun bir tür aile içi anlaşmazlık olduğunu düşünürdü. "İşe geç geldim. Yolda ofisi ve buradaki herkesi aramaya çalıştım ama cevap alamadım. Bu eşime ve çalışanlarına hiç yakışmıyor. Son zamanlarda burada sorun yaşadık. Bir haneye tecavüz, bir silahlı saldırı. Endişelendim. Ve şimdi o gitti. Myles Beaker adında bir adam tarafından kaçırılmış olabilir. MI5'tan."

"Ha? O ne?"

Heath sabrını kaybetmemeye çalıştı. "Bu FBI'ın İngiltere'deki karşılığı. Çok tehlikeli biri ve bana karşı bir kan davası var. 1.80 boylarında, kumral saçlı, mavi gözlü. Ne kullandığından ya da onu nereye götüreceğinden emin değilim. Korkarım onu öldürmek istiyor. Onları bulmamız gerek."

"Anlıyorum efendim. Sakin olmanız gerekiyor. Eğer aracı ya da gideceği yer hakkında hiçbir şey bilmiyorsak, bu işleri biraz daha zorlaştırır-"

"Eğer bu sizin eşiniz, anneniz ya da kızınız, daha önce cinayet işlediğini bildiğiniz birinin elindeki sevdiğiniz biri olsaydı, nasıl tepki verirdiniz?"

Kırk yaşlarındaki polis uzun bir nefes aldı, sonra başını salladı. "Elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Heath bunun yeterli olacağını, Louisiana'dan gelen desteğin kısa sürede geleceğini umuyordu. Yoksa Jolie'nin cenazesine katılacak ve kendini onunla birlikte gömecekti.

JOLIE tökezledi, Beaker onu acımasızca ileri doğru iterken dengesini zar zor korumayı başardı. "Yürümeye devam et."

Adam yarım saat önce gözlerini bağlayıp bileklerini kelepçeledikten sonra telefonunu cipinin camından fırlattığından beri hiçbir şey göremiyordu. Onu nereye götürdüğü ya da sırada ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onu yakaladı ve kısa sürede durdurdu. Bir kapı açıldı, sonra onu içeri itti ve serbest bıraktı. Jolie'nin içgüdüleri onu tekmelemesini, kaçmasını, bir şeyler yapmasını söylüyordu. Ama ayakta durdu, bilekleri arkadan bağlıydı ve etrafındaki hiçbir şeyi göremiyordu. Adam silahı omurgasına sapladı.

Tanrım, burada öylece durup ölemezdi. "Neredeyiz biz?"

Terk edilmiş bir sanayi binasına benzeyen yapıyı ortaya çıkarmak için göz bağını kopardı. Antika bir taşıyıcı bant sistemi mağaramsı yapının içinden geçiyordu. Karanlıktı. Her yer pis görünüyordu. Çatıdaki birkaç çatlaktan içeri sınırlı miktarda güneş ışığı giriyordu. Muhtemelen tanımlamak istemediği kemirgenlerin koşuşturması dışında sessizlik ürkütücüydü.

Beaker onu paslı bir masa ve bir çift kirli sandalyeyle tamamlanmış eski bir ofise götürdü. Onu koltuklardan birine oturmaya zorlarken sabırsız bir bakış fırlattı. "Seni kimsenin bulamayacağı bir yer. Lütfen kahraman olmaya çalışma. On beş yıldır dünyanın en üretken ve kurnaz suçlularından bazılarını kovalıyor ve yakalıyorum. Onlar beni alt edemedi, sen de edemeyeceksin."

"Yani onlardan biri olmayı mı seçtin?"

"Saçmalama." Otururken kaşlarını çatı. "Ben heyecan için katliam yapan saçma sapan bir seri katil değilim. Anna'yı asla öldürmek istemedim."

Jolie dehşet içinde ona baktı. Heath'in eski ortağı ilk karısını mı öldürmüştü? Kocasını bunu biliyor muydu?
"Aman Tanrım..."

"Seni şok ettiğimi görüyorum. Ona bir iyilik yaptım, biliyorsun. Anna onun dengi değildi. O küçük, yapmacık bir şeydi. Güzeldi, evet. Ama beyinden ya da cesur bir ruhtan yoksundu. Sizi araştırmaya başladığımda çok şaşırdım Bayan Quinn. Daha doğrusu Powell'ı. Siz oldukça farklısınız."

Ve Beaker Anna'dan hoşlanmadığı için onun ölmeyi hak ettiğine mi karar vermişti? "Yani benim için de aynı sonu mu planlıyorsun?"

"Aslında seni incitmemeyi tercih ederim. Hayatta harika şeyler yapabileceğini düşünüyorum. Bu seni daha iyi hissettirmeli, değil mi?"

Olmadı çünkü ona inanmıyordu. "Benden ne istiyorsun?"

"Aslında hiçbir şey. Kocanızdan haber almak istiyorum. Bitmemiş bir işimiz var. Birkaç gün önce ona geçmiş kurcalamayla bırakmasını söyledim. Eminim şimdi beni dinlemiş olmayla diliyordur." Beaker iç çekti. "Gerçekten de en iyi arkadaşlarımdan biriydi. Yazık ..."

Deli adam onu öldürmek istediğı için mi? Kaçıp Heath'i uyarması gerekiyordu. Jolie'nin hiçbir hayali yoktu. Beaker onu bir koz olarak kullanacaktı ve Heath de buna izin verecekti çünkü bir eş daha kaybetmek onu mahvedecekti.

Jolie bu pislikle ilgili ilk içgüdüüne güvenmediğı ve Heath'in sevgisine içindeki alaycılığı yenecek kadar inanmadığı için kendine lanet etti. "Betti'nin ofisinde bomba yoktu, değil mi?"

"Hayır, ama kulağı hoş gelmesini sağlamak zorundaydım." Gülümsedi, belli ki kendinden memnundu. "Senin, canım, sadece iki zayıflığı var. Şimdi üç oldu. Başlangıçta, senin

Aşil'in topuğu senin için ve kız kardeşindi. İkisini de tehdit ederek seni kolayca etkileyebileceğimi düşündüm. Ama bence yeni kocanızı çok seviyorsunuz ve onun için her şeyi yaparsınız."

Beaker'a kendisine karşı kullanabileceği başka bir şey vermeyi reddetti. "Birkaç gün önce düşüncesizce evlendik. Yatakta harika. Bir gün bebek sahibi olmak istiyorum. O da kabul etti." Yalanlar karşısında omuz silkti. "Evlilik iyi bir fikir gibi göründü. Otuz yaşındayım. Zamanı gelmişti."

Ona azarlayıcı bir bakış fırlattı. "Eğer yalan söyleyeceksen, çok daha iyi bir iş çıkarman gerekecek. Geçmişinizi araştırdım, biraz profilinizi çıkardım. Annenin inişli çıkışlı aşk hayatından sonra, sadece gerçek aşkın seni baştan çıkarabileceğini düşünüyorum. Seni sunağa götürecek. Sen büyüme sancıları çeken, azimli bir kariyer kadınısın. Güvenini kazanmak için Heath'in Betti'ye yatırım yapma planını ortaya çıkarmanın dahiyane bir fikir olduğunu düşündüm." Kendi sırtını sıvazladı. "Çocuk istiyor olabilirsin ama hâlâ vaktin var. Yani şu anda çocuk sahibi olmak istiyorsan, bunu sadece hayatını birlikte geçirmek istediğin birini bulduğun için yapacaksın. Bana söyleyecek daha iyi bir yalanın var mı?"

"Para mı istiyorsun?"

"Hayır. Eğer tek motivasyonum bu olsaydı, Heath'i dolandırmanın bir yolunu bulurdum. Ya da daha iyisi, suçluları organize eder ve milyonlar çalardım. Bunu nasıl yapacağımı gayet iyi biliyorum. Yıllar boyunca en iyi beyinlerden bazılarından öğrendim. Ama ne olursa olsun, ben bir hırsız değilim. Paramı kazanmaya ve doğru zaman geldiğinde yeteneklerimi ortaya koymaya inanıyorum."

Jolie bu adamı hiç anlamamıştı. Katil değil miydi? Hırsız değil miydi? "Anna'yı neden öldürdün?" Aklına gerçekten korkunç bir şey gelince nefesi kesildi. "Kendi hamile karını da mı öldürdün?"

"Bu zor ama talihsiz bir zorunluluktuk. Onu asla incitmek istemedim ama bana başka seçenek bırakmadı. Kocanız yakında arayacak." Telefonuna bir göz attı. "Umarım sağduyusunu kullanır."

onun kabadayılığı. Onun dünyayı kurtarmaya ihtiyacı yok, sadece seni kurtarmaya ihtiyacı var. Aç mısın?" Masanın yanında, yerde duran ve kadının fark etmediği bir soğutucuyu açtı. "Jambonlu sandviç?"

Yemek yemek şu anda aklındaki son şeydi. "Hayır." "O zaman bekleyeceğiz. Heath gerçekten çok zeki.

Eminim

aramak aklına gelecek ve-" O sırada cep telefonu çaldı ve Beaker ekrana baktı. "Mükemmel."

Jolie telefona uzanıp Heath'e Beaker'la konuşmamasını, bu işe karışmamasını ve kendini tehlikeye atmamasını söyleyebilmeyi diledi. Ama bu onun kocasıydı. Kendini korumak için parmağını bile kıpırdatmadan önce onu yüzlerce kez korurdu. Onu kurtarabilecek olsa bile bu adamın merhametine kalmasına asla izin vermezdi.

"Ne zaman arayacağını merak ediyordum," dedi Myles, telefonu hoparlöre vererek.

"Bırak onu, seni orospu çocuğu! Ona zarar verme. O sana hiçbir şey yapmadı."

Kocasının sesini duyan Jolie'nin kalbi boğazında düğümlendi. "Heath!"

"Kapa çeneni," diye tersledi Beaker onu, sonra da dikkatini tekrar kocasına çevirdi. "Aslında ben de seninle aynı fikirdeyim Powell."

"Onunla konuşmama izin ver."

"Yakında. Şimdi fazla zamanım yok çünkü yetkililerin bunu kaydettiğinden ve izlediğinden eminim. Aksini iddia ederek zekama hakaret etme. Yapacağın şey şu: West End'e doğru git. Otuz dakika içinde sana bir adres mesaj atacağım. Bulmak için on dakikan daha olacak. O noktada, bir paket alacaksın. Diğer talimatlar için seni arayacağım. Yalnız gel. Hiçbir şey kaydetme. Bu taleplerden herhangi birini yerine getirmezsen sevgili gelinin için endişelenirim. Anladınız mı?"

Heath uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, sonra öfkesini zorlukla dizginliyormuş gibi hırladı. "Eğer para ya da bilgi istiyorsan, bunları toplamaya şimdi başlamam gerekecek."

"Öyle bir şey değil. Gerçekten, beni daha iyi tanıdığını sanıyordum."

"Belli ki seni hiç tanımıyorum. Anna'yı, Lucy'yi ve kendi bebeğini nasıl öldürebilirsin?"

Beaker cevap vermedi. "Otuz dakika içinde mesajımı bekleyin."

"Bir saate ihtiyacım var. Arabam yok."

Jolie kaşlarını çattı. Personelinden herhangi biri ona araba ödünç verebilirdi.

Neden oyalıyordu?

Onu esir alan kişi uzun uzun iç çekti. "Beni aptal yerine koyma. Ben ayak işimi yaptım. Motosikletin olduğunu biliyorum. Karının seni götürüp getirecek bir sürü adamı olduğunu biliyorum. Eminim Dallas'ta da bazı bağlantılar kurmuşsundur. Karınız Chicago'da yeni doğum yapan mirasçıyla arkadaş değil mi? Callindra Howe? Kocasını eski FBI ajanı değil mi?" Beaker Heath'e baktı. "Bana aptalmışım gibi davranma. Otuz dakika. Kapatıyorum."

"Bekle! Jol ile konuşmak istiyorum-"

Beaker aramayı sonlandırdı ve telefonu masasına koydu. "Bu telefonun konum servislerini devre dışı bıraktım ve yetkililer telefonun görüşmemiz sırasında ping attığı kuleleri tespit edene kadar bu çile çoktan bitmiş olacak. Yani aç değilsin, ha?"

Hiç de değil. "Neden eskiden arkadaşın olan birine eziyet ediyorsun?"

"Sabır. Artık çok uzun sürmez ..."

On Sekizinci Bölüm

*On sekiz numaralı başarı kuralı:
İşinize geldiğinde işbirliği yapmayı öğrenin.*

HEATH, Myles'ın kişisel cihazını nasıl kopyalayacağını öğrenmesi ihtimaline karşı bir kullan-at telefon aldı. Bu telefonla, Myles telefonu kapatır kapatmaz Hunter Edgington'ı aradı. Eski SEAL hemen mesaj atarak hâlâ kırk dakika uzaklıkta olduklarını bildirdi. Havaalanından ayrılıp doğrudan West End'e gideceklerdi, böylece Heath bir sonraki talimatını aldığında yerlerinde olabileceklerdi.

Sakinliğini korumaya çalışarak ve Jolie'nin güvende olduğunu umarak onlara teşekkür etti ve bisikletine yöneldi.

Karis de onu takip etti, gözyaşları yüzünden akıyordu. "Lütfen onu sağ salim geri getirin."

Kadının bakışlarıyla karşılaşmakta zorlandı. Jolie'yle arasına mesafe koymuş olsaydı, kendi gri varoluşunu yaşamaya devam etseydi, yeni karısına yönelik tehlikenin *onun* hayatındaki bazı unsurlardan kaynaklandığını düşünmeseydi, bunların hiçbiri olmayacaktı. Ama hayır, Jolie'ye sahip çıkarak yoluna devam etti çünkü Jolie onu mutlu ediyordu. Anna'nın ölümüne bir son vermek istemişti çünkü kendi kendine sonunda suçluluk duygusundan kurtulmayı ve yeniden yaşamaya başlamayı hak ettiğini söylemişti. Ne de olsa geçmişte nerede hata yaptığını anlaması gerekiyordu ki aynı hataları yapmasın.

iki kez hata yaptı. Bir kez bile bu özlemin Jolie'nin hayatını tehlikeye atacağını düşünmemişti.

Şimdi buradaydı, karısının tabutunun üzerine tekrar toprak atarken açık bir mezara bakmaktan korkuyordu.

"Elimden gelen her şeyi yapacağım," diye söz verdi.

"Biliyorum." Karis kendini ona doğru attı, içindeki tüm korku ve kalp kırıklığıyla hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Ben sadece ... O her zaman herkesle ilgilendi, ailemizi bir arada tuttu.

Onsuz korkunç bir boşluğumuz olacak. Annemi ve kardeşimi mi arasam yoksa ..."

"Rahatlamak için şimdi onlara ihtiyacın olabilir. Cevapları beklerken tek başına nöbet tutmak zordur." Bu yetersiz bir ifadeydi. Anna'nın şiddet olaylarında ölüp ölmediğini öğrenmek için saatlerce beklemişti. Jolie'yi en son dört saatten az bir süre önce görmüştü ve şimdiden bir ömür gibi geliyordu. "Ne olursa olsun, onlara yakın ol. Sana her konuda yardımcı olacaklardır."

Heath'in pek çok insanı hayatından çıkardıktan sonra zor yoldan öğrendiği bir başka ders.

Karis onu bıraktı ve başını salladı. "Teşekkür ederim. Ne olduğunu ya da neden olduğunu bilmiyorum ama seni seviyor." Onun omuzlarını kavradı. "Sen onun başına gelen en iyi şeysin."

Heath bunun doğru olmadığını çok iyi biliyordu ve eğer Jolie bu işten sağ çıkarsa, ona bir iyilik yapıp onu terk edecekti. Yalnız kalmak onun hak ettiği şeydi. Onu tekrar tehlikeye atmayı reddediyordu.

"Gitmem gerek."

"Bu sabah kendi hayatıma dalıp onun hayatında neler olduğunu göremediğim için kendimi çok kötü hissediyorum." Başını salladı, gözleri yine yaşlarla dolmuştu. "Lütfen beni haberdar edin."

"Tabii ki."

Sonra Heath motosikletine bindi, SIG'sindeki mermileri kontrol etti ve cebinden anahtarları çıkardı.

Sabahın geç saatlerinde esen rüzgâra doğru zum yaptı, bu işin akşam karanlığında biteceğini biliyordu.

Jolie'nin hâlâ hayatta olması için dua etti.

West End'e ulaştığında, çoğunlukla boş olan bir arsaya park etti. Bu bölge bir zamanlar sanayi bölgesiydi, daha sonra bir turizm cenneti olarak yeniden canlanmış, ancak son birkaç yıl içinde tekrar zor günler geçirmeye başlamıştı. Bar ve restoran kalıntıları hâlâ duruyordu. Şehir merkezine yakın bölgelerde çalışan insanlar ve Dealey Plaza'daki Altıncı Kat Müzesi'ni ziyaret ettikten sonra alışılmışın dışında dolaşan turistlerle geçen birkaç işletme hayatta kalmıştı. Ama çoğunlukla bölge sessizdi.

Heath telefonuna baktı. İlk mesaj her an gelebilirdi.

Sanki bir işaretmiş gibi, cep telefonu çaldı. Mesaj tanımadığı bir yerel numaradan geliyordu, muhtemelen kullan at bir telefonda.

Market ve Munger'in köşesinde küçük bir Segway tur şirketi bulacaksınız. İçeride, resepsiyon görevlisine Bill ile konuşmanız gerektiğini söyleyin. Telefon çaldığında cevap ver. Şimdi tavsiye ver.

Anlaşıldı, diye yanıtladı Heath, sonra da tek kullanımlık telefonundan Hunter'a güncellemeleri mesaj attı. İşini bitirdikten sonra, Myles'ın ona bulmasını tavsiye ettiği köşeye doğru yöneldi.

İçeride, tur şirketinin reklamını yapan canlı mavi tişörtüyle uyumlu parlak bir gülümseme takınan genç ve güzel bir sarışın buldu. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Heath onun neye ortak olmayı kabul ettiğine dair bir fikri olup olmadığını merak etti.

"Bill ile konuşmam gerek."

Gülümsemesi soldu, yerini boş bir ifadeye bıraktı. Ne kadar soğukkanlı olmaya çalışsa da, Heath onun kime ya da neye bulaştığına dair hiçbir fikri olmadığını biliyordu. Myles'tan, oynadığı çarpık oyuna daha fazla masumu sürüklediği için bir kez daha nefret ederek iç çekti. Onun için

Heath adamın nedenini anlayamadı. Ne istiyordu ki?

Ona bir paket uzattı. "Buyurun. Bunu bırakan kuryenin söylediğine göre Bill kısa süre içinde sizinle irtibata geçecek."

Heath başını sallayarak ona teşekkür etti. Şimdi beklemek için on dakikası vardı.

Binadan arka kapıdan çıkarken etrafına dikkatle baktı, bunun büyük bir tuzak olabileceğinin ve Myles'in onu her an vurmak için kolayca bir keskin nişancı tutabileceğinin farkındaydı.

Gölgeler arasında ilerleyen ve bulabildiği her siperin arkasında kalan Heath, terk edilmiş bir vitrinin derin çıkıntısının altına eğildi. Bu تنها yerde onu vurmak için birinin tam karşısında durması gerekirdi. Heath caddenin karşısındaki boş arsada, kulaklarında kulaklıklarıyla telefonundan çaldığı melodinin ritmine ayak uyduran bir park görevlisinden başka kimseyi görmedi.

Aklında cinayet işlemek varmış gibi görünen başka birileri var mı diye bakarken, günün ne kadar güzel olduğunu düşünmeden edemedi; herhangi birinin ölmesi için fazla mavi ve mükemmeldi.

Elindeki telefon tam zamanında çaldı. İlk çalmadan sonra telefonu açtı.

"Nerede o, Myles?"

Adam sorusunu kabul etmedi. "Ross ve Griffin'in köşesinde bir 7-Eleven bulacaksınız. İçeri girin ve erkekler tuvaletini bulun. Etrafa bakın. Sonra ne yapacağınızı bileceksin."

Bütün kartların Myles'in elinde olması hiç hoşuna gitmemişti. Ama tabii ki adam Jolie'ye sahipti, yani her şeye sahipti. "Karımın hâlâ hayatta olduğunu bilmek istiyorum."

"Tabii ki. Sigorta poliçemi öldürmek istemem. Merhaba de," diye talimat verdi.

"Heath?"

Titreyen sesi onu bir rahatlama dalgasına boğdu. Korkuyor olabilirdi ama hâlâ bu işin içindeydi. Toprak, nefes alıyor, kalbi atıyordu. Heath bu şekilde kalmasını istiyordu. "İyi misin?"

Piçin bilgi almak için işkence yapmakta ne kadar usta olduğunu biliyordu. Aslında, eski ortağının düşman savaşçılara uyguladığını gördüğü tüm yöntemleri düşündü - yakalandıklarında ölüm ya da sakatlanma olasılığını bilerek gizli bir savaşa gönüllü olarak katılan askerler ve casuslar. Jolie sadece işini büyütmeye, evlenmeye, hayatını yaşamaya çalışmıştı. Ona aşık olduğu için en büyük bedeli ödeyebilirdi.

"Ben iyiyim. Kendini tehlikeye atma. Yapma-" "Karın seni kurtarabileceğini düşünüyor. Bu tatlı bir şey ama Aptalca bir düşünce," diye söylendi Myles.

"O hiçbir şey bilmiyor. Onu rahat bırakın."

"Gerçekten, senden tipik cevap. Böyle bir şeyi talep etmek ne zaman işe yaradı ki?"

Myles haklıydı. Aşık olmuş perişan bir adam gibi davranmayı bırakıp oyunu bir casus gibi oynamaya başlamalıydı.

Heath keskin bir kulakla aramayı dinledi. Arka planda Jolie'nin sesini duydu. Myles onu endüstriyel bir yere götürmüştü. Yankı çok barizdi ve şehir merkezinde bir sürü terk edilmiş fabrika vardı. Şu anda tepesinde duyduğu uçak sesi gibi başka hiçbir yabancı ses gelmiyordu. Yani Jolie çok yakın değildi, lanet olsun. Ama bağlantıları boyunca yoğun trafik gürültüsü duydu. Bunun Jolie'yi şehir merkezinin güney ucuna getirdiğine bahse girerdi.

Love Field'dan uzakta, Mix Master'a yakın bir yerde.

Myles'ın bulmasını istediği 7-Eleven şehir merkezinin biraz kuzeyindeydi.

"Yaya olarak gidiyorum. Biraz zamana ihtiyacım var." Umarım oyalanmak Edgington kardeşlere buraya gelmeleri için yeterli zamanı verirdi.

Myles sabırsızlıkla içini çekti. "Bana aptalmışım gibi davranmayı bırak. Tekerleklerin var. Bir sonraki yere git. On beş dakikan var."

Sonra Beaker telefonu kapattı. Heath küfretti. Hızlandırılmış zaman çizelgesi her şeyi Myles'in kontrolünde tutuyordu. Telefonuna bakarken Heath'in başı döndü. Bakkala varması gerektiğinde Edgington kardeşler ve ekibin geri kalanı hâlâ on beş dakika uzakta olacaktı.

Lanet olsun. Hunter'a Myles'in talepleriyle ilgili bilgileri ve arama sırasında duyduğu seslerle ilgili gözlemlerini mesaj attı. Eski SEAL hemen cevap yazdı.

Dağılıcağız. Mini-mart'a git ve birlikte oyna. Oraya varır varmaz olası yerler için şehir merkezi koridorunun güney kenarını araştıracağız. Şimdi arabalara biniyoruz, uzun sürmez.

Heath bu plandan ne kadar hoşlanmasa da, başka bir seçenek göremiyordu.

Motosikletine koşarak geri döndü ve Myles'in gösterdiği köşeye doğru birkaç blok ilerledi, eski arkadaşını ya da yersiz görünen herhangi birini görüp göremeyeceğini görmek için birkaç kez daire çizdi. Birkaç çete üyesi ve uyuşturucu satıcısı görse de, çoğu insan cehennemin bu küçük köşesinden ihtiyaçları olan şeyi alıp gitmek için acele ediyor gibiydi. Heath kendisinin de aynı şeyi yapabilmesini diledi. Yapmak istediği son şey doğrudan Myles'in tuzağına düşmektir. Adamın onu bu ipuçlarını takip etmeye zorlamakla neyi amaçladığını tam olarak bilmiyordu ama Beaker'ın aklında belirli bir oyun sonu senaryosu vardı.

Sonunda küçük dükkânda kaygı verici bir şey görmeyen Heath park etti ve içeriye girip etrafı kolaçan etti. Odanın kenarlarında, soğutucuların etrafında dolaşırken şüpheli bir şey görmedi. Ön taraftaki görevliler boş boş bakıyorlardı. Sağ taraftaki kasada çalışan kadın en az yetmiş yaşında, bir metre boyunda ve

Yüz kilo ağırlığındaydı. Yanında çalışan çocuk, sanki bu onun ilk işi olabilirmiş gibi, çelimsiz ve endişeli görünüyordu.

Zaman tükenirken, Heath arka tarafa ve tuvalete yöneldi.

Telefonu çaldı. Louisiana'dan gelen ekip yerini alıyordu. Bu Heath'i biraz daha iyi hissettirdi. Zeki ve tecrübeliydiler. Jolie'yi kurtarmanın bir yolu varsa, onu bulmasına yardım edeceklerdi.

Heath tuvaletin dışındaki koridorda bir iki dakika oyalandı. Kimse yaklaşmadı.

İçinde kötü bir hisle içeri girip kapıyı kilitledi, sonra da etrafı aramaya başladı.

Çabucak, leğenin altındaki porselene yapıştırılmış, üzerinde adının yazılı olduğu bir zarf buldu.

ŞİMDİ TUVALETİ TERK ET.

Heath içini kaplayan endişeyle notu cebine attı, ellerini yıkadı, Hunter'a son gelişmeleri mesajla bildirdikten sonra dışarı çıktı. Kapıyı açar açmaz, Myles ılık sonbahar gününe rağmen ağır bir paltoyla dışarıda duruyordu. Adam son yedi yılda on beş yıl yaşlanmış gibi görünüyordu. Silahının namlusunu da paltosunun arkasına saklıyordu.

"Merhaba, eski dostum." Myles ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Hadi gidelim."

On Dokuzuncu Bölüm

*On dokuz numaralı başarı kuralı:
Ortaklarınızı akıllıca seçin.*

Jolie'nin güvende olduğunu öğrenene kadar hiçbir yere gitmiyorum," diye söz verdi Heath Myles'a.

"Gideceğimiz yere vardığımızda onu kendin serbest bırakabilirsin. Tek yapman gereken benimle gelmek."

"Beni aptal yerine koyma. Onu öldürüp bana tekrar eziyet edebilmek için kaçırdın." Hırlayarak Myles'ın yüzüne doğru hamle yaptı. "Nefretini hak edecek bir şey yaptığıma karar verdin ve bunu bana ödetmek istedin. Keder ve suçluluk duygusu ilk seferinde beni neredeyse öldürdüğünden, bunu tekrar yapıp işimi bitirip bitirmeyeceğini görmeyi düşündün."

"Bana daha karmaşık ve ilginç bir gerekçe göstermediğiniz için kırıldım. Neden sırf sana eziyet etmek için kendi karımı ve doğmamış çocuğumu öldüreyim ki? Böyle bir şey yapacağımı düşünüyorsanız, kendinize çok fazla değer veriyorsunuz demektir."

"O zaman neler oluyor?"

"İçişleri Bakanı'nın Anna ve Lucy'nin ölümünden önce o yaz serviste dolaştırdığı evde yetiştirilen teröristlerin ölüm listesini hatırlıyor musunuz?"

Evet, ikisi de denizaşırı ülkelerdeki terör kamplarında eğitim görmüş ve Britanya topraklarında saldırılar düzenlemek üzere ülkelere dönmüş savaşçıları avlamakla görevli bir ekipteydi. Majestelerinin hükümeti bunu asla kabul etmezdi ama MI5 ajanları bu insanları İngiltere'ye döndüklerinde yakalamak ve onlara suikast düzenlemekle görevlendirilmişti.

"Tabii ki."

"Hatırlayacağın gibi, listeyi paylaşmıştık. Ama Lucy ve ben hamile kalmaya çalışıyorduk, bu yüzden ben karımla vakit geçirirken sen de benim sorumluluklarımı üstlendin."

"Evet." Bu onu fazlasıyla meşgul etmiş, sürekli diken üstünde tutmuştu.

"Hedeflerimden birinin yerini tespit ettim. Ya da daha doğrusu, beni buldu. İngiliz hükümeti ve Batı dünyasıyla olan şikayetini açıklamak istediğini söyledi, ben de dinledim."

"Ve seni kendi terör markasına mı dönüştürdü?" Bu düşünce Heath'i yeniden dehşete düşürdü.

"Tabii ki hayır. Başka bir tanrıya hizmet eden birinin göreviyle ilgilenmiyorum. Ama paraları vardı ve benim de biraz paraya ihtiyacım vardı." Durakladı, konuşmaya isteksizdi. "İnternette kumar oynarken şansım biraz yaver gitmedi."

Heath o zamanlar eski ortağının canını sıkan şeyin ne olduğunu merak etmişti. Sadece Lucy'nin bebek arzusunun beklediklerinden daha zor olduğunu düşünmüştü.

Myles'ın karısı hamile kaldıktan sonra Heath, arkadaşının stresinin zor geçen hamileliğiyle ilgili olduğunu düşünmüştü.

Daha önce hiç bağımlılık yapıcı bir davranış görmemişti. "Kumar problemin mi vardı?"

Myles başını salladı. "O zamandan beri tedavi görüyorum. Artık kontrol altında. En az beş yıldır hiçbir şey üzerine bahse girmedim." Kendisiyle gurur duyuyor gibiydi.

Heath dehşet içinde bakakaldı. "Yani bir terörist sana para verdiği için mi karını -ve benimkini- öldürdün?"

"O kadar basit bir şey değil." Myles silahı karnına

dayadı. "Bu kadar gevezelik yeter. Dışarı çıkın. Ve sen düşünmeden önce

Beni buraya getirmeye çalıştığın için üzgünüm ama bu markette yalnız olmadığımızı bilmelisin."

Myles'in suç ortakları mı vardı? Heath, Myles ve bir duvar görüşünü engellediği için küçük dükkânı tekrar tarayamadı. Ama dükkânın müşterilerine en son baktığında.

..

"Sana inanmıyorum."

"Senin aptallığın o zaman. Eğer önümüzdeki on dakika içinde dönmezsem, karını izleyen suç ortağım onu vuracak. Şimdi bana silahını ver." Beklentiyle elini uzattı.

Heath'in bu iddiayı çürütmesinin hiçbir yolu yoktu ve bunu test etmekten korkuyordu. Bir çıkış yolu aradı. Herhangi bir yol. Ama Myles her şeyi enine boyuna düşünmüştü. Evet, yine yalan söylüyor olabilirdi. Ama Heath inatçı davrandığı için Jolie'nin ölmesi riskini göze alamazdı. Onun ölmesi daha iyiydi.

Elini uzatıp silahını çıkardı, gizlice Myles'a verdi ve Edgington kardeşlerin şapkalarından sihir çıkarabilmeleri için dua etti.

"Mükemmel. Arabam şurada." İşaret etti ve dışarı çıktı. "O zaman açıklarım."

Kör edici güneş tepelerinde parlıyordu. Kasanın arkasındaki genç adam onları fark etmedi ama yaşlı kadın kaşlarını çatarak onları izledi. Heath onların yardım etmesini beklemiyordu ve masum seyircileri tehlikede. Bunun yerine, fırsat kollarken Myles'ın kendisini araca götürmesine izin verdi.

Beaker onu kiraladığı arabanın yolcu koltuğuna oturttu ve sürücü tarafına geçmeden önce bileğini kapıdaki bir tutamağa kelepçeledi.

"Bunu hızlıca yapacağım. Açıklıyorum çünkü olay sizi de ilgilendiriyor ve ayrıntıları ve nedenleri bilmekte neden ısrar ettiğinizi anlayabiliyorum." Myles park ettiği yerden geri geri çıktı ve yoldaki trafiğe karışarak güneye ve doğuya doğru ilerledi. "Karınıza söylemedim çünkü onu hayatta tutmak istediğinizi tahmin ediyorum."

Bu da Beaker'ın onu öldürmeye niyetli olduğu anlamına geliyordu. Açıkçası Heath şaşırmamıştı.

"Dinliyorum."

"Yani ... kumar bağımlılığım. Saldırıdan önce yaklaşık yüz bin pound borcum vardı. Ölüm listemizdeki yabancı eğitilmiş İngiliz vatandaşlarından oluşan bu grup, isimlerini görmezden gelmem için bana para ödemeye hazırdı. İlk başta bu yeterliydi. Ama baskı çok büyük olmaya başladı. Evans'ın her ismi kontrol etmek konusunda ne kadar hıyar olduğunu hatırlıyor musunuz?"

Heath, Jonathan Evans'ın sert bir genel müdür olduğunu ve masum siviller hedef tahtasına oturtulmadan önce daha fazla şüphelinin listeden daha çabuk çıkarılmasını talep ettiğini hatırlıyordu. Anna ve Lucy'yi öldüren saldırının sorumluluğunu hiç kimse üstlenmemiş olsa da, bir savaşçının adının o listede olduğunu bilip karşılık vermeye karar verip vermediğini merak etmişti. Ama Heath hiçbir zaman kanıt bulamamıştı. Görünüşe göre Myles'in suç ortakları olan birkaç astının yerini tespit etmek dışında bir çıkmaz sokağa girmişti.

"Yani daha fazla para için bir olay planlamalarına yardım etmeni mi istediler?"

"Aynen öyle. Direndim. Tanrım, direndim. Ne de olsa bu, gerçekleşmesini engellemeye çalıştığım türden bir suçtu. Oradan geçen bir grup okul çocuğunu uzaklaştırmak için elimden geleni yaptım. Sadece ikisini kaybetmek rahatlatıcıydı, ancak birkaçı ömür boyu yaralanmıştı. Yazık..."

Heath, Myles'in ağzından çıkan bu acımasız sözlere inanmakta güçlük çekiyordu. "Kumar borçlarını biriktirecek kadar aptal olsaydın ve masumları öldürmekle bahisçinin seni bitirmesine izin vermek arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydın, bence ikincisini seçerdin."

Myles gözlerini devirdi. "Her zaman kahraman. Her zaman 'doğru olanı' yapıyorsun. Bunun seni öldürteceğinin farkında mısın? Ölmeye hazır değildim. Kumar sorunumu kontrol altına alabilirsem, Birleşik Krallık'ı güvende tutmak için daha fazlasını yapabileceğimi biliyordum.

o gün ölen herkesten daha fazla. Oldukça az kayıpla her şey yolunda gidebilirdi." İç çekti. "Ama Lucy bu teröristlerden para kabul ettiğimi öğrendi. O gün Anna'yı yemeğe davet ederek karınıza benim yoldan çıktığımı söyledi ve Anna'yı hem beni terk edebilmesi hem de teslim olabilmesi için sizden yardım istemeye ikna etti. Ne tür bir sadakatsiz eş bu? Onu evimizde öldürmek çok fazla soruya yol açacaktı, bu yüzden iki kadına bir restoranda öğle yemeği yemelerini önermenin çok daha iyi olacağına karar verdim.

açık hava pazarında yeni bir bistro. Lucy'nin planladığı şeyden haberdar olduğumdan haberi yoktu, bu yüzden benim önerimi kabul etti."

"Ve sen onu bildiği şey için öldürdün. Neden Anna o zaman? Neden karımı alıyorsun?"

"Çünkü o noktaya kadar bilmesi gerekenden daha fazlasını bildiğinden oldukça eminim. Ona sana bir şey anlatma fırsatı vermek istemedim. Bunu tuhaf bulacaksın ama seni kardeşim gibi seviyordum, bu yüzden yapmak istediğim son şey seni öldürmektir. Lucy'i bitirmek zordu ve bebeği kaybetmek beni derinden yaraladı. Ama bir gün yeniden birini bulacağıma dair kendime söz verdim.

Camille çok daha iyi bir eş. Daha anlayışlı. Ve o gün sana bir iyilik de yaptım. Jolie senin dengin. O sana layık bir eş. Anna . . ." Myles başını salladı. "Çok yapmacık bir kızdı. Bence Jolie'yle çok daha mutlu olabilirdin. Ama konudan sapıyorum. O zamanlar seni öldürmek zorunda kalmak istemedim, bu yüzden karının bildiği her şeyi mezara götürmesini sağladım."

"Nasıl? Tetiği sen çekmedin ya da patlayıcıları sen patlatmadın."

"Kensforth, açgözlü piç kurusu, bana Tüm bunları ve örtbas edilmesini. O gün kasıtlı olarak senin yanında kaldım ve ortak kaybımızdan dolayı uygun bir şekilde şok olmuş ve üzülmüş gibi davrandım ki benden şüphelenilmesin. Mükemmel bir şekilde işe yaradı ve daha sonra Kensforth'un tuttuğu tüm müteahhitleri öldürdün. Bu arada teşekkür ederim.

Bunlar ortadan kaldırmamız gereken yarım kalmış işlerdi ve sen bizi bu zahmetten kurtardın." Heath'e kendini beğenmiş bir gülümseme gönderdi. "Birkaç ay sonra da Kensforth'un talihsiz bir sonla karşılaşmasını sağladım. Bu her şeyi açıklıyor olmalıydı. Ayrıntıları bilmediğin belliydi, ben de geri çekilip seni rahat bıraktım. Bunun son olmasını umuyordum. Ama yeni eşiniz geçmişinizi araştırmak zorunda kaldı. Geçmişinizi kurcaladı ve bu araştırma kısmen bana kadar uzandı. Bir şekilde, beni ortadan kaldırmam gereken aşırılık yanlılarıyla ilişkilendiren eski telefon kayıtlarını çıkardı. Tam olarak ne arıyor olabileceğini öğrenmem gerekiyordu."

Jolie onun geçmişini araştırmamıştı, Heath'in hatırladığı kadarıyla. Sonra Karis'in baktığını hatırladı. Jolie'nin bilgisayarını kullanarak.

Myles işteki evrak işleri konusunda her zaman paranoyak olmuştur. Arkasında bıraktığı herhangi bir siber iz konusunda iki kat paranoyak olması mantıklıydı.

"O internet aramalarını nereden biliyorsun?"

"Birisi belirli parametreleri aradığında ya da belirli dosyalara girdiğinde tetiklenen küçük alarmlarım var. İnsanlar sık sık bu tür şeylerle karşılaşüyor ve bu da beni onları bulup bilgisayarlarına izleme yazılımı yerleştirmeye zorluyor. Bazen bir bilgisayar virüsüne maruz kaldıklarına inanırlar. Ya da durum ciddiye, bilgisayarlarına zorla girildiğini. Eğer bizzat gitmem gerekiyorsa, iyi görünmesi için genellikle bir ya da iki öğeyi kaldırırım. Sonra kullanıcının siber trafiğini izlerim. Diğer aramalarına bakılırsa, benimle ya da yaptığım hiçbir şeyle ilgilenmedikleri açıksa, yoluma devam ederim. Jolie'ye de aynısını yapacaktım ama Betti'ye gizlice girdiğim o gece sözümü kestin.

yazılım yüklemesini tamamlayabildi. Eşinizin bilgisayarındaki sorgulara bakarak anladığım en önemli şey, şirketiyle oldukça ilgilendiği ve potansiyel bir yatırımcıya kur yapıyordu. Ama inanılmaz bir şekilde

Seni. Onu korkutup, benimle daha derine inmesini engellemek istedim. Olay yerine geldiğinde, dikkatini dağıtmam gerektiğini biliyordum. Zaten onun güvenliği konusunda paranoyaklaşmıştın. Sonraki günlerde, açık pencerelerden ve diğer şeylerden etkileşimlerinizi izleyerek ona vurulduğunuzu görebiliyordum. Gerçekten, Anna'yı ortadan kaldırarak sana bir iyilik yaptığımı düşünmelisin, böylece karını yükseltebilirsin ..."

Heath hasta olmaktan başka bir şey hissetmiyordu. "Demek geçen gün Dulin'e ateş ettirdin ve bizi meşgul edeceğini umarak bilerek ıskaladın."

"Oldukça. Merhamet göstermeye çalıştım, Heath. İsteseydim onu yirmi kez öldürebileceğimi bilmelisin. Onu rahat bırakman için sana yalvardım bile." İcini çekti, yeşil ışıktaki geçip tekrar güneşe döndü. "Beni dinlememeyi seçtin ve şimdi sırrımı saklayacağına beni ikna etmek için yapacağın herhangi bir konuşmaya inanmayacak kadar iyi tanıyorum seni. Vicdanın bir kahramandan başka bir şey olmana izin vermiyor, bu yüzden masum kanı dökülmesine asla sessiz kalmayacaksın."

Myles haklıydı. "Peki bundan sonra ne planlıyorsun?"

"Çok açık olmalı." Myles'ın sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.
henüz çözmemişti.

Heath yapmıştı ve bunu durdurmak için yapabileceği bir şey olmasını cehennem gibi diliyordu. "Sen aşağılık bir pisliksin ve umarım yaptığın her şeyin bedelini ödersin."

"Belki bir gün yaparım ama bu senin elinle olmayacak."

"Peki Jolie?"

"Karınız pragmatist biri. Sanırım ağzını kapalı tutacaktır."

Öyle umuyordu. Myles'ın onu öldürdüğünü bilebilirdi. Belki de Beaker'ın ilk eşlerini öldürdüğünün bile farkındaydı. Onun iyiliği için, bu sırrı saklaması için dua etti.

"Muhtemelen öyle. Vücudunda şiddet içeren bir kemik bile yok." "Onu nasıl manipüle edeceğimi biliyorum.

Riske girmek istemeyecektir.

onun işi ya da kız kardeşi. Anlayın, ben risk alıyorum

yaşamasına izin verdim. Bu benim sana iyiliğim, çünkü biz çok iyi arkadaşlık. Onu gördüğünde, hoşgörümü kabul etmesi ve yoluna devam etmesi için ikna et."

Heath deneyecekti. Ama Jolie'nin her zaman kendine ait bir aklı olmuştu, bu da onun sevdiği pek çok özelliğinden sadece biriydi. "Onu nasıl kaçırabildin?"

"Onun haberi olmadan işine yatırım yapmaya karar vermeniz gerçekten büyük bir nimetti. Betti'nin kapısından onunla birlikte çıkabilecek kadar güvenini kazanmama yardımcı oldu. Annesinin erkeklerle olan korkunç geçmişi de bana avantaj sağladı. Tek yapmam gereken onunla oynadığını kanıtlamak ve elimde daha fazla suçlayıcı kanıt olduğuna onu ikna etmektir. Hiçbir erkeğin onu aptal yerine koymaması konusunda çok ısrarcı."

Myles Jolie'yi çabucak çözmüştü. Onun savunmasının altını nasıl kazacağını ve yumuşak karnını nasıl deşeceğini çok iyi biliyordu. Paylaştıkları onca şeyden sonra - yakınlık, ruhunu ortaya koyma, spontane evlilikleri- Betti'ye yatırım yapmak istemesinin altında yatan nedenler olduğundan şüphelenmesi Heath'i hayal kırıklığına uğratmıştı. Ona güvenebileceğini ve *kendisine* yatırım yaptığına inanabileceğini ummuştu. Ama kadın hayatında hiç sağlam, istikrarlı erkek örneği görmemişti.

Hayat. Jolie, karar vermek için deneysel kanıtları severdi ve konu uzun süreli kalma gücüne sahip erkeklere geldiğinde, hiçbiri yoktu.

Eski ortağı da onun sevdiklerini korumak için geri çekileceği sonucuna varmıştı - bir başka iyi tahmin. Heath onun yaşamaya devam etmesini, Betti'yi büyütmesini, Karis'e bakmasını, belki de -eğer şansları yaver giderse- birlikte doğuracakları çocuğu büyütmesini istiyordu.

Myles bir ara sokaktan geçerek terk edilmiş bir fabrikanın otoparkına girdi. Hayalet kasaba sessizliği ürkütücüydü.

İnsanlar bir zamanlar burada çalışıyordu. Hareketli bir ortamdı. Bugün ise büyük bina, çoktan gitmiş çalışanları bir güvenlik kapısına yönlendiren soluk tabelalarla dolu, geniş bir boşluğa dönüşmüştü. Tam bir sessizlik.

Myles motoru durdurdu ve arabadan atlayarak diğerk tarafa geçti. Yavaşça kapıyı açtı ve bir eliyle silahı Heath'in yüzüne doğrulturken, diğerk eliyle de kelepçenin anahtarını ona uzattı. "Kilidi aç ve benimle gel."

Heath yaptı. Jolie binanın içinde, tetiğı çekebilmek için zamanın dolmasını bekleyen başka bir potansiyel katille birlikte kapana kısılmış olmasaydı, Heath kirli oynayacak ve Edgington'ların ve desteklerinin gelmesini beklerken o piçin ağzını burnunu kıracaktı.

Ama karısını riske atmayı reddetti. Sürpriz yatırımı hakkında ne düşünürse düşünsün ya da kendisini kazara bu karmaşanın içine sürüklediğı için ondan nefret etsin, onu seviyordu. Her zaman da sevecekti. Ve eğer kader ona bir şans verirse, onu güven ve huzur içinde bırakmadan önce bunu bildiğinden emin olacaktı.

"Anahtar, lütfen." Heath kelepçeleri çıkarmayı bitirir bitirmez Myles avucunu uzattı.

Aracı kapatıp kilitledikten sonra Myles silahı Heath'in sırtına dayadı ve onu çalışanların girişine doğru itti. Heath yürürken güneşli güne, insanoğlunun zaman ve ustalıkla inşa ettiğı çelik harikası binalara son bir kez daha baktı. Bir mucize olmazsa, insanlığın bundan sonraki bölümünü göremeyecek olmaktan, anne babasının ve kız kardeşinin onun yasını tutacak ve muhtemelen hayatlarının geri kalanında kendilerini eksik hissedecek olmalarından nefret ediyordu. En çok da Jolie'nin güvenli bir yere yürümesini izlemek istiyordu, böylece huzur içinde ölebilecek ve sonunda sevdiği birini kurtardığını bilecekti.

Arazinin uzak tarafındaki bir hareket dikkatini çekti. Bakışlarını o yöne çevirdi ve fabrika terk edildikten sonra yabanileşen bir çalının hıştırtısını yakaladı. Metalin parıltısı kaybolmadan önce bir anlığına güneşe vurdu.

Hunter ve ekibi inin yerini bulmayı başarmış ve yerlerini almışlardı.

Myles'in dikkatini daşıtmak için döndü ve "Son oyunun ne?" diye sordu.

"Seninle işim bittikten sonra, kuralları anladığından emin olmak için dul eşine birkaç gün göz kulak olacağım. Sonra eve gidip işimin başına döneceğim. Camille Ocak ayında doğacak, bu yüzden onu dört gözle bekleyeceğim. Çok basit, gerçekten."

Beklediği gibi. Myles açıklamasını çoktan yapmıştı, yani Jolie bu depodan ayrıldığı anda Heath l bir adam olacaktı. Hain arkadaşı bir an daha bbrlenebilir ya da Heath'in ahlak sopasını kıına fazla soktuğunu söyleyerek alay edebilirdi. Ama sonra Beaker tetiği çekecekti. Tek umut ışığı? Edgington kardeşler ve yandaşları, Myles'in fıkriini değiştirip onu da öldürmeye karar vermesi ihtimaline karşı Jolie'yi güvenli bir yere götüreceklerdi. Ayrıca Beaker'a günahlarının bedelini deteceklerdi. Heath bunu görmek için yanında olmayı diledi.

Myles cebinden bir anahtar çıkardı. Kapı açıldığında gıcırdadı. İçerisi kflyd. Toz motifleri oynaşıyordu. l, kuru yapraklar zemini kaplamıştı. En az yirmi yıldır burada hiçbir şeye dokunulmamıştı. Paslanmış bir masa, eski bir telefon dışında boş duruyordu. Kağıt ataları her tarafa saçılmış, neredeyse toz ve kirin altına gömülmüştü. Eski bir zaman kartı rafı duvarı ve fabrika katına açılan kapının yanındaki zemini kirletiyordu. Eski zaman saati bir kalıntı gibi görünüyordu. Baktığı her yerde pencereler kırılmıştı. Metal çatının bazı kısımları sanki hava koşulları nedeniyle paslanmış ya da uçup gitmiş gibiydi.

"Bu kapıdan." Myles onu itti, sonra bir kapı daha açtı ve onu bir kez daha arkadan iterek fabrikanın büyük açık alanına doğru tkezlemesine neden oldu.

Uzun zamandır unutulmuş bazı makineler dışında içeride hiçbir şey göremedi. Elektrik yıllardır kesikti ve eğer güneş ışığı olmasaydı burası zifiri karanlık olacaktı. Neyse ki, altın ışınlar mekanın merkezine ulaşmayı başarmış ve karanlık bir ağlayan üzerinde küçük bir parıldı yaratmıştı.

Bukleler bir kadının omuzlarını okşuyor ve sandalyenin arkasını okşamak için aşağıya iniyor. Jolie. Tanrı'ya şükür hâlâ hayattaydı. Şu anda önemli olan tek şey oydu.

Odanın ortasında tek başına duran metal bir masa sandalyesine kelepçelenmişti. Karısının kelepçelendiğini, dehşete düşürüldüğünü ve tehlikede olduğunu görünce göğsüne bir sızı saplandı ve öfkeden kanı dondu. Görmediği şey, Myles'ın tehdit ettiği gibi Jolie'yi öldürecek olan başka bir suç ortağıydı. Hay sikeyim.

"Jolie!" diye seslendi ve ona doğru koştu.

Myles onu geri çekti ve kafasına bir silah doğrulttu. "Üç dakikan var. Akıllıca kullan."

Adamın sesini duyan karısı ona bakmak için başını çevirdi ama adam koşarak kadının yanına gitti ve yüzünü ellerinin arasına alarak önünde durdu. Kadın hiç de kötü görünmüyordu. Ağlamış olabileceği küçük bir rimel lekesi vardı. Ama çürük ya da kesik yoktu, Myles'ın ona kaba kuvvet uyguladığına dair hiçbir iz yoktu.

"Heath! Burada olmamalıydın. Seni nasıl yakaladı?"

Myles, "Kendi hayatını seninkiyle takas ediyor," diye araya girdi.

"Size bazı talimatlar verecek. Onlara uymanızı öneririm yoksa siz ve sevdikleriniz benzer bir kaderle karşılaşacaksınız."

Jolie gerçeği öğrenmek için Heath'in yüzünü aradı. Heath ondan saklanmadı. Sadece başını salladı, bu büyüleyici kadınla daha fazla gün ya da gece geçiremeyeceği, nasıl çocuk yetiştirebileceklerini, hayatlarını nasıl dengeleyebileceklerini ve birlikte nasıl yaşlanabileceklerini göremeyeceği için çok üzgündü.

"Bunu yapamazsın! Ona teslim olamazsın ve bırak-" Cümlesini bitirmek istemeyerek başını salladı.

Eğildi ve usulca dudaklarını öptü. "Bitti artık. Huzur içindeyim çünkü güvende olacaksın. Ama bunu sağlamak için talimatlarıma uymak zorundasın." Myles anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirmese, Heath onunla ölümüne dövüşecekti. Myles'ın bir silahı olabilirdi ama Heath'in göğüs göğüse dövüş becerileri daha üstündü ve

ikisi de bunu biliyordu. "Buradan ayrıldıktan sonra,

Yürümeye devam edin. Güvenli bir yere ulaşana kadar durmayın. Anladınız mı? Arkanı dönme, geri gelme ya da kahramanlık yapmaya çalışma. Zor ve iyi yaşadım ve en sevdiğim kişiyi güvende tuttuğumu bilerek ayrılıyorum."

Dudağı titredi ve neredeyse hiç ağlamayan bu metanetli kadın gözyaşlarının eşğine geldi. "Yapamam... Sensiz yaşamak istemiyorum. Seni seviyorum."

"O zaman son dileklerime saygı göster." Dudaklarına bir öpücük daha kondurdu, bu tatlılığa sonsuza kadar tutunmak için yanıp tutuşuyordu. "Güvende olup Betti'ye döndüğünde tüm bunları unut. İntikam peşinde koşma. Kimseye Myles'tan ya da onun geçmişteki kötülükleri hakkında bildiklerinden bahsetme. Tek bildiğin kocanın seni terk ettiği ve geri dönmediği." Çünkü Myles'ın, cesedini kimsenin bulamayacağından emin olmak için cesedini bir şekilde ortadan kaldıracağından hiç şüphesi yoktu.

"O zaman yaptığı her şey yanına kâr kalıyor. Cinayetler, şiddet."

"Ama seni bağışlıyor. Tek istediğim bu. Betti için sana verdiğim parayı al ve büyük işler başar. Bunu benim için yap. Hep büyük hayaller kurdun. Şimdi yükseklere uç."

Gözlerinden süzülen yaşlar yanaklarına döküldü. "Seni kaybedemem. Senden vazgeçip öylece çekip gidemem."

"O zaman birlikte öleceğiz ve bu hayatımın en büyük pişmanlığı olacak. Anna'nın onu güvende tutmam için bana güvendiği halde ölmesine izin verdiğim için zaten korkunç bir suçluluk duyuyorum. Lütfen üzüntümü daha da artırma. Bu son dileğimi yerine getir."

Jolie hayatında ilk kez suskun görünüyordu. "Tut beni." Heath kaşlarını kaldırarak Myles'a baktı. "Sadece bir kez."

Adam içini çekti ve onlara doğru yürüdü. "Camille'in bu kadar duygusal olmamasına çok sevindim." Ama Jolie'nin kelepçelerini çözdü, silahını hâlâ şakağından birkaç santim uzakta tutuyordu.

Heath kısa bir süre için adamın üzerine atlayıp silahı ondan almayı düşündü. Bir savaş şansı vardı.

silahı Myles'dan alarak. Ama büyük ihtimalle tetiği ilk o çekecek ve Jolie'yi anında öldürecekti.

Heath bir adım geri çekildi, Jolie serbest kalana kadar sabırla bekledi. Myles anahtarı cebine koyup kelepçeleri bileklerinden çıkardıktan sonra Jolie titrek bacakları üzerinde doğruldu. Heath doğrudan ona doğru atıldı, sonra onu kollarının arasına aldı, sıkıca tutup yerden kaldırdı. Ağzını onun yumuşak dudaklarında gezdirip derinlere daldı. Onların son öpücüğü.

Bir tane daha olmayacaktı. Üç dakikası dolmuştu ve eski ortağının yüksek sesle iç çekmesi Myles'ın sabrının sonuna geldiğini gösteriyordu.

Onun çaresizliğini, aşkını, üzüntüsünü, bağlılığını, kafa karışıklığını ve zamanı durdurup ikisini de kurtarmanın bir yolunu bulma isteğini tattı. Heath onun duygularını paylaşıyordu ama onu riske atacak hiçbir şey onun için başlangıç değildi. Bu yüzden şimdi güçlü olmalı, onu güvenli bir yere göndermeli, gidişini izlemeli, sonra da kendi sonuyla yüzleşmeliydi. Edgington ekibi kapının hemen dışında olsa bile, muhtemelen onu kurtaramayacaklardı. Heath karşı koysa bile Myles oyalanmayacaktı.

Jolie'nin iki dakikadan kısa bir süre içinde dul kalacağını düşünmek tuhaf.

Dudaklarının bir kez daha tadına bakıp vücudunu son bir kez kendi vücuduna yasladıktan sonra onu yere bıraktı ve aralarına mesafe koyarak geri çekildi. "Git. İyi yaşa. Mutlu ol. Güvende kal. Benim için."

Kız ona doğru uzandı ama Heath ona istediğini veremedi, o da bir adım geri çekilip Myles'a baktı. "Bırak onu gitsin. Zamanı geldi."

Yirminci Bölüm

*Yirmi numaralı başarı kuralı:
Koşullar uygun olduğunda kendinizi adamaktan asla
korkmayın.*

JOLIE son bir kez daha bakmak için gözyaşları içinde Heath'e bakmaktan kendini alamıyordu. Aşkı bulmuştu. Sonunda kabul edilmenin, sevilmenin, anlaşılmanın ne demek olduğunu biliyordu. Heath'in ona söylemeden Betti'ye yatırım yapmayı seçmesinin nedeni ne olursa olsun, bu onu zayıflatmak için değildi. Belki de onu şaşırtmak istemişti.

Belki de ona kendini suçlu ya da borçlu hissettirmeyecek bir şekilde yardım etmeye çalışmıştı. Sebebine takılıp kalmak artık saçma geliyordu. Bunu onun için yapmıştı. Ve ona basitçe inanmadığı için çok pişman olmuştu. O, annesinin birlikte olduğu hiç kimseye benzemiyordu. Heath sadece onu ayağa kaldırmaya çalışmıştı.

Geçmişinin ve takıntılarının aralarına girmesine izin vermesinin sonuçları muhtemelen ölümcül olacaktı.

"Devam et." Myles silahıyla onu sırtından dürtükledi.

Heath'i beton zemine cıvatalanmış dev bir makine parçasına kelepçeledikten sonra, piç kurusu onu Kapıya doğru. Tökezledi, zaman kazanmaya çalıştı, kendini feda eden adamı kurtarmanın bir yolunu bulmaya çalıştı.

Onun için her şeyi, kalbini kendisiyle birlikte gömecek olan kocayı.

Sonunda alaycı kabuğunu kırmak için bu korkunç trajedinin yaşanmış olması ne kadar da yıkıcıydı.

Eğer bu günü atlatabilirse, kendini yeni insanlara ve yeni deneyimlere açmayı planlıyordu. Annesiyle, kadının aşklarının çocukluğunda bıraktığı yaralar, öldürdüğü saygı ve aşkın bir insana nasıl çılgınca şeyler yaptırabileceği konusunda sahip olduğu yeni anlayış hakkında konuşacaktı. İyileşeceklerdi. Babasına onu sonsuza dek yalnız bırakmasını söyleyecekti. Karis'e rehberlik edecekti.

inatçı kızın ihtiyaç duyduğu kadarını karşılayabilirdi ama kız kardeşinin omuzlarının üzerinde oldukça iyi bir kafa olduğunu da kabul etmeliydi. Jolie, Betti'yi tüm tutkusuyla yönetecek ve her zaman hayalini kurduğu iş zirvelerine tırmanacaktı. Sonunda yeniden gülmeyi öğrenecek, hayatın tadını çıkaracaktı. Heath'le birlikte bir hayat yaratmış olmayı umacaktı. Her şeyden önemlisi, yaşayacaktı.

Ama tüm bunları Heath yanındayken yapmayı tercih ederdi. Ve onu asla unutmayacak ya da onu kurtarmak için *bir şeyler* yapmadan pes etmeyecekti.

Kocasını omzunun üzerinden son bir kez baktı. son bir veda için elini uzattı. Jolie ona bir öpücük verdi ve güçlü kalmaya çalıştı. Keder içinde kıvranacak zamanı yoktu. Akıllıca davranıp onu kurtarmak zorundaydı.

Sonra Myles onu köşedeki ofise, Heath'in görüş alanının dışına itti.

Onu bir daha asla göremeyeceğinden korkuyordu. "Beni zorlamayı bırak."

"Daha hızlı hareket edin. Kocanı tanıyorsam, bu mezbahaya yedek bir planı olmadan girmemiştir. Ben de üzerime düşeni çabucak bitirip gitmek istiyorum."

Başka bir deyişle, Heath'i öldür.

"Lucy ve Anna ile olanları kimseye anlatmaması için onu ikna edebilirim ve-"

"Hayır. Korkarım bundan biraz daha fazlası var. Bir süre sessiz kalabilir, sizi ve sevdiklerinizi güvence altına alacak kadar uzun bir süre. Ama o Tanrı'ya, ülkesine ve doğru olanı yapmaya çok inanıyor. Bir gün peşimden gelecektir, muhtemelen yakında. Kalan sevdiklerimizi de savaşın içine sürükleyen destansı bir savaş yerine, savaşımızın küçük bir patlamayla sona ermesi daha iyi. Ben sadece geçmişimi gömmek, i ş i m e , karıma dönmek ve geri kalan her şeyi unutmak istiyorum. Şimdi, dışarı çık."

Büyük fabrikanın otoparkına açılan kapıyı açık tuttu ve onu bir kez daha dürttü. Jolie kapıyı kapatamasın diye çerçeveyi tuttu.

"Bırak yoksa seni vurmak zorunda kalacağım. Yaptığı fedakarlığın boşa gittiğini görünce nasıl hayal kırıklığına uğrayacağını düşün. O seni seviyor. Bundan eminim. Yazık. İkiniz muhtemelen harika bir çift olurdunuz." Umursamazca omuz silkti. "Ellerini kapıdan çekmen ve onun huzur içinde ölmesine izin vermen için sana üçe kadar süre veriyorum."

Jolie yutkundu. Düşünceleri hızlandı. Heath'i ve onun isteklerini onurlandırmak istiyordu ama o ölürken çekip gitmeyi de reddediyordu. Eğer onu kurtarmaya çalışırken ölürse, o zaman bu dünyadan huzur içinde ayrılacak ve diğer tarafta onunla bir özür ve sevgi dolu bir kalple buluşacaktı.

Myles ters ters baktı. "Bir ... iki ..."

"Ben gidiyorum." Jolie kederli görünmek için elinden geleni yaptı. Kapının pervazını yavaşça bırakma, gözyaşlarıyla mücadele etme ve omuzlarını çökertip başını eğme gösterisi yaptı - bir yenilgi pozunu.

"Böylesi daha iyi," diye güvence verdi Myles.

Jolie şiddetle karşı çıktı ama doğru anı bekledi. Adam paslı kapı koluna uzandığında, Jolie saldırmak için kendini hazırladı.

Sonra büyük bir patlama ve ardından püsküren bir ateş bulutu çatının uzak tarafındaki arsada patladı. Yer sarsıldı ve sendeleyerek geri çekildi. Myles bir anda sarsıldı.

bir küfür savurdu, belli ki neler olduğunu anlamaya çalışıyordu.

O anı dizini Beaker'ın taşaklarına olabildiğince sert bir şekilde vurmak için kullandı. Cinsel organını tutarak dizlerinin üzerine düştü. Solgun ve hasta görünüyordu, anında terlemişti. Ama kadın onu tekrar tekmelemeye kalktığı anda, adam onun ayak bileğini şaşırtıcı derecede sert bir şekilde kavradı. Sonra silahı yüzüne doğrulttu ve kızın geri çekilmek istemesine neden olan şeytani bir hırıltı çıkardı.

"Aptal, aptal sürtük! Neden insanlar merhametimi kabul etmeyecek kadar inatçı?"

Dirseğini iterek nişan almasını engelledi, sonra saçlarından yakalayıp kafasını kapıya vurdu.

"Merhametini sikeyim."

Serbest kaldı ve ona doğru hırladı, gözleri nefretle parlıyordu, dişleri kamaşmıştı. "Bunu sana ödeteceğim, kaltak."

Saldırıya geçmeden uzaktan silah sesleri duyuldu.

Mermiler Myles'in yüzünden birkaç santim ötedeki metal yapıya ve beton zemine çarptı. Onu bıraktı ve yuvarlanarak uzaklaştı.

Jolie sarsıldı ve korunmak için içeri daldı. Silah sesleri arkasından gelmişti. İçgüdüsel olarak döndü, kimin ateş ettiğini ve kimin tarafında olduklarını merak ediyordu. Belki de Beaker'ın sözünü ettiği Heath'in desteği idi.

"Senin için geri geleceğim," diye yemin etti. "Hayatına son vereceğim ve canını acıtacağım."

Sonra onu tekrar dışarı itti, aralarındaki kapıyı çarptı ve kilitledi. Deponun uzak tarafında alevler hâlâ yükseliyordu. Duman püskürüyordu. Arkasındaki kurşunlar tamamen durmuştu.

Ateşe doğru atıldı. Belki de patlama duvarda bir delik açmıştı, böylece içeri girebilecekti. Bir şeyler vardı. İçeri girmenin bir yolunu bulmalı ve Heath'e yardım etmeliydi. Telefon olmadan 911'i aramak imkânsızdı. Zaten gelmeleri çok uzun sürerdi.

Deponun köşesini dönmeden önce, daha önce hiç karşılaşmadığı bir adam gölgelerin arasından eriyerek

çıktı. "Ben Tyler.

Murphy. Kocan onu dışarı çıkarmak için arkadaşlarımı aradı. zor bir nokta. Üç kişiyiz. Aslında dört, keskin nişancı One-Mile da dahil. Son dakikada geldi. Hepimiz dış çevrenin etrafında pozisyon aldık ve

."

"Myles Heath'i öldürmeden önce belki otuz saniyemiz var."

"Bana buranın içi hakkında yardımcı olabilecek herhangi bir şey söyle."

"Heath fabrikanın ortasında bir makineye kelepçelenmiş durumda. Kolay hedef. Eğer biri kırık camlardan birine nişan alabilirse ..."

"Evet, pratik yapmamış olmalıyım," diyerek yüzünü buruşturdu ve ensesini ovuşturdu. "Üç küçük çocuk atış poligonunda zamanını yiyip bitirecek. Seni vurmadığıma sevindim ama o İngiliz'i vurmadığıma da çok kızdım. Üzgünüm." Bir telsiz çıkardı. "Pencerelerden birinden içeriyi görebilen var mı?"

"Anlaşıldı. Şimdi bakıyorum," diye telsizden bir ses duyuldu.

"10-4, Logan."

Jolie bir şeyler yapmak istediklerini anlıyordu ama yeterince hızlı olamayacaklarından korkuyordu. Etrafına bakındı; atlamak için yakınlarda bir pencere, kapının kilidini açmak için bir yol arıyordu.

Sonra büyük siyah bir kamyonla onlara doğru gelen birini gördü. Adam camı indirerek gıcırdayarak durdu. "Neler olduğunu yeni öğrendim ve hemen buraya geldim. Durum nedir?"

Stone. Şükürler olsun. "Sanırım ne yapacağımı biliyorum. Lütfen bana güven. Kamyonetini alabilir miyim?"

Eski mahkûm vitesi Park'a aldı ve yolcu koltuğuna geçti. "Hepsi senin."

Jolie direksiyonun arkasına geçti. "Umarım bu araca fazla bağlı değilsinizdir. İnmek isteyebilirsiniz. Bu tehlikeli olacak."

Stone emniyet kemerini taktı ve omuz silkti. "Ben iyiyim."

Onu kabul etmedi. Tek dikkati Heath'in üzerindeydi. "O zaman bekle."

Kalbi çılgınca çarparak gaza bastı. Kamyon harekete geçti, ileri atılmadan önce lastikleri yaktı. Jolie binanın yan tarafına doğru sürdü, duvarın yangın yüzünden tehlikeye girdiğini umuyordu. Fabrikanın planını h a t ı r l a d ı ğ ı n ı ve çok geç kalmadığını ummak zorundaydı. Ama onu kurtarmanın başka bir yolunu düşünemiyordu.

Deponun ateşli tarafını bulur bulmaz, sıcağın altında yıkılan bir duvar gördü ve aracı ona doğru sürdü.

Bir metal çatırtısı ve sarsıntı ona çarpıştıklarını söyledi. Bir metal levha dehşet verici bir saniye boyunca görüşünü engelledi. Doğru kararı verdiğini umarak, gözlerini kapatıp tehlikenin geçmesini bekleme dürtüsüyle savaştı.

Bunun yerine kendini o anda kalmaya zorladı, çelik kaplama düştüğünde ve ön camdan dışarıyı tekrar görebildiğinde rahatladı.

Yirmi adım önünde Myles'in Heath'e doğru yaklaştığını gördü, elinde silah vardı ve silahı doğrudan kocasının kafasına doğrultmuştu.

Kalbi durdu ama o durmadı. Jolie kornaya ve gaza aynı anda basarak haydut ajanı ürkütmek ya da dikkatini dağıtmak için elinden geleni yaptı. Ama adam irkilmedi.

Saniyeler içinde Heath'in sonunu getirmek ya da kendini kurtarmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalacaktı.

Çok geç kalacağından korkarak arabayı daha da yaklaştırdı. Tek tesellisi Myles'in da sonunu getirecek olmasıydı. Ve sevdiği adamın intikamını almış olacaktı.

Kararını verdi, yerinde durdu. Son saniyede Heath'e bir şeyler söyledi, sonra parmağını tetiğe bastırdı.

Jolie bir silah sesinin havada yankılandığını duydu. Boğazı düğümlendi. Heath'i dehşet içinde izledi, nefesini tuttu, ta ki onun

Yere yığılmadan önce kan sıçradı, sonsuza dek onun için gitti.

Onun yerine Myles bir yığın halinde yere yığıldı, silah cansız elinden düştü.

Kocası hâlâ ayakta, uzun boylu ve hayattaydı.

Frene basan Jolie arabayı park etti ve araçtan fırlayarak Myles'ın yanına koştu. Stone ve Tyler hemen arkasındaydı; koyu renk saçlı ve yoğun mavi gözlü bir başka adam da pencereden atlarken manzarayı izliyordu. Saniyeler sonra, yontulmuş yüzlü, koyu renk gözlüklü ve elinde yüksek güçlü dürbünlü bir tüfek olan başka bir adam binanın yan tarafındaki delikten içeri daldı.

Hepsi birden ona "Dur!" diye bağırdı.

"Aşk, hayır!" Heath karışma hırıltısını da ekledi.

Jolie hiçbirini dinlemiyordu. Myles'ın ölüp ölmediğini bilmek zorundaydı.

Tehdidin sona erip ermediğini bilmek zorundaydı.

Hain casusa ulaştığında dizlerinin üzerine çöktü ve onun görmeyen gözlerine baktı. Başının altından kan akıyordu. Birisi tam gözlerinin arasına askeri bir hassasiyetle bir kurşun yerleştirmişti.

Myles Beaker bir daha asla kimseyi incitmeyecekti. Sonunda nefes verdi. Sonra kalabalığın geri kalanına titrek bir baş selamı gönderdi.

Tüfeği taşıyan yabancı başını eğdi ve klinik bir bakışla Myles'ın vücudunu inceledi. "İlk atışta onu tam istediğim yerden vurdum. Kahretsin, bu beni mutlu etti." Ayaklarının altındaki kan gölü yayılmadan hemen önce büyük savaş botunu yoldan çekti. "Tanrım, oyuk uçlu mermilere bayılıyorum. Önde iğne izi. Arkada kocaman bir delik. Pisliklerin işini bitirmek için mükemmel."

Kimdi bu adam?

"Kapa çeneni Pierce." Mavi gözlü adam dişlerini sıktı.

"Götlük yapma, Logan. Ve bana asla Pierce deme. Yine mi?" diye homurdandı.

Jolie onların ağız dalaşını zar zor dinledi. Bir hıçkırıkla Myles'in ceplerine uzandı ve çılgınca kelepçe anahtarını aradı. Heath'i serbest bırakmalı, kollarının ona sarıldığını hissetmeli, iyi olup olmadığını kendi gözleriyle görmeliydi. Sonunda titreyen parmaklarıyla anahtarı çıkardığında ayağa fırladı ve aralarındaki mesafeyi kapattı.

Jolie yaklaştı, gözlerini kocasına dikmişti. Kocasını da ona karşılık verdi, yüzünde minnettarlık ve sevgi vardı.

Küçük anahtarla uğraşırken hâlâ kanında dolaşan adrenalinin etkisiyle titriyordu. Sonunda anahtarı deliğe sokmayı, çevirmeyi ve onu serbest bırakmayı başardı.

Heath hemen onu kollarının arasına aldı ve yüzünü boynuna gömüp nefesini içine çekerek ona yaklaştı. "Sen beni kurtardın."

"Yaşıyorsun." Jolie'nin her yeri titredi.

Hiç kimseyi bu kadar çok sevmemişti. Ona kadar hiç risk almamış, kendi başına başaramayacağı hiçbir şeye inanmamış, sonsuza dek ayakta kalacak sağlam bir birliğin yarısı olmanın ne demek olduğunu hiç bilmemişti.

Şimdi, birlikte bir gelecekleri olduğunu bilerek, sonunda gerçekten yaşayabilirdi.

"Aşk . . . Kendini riske atmak zorunda değildin."

"Evet, yaptım. Beni kurtarmak için kendini feda ettin. Nasıl?

Senin için daha azını yapabilir miydim?" Onun çenesini öpücüklere boğdu. "Şimdi hayatımızı birlikte geçirme şansına sahip olacağız ve
_."

"Neredeyse seni öldürtüyordum. Senin felaketin olsaydım kendimle yaşayamazdım." Ona daha sıkı sarıldı, sonra aniden bıraktı. "Ben buna layık değilim."

Jolie'nin kalbi ayaklarının dibine düştü. Ona baktı, gözlerini kırptırdı, satır aralarını okumaya çalıştı.

"Değmez mi? Sen en iyi erkeksin. Benim için her şeysin
..."

"Senin var olmadığın bir dünyada yaşayamam ve seni geçmişimden uzak tutmanın tek bir yolunu biliyorum."

Ne demek istiyordu, kendi iyiliği için onu terk etmeye mi niyetliydi? "Yanımda olmana ihtiyacım var."

Başını salladı, kara gözleri nemle dolmuştu. "Benim kör aptallığım yüzünden neredeyse ölüyordun. Myles'in tek olacağını hiç düşünmemiştim."

"Aklı başında kim bunu yapar ki?" diye karşı çıktı, ellerine uzandı ve bırakmayı reddetti. "Onun arkadaşın olduğuna inanıyordun. Ama beni kurtardın. Benim için fedakârlık yaptın. Şimdi anlıyorum ki bana inandığın için hayatının birikimini bana verdin."

Heath başını salladı. "Elbette. Büyük işler başaracağını biliyorum. Seçtiğim yöntemi beğenmemiş olabilirsin, bunun için üzgünüm. Ama bunu asla seni kandırmak için yapmadım, sadece ihtiyaç duyduğun ve hak ettiğin şeyi seni özgür bırakacak şekilde sağlamak için yaptım."

Sözleri onu çok derinden etkiledi. Hiçbir erkek onun için bu kadar mükemmel olmamıştı. Onun gibisini bir daha asla bulamayacaktı. Bir daha asla sevmeyecekti.

"Kendi iyiliği" için milyonlarca kez gitse bile, onu bulup geri getirecekti.

"İlk başta anlamamıştım. Annem gibi erkekler tarafından kandırılmamaya ve kullanılmamaya çalışarak çok zaman geçirdim. Sırf iyi şeyler başarabileceğimi düşündükleri için birinin bana gerçekten yatırım yapmak isteyeceğine inanamıyordum. Sen ilksin. Tek kişisin."

"Sana her zaman inanacağım." Sanki ona dokunmayı çok istiyormuş ama buna izin vermiyormuş gibi görünüyordu.

Jolie'nin buna hiç niyeti yoktu. "O zaman bize inanın. Çünkü ben de size inanıyorum. Senin ne kadar iyi, güçlü ve adil olduğuna inanıyorum. İnanıyorum ki sen Ruhum. Ve eğer gidersen, Myles kazanmış olacak. Beni gömmek, bensiz bir dünyada yaşamak istemiyor musun? Seni kaybetmek istemiyorum, hayatımı mükemmel adam olmadan yaşamak istemiyorum.

yanımda ol." Gözleri yaşlarla doldu ve yanaklarından aşağı süzülürken ona daha da yaklaşarak anlamasını diledi. "Kal."

Heath korkunç, zamansız bir an boyunca hiçbir şey söylemedi. Kızın yüzünü inceledi, düşüncelerinin hızla aktığı belliydi.

Sonunda başka biri boğazını temizledi ve konuşmaya dahil oldu. Tyler. "Dostum, yap şunu. Sadece evet de. Karısını ne kadar çok sevdiğini uzun süre inkâr etmeye çalışan biri olarak söylüyorum. Daha iyi bir adam olmak için çekip gitme saçmalığı asla işe yaramaz. Onunla tekrar birlikte olacaksın ve sonsuza dek bir şans daha verdiğin için çok mutlu olacaksın. Ciddiyim." Tyler omuz silkti. "Hadi ama. Öpüşün ve barışın."

Gözlerini devirip içini çeken One-Mile hariç diğer erkekler güldü. "Hepiniz amcık kırbaçlıyorsunuz."

Kimse onu dinlemedi.

Heath'in yüzüne umut ve merak yayıldı. "Beni affediyor musun? Gerçekten kalmamı istiyor musun?"

"Tabii ki!" Ona arsız bir bakış gönderdi. "Meydan okumayı sevdiğini söylemiştin. İşte buradayım."

Sonunda bir sırtıış onun umutsuzluğunu kesti ve daha da yaklaştı. "Evet, seninle yaşamak öyle olacak, eminim. Başka türlüünü istemezdim."

"Seni asla sıkmak istemem," diye söylendi. "Asla sıkamazsın, Jolie Powell. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Şimdi beni öper misin, böylece sonsuza dek mutlu yaşayabiliriz?" diye gözyaşları arasında burnunu çekti.

Eğildi ve kollarını ona doladı, her zamankinden daha sıkı sarıldı. "Başka bir şey istemiyorum..."

Sonsöz

Aralık

CUTTER Bryant ferforje kapıdan içeri adımını atar atmaz ortalık karıştı. Sesler ve kahkahalar, sadece bir malikâne olarak adlandırılabilcek devasa fuayedeki tatil müziği gürültüsünün hemen üzerinde yankılanıyordu. Cilalı traverten parıldıyor, zengin krem rengi alçı duvarlarla mükemmel bir uyum sağlıyordu. Yumuşak renk, tavanı ve görünürdeki her kapıyı çevreleyen karmaşık taç kalıplarını vurguluyordu. Şenlikli bir çelenk, yükselen sütunları ve çift merdivenin her iki yanındaki özenli tırabzanları taze çamla sararak odayı kokulandırıyor. Parıldayan beyaz ışıklar ve büyük kırmızı fiyonklar bayram neşesine katkıda bulunuyordu. Devasa bir avize her köşeyi sıcak bir ışıltıyla aydınlatıyor, ortasındaki Noel ağacının boyu da bir metreyi buluyordu.

Vay anasını. Böyle bir yer ne kadara mal oldu?

Çift kişilik evinden çok uzaktasın.

Callie Mackenzie göz alıcı kırmızı elbisesi, öldürücü siyah topuklu ayakkabıları ve sıcak gülümsemesiyle koşarak yanına geldi. "Merhaba Cutter. Partiye gelebilmene sevindim. Mutlu Noeller!"

Avucuyla iyice yıpranmış kot pantolonunu düzeltti, kendini bariz bir şekilde kıyafetsiz hissediyordu. "Size de mutlu Noeller, Bayan.

Mackenzie. Kapıdaki tabelada içeri gelmeniz yazıyordu..."

"Kesinlikle. Ve lütfen bana Callie de." Bakmak için durakladı

onun etrafında. "Artı birin nerede?"

"Gelemedi," demeyi başardı gülümseyerek. Gerçek hâlâ göğsünde sıcak bir sopa gibi hissediyordu.

"Bunu duyduğuma üzüldüm ama sanırım bu geri kalanımız için daha fazla eggnog anlamına geliyor." Göz kırptı. "Gelin partiye katılın. Yemekçiler yemek odasını hazırladılar ama hepimiz mutfakta takılıyoruz."

"Teşekkürler. Bu senin için." Kadına bir şişe merlot uzattı. Tanrım, kadının muhtemelen pahalı şaraplarla dolu bir mahzeni vardı. Şarap hakkında bir bok bilmiyordu ve bunu Boone's Farm ve Drano karışımından daha lezzetli bulacağını umuyordu.

Aldı, gerçekten duygulanmış görünüyordu. "Teşekkür ederim. Bana bir şey getirmene gerek yoktu. Sadece arkadaşlığını istedim."

Sean davet mesajını attığında öyle demişti. Cutter hâlâ onu neden partilerine davet ettiklerini tam olarak anlayamıyordu ama Callie'yi havadar, pencerelerle çevrili koridorda takip etti; içinde büyük bir kuyruklu çalgı bulunan resmi bir oturma odasını, heybetli maun masası ve ciltli kitaplarla dolu yüksek kitap raflarıyla göz alıcı bir ofisi ve nihayetinde yemeklerle dolu resmi bir yemek odasını ve Neiman Marcus'un amiral gemisi mağazasının ortasına aitmiş gibi görünen göz kamaştırıcı bir avizeyi geçti.

Sesler daha da yükseldi. Cutter, konuşmaların mırıltısı arasından Logan Edgington'ın kardeşine gidip kendini becermesini söylediği alaycı notayı seçti. Hunter içten bir kahkaha attı. Bir an sonra Lily Sutter'ın taze bir şişe su için kibarca, tiz bir sesle teşekkür ettiğini duydu.

Mitchell Thorpe kıza hoş geldin dedi. Ona Tatlı Bezelye diye seslenirken sesinde bir gülümseme vardı.

Köşeyi döndüler ve Cutter girişin geniş kemerinde durakladı. Tanrıya şükür mutfak çok büyüktü. Burada ellerinde içkileriyle otuz kişi olmalıydı.

Mutluluk dolup taşıyordu. Cutter, Heath'in yanında duran ve onun elini tutan Jolie'yi gördü. Karis hepsini gülümseten bir şey söyledi.

"İçki?" Callie iyi bir ev sahibesini oynayarak sordu. "Varsa bir bira alayım."

Yüksek beyaz dolaplardan oluşan bir duvarın önünden geçerek, yerden tavana kadar uzanan Sub-Zero buzdolabına ulaştı ve kapağını açtı. "Stella, Blue Moon, Heineken, Shiner Bock, Coors, Bud, Miller Lite, Corona . . ."

"Tutması en kolay ne varsa. Seçici değilim."

Geri döndüğünde kapağını kapattı ve eline buz gibi bir Stella tutuşturdu. "Bardak?"

Başını iki yana salladı. "Böyle iyiyim. Teşekkürler."

"Hayır, teşekkür ederim. Heath'in benim için bir kız kardeş gibi olan kadını güvende tutmasına yardım ettin, bu yüzden seni mutlu etmek ya da rahat ettirmek için yapabileceğim bir şey olursa bana haber ver."

Betti'deki tuvalette bayıltıldığı için onu gerçekten övüyor muydu? "Ben sadece işimi yapıyordum. Keşke daha iyi yapsaydım."

"Siz olmasaydınız Jolie ve Karis bugün burada olmayabilirdi. Cesursun. Edgington kardeşler çok komik olduğunu söylüyorlar. Ve kocam senin hakkında çok şey düşünüyor. Bu da seni benim kitabımda bir aile kadar iyi yapıyor." Callie ona sarıldı.

Yavaşça kadını kucakladı. İki dakika önce kendini son derece yabancı hissediyordu. Birkaç kelimeyle onu çeteden biri yapmıştı. Genelde yalnız olmayı tercih ederdi. Şimdi kalabalıktan hoşlanıyor, aidiyet duygusuna ısınıyordu.

"Çok naziksiniz. Edgington kardeşler sadece patron değil, aynı zamanda arkadaşlırlar. Ve bana bir şans verdiğiniz için kocanıza minnet borçluyum."

Gülümsedi. "Kaynaşın. Yiyin, için ve eğlenin. Eğer 'artı bir'inizle aranızda geçenler hakkında konuşmak isterseniz, sizi dinlemeye hazırım. Karmaşık ilişkiler hakkında bir iki şey biliyor bile olabilirim."

Tanrı onu korusun ama Cutter'ın aklına aşk hayatındaki karmaşadan daha az konuşmak istediği bir şey gelmiyordu.

Mitchell Thorpe nazik bir mazeret üretmeden yanaştı ve itaatkârının şakağına bir öpücük kondurdu, sonra da elini sıkmak için uzandı. "Cutter, seni görmek güzel."

"Sen de. Davet için teşekkürler, dostum."

"Bizim için bir zevk. Sizi henüz tanışmadığınız kişilerle tanıştırayım."

Bu biraz zaman alacaktı. Odanın çoğunu tanımıyordu.

Elinde bira, Thorpe onu göz alıcı bir kızılın yanına götürdü.

"Merhaba. Ben Morgan Cole." Parmak uçlarında odanın diğer ucuna bakarken mavi gözleri parlıyordu. "Ben büyük, kötü Cajun Jack'e aitim."

Cutter adamlar bir ya da iki kez karşılaşmış ve karısının değerlendirmesine katılmıştı. "Ve Lafayette'de mi yaşıyorsunuz?"

"Evet. Sanırım bizden sadece birkaç mil uzaktasınız." Ona kocaman bir gülümseme verdi. "Hey, eğer çocukları seviyorsanız, her zaman nitelikli bir bebek bakıcısı arıyorum. Oğlumuz Brice, büyüyünce tıpkı babası gibi olacak olan sevimli bir terörist. Ve kızımız-"

"Lacey annesinin saçlarıyla çok sevimli bir bebek," diye araya girdi Thorpe.

"Ve babasının öfkesi." Morgan güldü. "Ama o çok değerli."

"Kesinlikle." Thorpe ona sevgiyle sırıttı.

Cutter zindan sahibinin çocuklardan hoşlanan bir tip olduğunu hiç düşünmemişti ama bir oğlu olmasının adamın bakış açısını değiştirmiş olabileceğini tahmin etti.

Morgan'a, "Korkarım tabancalar hakkında çocuklardan daha çok şey biliyorum, hanımefendi," dedi.

"Oh, Tanrım. Hanımefendi benim annem. Bunun için yeterince yaşlı değilim. Bana Morgan de yoksa kocam seni arar.

Fransızca iğrenç bir şey. Ama kulağa güzel gelecek. Merak etmeyin."

Cutter gülmekten kendini alamadı. Belki de buraya gelmek gerçekten iyi bir fikirdi. Yalnız kalmaktan ve her şeyi berbat etmemiş olmayı dilemekten kurtulmuştu.

Tam o sırada Jack Cole yanaştı ve elini sıktı. "Merhaba. Seni gördüğüme sevindim."

"Sen de."

"Senin gibi zeki bir adam nasıl oldu da benim aptal rakiplerim için çalışmaya başladı?" Jack alay etti.

Cutter gülümsemek zorunda kaldı. "Önce beni işe alacak kadar akıllıydılar."

Herkes güldü.

"Pes," diye karşılık verdi Jack. "Eğer fikrini değiştirirsen -"

"Onunla kontratımız var, göt herif." Hunter Edgington karısının elini tutarak araya girdi. "Bir gün geç kaldınız ve bir dolar eksik."

Cutter Jack'e, "Eminim bensiz de gayet iyi idare ediyorsunuzdur," diye takıldı.

"Etrafta yeterince iş var gibi görünüyor." "Ve biraz da.

Bunun iyi bir şey olup olmadığından emin değilim ..." Hunter başını salladı, sonra Cutter'a döndü. "Diğer yarım la resmi olarak tanıştığını sanmıyorum. Kata, bu Cutter Bryant."

"Hakkınızda çok şey duydum. Sonunda sizinle tanıştığımı memnun oldum," dedi günlerce süren kıvrımlara sahip muhteşem Latin.

"Sen de."

"Hey, bizim evde yeni yıl partisi veriyoruz ve sen de resmen davetlisin."

"Benim de bebek bakıcılığı yapmamı mı önereceksin?" diye Morgan'ı dürttü.

"Kesinlikle hayır. Daha bebek olmasına rağmen oğlumuz Phoenix'in tam bir erkek olacağını şimdiden söyleyebilirim. Babası ve amcaları arasında daha fazla erkek etkisine ihtiyacı yok. Ayrıca, Callie'nin bu parti için yaptığını yapacağım ve

birkaç bebek bakıcısı tutabiliriz. Çocukların üst katta olması harika, böylece akşamın tadını çıkarırken onları kontrol edebiliyoruz."

Cutter yeni yılı bu kalabalıkla geçirmenin, pişmanlıklarıyla baş başa geçirmekten çok daha az berbat olacağını düşündü. Ayrıca bu grup onu haftalardır ilk kez gülümsetmişti. "Çok isterim."

"Harika. Hunter'a detayları vermesini söyleyeceğim." Kata Jack'e döndü. "Sen de o harika bamyayı getireceksin, değil mi? Lütfen..."

"Memnuniyetle." Jack başıyla onu onayladı. "Morgan'ın erkek kardeşi Brandon, karısı Emberlin ve muhtemelen şu sıralar doğacak olan güzel bebekleri" -saatine baktı- "Houston'dan ziyarete gelecekler, yani muhtemelen bizimle olacaklar. Sorun olur mu?"

"Ne kadar çok o kadar iyi!" Kata güvence verdi.

"Cutter!" Bir el sırtına vurdu ve Hunter'ın kardeşi Logan'ı görmek için döndü.

"Hey." Cutter'ın yüzünde yeni bir gülümseme belirdi.

"İyi misin?" Adam endişeli görünüyordu.

Cutter bu gece, onu aşağı çeken her şeyi unutmak istiyordu. Boynunu ovuşturma dürtüsüne direnerek Logan'a doğru başını salladı. Neden geçen hafta sarhoş olmuş ve ağzındaki baklayı çıkarmıştı ki? "Peki."

Logan, Cutter'ın duyabileceği kadar yüksek sesle, "Berbat bir yalancısın," dedi. "Şuradaki güzel kızıl saçlıyı görüyor musun?" Gözleri sadece kocasında olan minyon bir güzeli işaret etti. "Onunla evlenecek kadar akıllanmadan önce sonsuza kadar onun hasretini çektim. Belki sen de aynısını yapmalısın."

Cehennemde soğuk bir gün olurdu.

Logan'ın karısı da onlara katıldı. "Merhaba. Sen Cutter olmalısın. Tara Edgington."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Ona hanımefendi deme isteğini bastırdı. Morgan'dan daha çok hoşlanacağından şüpheliydi ama Teksas'ta aldığı terbiyeyi bir kenara bırakmak zordu.

"İkizleri kontrol ettin mi?" Logan karısına sordu.

"Mandy uyuyor. Macy, tahmin edilebileceği gibi sorun." Başını hüzünle salladı. "Luc ve Alyssa'nın küçük çocuğuna ayak uydurmaya çalışıyor."

"Bu ikisi koşu arkadaşı olacaklar, değil mi?" Logan sanki bu ihtimal korkulacak bir şeymiş gibi başını salladı.

Kötü topuklu ayakkabıları ve baştan çıkarmak için tasarlanmış elbisesiyle göz kamaştırıcı bir sarışın sırtarak yaklaştı. "Şimdi özür dileyeceğim. Chloe bir baş belası olarak doğmuş ve bu da ona bulaşmış."

"Seni suçluyorum," diye alay etti kolunu sarışına dolayan mürekkep rengi saçlı ve gülen kara gözlü adam.

Cutter kaşlarını çatı. Adam tanıdık geliyordu ama kim olduğunu çıkaramıyordu.

Thorpe araya girdi. "Luc ve Alyssa Traverson'ı tanıyor musunuz?"

"Anladığımı sanmıyorum." Cutter elini Luc'e doğru uzattı. "Ama seni tanıyorum. Ünlü bir şefsin, değil mi?"

"Televizyon yine vurdu." Güldü. "Yemek yapar mısın?" Cutter'ın yüzünde bir gülümseme belirdi. "Hiç yapmam."

Luc güldü. "Hunter ve Logan için çalışıyorsun, değil mi?" "Evet." Cutter birasını yudumladı.

Alyssa sevecen bir sırıtışla, "Zavallı piç," diye araya girdi. "Mutfakta uzman olmadığın için de kendini kötü hissetme. Luc'a kıyasla ben suyu bile zor kaynatıyorum. Ama sorun değil; o herkesi doyurmayı sever. Hatta bu akşamki tatlılardan bazılarını o yaptı."

"Televizyonda pişirdiğini gördüğüm her şey harika, o yüzden bunu dört gözle bekleyeceğim."

"Callie'nin öyle olduğunu biliyorum." Thorpe sırtıttı ve onu eğlencenin geri kalanına doğru geri çevirdi. "Bu kadın tatlılarını seviyor."

Cutter, Luc'ün karısına usulca, "Tatlı bir şeyler daha bekliyorum, şekerim," diye mırıldandığını duydu.

Omzunun üzerinden bir bakışta Alyssa'nın kocasını kışkırttığı bir tutkuyla öpmek için adım attığını gördü.

"Kimber'la tanıştın mı?" Thorpe tombul bir karidesi koparıp kokteyl sosuna batırırken sordu.

Cutter da aynı şeyi yaptı ve patronunun küçük kız kardeşine başıyla selam verdi. "Birkaç kez, evet. Sen nasılsın?"

"Harika. Seni tekrar görmek güzel." Kumral saçlı, sırık gibi afet gülümsedi. Kardeşleri ne kadar heybetli olsalar da, Kimber rahat bir karşılamaydı.

Aynı şey kocası için söylenemez.

"Deke." Adam elini uzattı ama bakışları Cutter'ı karısıyla göz göze gelmemesi konusunda uyardı.

"Mağara adamı gibi davranma." Kimber gözlerini devirdi. "Önümüzdeki iki saniye içinde üzerime atlayacak değil ya."

"Olabilir, kedicik." Deke omuz silkti. "İstiyorum."

"Her zaman istiyorsun." Sırıtarak başını salladı. Deke göz kırptı. "Aynen öyle.

Onun sahipleniciliğinin kendisini eğlendirdiğini belli etmemeye çalıştı. "Çocuklar yukarıda iyi mi?"

"Cal, Seth ve Chase aynı odadalar. Gecenin sonunda ev hâlâ ayakta kalırsa şanslı sayılacağımızı düşünüyorum." Deke yüzünü buruşturdu.

"Şimdi kötü olduğunu mu düşünüyorsun? Ergenliğe kadar bekle." Kimber işaret etti. "Sierra nasıl?"

Deke'in yüzüne yayılan gülümseme neredeyse biraz aşk sarhoşuydu. "Kızımız her zamanki gibi çok güzel. Uykusu gelmeye başlamıştı ve muhtemelen annesinden öpücük istiyordu."

"Hallediyorum," diye yemin etti Kimber. "Seni gördüğüme sevindim Cutter." Mutfaktan çıkmak için dönerken el salladı.

Sean Mackenzie odaya girerken onun yanından geçti ve Thorpe'a doğru ilerledi. "Bakıcılar tüm bebekleri yatırıyor. Callie ve ben Ash'i beşiğine yatırdık, eğer ona iyi geceler öpücüğü vermek istersen."

"Küçük adamımızı yatağına yatırma fırsatını kaçırmak istemem. Cutter'ı herkesle tanıştırmayı bitirir misin?" Thorpe Sean'a daha önce tanıştığı kişiler hakkında bilgi verdi. "Yakında dönerim."

Zindan sahibi aceleyle mutfaktan çıktıktan sonra Sean, Cutter'ı birbirlerine o kadar benzeyen bir çift kibar İspanyol'un yanına götürdü ki kardeş olmalıydılar. Aralarında tatlı sarışın bir güzel duruyordu. İkisi de onun bir elini tutmuş ve koruyucu bir şekilde havada asılı duruyorlardı.

"Saints'in bu yıl Super Bowl'a çıkacağını nasıl düşünebilirsin?" Ağabey, iri yarı kollarını güzel bir esmer kıza dolamış olan iri yarı sarışın bir adamı azarladı.

"Çünkü lanet olası Rams'den daha iyiler." İri yarı adam alay ederek karşılık verdi.

"Ve bence Cowboys hepsini yenecek," diye kesti Sean içinde.

"Rüyada görürsün." Küçük takım elbiseli kardeş gözlerini devirdi.

Kadınlar birbirlerine baktılar, belli ki spor muhabbetini bırakıp daha ilginç bir konuya geçmeye kararlıydılar.

"Bana ebeveynliğin kolay olmadığını söylemiştin. Üçümüz olunca çok daha kolay olacağını düşünmüştüm." Sarışın başını hüznle salladı.

"Ha! Senin küçük kızını göreceğim ve dört yaşın altındaki üç yaramaz oğlanı büyüteceğim." Esmer kadın bir elini kalçasına dayadı ve sırtarak karşılık verdi. "Seth zaten ele avuca sığmaz biriydi. Chase kaosu yirmi katına çıkardı. Ama Blake birkaç ay önce doğduğunda? Huzur ve sessizlik gibi görünen her şeyden sonsuza dek vazgeçtim. Haftada yirmi dakikamı spa küvetimde geçirirsem, buna kazanç derim."

Çekici sarışın yüzünü buruşturdu. "Gelecek hafta kahveyi boş ver. Bir içkiye ne dersin?"

Adamlarının hepsi kahkahalarla patladı.

Sean gruba, "Bu Cutter Bryant," dedi ve sonra ona döndü. "Santiago'larla tanışın. Javier ve Xander'ın bir savunma müteahhitliği şirketi var. Bu da sevgili eşleri London."

"İsimle yüzü bir araya getirmek harika." Cutter hevesle ellerini sıktı. "Hunter ve Logan'a uçağınızı ödünç verdiniz, böylece Jolie'ye zamanında ulaşip onu kurtarabileceklerdi. Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Eğer siz olmasaydınız..."

Sean gülümsedi. "Kadınımızı tek parça halinde geri getirebilmemiz için bizden birden fazla aşk hastasına jetlerini ödünç verdiler. Onlar olmasaydı Callie'yi tekrar bulabilir miydim bilmiyorum. Ve ben kayıp bir adam olurdum."

Karısı da ona katıldı ve Santiago'nun ağabeyiyle omuz omuza çarpışmadan önce dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Hepimiz minnettarız çocuklar. Ama Sean ve Thorpe peşime düştüklerinde ben sizin adınıza küfrediyordum."

Xander, "Herkes dil uzattığın onca zamanın karşılığını ödüyorum, velet," diye takıldı.

Şımarık bir gülümsemeyle hareketi tekrarladı.

Gülüşüler, sonra Sean ekledi, "Bakıcılar Dulce'yi oyun parkına yerleştiriyorlar, eğer onlara katılmak istersen."

"Teşekkürler," diye mırıldandı London. "Cutter, futbol dışında herhangi bir şey hakkında konuşmaya istekliysen, umarım kızımı yatırdıktan sonra tekrar sohbet edebiliriz."

"Biz de geleceğiz, Belleza." Xander bir elini onun sırtına koyarak onu takip etti.

"Mutlu Noeller." Javier başıyla onu onayladı.

"Size de." Cutter onların gidişini izledi, her iki adam da düzgün vücutlu eşlerine tekrar dokunuyordu. Tıpkı Callie, Sean ve Thorpe'a yaptığı gibi onlara da hayret etti. İki kişiyle aşkı yürütmek yeterince zordu. Üç kişiyi aynı noktada buluşturmanın ne kadar zor olacağını hayal bile edemiyordu.

Sean Cutter'ı yakındaki diğer çifte yönlendirdi. "Tyler ve Delaney Murphy. Eğer bela arıyorsanız, aradığınız adam o."

"Bunu söylemeni Luc mu söyledi?" Sarışın iri yarı adam gözlerini kıstı.

"Hayır." Sean'ın yüzü neşeye dans etti. "Lys yaptı."

Bu Delaney'yi güldürdü. "Sanırım tüm 'cockzilla'

maskaralıkların için seni affetmemiş."

Tasarım birasından bir yudum daha almış olan Cutter neredeyse tükürüyordu. "Cockzilla?"

Tyler aslında biraz rahatsız görünüyordu. "Del ve ben evlenmeden önce biraz dolaşmış olabilirim." Kolunu karısına doladı ve onu kendine yaklaştırdı. "Şanslıyım ki, her şeyi değiştirmek için harika bir kadının sevgisi yetiyor."

Cutter da bir zamanlar aynı şeyi düşünmüştü. Ama onun için işler bu şekilde yürümemişti.

Delaney neredeyse kendini beğenmiş görünüyordu. "Çok şanslı olduğumu söyleyebilirim."

Tyler onu derin bir şekilde öptü. "Bunu doğru anladın."

Birkaç saniye için karısının öpücüğüne daldığında, Sean onlara dirsek attı. "Hey, mutfağımın zemininde dört numaralı bebeğe hamile kalmak yok."

Ayrıldılar ve Delaney kızardı. "Bu arada, gidip Blake'i öpeceğim."

Tyler, "Seth ve Chase'i sakinleştirmeye çalışacağım," diye önerdi. "Oflayıp puflamalarını ve evi havaya uçurmalarını engellerim."

"Bu gece onlara ne söyleyeceksin baba?" Kocasına sevgiyle gülümsedi.

"İstekleri kabul ediyorum..."

Odadan çıktıklarında Sean Cutter'ı tanıdık bir dörtlüye yönlendirdi. Joaquin Muñoz'un elini sıktı. Eski NSA ajanı sessiz biriydi ama fazlasıyla adil ve çalışmak için çok iyiydi. Balerin gelini Bailey mavi gözlerini parlattı ve yüzünde hoş bir ifade belirdi.

"Sizi gördüğüme sevindim." Cutter başıyla onları selamladı.

"Sen de dostum. Ofis dışında birkaç kelime etmek güzel." Joaquin onu omzundan alkışladı.

"Cutter," diye selamladı en büyük Edgington.

Saygılı bir baş hareketiyle Caleb'a döndü. "Albay. Siz ve sevgili eşiniz nasılsınız?"

"Carlotta ve ben Güney Pasifik gezisinden yeni döndük. Bu emeklilik işini seviyorum."

Joaquin'in annesi "Çok güzel zaman geçirdik," diye ekledi. "Hiç bu kadar mavi bir su görmemiştim. Caleb çalışırken yaşayamadığımız balayını yaşadık."

"Kulağa harika geliyor." Cutter bir gün çok sevdiği biriyle dünyayı görmeyi çok isterdi ama Evet, böyle bir şey olmayacaktı ve yalnızlığından yakınarak ağlayan bir hercai menekşe gibi konuşuyordu, falan filan.

O gitti. Devam et, aptal.

"Oğullarımız için çalışmaktan hoşlanıyor musun?" Caleb ona orantısız bir sırtışla karşılık verdi, yüklü bir soru sorduğunun açıkça farkındaydı.

Cutter Joaquin'e baktı, sonra tekrar albaya döndü. "Öyleyim."

Caleb bir kahkaha attı. "İyi bir P.C. cevabı. Peki ya gerçek?"

"Tahmin etmem gerekirse ..." Joaquin çizdi. "Hiçbirimiz sen değiliz ve o gerçekten de senin deneyimlerinden bir şeyler öğrenmeyi dört gözle bekliyordu. Bu doğru mu?"

Cutter gülmek zorunda kaldı. "Evet.

Alınma." "Alınmadım," diye güvence verdi Joaquin.

Sean Cutter'ı uzaklaştırdı. Rahatlamış bir halde kahvaltı köşesindeki masada oturan tanıdık yüzlere baktı. "Sanırım buradan sonrasını ben hallederim. Bir gecede tanışılacak çok fazla insan var. İçine kapanık ruhumu toparlamam için on yıl boyunca bir köşede sürünmem gerekebilir."

Sean güldü. "Utangaçlık bu kalabalıkta uzun sürmez. Üstelik davet ettiklerimiz bunlar bile değil. Gia ve Jason Denning bu akşam ailesiyle birlikte şehrin öbür ucunda bir tatil partisinde. Decker McConnell, karısı Rachel grip olduğu için başka bir zaman gelmesini istedi. Jesse McCall veda turuna gelini Bristol'u da götürdü. Sanırım bu gece Mexico City'de olacaklar. Zor iş, değil mi?"

Şimdi etkilenmişti. "Vay canına, McCall bir mega yıldız." "Aynı zamanda Kimber'in eski nişanlısı. Deke'in umurunda olmaz

Birisi adamın boynuna bir kaya parçası bağlayıp

okyanusa atsa, ama diğer herkes

Şarkıcı değışti ve yeni karısı da tam bir bebek." Sean omuz silkti. "Hepimizin inandığı bir şey varsa, o da ikinci şanstır."

Yani kimse işerken kafatasını ezdiği gerçeğini ona karşı kullanmayacaktı. Ama Cutter kendi işlerinde hataların hayatlara mal olduğunun farkındaydı. Eğer o günü tekrar yaşama şansı olsaydı, bunu memnuniyetle kabul ederdi. Ama o fiyasko hakkında konuşmak anlamsızdı, o yüzden başını salladı.

"Tamam o zaman. Sizi yalnız bırakayım." Sean ona başıyla onay verdi.

"Tanıştırdığınız için teşekkürler. Ben köşeye gideceğim. Oradaki herkesi tanıyorum." Jolie'yi, Heath'i ve masanın etrafında kümelenmiş olanları işaret etti.

"Taze bira ister misin?"

Bu şişede bolca kalmıştı ve bu gece kendisi sürmüştü. Cutter başını salladı. "Benim limitim bir."

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bize haber verin. Ve hoş geldin, dostum."

"Teşekkürler." Cutter, Sean'ın onu sadece partiye değil, sıkı sıkıya bağlı arkadaş grubuna da kabul ettiğini hissetmekten kendini alamadı. Ve garip bir şekilde, tüm o sadık ilişkilere ve havada asılı duran aşka rağmen, kendini yerinde hissetmiyordu.

Bir yudum daha içtikten sonra Jolie ve Heath'e doğru yöneldi. İkisi de onu sıcak bir şekilde karşılamak için yerlerinden fırladılar. Aceleyle satın aldıkları alyanslarını daha sağlam bir şeyle değiştirmişlerdi. Jolie'nin sol elinde elmaslar göz kırptıyordu. Heath'in parmağında nervürlü titanyum bant vardı. İnanılmaz derecede mutlu görünüyorlardı.

"Seni bu gece görmeyi umuyordum." Ona sarıldı.

Stone Sutter ona bir sandalye çekti. Heath onu sandalyeye itti.

Karis ona yumuşak bir gülümseme verdi. Şimdi aralarında bir kıvılcım olmasını diliyordu. Onu asla ikiye ayırmazdı. Ama aralarındaki eksiklik hakkında konuşmuşlardı.

Jolie ve Heath'in kurtarılmasından sonra. İkisi de arkadaşlıktan başka bir şey hissetmedi.

"Hey," diye seslendi usulca.

"En sevdiğim kahverengi gözlü kızım bugün nasıl?" diye sordu usulca. "Peki Arthur nerede?"

Başını iki yana salladı. "Uzun sürmeyecekti. O bir hevesti. Onu gerçekte sevdiğimden daha çok sevmek istedim. Betti'yi terk etti, Denver'da bir iş buldu. Peki ya sen? Nişanlandığını duydum."

"Evet." Kesik kesik söylediği bu kelime dışında Cutter yüzünü dikkatle boş tuttu. Kimsenin son birkaç haftanın onu tamamen mahvettiğini bilmesini istemiyordu. Başlarında yeterince dert vardı ve konuşmak hiçbir şeyi değiştirmiyordu. "Brea ve ben Ocak ayında bir düğün planlıyoruz."

"Nerede o?"

"Ailesiyle birlikte." Daha fazlasını söylemek istemedi. Karis zaten yeterince şüpheli görünüyordu, büyük gözlerle onu inceliyordu.

"Canın yanıyor. Özür dilerim."

Onun bu kadar anlayışlı olmayı bırakmasını diledi. "Ben iyiyim. Hey, Brea tatil için ailesiyle kayağa gidiyor. Belki . . . Hunter ve Kata Edgington'ın yeni yıl partisine benimle gelir misin?"

"İkimiz de tatili yalnız geçirmek zorunda kalmayacağız. Sayı," diye şaka yapmaya çalıştı.

Ama yüz ifadesi neredeyse onun hissettiği kadar üzgün görünüyordu. Birini istiyordu, aşık olmak istiyordu. Yirmi üç yaşında, kalbinin evim diyebileceği birini bulmak için bolca vakti vardı. Tek umduğu, Karis o kişiyi bulduğunda, onun birkaç kötü sözle kalbini göğsünden söküp atmamasıydı.

Cutter Maudlin Lane'deki yürüyüşünü durdurdu. "Çok memnun olurum."

Onun eline uzandı ve sıktı. "Arkadaşlar bunun içindir."

Sessizliğe büründüler ve o da masanın etrafındaki diğer kadınların fısıldaştığı konuşmaya odaklandı.

"Kesinlikle!" Mystery Dillon iri yarı kocası Axel'e yaslanmıştı. Altı hafta önce gösterişli bir törenle evlenmişlerdi. "Bazı sabahlar kalkıyorum ve kendimi harika hissediyorum.

Diğerleri ... mide bulantısı başlamadan önce yataktan zar zor kalkabiliyorum."

Lily Sutter burnunu kırıştırdı. "Öyle değil mi? Peki bu mide bulantısı bütün gün sürdüğünde?"

İki kadın da inledi.

"İlk üç aylık dönemden sonra daha iyi oluyor, değil mi?" Mystery araya girdi. "Lütfen bana öyle olduğunu söyle."

Lily başını sallamadan önce Stone karısının omzuna destekleyici bir el koydu. "İlk seferinde benim için de öyleydi. Bunun tekrar geçerli olmasını umuyorum. Fark ettiğim bir şey var mı?" Esnedikten sonra güldü. "Gençken bu hamilelik olayını yaptığımda her zaman çok daha az yoruluyordum. Bu bebek tüm vitaminlerimi emiyor." Hala düz olan karnını kucakladı. "Kendimi yirmi üç yaşında bir büyükanne gibi hissediyorum. Artık sekiz buçukta yatıyorum."

Herkes güldü.

Eskiden Axel'in sevgisi için birbirlerine rakip olan hanımların, doğacak bebekleri için hızlı dostlar gibi kaynaştıklarını görmek güzel.

"Ben de öyle hissediyorum. Yirmi beş, yetmiş beşe doğru gidiyor," diye yemin etti Mystery. "Bazı günler berbat geçiyor ama yine de bu hamilelikle ilgili her şeyi deneyimleyeceğim için çok heyecanlıyım, hatta karnımın ben daha odaya girmeden gelişimi haber vermesini bile. Doğum tarihin ne?"

"6 Ağustos. Sen mi?"

Mystery güldü. "Ağustos'un dördü. Görünüşe göre bunu birlikte yapacağız."

Lily onun eline uzandı. "Tanrıya şükür."

Stone ve Axel, gelinlerinin ne zaman kanka olduklarını sessizce soran bir bakış attılar. Ama ikisi de

itiraz etmedi. Sadece omuz silkip bira şişelerini
tokuşturdular.

"Şey ..." Jolie araya girdi. "Sizin aracılığınızla yaşamaya devam etmeyeceğim."

Cutter bakışlarını Betti'nin inanılmaz derecede meşgul sahibine çevirdi.

"Hamile misin?" Karis açıkça nefesini tutarak sordu.

Heath karısının omzunu sıkarak, "Bu sabah öğrendik," dedi.

Karis ciyakladı ve sandalyesinden fırladı. Jolie ayağa kalktı ve kız kardeşler içten bir kucaklaşma için yarı yolda buluştular.

İyi insanların başına hâlâ iyi şeyler geldiğini bilmek güzeldi. Cutter elini Heath'e uzattı. "Tebrikler, dostum."

"Teşekkürler. Çok heyecanlıyız."

Jolie başıyla onayladı. "Bu şimdiye kadarki en iyi hafta. Bebek haberlerinden önce Shealyn West'in bahar koleksiyonumdaki TV tanıtımları yayınlanmaya başladı."

Cutter'ın kalbi sıkıştı ama ifadesini düz tuttu.

"Siparişler şimdiden patlamaya başladı. Basın övgüler yağdırdı

hattı. Sadece kalıcı bir güvenlik şefi işe almam gerekiyordu." Jolie'nin megawatt gücündeki gülümsemesi tüm hayallerinin gerçekleşmekte olduğunu söylüyordu. Sonra sanki en değerli nimetiymiş gibi kocasına baktı.

Heath, "O pozisyona -ya da başka bir pozisyona- hayır diyemeyeceğime emin oldun," diye çıkıştı.

Kızardı.

Cutter onlara "Bu harika," dedi. "Tebrikler." "Shealyn West'in her şeyin içinde iyi görünmesinin yardımı oluyor." *Hiçbir şeyde daha da iyi görünmüyor.*

Cutter düşüncesini geri yuttu ve Jolie'ye bir belli belirsiz bir gülümseme. "Sizin adınıza gerçekten mutluyum. Hepiniz için." Son birasını da bitirdi ve tezgâhın üzerine koydu. "Ama bu gece Lafayette'e dönmek zorundayım, o yüzden yola çıkacağım."

Karis onun kolunu tuttu. "Eğer gidersen, buradaki tek mutsuz bekar ben olacağım. Lütfen..."

"İyi olacaksın, küçük çingene." Onu alnından öptü.

O daha kaçamadan konuşmalar fısıltıya dönüştü, sonra da ani bir sessizliğe gömüldü. Cutter mutfağın kapısına doğru döndü. Parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı.

One-Mile'ı kim davet etmişti?

Adam savaş botları ve alaycı bir tavırla içeri girdi. Her zamanki gibi, o ölü kara gözler kalabalığı tararken hiçbir şey ele vermiyordu. Gözleri buluştu. Cutter mutfağın öbür ucundan gelen nefret patlamasını hissetti.

Stone nefesinin altından "Vay canına," dedi.

Logan'ın karısı yükselen tansiyonu hissetmiş gibi Callie'yi elinden tuttu. İkisi birlikte keskin nişancıyı odanın uzak tarafına götürdüler.

Gitmek için bir sebep daha. Cutter kalırsa Brea'nın intikamını almak isteyecekti. Ne de olsa onunla evlenecekti ve Callie'nin mutfak zemininde cinayet işlediği için onu affedeceğini bir an bile düşünmemişti.

"Hepinizle sonra görüşürüz." Herkese başıyla selam verdikten sonra Sean'ın dikkatini çekti. "Her şey için teşekkürler. Harika vakit geçirdim."

"Üç dakika daha kalabilir misin? Callie'nin bu partiyi düzenlemesinin bir sebebi var."

Cutter iç çekti. Kadın nezaketten başka bir şey göstermemişti. Bu odadaki neredeyse herkes öyleydi. Düşmanlığını bir süreliğine rafa kaldırabilirdi. "Elbette."

Callie odadaki ani akıntının hızla çirkinleşebileceğini hissetmiş gibi ayağa kalktı ve çatalını şampanya kadehine vurdu. Sean karısına doğru yöneldi ve onun sol tarafında yer aldı. Thorpe çoktan onun sağına yerleşmişti. Herkes dikkatini ona vermişti, irinli göt herif Pierce bile.

"Thorpe, Sean ve ben, herkesin bizimle birlikte bu bayram kutlamasına gelebilmesinden dolayı çok mutluyuz. Bazılarınız

Aslında ailem, ama bildiğiniz gibi, yıllar önce benimkini kaybedecek kadar talihsizdim. Sean ve Thorpe da öyle. Birlikte kendi küçük ailemizi kurduk. Çoğunuz evlendiniz ve aynı şeyi yaptınız." Güldü. "Aramızdaki bebek sayısı çılgınca."

"On iki." Thorpe başını salladı. "İki kişi daha yolda. Buna neyin sebep olduğunu bulmamız gerekiyor."

"Ve tekrar yap." Sean göz kırptı.

Herkes güldü.

"Üç tane daha yolda olsun," diye araya girdi Heath, bir elini Jolie'nin karnında gezdirerek.

Herkes tekrar Callie'ye dönmeden önce iyi dilekler odada yankılandı.

"Belli ki ailemizi genişletme konusunda oldukça iyiyiz," diye alay etti, sonra ayıldı. "Bu gece bununla ilgili. Biz geleneksel değiliz ve hiçbir zaman da olmadık. Ama kocaman kalplerimiz, bir mil genişliğinde sadakatimiz ve karşılıksız sevgimiz var. Birbirimize yardım ettik, sevinçlerimizi, gözyaşlarımızı, iyi ve kötü günlerimizi paylaştık.

Sevgililerimizin yanı sıra, bu grupta 'insanlarımızı' da bulduk. Birbirimizin kardeşleri, kız kardeşleri, kuzenleri, komşuları, en iyi arkadaşları, sırdaşları olmayı öğrendik. . . Büyük, harika ve geniş bir aile olduk. Hayatımı birlikte sürdürebileceğim daha iyi insanlar düşünemezdim." Gözleri doldu. "Şimdi de ben ağlayacağım. Sadece şunu bilin ki siz bizim seçtiğimiz ailesiniz. Sizi kanımızı paylaşıyor muysunuz gibi seviyoruz. Size en mutlu Noelleri ve en mutlu Yeni Yılları diliyoruz."

"Duyduk, duyduk!" Herkes kadehlerini kaldırarak Mackenzie-Thorpe üçlüsünün şerefine kadeh kaldırdı ve ardından kucaklaşmalar başladı.

Cutter kendini yumuşak, kadınsı bir sarılmayla sarmalanmış ya da sırtına atılan içten bir tokatın alıcısı olarak buldu. Bu neşe bulaşıcıydı. Kendini gülümserken, bir anı paylaşıırken, hatta kabuğunu biraz açarken buldu.

Ta ki Pierce Walker'ı odanın karşısında görene kadar. Heath onun kolunu tuttu.

"Bırak onu."

Asla. "Elbette. Seni görmek harika, dostum. Yakında bir araya gelelim."

İngiliz başını salladı ama belli ki kanmamıştı. "Numaram sende var."

Konuşmak isterse? Hayır. Bu muhtemelen sadece şiddetle çözülebilecek bir durumdu.

Ama Cutter bunu kendine sakladı. Heath'in elini sıktı, Jolie ve Karis'e sarıldı, Callie'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve sonra kapıya yöneldi.

Arkasından gürültülü bot sesleri geliyordu. "Hey, pislik! Brea'yla evlenmiyorsun."

Cutter, One-Mile'in saçmalıklarını duymazdan geldi ve aralarındaki kapıyı çarparak kapattı. Bir an için bile bunu düşünmemişti. bitmişti. Ama bu gece için o pisliği görmezden gelmeye ve tatil ruhuna ve şaşırtıcı bir şekilde evlat edinildiği yeni, geniş ailesine odaklanmaya kararlıydı. O tüm deneyimlerinin, olumlu hislerinin ve sevgilerinin ona bu duruşmada -ve ona cehennemi yaşatan diğer her şeyde- yardımcı olacağına dair bir his vardı.

Bu beklenmedik güvenceyle arabasına atladı ve gecenin karanlığına doğru yola koyuldu.

Yazar Hakkında

Shayla Black, *New York Times* ve *USA Today* çoksatan yaklaşık elli romanın yazarıdır. On beş yılı aşkın bir süredir geleneksel, bağımsız, yabancı ve sesli yayıncılar aracılığıyla çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanlar yazmaktadır. Kitapları milyonlarca kopya satmış ve bir düzine dilde yayımlanmıştır.

Tek çocuk olarak yetiştirilen Shayla, öğretmenlerinin üzüntüsüne rağmen kendini bol bol hayal kurarak oyaladı. Üniversitede okumaya olan sevgisini keşfetti ve hayal dünyasında dönen hikayeleri yayınlayarak bir kariyere sahip olabileceğini fark etti. Pazarlama/Reklamcılık bölümünden mezun olmasına ve faturalarını ödemek için kurumsal Amerika'da çalışmaya başlamasına rağmen, kalbi her zaman karakterleriyle birlikte oldu. Son yedi yıldır tam zamanlı bir yazar olarak hayalini yaşadığı için çok heyecanlı.

Shayla şu anda Kuzey Teksas'ta harika destekleyici kocası, genç kızı ve çok şımarık bir kediyle birlikte yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

Penguin
Random House
PENGUIN PUBLISHING GROUP

What okuma
listenizde sırada
ne var?

Bir sonraki harika
okumanızı keşfedin!

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında güncel
haberler alın.

Şimdi **kaydolun.**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.